Izdevējs: Saeima
Veids: likums
Pieņemts: 02.02.1995.
Stājas spēkā: 01.04.1995.

Publicēts:
Latvijas Vēstnesis, 26, 18.02.1995.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 7, 13.04.1995.

Attēlotā redakcija: 15.10.2026. - 31.03.2027.

Grozījumi:

06.06.1996. likums / LV, 108, 21.06.1996. / Stājas spēkā 05.07.1996.
13.11.1997. likums / LV, 309/310, 28.11.1997.; Ziņotājs, 24, 24.12.1997. / Stājas spēkā 01.01.1998.
04.12.1997. likums / LV, 333, 18.12.1997.; Ziņotājs, 2, 22.01.1998. / Stājas spēkā 01.01.1998.
18.06.1998. likums / LV, 196/197, 03.07.1998. / Stājas spēkā 17.07.1998.
14.10.1998. likums / LV, 317/320, 28.10.1998.; Ziņotājs, 22, 19.11.1998. / Stājas spēkā 11.11.1998.
22.10.1998. likums / LV, 333, 05.11.1998.; Ziņotājs, 24, 24.12.1998. / Stājas spēkā 19.11.1998.
25.11.1999. likums / LV, 406/407, 08.12.1999.; Ziņotājs, 24, 30.12.1999. / Stājas spēkā 01.01.2000.
13.04.2000. likums / LV, 154/157, 03.05.2000.; Ziņotājs, 11, 01.06.2000. / Stājas spēkā 17.05.2000.
14.12.2000. likums / LV, 473/476, 29.12.2000.; Ziņotājs, 3, 08.02.2001. / Stājas spēkā 12.01.2001.
08.03.2001. likums / LV, 46, 21.03.2001.; Ziņotājs, 8, 19.04.2001. / Stājas spēkā 04.04.2001.
10.05.2001. likums / LV, 78, 22.05.2001.; Ziņotājs, 12, 21.06.2001. / Stājas spēkā 05.06.2001.
20.12.2001. likums / LV, 188, 28.12.2001.; Ziņotājs, 2, 24.01.2002. / Stājas spēkā 01.01.2002.
09.10.2002. likums / LV, 154, 24.10.2002.; Ziņotājs, 22, 28.11.2002. / Stājas spēkā 07.11.2002.
12.12.2002. likums / LV, 187, 20.12.2002.; Ziņotājs, 2, 23.01.2003. / Stājas spēkā 01.01.2003.
13.02.2003. likums / LV, 28, 20.02.2003. / Stājas spēkā 06.03.2003.
28.02.2003. likums / LV, 39, 12.03.2003.; Ziņotājs, 8, 24.04.2003. / Stājas spēkā 01.07.2003.
19.06.2003. likums / LV, 101, 08.07.2003.; Ziņotājs, 15, 14.08.2003. / Stājas spēkā 22.07.2003.
09.10.2003. likums / LV, 147, 22.10.2003.; Ziņotājs, 22, 27.11.2003. / Stājas spēkā 05.11.2003.
31.03.2004. likums / LV, 56, 08.04.2004.; Ziņotājs, 9, 13.05.2004. / Stājas spēkā 01.05.2004.
16.12.2004. likums / LV, 208, 28.12.2004.; Ziņotājs, 2, 27.01.2005. / Stājas spēkā 11.01.2005.
21.04.2005. likums / LV, 74, 11.05.2005.; Ziņotājs, 11, 09.06.2005. / Stājas spēkā 01.07.2005.
01.12.2005. likums / LV, 198, 13.12.2005.; Ziņotājs, 1, 12.01.2006. / Stājas spēkā 27.12.2005.
30.03.2006. likums / LV, 62, 19.04.2006.; Ziņotājs, 9, 11.05.2006. / Stājas spēkā 03.05.2006.
25.05.2006. likums / LV, 92, 14.06.2006.; Ziņotājs, 13, 13.07.2006. / Stājas spēkā 28.06.2006.
14.09.2006. likums / LV, 154, 27.09.2006.; Ziņotājs, 20, 26.10.2006. / Stājas spēkā 11.10.2006.
26.10.2006. likums / LV, 183, 15.11.2006.; Ziņotājs, 24, 28.12.2006. / Stājas spēkā 01.01.2007.
19.12.2006. likums / LV, 207, 29.12.2006.; Ziņotājs, 3, 08.02.2007. / Stājas spēkā 01.01.2007.
01.03.2007. likums / LV, 40, 08.03.2007.; Ziņotājs, 7, 12.04.2007. / Stājas spēkā 09.03.2007.
17.05.2007. likums / LV, 85, 29.05.2007.; Ziņotājs, 12, 28.06.2007. / Stājas spēkā 12.06.2007.
08.11.2007. likums / LV, 191, 28.11.2007.; Ziņotājs, 1, 10.01.2008. / Stājas spēkā 12.12.2007.
31.01.2008. likums / LV, 27, 19.02.2008.; Ziņotājs, 6, 27.03.2008. / Stājas spēkā 04.03.2008.
08.05.2008. likums / LV, 82, 28.05.2008.; Ziņotājs, 13, 10.07.2008. / Stājas spēkā 11.06.2008.
11.12.2008. likums / LV, 200, 23.12.2008.; Ziņotājs, 2, 29.01.2009. / Stājas spēkā 01.01.2009.
30.04.2009. likums / LV, 75, 15.05.2009. / Stājas spēkā 29.05.2009.
21.05.2009. likums / LV, 89, 09.06.2009.; Ziņotājs, 13, 09.07.2009. / Stājas spēkā 23.06.2009.
11.06.2009. likums / LV, 100, 30.06.2009.; Ziņotājs, 15, 13.08.2009. / Stājas spēkā 14.07.2009.
12.06.2009. likums / LV, 100, 30.06.2009.; Ziņotājs, 15, 13.08.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
01.12.2009. likums / LV, 200, 21.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
17.12.2009. likums / LV, 205, 30.12.2009. / Stājas spēkā 13.01.2010.
20.05.2010. likums / LV, 91, 09.06.2010. / Stājas spēkā 23.06.2010.
17.06.2010. likums / LV, 101, 29.06.2010. / Stājas spēkā 01.07.2010.
09.08.2010. likums / LV, 131, 19.08.2010. / Stājas spēkā 02.09.2010.
09.09.2010. likums / LV, 151, 23.09.2010. / Stājas spēkā 07.10.2010.
23.09.2010. likums / LV, 157, 05.10.2010. / Stājas spēkā 19.10.2010.
21.10.2010. likums / LV, 178, 10.11.2010. / Stājas spēkā 24.11.2010.
28.10.2010. likums / LV, 183, 17.11.2010. / Stājas spēkā 01.12.2010.
20.12.2010. likums / LV, 206, 30.12.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.
14.04.2011. likums / LV, 68, 03.05.2011. / Stājas spēkā 17.05.2011.
05.05.2011. likums / LV, 80, 25.05.2011. / Stājas spēkā 08.06.2011.
12.05.2011. likums / LV, 85, 01.06.2011. / Stājas spēkā 01.08.2011.
13.10.2011. likums / LV, 169, 26.10.2011. / Stājas spēkā 09.11.2011.
26.01.2012. likums / LV, 24, 10.02.2012. / Stājas spēkā 11.02.2012.
15.03.2012. likums / LV, 50, 28.03.2012. / Stājas spēkā 01.04.2012.
22.03.2012. likums / LV, 56, 11.04.2012. / Stājas spēkā 25.04.2012.

21.06.2012. likums / LV, 109, 12.07.2012. / Stājas spēkā 26.07.2012.
27.09.2012. likums / LV, 157, 04.10.2012. / Stājas spēkā 18.10.2012.
08.11.2012. likums / LV, 186, 27.11.2012. / Stājas spēkā 11.12.2012.
29.11.2012. likums / LV, 199, 19.12.2012. / Stājas spēkā 01.01.2013.
13.12.2012. likums / LV, 203, 28.12.2012. / Stājas spēkā 11.01.2013.
14.03.2013. likums / LV, 61, 27.03.2013. / Stājas spēkā 10.04.2013.
25.04.2013. likums / LV, 92, 15.05.2013. / Stājas spēkā 29.05.2013.
12.09.2013. likums / LV, 187, 25.09.2013. / Stājas spēkā 09.10.2013.
19.09.2013. likums / LV, 194, 04.10.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
06.11.2013. likums / LV, 232, 27.11.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
19.12.2013. likums / LV, 6, 09.01.2014. / Stājas spēkā 23.01.2014.
27.02.2014. likums / LV, 51, 12.03.2014. / Stājas spēkā 13.03.2014.
05.06.2014. likums / LV, 119, 19.06.2014. / Stājas spēkā 03.07.2014.
18.09.2014. likums / LV, 189, 24.09.2014. / Stājas spēkā 01.10.2014.
25.09.2014. likums / LV, 204, 15.10.2014. / Stājas spēkā 29.10.2014.
16.10.2014. likums / LV, 214, 29.10.2014. / Stājas spēkā 12.11.2014.
23.10.2014. likums / LV, 220, 05.11.2014. / Stājas spēkā 06.11.2014.
17.12.2014. likums / LV, 257, 30.12.2014. / Stājas spēkā 01.01.2015.
29.01.2015. likums / LV, 29, 11.02.2015. / Stājas spēkā 25.02.2015.
26.03.2015. likums / LV, 68, 08.04.2015. / Stājas spēkā 01.07.2015.
11.06.2015. likums / LV, 118, 18.06.2015. / Stājas spēkā 19.06.2015.
17.09.2015. likums / LV, 190, 29.09.2015. / Stājas spēkā 13.10.2015.
08.10.2015. likums / LV, 208, 23.10.2015. / Stājas spēkā 01.01.2016.
05.11.2015. likums / LV, 230, 24.11.2015. / Stājas spēkā 01.03.2016.
26.11.2015. likums / LV, 245, 15.12.2015. / Stājas spēkā 29.12.2015.
30.11.2015. likums / LV, 248, 18.12.2015. / Stājas spēkā 01.01.2016.
17.12.2015. likums / LV, 251, 23.12.2015. / Stājas spēkā 31.12.2015.
17.12.2015. likums / LV, 2, 05.01.2016. / Stājas spēkā 19.01.2016.
21.04.2016. likums / LV, 91, 12.05.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
23.11.2016. likums / LV, 241, 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
15.12.2016. likums / LV, 254, 29.12.2016. / Stājas spēkā 12.01.2017.
22.12.2016. likums / LV, 5, 05.01.2017. / Stājas spēkā 19.01.2017.
30.03.2017. likums / LV, 75, 12.04.2017. / Stājas spēkā 26.04.2017.
08.06.2017. likums / LV, 124, 22.06.2017. / Stājas spēkā 23.06.2017.
22.06.2017. likums / LV, 128, 29.06.2017. / Stājas spēkā 01.07.2017.
28.07.2017. likums / LV, 156, 08.08.2017. / Stājas spēkā 01.01.2018.
16.11.2017. likums / LV, 236, 29.11.2017. / Stājas spēkā 13.12.2017.
23.11.2017. likums / LV, 242, 06.12.2017. / Stājas spēkā 01.01.2018.
08.02.2018. likums / LV, 36, 20.02.2018. / Stājas spēkā 06.03.2018.
27.09.2018. likums / LV, 197, 05.10.2018. / Stājas spēkā 19.10.2018.
25.10.2018. likums / LV, 225, 14.11.2018. / Stājas spēkā 28.11.2018.
01.11.2018. likums / LV, 225, 14.11.2018. / Stājas spēkā 28.11.2018.
10.01.2019. likums / LV, 10, 15.01.2019. / Stājas spēkā 16.01.2019.
03.04.2019. likums / LV, 75, 12.04.2019. / Stājas spēkā 01.05.2019.
30.05.2019. likums / LV, 118, 12.06.2019. / Stājas spēkā 13.06.2019.
17.10.2019. likums / LV, 214, 22.10.2019. / Stājas spēkā 23.10.2019.
13.11.2019. likums / LV, 240, 28.11.2019. / Stājas spēkā 01.01.2020.
19.12.2019. likums / LV, 259A, 30.12.2019. / Stājas spēkā 13.01.2020.
20.02.2020. likums / LV, 46, 05.03.2020. / Stājas spēkā 19.03.2020.
Satversmes tiesas 06.04.2021. spriedums / LV, 66, 07.04.2021. / Stājas spēkā 07.04.2021.
16.06.2021. likums / LV, 121B, 28.06.2021. / Stājas spēkā 12.07.2021.
06.07.2021. likums / LV, 139, 22.07.2021. / Stājas spēkā 05.08.2021.
24.03.2022. likums / LV, 69, 07.04.2022. / Stājas spēkā 21.04.2022.
16.06.2022. likums / LV, 120, 22.06.2022. / Stājas spēkā 01.08.2022.
29.09.2022. likums / LV, 194A, 06.10.2022. / Stājas spēkā 01.01.2023.
08.12.2022. likums / LV, 240A, 12.12.2022. / Stājas spēkā 13.12.2022.
22.12.2022. likums / LV, 249A, 23.12.2022. / Stājas spēkā 01.01.2023.
Satversmes tiesas 03.05.2023. spriedums / LV, 86, 08.05.2023. / Stājas spēkā 08.05.2023.
08.06.2023. likums / LV, 116, 16.06.2023. / Stājas spēkā 30.06.2023.
08.06.2023. likums / LV, 118, 20.06.2023. / Stājas spēkā 04.07.2023.
22.06.2023. likums / LV, 128, 05.07.2023. / Stājas spēkā 19.07.2023.
06.12.2023. likums / LV, 241, 13.12.2023. / Stājas spēkā 01.01.2024.
24.10.2024. likums / LV, 217, 06.11.2024. / Stājas spēkā 20.11.2024.
31.10.2024. likums / LV, 226, 20.11.2024. / Stājas spēkā 01.01.2026.
04.12.2024. likums / LV, 248, 19.12.2024. / Stājas spēkā 01.01.2025.
03.04.2025. likums / LV, 76, 17.04.2025. / Stājas spēkā 01.05.2025.
04.09.2025. likums / LV, 181, 19.09.2025. / Stājas spēkā 03.10.2025.
06.11.2025. likums / LV, 225, 21.11.2025. / Stājas spēkā 01.01.2026.
17.09.2026. likums / LV, 189, 01.10.2026. / Stājas spēkā 15.10.2026.
17.09.2026. likums / LV, 189, 01.10.2026. / Stājas spēkā 15.10.2026.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Par nodokļiem un nodevām

I nodaļa
Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **nodoklis** — ar likumu noteikts obligāts periodisks vai vienreizējs maksājums valsts budžeta vai pašvaldību budžetu ieņēmumu nodrošināšanai un valsts funkciju un pašvaldību funkciju finansēšanai. Nodokļu samaksa neparedz atlīdzinājumu nodokļa maksātājam tiešā veidā. Minētais termins piemērojams arī valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām, kā arī muitas nodoklim un citiem līdzvērtīgiem maksājumiem, kuri noteikti tieši piemērojamos Eiropas Savienības normatīvajos aktos par muitas lietām;

2) **valsts nodeva** — obligāts maksājums valsts budžetā vai šajā likumā noteiktajos gadījumos pašvaldības budžetā par valsts vai pašvaldības institūcijas veicamo darbību, kas izriet no šīs institūcijas funkcijām. Valsts nodevas mērķis ir personu darbību regulēšana (kontrolēšana, veicināšana, ierobežošana). Valsts nodevas apmērs nav tiešā veidā saistīts ar institūcijas veiktās darbības izmaksu segšanu;

3) **pašvaldības nodeva** — pašvaldības domes noteikts obligāts maksājums pašvaldības pamatbudžetā šajā likumā paredzētajos gadījumos. Pašvaldības nodevas apmērs nav tiešā veidā saistīts ar pašvaldības institūcijas vai tās struktūrvienības veiktās darbības izmaksu segšanu;

4) **nodokļu maksātāji** — Latvijas Republikas vai ārvalstu fiziskās un juridiskās personas un uz līguma vai norunas pamata izveidotas šādu personu grupas vai to pārstāvji, kas veic ar nodokli apliekamas darbības vai kam tiek garantēts ienākums nākotnē. Konkrētā nodokļa objekts un maksātāju loks tiek noteikts katra konkrētā nodokļa likumā. Šā likuma un konkrēto nodokļu likumu izpratnē par nodokļu maksātājiem uzskatāmi arī reģistrēti pievienotās vērtības nodokļa maksātāji un personas, to grupas vai grupu pārstāvji, kuras ietur vai kurām jāietur nodoklis no maksājumiem citām personām, to grupām vai grupu pārstāvjiem;

5) **nodokļu administrācija** — Valsts ieņēmumu dienests, pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes, kā arī citas valsts institūcijas, ja tās paredzētas konkrētos likumos;

5^{1}) **valsts nodevas administrācija** — institūcija, izņemot pašvaldības institūciju vai tās struktūrvienību, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sniedz no tās funkcijām izrietošu pakalpojumu vai nodrošinājumu, par kuru maksājama valsts nodeva, kas ieskaitāma valsts budžetā, un vienlaikus kontrolē maksājamās valsts nodevas samaksu un veic tās uzskaiti, ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi;

5^{2}) **pašvaldības nodevu administrācija** — pašvaldības institūcija vai tās struktūrvienība, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sniedz no tās funkcijām izrietošu pakalpojumu vai nodrošinājumu, par kuru maksājama pašvaldības nodeva vai valsts nodeva, kas ieskaitāma pašvaldības budžetā;

6) **nodokļa atlaide** — nodokļa daļa, par kuru var samazināt aprēķināto nodokli, ja nodokļa maksātājs ir izpildījis konkrētā nodokļa likuma nosacījumus vai to paredz likumā noteiktie kritēriji. Atbilstoši likuma nosacījumiem nodokļa atlaide ir atmaksājama vai neatmaksājama;

7) *(izslēgts ar 26.10.2006. likumu)*;

8) **taksācijas periods** — laika posms (gads, mēnesis u.c.), par kuru tiek aprēķināts nodoklis;

9) **pirmstaksācijas periods** — laika posms pirms taksācijas perioda;

10) **pēctaksācijas periods** — laika posms pēc taksācijas perioda;

11) **darījums** — darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, grozīšanai, turpināšanai vai izbeigšanai;

12) **nodokļu parādu kapitalizācija** — kapitālsabiedrības pamatkapitāla palielināšana par nodokļu parādu summu;

13) **īpašs nodokļu režīms** — likumos noteiktais nodokļu režīms, kas paredz īpašu nodokļu atlaižu piemērošanu, īpašu kārtību pamatlīdzekļu nolietojuma norakstīšanai vai īpašu kritēriju noteikšanu atbrīvojumam no nodokļa maksāšanas, vai arī visu minēto nosacījumu vienlaicīgu piemērošanu;

14) **izvairīšanās no nodokļu vai nodevu maksāšanas** — apzināta nepatiesas informācijas sniegšana nodokļu deklarācijās, nodokļu deklarāciju, informatīvo deklarāciju vai nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas neiesniegšana, nelikumīga nodokļu atvieglojumu, priekšrocību un atlaižu piemērošana vai jebkura cita apzināta darbība vai bezdarbība, kuras dēļ nodokļi vai nodevas nav samaksātas pilnā apmērā vai daļēji;

15) **novērošana** — nodokļu administrēšanas darbība nodokļu maksātāja juridiskajā adresē vai saimnieciskās darbības veikšanas vietā, fiksējot visas ar saimnieciskās darbības veikšanu saistītās darbības noteiktā laikposmā vai atsevišķas saimnieciskās darbības norisi;

16) **nodokļu revīzija (audits)** — nodokļu administrācijas pārbaude, kad tiek kontrolēta viena vai vairāku nodokļu, nodokļu deklarācijas posteņu vai nodevu un citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas, maksāšanas un ieskaitīšanas budžetā pareizība un atbilstība normatīvajiem aktiem noteiktā taksācijas periodā;

17) *(izslēgts ar 08.06.2023. likumu)*;

18) **saistītas personas** — divas vai vairākas fiziskās vai juridiskās personas (izņemot kapitālsabiedrības, kuru saistību veido valstij vai pašvaldībai tieši piederošas kapitāla daļas vai akcijas) vai ar līgumu saistīta šādu personu grupa, vai šādu personu vai grupas pārstāvji, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

a) tās ir mātes un meitas komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības,

b) vienas komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības līdzdalības daļa otrā sabiedrībā ir no 20 līdz 50 procentiem, turklāt šai mātes un meitas komercsabiedrībai vai kooperatīvajai sabiedrībai nav balsu vairākuma. Šis apakšpunkts neattiecas uz nosacīti sadalītās peļņas noteikšanu atbilstoši Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma 4. panta otrās daļas 2. punkta "e" apakšpunktam, izņemot gadījumu, kad darījums tiek veikts ar saistītu ārvalstu uzņēmumu,

c) vairāk nekā 50 procenti no pamatkapitāla vai komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības daļu vērtības katrā no šīm divām vai vairākām komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām pieder vai ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme šajās divās vai vairākās komercsabiedrībās vai kooperatīvajās sabiedrībās (ir balsu vairākums) vienai un tai pašai personai un šīs personas radiniekiem līdz trešajai pakāpei vai šīs personas laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošiem līdz otrajai pakāpei,

d) vairāk nekā 50 procenti no pamatkapitāla vai komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības daļu vērtības katrā no šīm divām vai vairākām komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām pieder vai ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme šajās divās vai vairākās komercsabiedrībās vai kooperatīvajās sabiedrībās (ir balsu vairākums) vairākām, bet ne vairāk kā 10 vienām un tām pašām personām,

e) vairāk nekā 50 procenti no pamatkapitāla vai komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības daļu vērtības katrā no šīm divām vai vairākām komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām pieder vai ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme šajās divās vai vairākās sabiedrībās (ir balsu vairākums) komercsabiedrībai vai kooperatīvajai sabiedrībai, kurā fiziskajai personai (vai šīs personas radiniekiem līdz trešajai pakāpei, vai šīs personas laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošiem līdz otrajai pakāpei) pieder vairāk nekā 50 procenti no šo sabiedrību pamatkapitāla vai daļu vērtības,

f) vienai un tai pašai personai vai vienām un tām pašām personām ir balsu vairākums šo komercsabiedrību vai kooperatīvo sabiedrību valdēs (izpildinstitūcijās),

g) starp šīm personām papildus līgumam par konkrētu darījumu jebkādā formā ir noslēgta vienošanās (arī vienošanās, kas atklātībai nav darīta zināma) par jebkādu līgumā neparedzētu papildu atlīdzību vai šīs komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības veic cita veida saskaņotu darbību, lai samazinātu

nodokļus,

h) fiziskajai personai (vai tās radiniekiem līdz trešajai pakāpei, vai laulātajam, vai ar šo fizisko personu svainībā esošajiem līdz otrajai pakāpei) tieši vai pastarpināti pieder vairāk nekā 50 procenti no komercsabiedrības pamatkapitāla vai daļu vērtības vai kooperatīvās sabiedrības paju vērtības vai fiziskajai personai (vai tās radiniekiem līdz trešajai pakāpei, vai laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošajiem līdz otrajai pakāpei) ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme komercsabiedrībā vai kooperatīvajā sabiedrībā;

19) **nodokļa deklarācija** — nodokļu administrācijai iesniedzamā nodokļu maksātāja nodokļa deklarācija (arī tās pielikumi), pārskats, nodokļa aprēķins, ziņojums vai paziņojums, kurā norādāmi budžetā maksājamie nodokļi un no budžeta atmaksājamās nodokļu summas;

20) **informatīvā deklarācija** — nodokļu administrācijai iesniedzamie nodokļu maksātāja pārskati (arī to pielikumi) un paziņojumi, kas satur ziņas, kuras atbilstoši nodokļu likumu prasībām nodokļu maksātājam ir pienākums sniegt nodokļu administrācijai vai citai personai, kā arī cita nodokļa aprēķināšanai izmantojamā informācija, kas paredzēta konkrēto nodokļu likumos, bet kas attiecīgajam nodokļu maksātājam nerada nodokļa maksāšanas saistības vai tiesības saņemt no budžeta nodokļa atmaksu;

21) **nodokļu pārkāpums** — prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kuras dēļ ir pārkāptas šā likuma, konkrēto nodokļu likumu un citu nodokļu jomu reglamentējošo normatīvo aktu un Eiropas Savienības tiesību normas un par kuru ir paredzēta atbildība;

22) **nokavējuma nauda** — procentu maksājums par nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu samaksas termiņa nokavējumu;

23) *(izslēgts ar 08.06.2023. likumu)*;

24) **struktūrvienība** — juridiskās personas vai uz līguma vai norunas pamata izveidotu fizisko un juridisko personu grupu vai to pārstāvju (citas personas) teritoriāli nošķirta saimnieciska vienība, kuras atrašanās vietā tiek veikta saimnieciskā darbība Latvijas Republikā vai ārpus tās. Struktūrvienībai nav juridiskās personas statusa. Par struktūrvienību uzskata arī tīmekļa vietni vai mobilo lietotni, kurā ir izvietotas preču vai pakalpojumu tirdzniecības un pasūtījumu pieņemšanas vai komplektēšanas sistēmas, pasūtījumu sistēma vai norēķinu sistēma, vai kurā veic cita veida saimniecisko darbību, kuras rezultātā tiek gūti ieņēmumi;

25) **nodokļu kopīgā starpvalstu pārbaude** — saskaņā ar Saeimas apstiprinātajiem starpvalstu līgumiem vai Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem pēc iepriekšējas vienošanās vismaz divu valstu nodokļu administrāciju veikta neatkarīga nodokļu revīzija (audits) attiecībā uz nodokļu maksātāju veiktajiem darījumiem un nodokļu maksājumu atbilstību normatīvajiem aktiem. Minētais termins attiecināms arī uz vienlaicīgām pārbaudēm un daudzpusējām kontrolēm;

25^1) **kopīga uzraudzība** — nodokļu administrēšanas darbības, ko nodokļu administrācija veic kopīgi ar vienu vai vairākām Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm un kas saistītas ar vienu vai vairākām personām, attiecībā uz kurām nodokļu administrācijai un Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir kopīgas vai papildinošas intereses;

26) **valsts noteiktais maksājums** — ar likumu vai Ministru kabineta noteikumiem paredzēts un Valsts ieņēmumu dienesta administrēts maksājums valsts budžetā (izņemot nodokļu un valsts un pašvaldību nodevu maksājumus);

27) *(izslēgts ar 08.06.2023. likumu)*;

28) **nodokļu prasījums** — nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu pamatparāda summas, kā arī nokavējuma naudas un soda naudas samaksas prasījums. Minētais termins attiecināms arī uz maksājumiem, kas iekasējami Eiropas Savienības dalībvalsts, tās teritoriālās vai administratīvās vienības budžetā vai Eiropas Savienības budžetā. Savstarpējās palīdzības prasījumos šis termins ietver arī ar šo prasījumu piedziņu saistītās izmaksas;

29) **transfertcena** — preču vai pakalpojumu cena (vērtība) vai cita veida vērtība vai noteikumi, kas piemēroti kontrolētā darījumā vai pastāv komerciālās vai finanšu attiecībās starp saistītām personām, kuras atbilst šā panta 18. punktā vai $15.^2$ panta otrās daļas 1., 2., 3. un 4. punktā minētajām personām;

29^1) **kontrolēts darījums** — darījums starp divām personām, kas ir saistītas personas viena attiecībā pret otru

šā panta 18. punkta izpratnē, vai darījums, kas veikts ar šā likuma 15.^{2} panta otrās daļas 1., 2., 3. un 4. punktā minēto personu;

29^{2}) **starptautiska uzņēmumu grupa** — ar īpašumtiesībām vai kontroli tieši vai netieši atbilstoši šā panta 18. punktam saistītu uzņēmumu kopums, kas ietver divus vai vairākus uzņēmumus, kuriem ir rezidences dažādās valstīs vai teritorijās;

29^{3}) **saistīts ārvalstu uzņēmums** — juridiskā persona vai cita veida juridisks veidojums, kas atbilst šā panta 18. punktā noteiktajam un ir komercsabiedrība (personālsabiedrība vai kapitālsabiedrība), kooperatīvā sabiedrība vai cita privāto tiesību juridiskā persona, kuras rezidences valsts nav Latvijas Republika;

30) **riska adrese** — nodokļu maksātāja adrese, ja pastāv vismaz viens no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) Valsts ieņēmumu dienests ir konstatējis, ka ne nodokļu maksātāja juridiskajā adresē, ne reģistrētās struktūrvienības, ja tāda ir, adresē saimniecisko darbību nav iespējams veikt,

b) nodokļu maksātāja juridiskā adrese vai komercsabiedrības vienīgā dalībnieka vai vienīgās amatpersonas deklarētās dzīvesvietas adrese ir sociālās institūcijas, kas personām bez noteiktas dzīvesvietas vai krīzes situācijā nonākušām personām nodrošina īslaicīgas uzturēšanās iespējas, vai ieslodzījuma vietas adrese;

31) **riska persona** — fiziskā persona, kas atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

a) persona ir piekritusi ieņemt komercsabiedrības valdes locekļa amatu bez nolūka veikt komercdarbību,

b) personas deklarētās dzīvesvietas adrese atbilst šā panta 30.punktā minētajam terminam "riska adrese",

c) persona ir vai ir bijusi amatpersona komercsabiedrībā un tās amata pienākumu pildīšanas laikā ir iestājušies apstākļi, kas bija par pamatu komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanai, un no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests ir pieņēmis lēmumu par komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanu, nav pagājuši divi gadi,

d) persona, kurai saimnieciskās darbības veikšanas rezultātā ir izveidojušies nokavētie nodokļu maksājumi, kas pārsniedz 7000 *euro*, ja to samaksas termiņš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav pagarināts vai nav iesniegts maksātnespējas procesa pieteikums tiesā, Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir tiesiski apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību un nav pagājuši trīs gadi no nodokļu samaksas termiņa dienas,

e) persona ir vai ir bijusi amatpersona komercsabiedrībā, un tās amata pienākumu pildīšanas laikā komercsabiedrībai ir izveidojušies nokavētie nodokļu maksājumi, kas pārsniedz 15 000 euro, ja to samaksas termiņš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav pagarināts vai komercsabiedrība nav iesniegusi maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā, Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir tiesiski apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību un nav pagājuši trīs gadi no nodokļu samaksas termiņa dienas;

32) **pamatdarbības veids** — atbilstoši Komisijas 2022. gada 10. oktobra deleģētajai regulai (ES) 2023/137, ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr. 1893/2006, ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — NACE 2.1. red.) klasificēts nodokļa maksātāja (izņemot fiziskās personas, kas neveic saimniecisko darbību) darbības veids ar vislielāko īpatsvaru kopējā apgrozījumā taksācijas gadā. Nodokļu maksātājiem, kas uzsāk saimniecisko darbību, pamatdarbības veidu nosaka pēc plānotajiem apgrozījuma rādītājiem;

33) **maksājumu pakalpojumu sniedzējs** — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš noteikts Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likuma 2.panta otrās daļas 2., 4., 7. un 8.punktā, kurš nav kredītiestāde un kura darbība ietver bezskaidras naudas maksājumu veikšanu;

34) **vienotais nodokļu konts** — valsts budžeta ieņēmumu konts Valsts kasē, kurā nodokļu maksātājs iemaksā šā likuma 23.^{1} panta pirmajā daļā noteiktos maksājumus;

35) **saimnieciskās darbības ieņēmumu konts** — konts, kurš atbilst Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likumā noteiktajam terminam "maksājumu konts" un kuru nodokļu maksātājs izmanto vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros;

36) **vienkāršotais nodokļa samaksas risinājums** — speciāls nodokļa aprēķināšanas, ieturēšanas un uzskaites risinājums, kas piemērojams šajā likumā noteiktajā kārtībā, ievērojot konkrētā nodokļa likuma nosacījumus;

37) **nodokļu kontrole** — nodokļu administrācijas pārbaude, kuras laikā nodokļu administrācija izvērtē un pārbauda iesniegtajās (iesniedzamajās) nodokļu deklarācijās, informatīvajās deklarācijās un muitas deklarācijās norādītās (norādāmās) informācijas atbilstību normatīvajiem aktiem, nodokļu administrācijas rīcībā esošajai informācijai un faktiskajam stāvoklim, veic atsevišķu nodokļu maksātāja grāmatvedības dokumentu un nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības veikšanas vietas pārbaudi, kā arī citas darbības, kuru rezultātā kontrolē atsevišķu nodokļu (nodevu) vai muitas normatīvo aktu ievērošanu;

38) **nodokļu kontroles rēķins** — nodokļu kontroles rezultātā pieņemtais lēmums par budžetā maksājamo nodokli (nodevu), nokavējuma naudu vai soda naudu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 04.12.1997., 09.10.2002., 28.02.2003., 09.10.2003., 26.10.2006., 08.11.2007., 11.12.2008., 21.05.2009., 01.12.2009., 13.10.2011., 15.03.2012., 21.06.2012., 14.03.2013., 06.11.2013., 27.02.2014., 17.09.2015., 23.11.2016., 16.11.2017., 23.11.2017., 25.10.2018., 01.11.2018., 20.02.2020., 16.06.2021., 22.12.2022., 08.06.2023., 06.12.2023., 03.04.2025., 31.10.2024. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

2.pants. Likuma darbības sfēra

(1) Likums nosaka nodokļu un nodevu sistēmas principus, valsts nodokļu veidus, nodevu veidus, pašvaldības nodevu objektus, nodokļu un nodevu noteikšanas, aprēķināšanas, iekasēšanas un atmaksāšanas kārtību, nodokļu un nodevu maksātāju (turpmāk — nodokļu maksātāji) un nodokļu administrācijas, kā arī valsts nodevas administrācijas un pašvaldības nodevu administrācijas (turpmāk — nodevu administrācija) tiesības un pienākumus, nodokļu maksātāju klasifikāciju un reģistrācijas kārtību, nodokļu un nodevu jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtību, informācijas apmaiņas kārtību nodokļu jomā, elektronisko informācijas uzskaiti būvlaukumā un tās izmantošanas kārtību, kā arī atbildību par nodokļu pārkāpumiem, tajā skaitā nosakot administratīvos pārkāpumus nodokļu jomā, par tiem piemērojamos sodus un kompetenci sodu piemērošanā.

(1^1) Atbilstoši nodokļu jomas tiesiskā regulējuma īpatnībām administratīvā atbildība par nodokļu pārkāpumiem var būt noteikta arī konkrētā nodokļa vai nodevas likumā.

(2) Šis likums attiecas uz visiem nodokļiem un nodevām, ja konkrētā nodokļa vai nodevas likums neparedz citu, konkrētā nodokļa vai nodevas specifikai atbilstošu kārtību, kura nedrīkst būt pretrunā ar šo likumu. Muitas nodokļa noteikšanas kārtību, iekasēšanu un sankciju piemērošanu reglamentē arī Muitas likums un citi muitas lietās noteikto kārtību reglamentējoši normatīvie akti.

(3) Konkrēto nodokli vai nodevu uzliek saskaņā ar konkrētā nodokļa vai nodevas likumu, kā arī šajā likumā paredzētajos gadījumos saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem vai pašvaldību saistošiem noteikumiem.

(4) Ja Ministru kabineta noteikumos vai pašvaldību saistošajos noteikumos ir iekļautas normas, kas paredz obligātus maksājumus, kuri atbilst šā likuma 1.pantā minētajiem terminiem "nodoklis" vai "pašvaldības nodeva", bet kuri nav paredzēti šajā likumā, tad šādu normu piemērošana nav pieļaujama tikmēr, kamēr nav stājušies spēkā atbilstoši grozījumi šajā likumā.

(5) Šā likuma normas attiecināmas uz muitas nodokli un citiem līdzvērtīgiem maksājumiem tiktāl, ciktāl to piemērošanas jautājumus neregulē attiecīgi tieši piemērojamie Eiropas Savienības normatīvie akti.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 22.10.1998., 14.12.2000., 09.10.2003., 31.03.2004., 26.10.2006., 11.12.2008., 17.09.2015., 16.11.2017., 19.12.2019. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

3.pants. Nodokļu un nodevu sistēma

(1) Nodokļu un nodevu sistēmu veido:

1) valsts nodokļi, ar kuriem apliekamos objektus un kuru likmi nosaka Saeima;

2) valsts nodevas, kuras tiek uzliktas saskaņā ar likumiem un Ministru kabineta noteikumiem;

3) pašvaldību nodevas, kuras tiek uzliktas saskaņā ar šo likumu, Ministru kabineta noteikumiem un pašvaldību saistošiem noteikumiem;

4) tieši piemērojamos Eiropas Savienības normatīvajos aktos noteiktie nodokļi.

(2) Konkrētā nodokļa likumā pašvaldībām var dot tiesības piemērot atvieglojumus tiem maksājumiem, kuri ieskaitāmi pašvaldību budžetos, kā arī noteikt nekustamā īpašuma nodokļa objektu un likmi. Konkrētā nodokļa likumā var dot tiesības Ministru kabinetam noteikt obligāto iemaksu likmi personām, kuras nav pakļautas visiem sociālās apdrošināšanas veidiem.

(3) Konkrētās valsts nodevas likumā vai Ministru kabineta noteikumos pašvaldībām var dot tiesības piemērot atvieglojumus tām valsts nodevām, kuras ieskaitāmas pašvaldību budžetos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.02.2003., 26.10.2006., 08.11.2007., 11.12.2008., 26.01.2012., 30.11.2015., 16.11.2017. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

4.pants. Ienākuma nodokļu sistēma

(1) Iedzīvotāju ienākuma nodoklis un uzņēmumu ienākuma nodoklis veido vienotu ienākuma nodokļu sistēmu.

(2) Jebkura persona, kas gūst ienākumus Latvijas Republikā, ir iedzīvotāju ienākuma nodokļa vai uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāja, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

(3) Jebkurš ienākums, ko gūst personas, kas ir iekšzemes nodokļu maksātājas, ir apliekams ar iedzīvotāju ienākuma nodokli vai uzņēmumu ienākuma nodokli, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

(4) Vienu un to pašu ienākumu nevar aplikt vienlaikus ar iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmumu ienākuma nodokli, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

5.pants. Noteikumi un ieteikumi

(1) Nodokļu un nodevu likumu normu piemērošanas kārtību nosaka tikai konkrētie likumi vai Ministru kabineta noteikumi.

(2) Valsts ieņēmumu dienests izdod ieteikumus nodokļu maksātājiem par nodokļu deklarāciju izpildīšanas kārtību un nodokļu maksājumu uzskaiti nodokļu maksātāju grāmatvedībā, kā arī citus informatīva rakstura ieteikumus nodokļu jomā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. un 31.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

6.pants. Nodokļu un nodevu maksāšana

(1) Nodokļi un nodevas aprēķināmi un maksājami *euro* un centos. Ārvalstīs esošajās Latvijas Republikas diplomātiskajās un konsulārajās iestādēs valsts nodevas var maksāt konvertējamā valūtā vai attiecīgās ārvalsts valūtā.

(2) Nodokļu administrācija nevar atteikties no savām prasījuma tiesībām par labu citai personai vai arī nodot jebkurai citai personai savas tiesības attiecībā uz nodokļu, nodevu un ar tiem saistīto maksājumu prasībām, izņemot nodokļu parādu piedziņai un citos nodokļu likumos paredzētajos gadījumos konfiscētās un aprakstītās mantas pārdošanu.

(3) Nav pieļaujams nodokļu, nodevu un ar tiem saistīto maksājumu ieskaits.

(06.06.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.12.2000., 09.10.2003. un 19.09.2013. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

7.pants. Starptautisko līgumu piemērošana

(1) Ja Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos ir noteikta citāda nodokļu aprēķināšanas vai maksāšanas kārtība nekā Latvijas Republikas nodokļu likumos, piemēro šo starptautisko līgumu noteikumus.

(2) Ārvalstu diplomātiskajām un konsulārajām pārstāvniecībām, kā arī to darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, kuru deklarētā dzīvesvieta nav Latvijas Republikā, nodokļu un nodevu maksājumi tiek noteikti atbilstoši prasībām, kādas izvirzītas 1961.gada 18.aprīļa Vīnes konvencijā par diplomātiskajiem sakariem un 1963.gada 24.aprīļa Vīnes

konvencijā par konsulārajiem sakariem.

(3) Ministru kabinets ir tiesīgs izdot noteikumus par Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos noteikto nodokļu atvieglojumu piemērošanas kārtību.

(4) Kārtību, kādā tiek veikta informācijas apmaiņa starp Latvijas un ārvalstu kompetentajām iestādēm, sniedzot un saņemot nodokļu administrēšanas funkciju izpildei nepieciešamo paredzami svarīgo vai svarīgo informāciju saskaņā ar Saeimas apstiprināto starptautisko līgumu prasībām, kā arī informācijas pieprasījumā norādāmās ziņas nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.12.2000., 30.03.2006., 13.12.2012. un 14.03.2013. likumu, kas stājas spēkā 10.04.2013. Ceturtās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2013. Sk. pārejas noteikumu 150.punktu)

7.[1] pants. Padziļinātās sadarbības programma

(Izslēgts no 01.01.2024. ar 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 04.07.2023. Sk. pārejas noteikumu 238. punktu)

7.[2] pants. Valsts ieņēmumu dienesta izdoto dokumentu paziņošana, izmantojot elektroniskos sakarus

(1) Valsts ieņēmumu dienests izdoto administratīvo aktu (arī nelabvēlīgu administratīvo aktu) un citus lēmumus, dokumentus un informāciju nodokļu maksātājam, kurš ir Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietotājs, paziņo, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu, vienlaikus par to nosūtot informatīvu paziņojumu uz nodokļu maksātāja Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā norādīto elektroniskā pasta adresi. Ja nodokļu maksātājam ir aktivizēts oficiālās elektroniskās adreses konts, Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā paziņoto administratīvo aktu (arī nelabvēlīgu administratīvo aktu) un citus lēmumus, dokumentus un informāciju nekavējoties nosūta arī uz oficiālās elektroniskās adreses kontu.

(2) Valsts ieņēmumu dienesta izdotais administratīvais akts (arī nelabvēlīgs administratīvais akts) un citi lēmumi, dokumenti un informācija nodokļu maksātājam uzskatāma par paziņotu otrajā darba dienā pēc tās ievietošanas Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētais neattiecas uz gadījumiem, kad fiziskā persona, kura neveic saimniecisko darbību un ir Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietotāja, norādījusi citu dokumenta paziņošanas veidu.

(13.12.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.09.2015., 16.11.2017., 06.07.2021. un 03.04.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2025.)

7.[3] pants. Iesnieguma iesniegšanas kārtība Valsts ieņēmumu dienestam

Nodokļu maksātājs, izņemot fizisko personu, kura neveic saimniecisko darbību, iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu, ja konkrētajā nodokļu jomu reglamentējošā normatīvajā aktā iesniegumam nav noteikta cita iesniegšanas kārtība. Ja iesniegums Valsts ieņēmumu dienestam ir iesniegts, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu, tam ir juridisks spēks arī tad, ja tas nesatur rekvizītu "paraksts".

(06.07.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.08.2021. Pants stājas spēkā 01.01.2022. Sk. pārejas noteikumu 233. punktu)

7.[4] pants. Neizpildītas saistības nodokļu jomā

Ja citos normatīvajos aktos nav noteikts citādi, nodokļu maksātājam ir neizpildītas saistības nodokļu jomā šādos gadījumos:

1) nodokļu maksātājs nav iesniedzis nodokļu deklarācijas un attiecīgā informācija saskaņā ar šā likuma 18. panta pirmās daļas 30. punktu ir publiski pieejama;

2) nodokļu maksātājam ir Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parāds un pašvaldības administrēto nodokļu parāds, kura summa atsevišķi vai kopā pārsniedz 150 *euro*, izņemot nodokļu maksājumus, kuru maksāšanas termiņš saskaņā ar šā likuma 24. panta pirmo, 1.[3] un 1.[7] daļu ir pagarināts, sadalīts termiņos, atlikts vai atkārtoti sadalīts termiņos vai attiecībā uz kuriem ir noslēgts vienošanās līgums

saskaņā ar šā likuma 41. pantu.

(23.04.2022. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

II nodaļa
Nodokļi

8.pants. Valsts nodokļu veidi un tiem atbilstošie likumi

Latvijas Republikā ir šādi valsts nodokļi un tiem atbilstošie likumi par nodokļu uzlikšanu:

1) iedzīvotāju ienākuma nodoklis — "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli";

2) uzņēmumu ienākuma nodoklis — Uzņēmumu ienākuma nodokļa likums;

3) nekustamā īpašuma nodoklis — "Par nekustamā īpašuma nodokli";

4) pievienotās vērtības nodoklis — Pievienotās vērtības nodokļa likums;

5) akcīzes nodoklis — "Par akcīzes nodokli";

6) muitas nodoklis — Muitas likums un citi muitas lietās noteikto kārtību reglamentējoši normatīvie akti;

7) dabas resursu nodoklis — Dabas resursu nodokļa likums;

8) izložu un azartspēļu nodoklis — "Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli";

9) valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas — "Par valsts sociālo apdrošināšanu";

10) *(izslēgts ar 08.06.2017. likumu)*;

11) elektroenerģijas nodoklis — Elektroenerģijas nodokļa likums;

12) mikrouzņēmumu nodoklis — Mikrouzņēmumu nodokļa likums;

13) transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis — Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likums;

14) uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis — Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likums;

15) subsidētās elektroenerģijas nodoklis — Subsidētās elektroenerģijas nodokļa likums;

16) solidaritātes nodoklis — Solidaritātes nodokļa likums.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.11.1997., 04.12.1997., 14.10.1998., 25.11.1999., 09.10.2003., 31.03.2004., 30.03.2006., 19.12.2006., 09.08.2010., 20.12.2010., 14.03.2013., 06.11.2013., 30.11.2015., 08.06.2017. un 25.10.2018. likumu, kas stājas spēkā 28.11.2018.)

9.pants. Valsts nodokļu sadalījums pa budžetiem

(1) Valsts nodokļi tiek iemaksāti valsts budžetā vai arī pēc noteikta to sadalījuma — valsts budžetā un pašvaldību budžetos atbilstoši konkrētā nodokļa likumam.

(2) Budžetos ieskaitāmā soda nauda par nodokļu likumu pārkāpumiem, nokavējuma nauda un nodokļu papildu maksājumi, saglabājot nodokļu sadales proporciju, tiek iemaksāti tajos pašos budžetos, kuros maksājams konkrētais nodoklis, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.2001. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2002.)

III nodaļa
Nodevas

10.pants. Nodevu sistēma

(1) Valsts nodevu objektus nosaka saskaņā ar likumiem, savukārt pašvaldību nodevu objektus — saskaņā ar šo likumu. Valsts nodevas, ievērojot šajā likumā noteikto, piemēro saskaņā ar šo likumu, citiem likumiem, kā arī Ministru kabineta noteikumiem, ja attiecīgais likums, ar kuru valsts nodeva noteikta, paredz deleģējumu Ministru kabinetam izdot noteikumus valsts nodevas piemērošanai. Pašvaldību nodevas piemēro saskaņā ar šo likumu, citiem likumiem, Ministru kabineta noteikumiem un pašvaldību saistošajiem noteikumiem.

(2) Ministru kabineta noteikumos par valsts nodevām jāparedz to maksāšanas kārtība, likmes, atvieglojumi, atbrīvojumi, kā arī valsts nodevas atmaksas kārtība gadījumos, kad pieņemts nelabvēlīgs gala lēmums, ja šajā likumā vai citos likumos nav noteikts citādi. Valsts nodeva par likumos vai Ministru kabineta noteikumos paredzētās speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu preču un pakalpojumu importam un eksportam nedrīkst pārsniegt ar tās izsniegšanu saistītās vidējās izmaksas.

(3) Pašvaldību saistošajos noteikumos par pašvaldības nodevu uzlikšanu jāparedz to maksāšanas kārtība, ar nodevām apliekamie objekti, likmes, atbrīvojumi un atvieglojumi, kā arī citas prasības, kuras paredz citi likumi un Ministru kabineta noteikumi.

(4) *(Izslēgta ar 16.11.2017. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.1997., 11.12.2008., 14.03.2013., 16.11.2017. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

11. pants. Valsts nodevu objekti

(Izslēgts no 01.01.2018. ar 16.11.2017. likumu, kas stājas spēkā 13.12.2017. Sk. pārejas noteikumu 201. punktu)

12.pants. Pašvaldību nodevu objekti

(1) Pašvaldības domei ir tiesības Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā savā administratīvajā teritorijā uzlikt pašvaldības nodevas par:

1) pašvaldības domes izstrādāto oficiālo dokumentu un apliecinātu to kopiju saņemšanu;

2) izklaidējoša rakstura pasākumu sarīkošanu publiskās vietās;

3) atpūtnieku un tūristu uzņemšanu;

4) tirdzniecību publiskās vietās;

5) visu veidu dzīvnieku turēšanu;

6) transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonās;

7) reklāmas, afišu un sludinājumu izvietošanu publiskās vietās;

8) laivu, motorlaivu un jahtu turēšanu;

9) pašvaldību simbolikas izmantošanu;

10) būvatļaujas izdošanu vai būvniecības ieceres akceptu, izdarot atzīmi paskaidrojuma rakstā vai apliecinājuma kartē, būvniecību reglamentējošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā;

11) pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību.

(2) *(Izslēgta ar 11.12.2008. likumu.)*

(3) Ja pašvaldības dome vai tās iestādes sniedz pakalpojumus, kas saskaņā ar šo likumu nav pašvaldības nodevas objekts, un ja par šiem pakalpojumiem ir ņemama samaksa, tad ir jākārto atsevišķa grāmatvedības uzskaite un jānodrošina nodokļu un citu obligāto maksājumu veikšana par tiem saskaņā ar šo likumu un konkrēto nodokļu likumiem.

(4) *(Izslēgta ar 04.09.2025. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 11.12.2008. likumu.)*

(6) *(Izslēgta ar 04.09.2025. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 14.10.1998., 16.12.2004., 08.05.2008., 20.12.2010., 14.03.2013., 17.12.2014. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

13.pants. Nodevu sadalījums pa budžetiem

(1) Valsts nodevas iemaksājamas valsts budžetā, ja konkrētās nodevas likumā vai Ministru kabineta noteikumos nav noteikts citādi. Valsts nodevas, kuras iekasē pašvaldības nodevu administrācija, iemaksājamas pašvaldību budžetos.

(2) Pašvaldību nodevas iemaksājamas attiecīgo pašvaldību budžetos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 16.12.2004. un 16.11.2017. likumu, kas stājas spēkā 13.12.2017. Grozījums pirmās daļas otrajā teikumā stājas spēkā 01.01.2018. Sk. pārejas noteikumu 201. punktu)

IV nodaļa
Nodokļu maksātāji

14.pants. Nodokļu maksātāju klasifikācija

(1) Latvijas Republikas likumos noteiktos nodokļus (nodevas) maksā:

1) iekšzemes nodokļu maksātāji (rezidenti);

2) ārvalstu nodokļu maksātāji (nerezidenti).

(2) Nodokļu likumos fiziskā persona tiks uzskatīta par rezidentu, ja:

1) šīs personas deklarētā dzīvesvieta ir Latvijas Republikā vai

2) šī persona uzturas Latvijas Republikā 183 dienas vai ilgāk jebkurā 12 mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas taksācijas gadā, vai

3) šī persona ir Latvijas pilsonis, ko ārzemēs nodarbina Latvijas Republikas valdība.

(3) Šā panta otrās daļas 2. punkta piemērošanai:

1) fiziskā persona, kas nav atzīta par rezidentu pirmstaksācijas gadā, tiks uzskatīta par rezidentu taksācijas gadā ar datumu, kad tā pirmoreiz ieradās Latvijā;

2) fiziskā persona, kas netiks atzīta par rezidentu pēctaksācijas gadā, netiks atzīta par rezidentu arī taksācijas gadā pēc datuma, kad tā atstāja Latviju, ja laika posmā pēc šā datuma šai personai ir ciešākas attiecības ar ārvalsti nekā ar Latviju (šai personai ārvalstīs pieder īpašums vai dzīvo ģimene, vai tā veic ārvalstīs sociālās apdrošināšanas maksājumus).

(4) Nodokļu likumos nodokļu maksātājs, kurš nav fiziskā persona, tiks uzskatīts par rezidentu, ja tas ir izveidots un reģistrēts vai tas bija jāizveido un jāreģistrē saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem.

(5) Nodokļu maksātāji, kuri neatbilst šā panta otrās, trešās un ceturtās daļas nosacījumiem, uzskatāmi par

nerezidentiem. Nerezidenti maksā nodokļus saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem par Latvijas Republikā, tās teritoriālajos ūdeņos un gaisa telpā gūto ienākumu, kā arī citus nodokļus atbilstoši konkrēto nodokļu likumiem.

(6) Nerezidenta (ārvalsts komersanta) pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā visu nodokļu likumu piemērošanai uzskatāma par atsevišķu iekšzemes nodokļu maksātāju. Ja šā panta septītās un astotās daļas izpratnē nerezidentam (ārvalsts komersantam) ir pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā, tā reģistrējama kā nodokļu maksātājs Valsts ieņēmumu dienestā šā likuma 15.[1] panta septītajā daļā noteiktajā kārtībā.

(7) Tiks uzskatīts, ka nerezidentam (ārvalsts komersantam) ir pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā, ja vienlaikus ir ievēroti visi turpmāk minētie noteikumi:

1) nerezidents (ārvalsts komersants) Latvijā izmanto noteiktu darbības vietu;

2) darbības vieta tiek izmantota pastāvīgi vai ir izveidota nolūkā to izmantot pastāvīgi;

3) darbības vieta tiek izmantota saimnieciskās darbības veikšanai.

(8) Neatkarīgi no šā panta septītajā daļā minētā tiks uzskatīts, ka nerezidentam (ārvalsts komersantam) ir pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā, ja nerezidents (ārvalsts komersants) Latvijā veic vismaz vienu no turpmāk minētajām darbībām:

1) izmanto būvlaukumu vai veic celtniecības, montāžas vai instalācijas darbus, vai veic ar būvlaukumu vai minētajiem darbiem saistītu uzraudzības vai konsultatīvo darbību;

2) izmanto dabas resursu pētīšanai vai iegūšanai paredzēto aprīkojumu vai iekārtas, urbšanas platformas un speciālos kuģus vai veic ar tiem saistīto pārraudzības vai konsultatīvo darbību;

3) laika posmā vai laika posmos, kas kopumā pārsniedz 30 dienas jebkurā sešu mēnešu periodā, sniedz pakalpojumus, to skaitā konsultatīvos, vadības un tehniskos pakalpojumus, izmantojot savus darbiniekus vai piesaistīto personālu;

4) izmanto fiziskās, juridiskās vai citas personas darbību savas saimnieciskās darbības vajadzībām, ja minētajai personai ir piešķirtas un tā regulāri (vairāk nekā vienu reizi taksācijas periodā) izmanto pilnvaras noslēgt līgumus nerezidenta (ārvalsts komersanta) vārdā.

(8[1]) Piemērojot šā panta astotās daļas 4.punktu, par nodokļu maksātāju tiek uzskatīta persona, kurai ir piešķirtas un kura regulāri (vairāk nekā vienu reizi taksācijas periodā) izmanto pilnvaras noslēgt līgumus tās fiziskās, juridiskās vai citas personas vārdā, kura atrodas, ir izveidota vai nodibināta kādā no:

1) normatīvajos aktos par zemu nodokļu vai beznodokļu valstīm un teritorijām minētajām valstīm vai teritorijām;

2) valstīm, ar kuru Latvijas Republikai nav noslēgts un nav stājies spēkā starptautisks līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, izņemot Eiropas Savienības dalībvalstis.

(9) Nerezidenta (ārvalsts komersanta) pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā maksā nodokļus saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem par Latvijas Republikā, tās teritoriālajos ūdeņos, ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un gaisa telpā gūto ienākumu, par ārvalstīs gūto ienākumu, kas attiecināms uz šo pārstāvniecību, kā arī citus nodokļus atbilstoši konkrēto nodokļu likumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2004., 26.10.2006., 09.08.2010., 21.06.2012. un 13.12.2012. likumu, kas stājas spēkā 11.01.2013.)

15.pants. Nodokļu maksātāju pienākumi

(1) Nodokļu maksātāju vispārīgie pienākumi ir šādi:

1) aprēķināt maksājamo (iemaksājamo) nodokļu summas;

2) noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus un nodevas;

3) iesniegt nodokļu administrācijai elektroniska dokumenta veidā šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos

paredzētās nodokļu deklarācijas un informatīvās deklarācijas normatīvajos aktos noteiktajos termiņos. Nodokļu maksātāji, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestam nodokļu deklarācijas un informatīvās deklarācijas elektroniska dokumenta veidā, izmanto Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā tiek identificētas personas, kas iesniedz elektroniskos dokumentus. Ja nodokļu deklarācijas vai informatīvās deklarācijas ir iesniegtas, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu, šīm deklarācijām ir juridisks spēks arī tad, ja tās nesatur rekvizītu "paraksts";

4) nodokļu aprēķinu pareizības pierādīšanai uzglabāt finansiālās un saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus attaisnojuma dokumentus un citus darbību apliecinošus dokumentus (tajā skaitā jebkādu elektronisku vai papīra dokumentu formā esošu informāciju, kas ietekmē nodokļu aprēķinu un nomaksu) līdz dienai, kad tie nepieciešami, lai izpildītu prasības par saimnieciskās un finansiālās darbības norises izsekojamību, bet ne mazāks kā piecus gadus. Izpildot šo pienākumu, nodokļu maksātājs ievēro citu personu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un fizisko personu datu aizsardzību;

4[1]) *(izslēgts ar 06.07.2021. likumu)*;

5) ziņot par visiem saviem ienākumiem, pamatot nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu summu atbilstību normatīvajiem aktiem par valstij un pašvaldībām pienākošos summu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību, uzrādot vai iesniedzot nodokļu administrācijas ierēdņiem (darbiniekiem) viņu pieprasītos dokumentus;

6) atļaut nodokļu administrācijas ierēdņiem likumā noteiktajā kārtībā apmeklēt tiem piederošās vai to lietošanā esošās teritorijas, transportlīdzekļus un telpas, kurās tiek veikta saimnieciskā darbība vai kuras ir saistītas ar ieņēmumu gūšanu citam nodokļu maksātājam;

7) ieturēt konkrēto nodokļu likumos paredzētās maksājamo nodokļu summas;

8) *(izslēgts ar 01.12.2009. likumu)*;

9) šajā likumā un Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā reģistrēt nodokļus un citus maksājumus ar elektroniskajām ierīcēm un iekārtām;

10) *(izslēgts ar 06.07.2021. likumu)*;

11) iesniegt nodokļu administrācijai pieprasītos dokumentus, kuri izmantoti nodokļu aprēķināšanai;

12) nodrošināt nodokļu administrācijai piekļuvi jebkurai papīra formā un elektroniski apstrādātai un glabātai ar saimniecisko darbību saistītai informācijai un datu nesējiem, kā arī citai informācijai, kas ietekmēja vai varēja ietekmēt nodokļu aprēķinu un samaksu, un nodrošināt iespēju nodokļu administrācijai no attiecīgā datu nesēja nolasīt nodokļu administrācijas pārbaudes veikšanai nepieciešamos datus, kā arī iegūt funkcionāli identisku attiecīgā datu nesēja kopiju. Ja dati ir aizsargāti, izmantojot paroles, šifrēšanu, kriptēšanu vai citus loģiskās aizsardzības līdzekļus, nodokļu maksātājs elektroniski iesniedz nodokļu administrācijai datu piekļuvei un izmantošanai nepieciešamo informāciju (piemēram, šifrēšanas atslēgu);

13) šajā likumā noteiktajos gadījumos ievērot aizliegumu pildīt maksājumu saistības vai veikt darījumus ar nodokļu maksātāju, kuram Valsts ieņēmumu dienests apturējis saimniecisko darbību, izņemot šā likuma 34.[1] panta desmitajā daļā paredzēto gadījumu;

14) iesniegt nodokļu administrācijai citas Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes vai citas valsts, ar kuru noslēgts un Saeimā apstiprināts starptautiskais līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, kompetentās iestādes pieprasīto informāciju, ja iesniedzējai dalībvalstij vai citai valstij, ar kuru noslēgts un Saeimā apstiprināts starptautiskais līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, šī informācija ir paredzami svarīga konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām. Minēto informāciju pēc nodokļu administrācijas pieprasījuma sniedz neatkarīgi no tā, vai attiecīgā informācija ir nepieciešama Latvijas Republikas nodokļu administrēšanas vajadzībām;

15) izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu, līdz 1.maijam iesniegt nodokļu administrācijai informāciju par iepriekšējā taksācijas gada pamatdarbības veidu, ja tas iepriekšējā taksācijas gadā ir mainījies un neatbilst nodokļu administrācijai sniegtajai informācijai. Nodokļu maksātāji, kas uzsāk saimniecisko darbību, informāciju iesniedz mēneša laikā pēc saimnieciskās darbības reģistrācijas Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā vai Valsts ieņēmumu dienestā;

16) nodrošināt nodokļu administrācijas pilnvarotajam pārstāvim piekļuvi nodokļu maksātāja elektroniskā veidā apstrādātajai vai glabātajai informācijai, kas saistīta ar internetā veiktajiem nodokļu maksātāja darījumiem [tajā skaitā ar preču pirkuma vai pakalpojuma darījuma pasūtījumu un apstiprinājumu, ar samaksu un samaksas pakalpojumiem, ar e-saraksti, ar informāciju, kas saistīta ar interneta elementiem (interneta protokola adresi, domēniem u.tml.), un ar jebkuru citu informāciju, kas saistīta ar internetā veiktajiem nodokļu maksātāja darījumiem saimnieciskās darbības ietvaros], un iespēju nodokļu administrācijai nodokļu administrācijas pārbaudes veikšanai nolasīt no attiecīgā datu nesēja nepieciešamos ar saimniecisko darbību saistītos datus. Ja dati ir aizsargāti, izmantojot paroles, šifrēšanu, kriptēšanu vai citus loģiskās aizsardzības līdzekļus, nodokļu maksātājs elektroniskā veidā iesniedz nodokļu administrācijai informāciju, kas nepieciešama datu piekļuvei un izmantošanai (piemēram, šifrēšanas atslēgu);

17) šā likuma 17. panta otrās daļas 1. punktā minētajā gadījumā, kad Valsts ieņēmumu dienesta ierēdnis ir izņēmis preču paraugus ekspertīzes veikšanai un izņemtās preces neatbilst pavaddokumentos norādītajai precei, segt ekspertīzes izdevumus piecu darbdienu laikā pēc izdevumus apliecinošu dokumentu saņemšanas.

(2) Fiziskajām personām kā nodokļu maksātājiem ir šādi papildu pienākumi:

1) izņemt algas nodokļa grāmatiņu atbilstoši likumam "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli";

2) iesniegt algas nodokļa grāmatiņu darbvietā, kuru nodokļa maksātājs uzskata par galveno ienākuma gūšanas vietu (neattiecas uz mikrouzņēmuma darbinieku);

3) *(izslēgts ar 06.07.2021. likumu)*;

4) uzrādīt personu apliecinošus dokumentus, ja to pieprasa nodokļu administrācijas ierēdnis (darbinieks), pildot dienesta pienākumus;

5) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un noteiktajos gadījumos reģistrēties kā nodokļu maksātājam Valsts ieņēmumu dienestā;

6) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā uzskaitīt ieņēmumus no saimnieciskās darbības un saimnieciskās darbības izdevumus un aprēķināt nodokļus.

(3) Fiziskajām personām, ja tās ir darba devēji, un komercsabiedrībām, kooperatīvajām sabiedrībām un citām privāto tiesību juridiskajām personām kā nodokļu maksātājiem ir šādi papildu pienākumi:

1) uzturēt noteiktā kārtībā grāmatvedību, sastādīt pārskatus par savu finansiālo un saimniecisko darbību, aprēķināt nodokli par taksācijas periodu;

2) uzrādīt savu nodokļu maksātāja reģistrācijas kodu noteiktos uzskaites un pārskata dokumentos;

3) šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un noteiktajos gadījumos reģistrēties Valsts ieņēmumu dienestā;

4) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos desmit dienu laikā paziņot Valsts ieņēmumu dienestam par izmaiņām to reģistrācijas datos;

5) šajā likumā un Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā iesniegt nodokļu administrācijai informatīvo deklarāciju par visiem iepriekšējā mēnesī atsevišķi veiktajiem darījumiem skaidrā naudā (arī par pirkumiem), kuri pārsniedz 1500 *euro*;

5^{1}) šajā likumā un Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā iesniegt nodokļu administrācijai informatīvo deklarāciju par iepriekšējā gadā ar fiziskajām personām, kurām atbilstoši nodokļu jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem nav jāreģistrē saimnieciskā darbība, skaidrā naudā veiktajiem darījumiem, ja viena darījuma summa vienā operācijā ar katru darījuma partneri pārsniedz 3000 *euro*;

5^{2}) nodokļu maksātājam, kas sniedz līzinga un kreditēšanas pakalpojumus, izņemot kredītiestādes, šajā likumā un Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā vienu reizi gadā līdz 1.februārim iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam informatīvo deklarāciju par fiziskās personas — Latvijas Republikas rezidenta — veiktajiem līzinga un kredīta vai arī tikai līzinga vai tikai kredīta un ar to saistīto procentu maksājumiem, kuru summa mēnesī pārsniedz 360 *euro* vai šādu iemaksu kopsumma kalendārā gada laikā pārsniedz 4320 *euro*. Ministru kabinets nosaka šajā punktā minētajā deklarācijā norādāmās ziņas un tās iesniegšanas kārtību;

6) nomaksāt nodokļus un citus maksājumus, arī nodokļu parādus, valsts budžetā un pašvaldību budžetos pēc tam, kad apmierināti darbinieku prasījumi atbilstoši darba tiesiskajām attiecībām un prasījumi atlīdzināt kaitējumu, kas nodarīts sakropļojuma vai cita veselības bojājuma rezultātā, kā arī sakarā ar apgādnieka zaudējumu;

7) pēc lēmuma pieņemšanas par komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības un citas privāto tiesību juridiskās personas likvidāciju, reorganizāciju vai darbības pārtraukšanu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā 10 dienu laikā rakstveidā informēt par to attiecīgo nodokļu administrācijas institūciju;

8) iesniegt Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram attiecīgās nodokļu administrācijas institūcijas izsniegtu izziņu par nodokļu maksājumu samaksu, ja likvidējamai komercsabiedrībai, kooperatīvajai sabiedrībai un citai privāto tiesību juridiskajai personai ir veikti visi normatīvajos aktos noteiktie pasākumi kreditoru prasību apmierināšanai, šīs prasības ir apmierinātas un apstiprināta slēguma (likvidācijas) bilance. Izziņa par nodokļu maksājumu samaksu iesniedzama ne vēlāk kā 10 dienu laikā no šīs izziņas izsniegšanas dienas. Izziņa, kura Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram iesniegta vēlāk, nav derīga;

9) komercsabiedrībai, kooperatīvajai sabiedrībai un citai privāto tiesību juridiskajai personai deklarēt Valsts ieņēmumu dienestā ārvalstīs atvērtos pieprasījuma noguldījumu kontus, kā arī ārvalstīs maksājumu iestādē vai elektroniskās naudas iestādē atvērtos maksājumu kontus, 30 dienu laikā pēc to atvēršanas.

(4) Nodokļu maksātājiem, kuri atbilst Latvijas finanšu iestādes definīcijai, kas noteikta Latvijas Republikas valdības un Amerikas Savienoto Valstu valdības līgumā par starptautisko nodokļu pienākumu izpildes uzlabošanu un likuma par ārvalstu kontu nodokļu pienākumu izpildi (*FATCA*) ieviešanu, un uz kuriem neattiecas šajā līgumā minētie izņēmumi attiecībā uz informācijas sniegšanu, ir pienākums sniegt informāciju Valsts ieņēmumu dienestam līgumā noteiktajā apjomā. Ministru kabinets nosaka termiņus un kārtību, kādā informācija sniedzama.

(5) Darbības apturēšana Komerclikuma XIV[1] sadaļā noteiktajā gadījumā neatbrīvo nodokļu maksātāju no šā panta pirmajā un trešajā daļā noteikto pienākumu pildīšanas.

(6) Interneta sludinājumu ievietošanas pakalpojuma sniedzējam pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma saņemšanas ir pienākums sniegt tā rīcībā esošo informāciju par izvietotajiem sludinājumiem un to izvietotājiem (sludinājumu iesniedzējiem). Valsts ieņēmumu dienesta informācijas pieprasījuma apstrādēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(7) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam, maksājumu karšu darījumu apstrādes pakalpojumu sniedzējam un elektroniskās naudas iestādei pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma saņemšanas ir pienākums sniegt to rīcībā esošos vai glabātos datus par citu personu saimniecisko un finansiālo darbību. Piemērojot šo normu, attiecīgajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, maksājumu karšu darījumu apstrādes pakalpojumu sniedzējam un elektroniskās naudas iestādei ir pienākums sniegt informāciju, kuru tie glabā saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Valsts ieņēmumu dienesta informācijas pieprasījuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(7[1]) Kredītiestādei pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma saņemšanas ir pienākums sniegt tās rīcībā esošo informāciju, neietverot maksātāju identificējošus datus, par maksājumu saņēmējam veiktajiem maksājumiem no kredītiestādē atvērtajiem kontiem. Kredītiestāde, sniedzot informāciju par Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījumā norādīto maksājumu saņēmēju, šajā informācijā ietver maksājumu saņēmēju identificējošo informāciju, konta numuru un uz šo kontu veikto maksājumu kopējo summu par katru Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījumā norādīto periodu. Valsts ieņēmumu dienesta informācijas pieprasījuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(8) Mobilās lietotnes pakalpojumu sniedzējam un interneta vai tiešsaistes tirdzniecības vietas pakalpojumu sniedzējam, ar kura starpniecību personas piedāvā preces vai pakalpojumus, pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma saņemšanas ir pienākums sniegt tā rīcībā esošo informāciju par personām, kuras piedāvā preces vai pakalpojumus, izmantojot tā pakalpojumus, un par minēto personu piedāvātajām precēm vai pakalpojumiem. Valsts ieņēmumu dienesta informācijas pieprasījuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(8[1]) Pasta komersantam pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma saņemšanas ir pienākums sniegt tā rīcībā esošo informāciju par personām, kuras izmanto šā pasta komersanta pakalpojumus, un par minēto personu nosūtīto sūtījumu vērtību. Piemērojot šo normu, pasta komersantam ir pienākums sniegt informāciju, kuru tas glabā saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Valsts ieņēmumu dienesta informācijas pieprasījuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(9) Nodokļu maksātājam — starptautiskas uzņēmumu grupas sastāvā esošai vienībai — ir pienākums iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam starptautiskas uzņēmumu grupas pārskatu par katru valsti. Nosacījumus, kuriem iestājoties ir sniedzams pārskats, pārskata struktūru un saturu, pārskatā lietoto terminu skaidrojumu, kā arī tā

sagatavošanas un iesniegšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(10) Iestājoties nodokļu normatīvajos aktos minētajiem nosacījumiem, nodokļu maksātājam ir pienākums iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, kuras saistītas ar iespējami agresīvu nodokļu plānošanu. Nosacījumus, kuriem iestājoties ir sniedzams ziņojums, tā struktūru un saturu, ziņojumā lietoto terminu skaidrojumu, kā arī tā sagatavošanas un iesniegšanas kārtību un kārtību, kādā veic automātisko informācijas par ziņojamām pārrobežu shēmām apmaiņu starp Latvijas Republikas un citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai jebkuru citas valsts vai teritorijas kompetento iestādi, ar kuru Latvijas Republikas kompetentā iestāde, pamatojoties uz Latvijas Republikas noslēgto starptautisko līgumu, noslēgusi attiecīgu kompetento iestāžu līgumu, nosaka Ministru kabinets.

(11) Iestājoties nodokļu normatīvajos aktos minētajiem nosacījumiem, nodokļu maksātājam ir pienākums iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par pārdevējiem, kuri gūst ienākumus, darbojoties konkrētajā digitālajā platformā. Nosacījumus, kuriem iestājoties ir sniedzama informācija, iesniedzamās informācijas apjomu un kārtību, kādā informācija tiek iegūta, pārbaudīta un iesniegta Valsts ieņēmumu dienestam, pasākumus, kādi veicami automātiskās informācijas apmaiņas nodrošināšanai, kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests veic automātisko informācijas apmaiņu ar citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai citas valsts vai teritorijas kompetento iestādi, ar kuru Latvijas Republikas kompetentā iestāde, pamatojoties uz Latvijas Republikas noslēgto starptautisko līgumu, noslēgusi attiecīgu kompetento iestāžu līgumu, nosaka Ministru kabinets.

(12) Iestājoties nodokļu normatīvajos aktos minētajiem nosacījumiem, nodokļu maksātājam ir pienākums iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam ziņojumu par darījumiem ar kriptoaktīviem. Nosacījumus, kuriem iestājoties ir sniedzama informācija, iesniedzamās informācijas apjomu un kārtību, kādā informācija tiek iegūta, pārbaudīta un iesniegta Valsts ieņēmumu dienestam, pasākumus, kādi veicami automātiskās informācijas apmaiņas nodrošināšanai, kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests veic automātisko informācijas apmaiņu ar citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai citas valsts vai teritorijas kompetento iestādi, ar kuru Latvijas Republikas kompetentā iestāde, pamatojoties uz Latvijas Republikas noslēgto starptautisko līgumu, noslēgusi attiecīgu kompetento iestāžu līgumu, nosaka Ministru kabinets. Kriptoaktīvs šā likuma izpratnē atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2023. gada 31. maija regulas (ES) 2023/1114 par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937 3. panta 1. punkta 5. apakšpunktā dotajam termina skaidrojumam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 04.12.1997., 22.10.1998., 14.12.2000., 09.10.2002., 28.02.2003., 01.12.2005., 26.10.2006., 31.01.2008., 11.12.2008., 12.06.2009., 01.12.2009., 13.10.2011., 21.06.2012., 13.12.2012., 14.03.2013., 19.09.2013., 27.02.2014., 17.12.2014., 29.01.2015., 17.09.2015., 23.11.2016., 08.06.2017. 01.11.2018., 20.02.2020., 06.07.2021., 22.12.2022., 08.06.2023., 31.10.2024., 04.09.2025. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

15.[1] pants. Nodokļu maksātāju reģistrācija

(1) Uzņēmumu reģistrs likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" un citos likumos noteiktajā kārtībā reģistrē komersantus un to filiāles, kooperatīvās sabiedrības, individuālos uzņēmumus, zemnieku vai zvejnieku saimniecības, ārvalstu komersanta filiāles, ārvalstu komersanta pārstāvniecības, ārvalstu komersanta pārstāvjus, organizāciju pārstāvniecības un pārstāvjus, Eiropas ekonomisko interešu grupas, Eiropas komercsabiedrības, Eiropas kooperatīvās sabiedrības, politiskās partijas, biedrības un nodibinājumus, arodbiedrības, reliģiskās organizācijas un to iestādes arī kā nodokļu maksātājus un piešķir vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas numuru, kas vienlaikus ir arī nodokļu maksātāja reģistrācijas kods.

(1[1]) Uzņēmumu reģistrs publiskās personas un iestādes likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" un citos likumos noteiktajā kārtībā ieraksta publisko personu un iestāžu sarakstā un piešķir reģistrācijas numuru, kas vienlaikus ir arī nodokļu maksātāja reģistrācijas kods.

(2) *(Izslēgta ar 26.10.2006. likumu.)*

(3) *(Izslēgta ar 26.10.2006. likumu.)*

(4) Uzņēmumu reģistrs, reģistrējot:

1) komersanta filiāli, piešķir filiālei vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas numuru;

2) ārvalstu komersanta filiāli, ārvalstu komersanta pārstāvniecību vai pārstāvi, piešķir filiālei vai pārstāvniecībai vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas numuru.

(5) Tās juridiskās personas, kuras saskaņā ar likumiem nav jāreģistrē Uzņēmumu reģistrā, kā nodokļu maksātājus reģistrē Valsts ieņēmumu dienests.

(5[1]) Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par šā panta septītajā daļā noteiktajā kārtībā reģistrēto nodokļu maksātāju un nodokļu maksātāju struktūrvienību paziņo, par to izdarot ierakstu publiski pieejamā datubāzē (reģistrā). Ar attiecīgā ieraksta izdarīšanas datumu nodokļu maksātājs un nodokļu maksātāja struktūrvienība ir uzskatāma par reģistrētu Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistrā. Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par izmaiņu veikšanu nodokļu maksātāja reģistrācijas datos vai lēmumu par atteikumu reģistrēt nodokļu maksātāju vai veikt izmaiņas reģistrācijas datos paziņo šā likuma 7.[2] pantā noteiktajā kārtībā.

(6) Personu, kura reģistrējama Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, Valsts ieņēmumu dienests reģistrē pievienotās vērtības nodokli regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(7) Ministru kabinets nosaka kritērijus un kārtību, kādā nodokļu maksātāji un nodokļu maksātāju struktūrvienības, kuras nav jāreģistrē Uzņēmumu reģistrā, ir reģistrējamas Valsts ieņēmumu dienestā un izslēdzamas no Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistra, kā arī Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzamos dokumentus.

(8) Vienas darbdienas laikā pēc šā panta pirmajā un 1.[1] daļā minēto subjektu reģistrācijas Uzņēmumu reģistrs elektroniskā veidā nosūta Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par katru no jauna reģistrēto komersantu un tā filiāli, kooperatīvo sabiedrību, ārvalstu komersanta filiāli, ārvalstu komersanta pārstāvniecību, ārvalstu komersanta pārstāvi, organizācijas pārstāvniecību vai pārstāvi, Eiropas ekonomisko interešu grupu, Eiropas komercsabiedrību, Eiropas kooperatīvo sabiedrību, politisko partiju, biedrību un nodibinājumu, arodbiedrību, reliģisko organizāciju un tās iestādi, publisko personu un iestādi, kā arī ziņas par grozījumiem Uzņēmumu reģistra žurnālā, komercreģistrā, biedrību un nodibinājumu reģistrā, sabiedrisko organizāciju reģistrā, politisko partiju reģistrā, Eiropas ekonomisko interešu grupu reģistrā, publisko personu un iestāžu sarakstā un saskaņā ar starpresoru vienošanos, kas noslēgta starp Valsts ieņēmumu dienestu un Uzņēmumu reģistru, informāciju par sabiedrību ar ierobežotu atbildību dalībniekiem, kā arī citas ziņas, kas nepieciešamas nodokļu administrācijas funkciju nodrošināšanai.

(9) Papildus šā panta astotajā daļā noteiktajai informācijai pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma Uzņēmumu reģistrs sniedz tā rīcībā esošo informāciju par reģistrētajiem komersantiem un to filiālēm, kooperatīvajām sabiedrībām, ārvalstu komersanta filiālēm, ārvalstu komersanta pārstāvniecībām, ārvalstu komersanta pārstāvjiem, organizāciju pārstāvniecībām un pārstāvjiem, Eiropas ekonomisko interešu grupām, Eiropas komercsabiedrībām, Eiropas kooperatīvajām sabiedrībām, politiskajām partijām, biedrībām un nodibinājumiem, arodbiedrībām, reliģiskajām organizācijām un to iestādēm, publisko personu un iestāžu sarakstā ierakstītajām personām.

(14.12.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006., 11.12.2008., 14.03.2013., 13.12.2012., 16.11.2017., 06.07.2021., 22.12.2022. un 17.09.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

15.[2] pants. Nodokļu maksātāja pienākums sagatavot un sniegt transfertcenu dokumentāciju

(1) Transfertcenu dokumentācija ietver globālo dokumentāciju, vietējo dokumentāciju, kontrolēto darījumu pārskatu un starptautiskās uzņēmumu grupas pārskatu par katru valsti. Šā panta noteikumi neattiecas uz starptautiskās uzņēmumu grupas pārskatu par katru valsti.

(2) Šajā pantā noteiktajos gadījumos, kārtībā un apjomā Uzņēmumu ienākuma nodokļa likumā minētais nodokļu maksātājs — rezidents vai nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība — globālajā dokumentācijā un vietējā dokumentācijā vai tikai vietējā dokumentācijā pamato darījuma cenas (vērtības) atbilstību tirgus cenai (vērtībai) darījumos, ko tas veic ar:

1) saistītu personu, kas šā likuma izpratnē uzskatāma par saistītu ārvalstu uzņēmumu;

2) šā likuma 1. panta 18. punktā minētajām fiziskajām personām;

3) citām komercsabiedrībām vai personām, ja tās atrodas, ir izveidotas vai nodibinātas zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās;

4) saistītu personu — rezidentu, ja darījums, komerciālās vai finanšu attiecības pēc izpildītajām funkcijām, uzņemtajiem, kontrolētajiem vai vadītajiem riskiem vai izmantotajiem aktīviem ir ekonomiski saistītas (notiek vienas piegādes ķēdes ietvaros) ar šo personu darījumiem, komerciālajām vai finanšu attiecībām ar citu saistītu ārvalstu uzņēmumu vai šā panta otrās daļas 3. punktā noteiktajām personām.

(3) Šā panta otrajā daļā minētais nodokļu maksātājs saistībā ar kontrolētiem darījumiem, ko tas veic ar šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā minētajām personām attiecīgajā pārskata gadā, 12 mēnešu laikā pēc attiecīgā pārskata

gada beigām sagatavo un iesniedz nodokļu administrācijai kontrolēto darījumu pārskatu, ja šajā pantā minēto kontrolēto darījumu summa attiecīgajā pārskata gadā pārsniedz 250 000 *euro*.

(4) Šā panta otrajā daļā minētais nodokļu maksātājs saistībā ar kontrolētiem darījumiem, ko tas veic ar šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā minētajām personām attiecīgajā pārskata gadā, 12 mēnešu laikā pēc attiecīgā pārskata gada beigām sagatavo un, ja nodokļu administrācija pieprasa, 30 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas iesniedz tai:

1) globālo dokumentāciju, ja nodokļu maksātāja šajā pantā minēto kontrolēto darījumu summa attiecīgajā pārskata gadā pārsniedz 20 000 000 *euro*;

2) vietējo dokumentāciju, ja šajā pantā minēto kontrolēto darījumu summa attiecīgajā pārskata gadā pārsniedz 250 000 *euro*.

(5) Lai nodrošinātu, ka veiktā funkcionālā un ekonomiskā analīze, kā arī piemērotā transfertcenu metodoloģija ir aktuāla, atbilstoši šā panta ceturtajai daļai sagatavoto transfertcenu dokumentāciju nodokļu maksātājs izvērtē un precizē katru gadu. Ja transfertcenu metodoloģiju ietekmējošā situācija nav būtiski mainījusies, atbilstoši šā panta ceturtās daļas 2. punktam sagatavoto transfertcenu dokumentāciju, nodokļu maksātājs izvērtē un precizē reizi trijos gados, izņemot testējamās puses un iepriekš akceptēto salīdzināmo datu finanšu rādītājus, kas ir precizējami reizi gadā.

(6) Neierobežojot nodokļu administrācijas tiesības pieprasīt transfertcenu dokumentāciju atbilstoši šā panta ceturtajai daļai, gadījumos, kad nodokļu maksātājam rodas pienākums sagatavot transfertcenu dokumentāciju, nodokļu administrācija ir tiesīga to pieprasīt kopā ar jebkuru citu informāciju, kas nepieciešama darījuma tirgus cenas (vērtības) pamatošanai, arī lai pārbaudītu nodokļu maksātāja transfertcenu korekciju riskus un konsultētu nodokļu maksātāju par iespējamiem transfertcenu korekciju riskiem, piedāvātu labprātīgi labot nodokļu deklarāciju vai aicinātu nodokļu maksātāju uzsākt iepriekšējas vienošanās procedūru par darījuma cenas (vērtības) atbilstību tirgus cenai (vērtībai) saskaņā ar šā likuma 16.[1] pantu. Šādā gadījumā nodokļu maksātājs iesniedz nodokļu administrācijai transfertcenu dokumentāciju un citu pieprasīto informāciju 90 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

(7) Šā panta otrajā daļā minētais nodokļu maksātājs saistībā ar kontrolētiem darījumiem, ko tas veic ar šā panta otrās daļas 4. punktā minēto personu, sagatavo vietējo dokumentāciju, ja šajā pantā minēto kontrolēto darījumu summa attiecīgajā pārskata gadā pārsniedz 250 000 *euro* un vietējās dokumentācijas sagatavošanu pieprasa nodokļu administrācija. Pieprasot vietējo dokumentāciju atbilstoši šai panta daļai, nodokļu administrācija izvērtē, vai pieprasīt visas vietējās dokumentācijas vai tikai tās noteiktas daļas sagatavošanu. Šajā panta daļā noteiktajā gadījumā vietējo dokumentāciju iesniedz 90 dienu laikā pēc nodokļu administrācijas pieprasījuma saņemšanas.

(8) Globālā dokumentācija ir transfertcenu dokumentācija, kas satur informāciju par visu starptautisko uzņēmumu grupu kopumā un ietver vismaz šādas sastāvdaļas:

1) starptautiskās uzņēmumu grupas organizatorisko struktūru, tajā skaitā juridisko un kapitāldaļu vai akciju īpašumtiesību struktūru, un grupas vienību ģeogrāfisko izvietojumu;

2) starptautiskās uzņēmumu grupas saimnieciskās darbības aprakstu;

3) starptautiskās uzņēmumu grupas nemateriālo īpašumu;

4) iekšējo finanšu aktivitāti starptautiskajā uzņēmumu grupā;

5) starptautiskās uzņēmumu grupas finanšu pārskatus un nodokļus.

(9) Vietējā dokumentācija ir transfertcenu dokumentācija, kas satur informāciju par nodokļu maksātāja veikto kontrolēto darījumu, un ietver vismaz šādas sastāvdaļas:

1) informāciju par nodokļu maksātāju un ar to saistīto starptautisko uzņēmumu grupu;

2) informāciju par katru būtisku kontrolēto darījumu vai darījumu kategoriju, kurā iesaistīts nodokļu maksātājs;

3) finanšu informāciju.

(9[1]) Kontrolēto darījumu pārskats ir transfertcenu dokumentācija, kas strukturētu datu formā satur informāciju par nodokļu maksātāja veiktiem kontrolētajiem darījumiem un ietver:

1) informāciju par kontrolētā darījuma veidu, virzienu, kopsummu un darījuma partneri;

2) informāciju par izmantoto tirgus cenas (vērtības) noteikšanas metodi;

3) informāciju par salīdzināmo datu avotu, darījuma tirgus cenas (vērtības) noteikšanai testējamo pusi, tirgus cenu (vērtību), izvēlēto tirgus cenas indikatoru un piemēroto tirgus cenas (vērtības) rādītāju.

(10) Ministru kabinets nosaka šā panta astotajā un devītajā daļā paredzētajā transfertcenu dokumentācijā ietveramās informācijas detalizētu saturu.

(11) Ja darījuma kopējā vērtība attiecīgajā pārskata gadā nepārsniedz 90 000 *euro*, nodokļu maksātājs, sagatavojot transfertcenu dokumentāciju, jebkurā gadījumā ir tiesīgs neuzskatīt to par būtisku darījumu šā panta astotās un devītās daļas izpratnē un neiekļaut informāciju par to transfertcenu dokumentācijā.

(12) Nodokļu maksātājam ir tiesības nesagatavot vietējo dokumentāciju par darījumiem, kuriem nodokļu normatīvajos aktos ir paredzēta vienkāršota transfertcenu noteikšanas kārtība un vienkāršota transfertcenu dokumentācija. Šādā gadījumā nodokļu maksātājs 12 mēnešu laikā pēc attiecīgā pārskata gada beigām sagatavo un, ja nodokļu administrācija pieprasa, mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas iesniedz tai vienkāršoto transfertcenu dokumentāciju. Vienkāršotajā transfertcenu dokumentācijā ietveramo informāciju nosaka Ministru kabinets.

(13) Nodokļu maksātājs nodrošina, lai transfertcenu dokumentācija atbilstu šādiem noteikumiem:

1) transfertcenu dokumentāciju sagatavo, pamatojoties uz informāciju, kāda ir saprātīgi pieejama pārskata gada ietvaros vai, ja veic uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijas labojumus, — pamatojoties uz informāciju, kas pieejama brīdī, kad tiek veikti attiecīgie labojumi;

2) transfertcenu dokumentācija ir pieejama elektroniskā formā, kas pieļauj meklēšanas funkciju tekstā;

3) globālo dokumentāciju un vietējo dokumentāciju sagatavo latviešu vai angļu valodā. Ja globālā dokumentācija un vietējā dokumentācija ir sagatavota angļu valodā, nodokļu administrācijai ir tiesības valsts pārvaldes funkciju un uzdevumu izpildes nodrošināšanai pieprasīt visas dokumentācijas vai tās daļas tulkojumu latviešu valodā un nodokļu maksātājam ir pienākums pieprasīto tulkojumu iesniegt mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas;

4) kontrolēto darījumu pārskatu sagatavo un iesniedz Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā strukturētu datu formā.

(13[1]) Ja transfertcenu dokumentācija Valsts ieņēmumu dienestam ir iesniegta, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu, tai ir juridisks spēks arī tad, ja tā nesatur rekvizītu "paraksts".

(14) Nodokļu administrācijai ir tiesības piemērot nodokļu maksātājam soda naudu līdz vienam procentam no kontrolētā darījuma (par kuru ir pienākums sagatavot transfertcenu dokumentāciju) summas, kas norādāma nodokļu maksātāja pārskata gada ieņēmumos vai izdevumos attiecīgajā pārskata periodā, bet ne vairāk kā 100 000 *euro*, ja nodokļu maksātājs nav ievērojis šajā pantā minēto transfertcenu dokumentācijas iesniegšanas termiņu, kā arī tad, ja nodokļu maksātājs būtiski pārkāpis normatīvajos aktos paredzētās transfertcenu dokumentācijas sagatavošanas prasības — transfertcenu dokumentācijā nav iekļautas vairākas normatīvajos aktos paredzētās transfertcenu dokumentācijas sastāvdaļas (nav norādīta nepieciešamā informācija) — un tādēļ, izskatot transfertcenu dokumentāciju, nav iespējams pārliecināties, vai veiktā darījuma cena (vērtība) ir noteikta atbilstoši tirgus cenai (vērtībai).

(25.10.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.04.2025. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026. Sk. pārejas noteikumu 249. punktu)

15.[3] pants. Nodokļu maksātāja pienākums sevi identificēt, piedāvājot preci vai pakalpojumu internetā

Nodokļu maksātājs, veicot saimniecisko darbību un piedāvājot preci vai pakalpojumu internetā, papildus Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma 4.panta pirmajā daļā minētajai informācijai tīmekļa vietnē, kuru izmantojot tiek veikta saimnieciskā darbība, norāda šādu informāciju:

1) saimnieciskās darbības veikšanas faktisko adresi vai vietu (tīmekļa vietne, mobilā lietotne u.tml.);

2) fiziskā persona — nodokļu maksātāja reģistrācijas koda otro daļu.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

16.pants. Nodokļu maksātāju tiesības

(1) Nodokļu maksātājiem ir tiesības:

1) izmantot likumos noteiktos nodokļu un nodevu atvieglojumus;

2) izmantot likumos paredzētās nodokļu atlaides;

3) nodokļu administrācijā bez maksas iepazīties ar normatīvajiem dokumentiem, kas reglamentē nodokļu un nodevu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību;

4) iepazīties ar pārbaudes aktiem (pārskatiem) un revīzijas (audita) lietas materiāliem, kuri attiecas uz pašu konkrēto nodokļu maksātāju, izņemot pārbaudes aktos (pārskatos) un revīzijas (audita) lietas materiālos esošo informāciju, kas saskaņā ar likumu uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju;

5) apstrīdēt un pārsūdzēt šā likuma VIII nodaļā noteiktajā kārtībā nodokļu administrācijas lēmumus;

6) iesniegt nodevu administrācijai iesniegumu par nodevu samaksas pārskatīšanu, ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi, savukārt nodokļu administrācijai — nodokļu deklarācijas labojumu vai precizējumu triju gadu laikā pēc konkrētajos likumos noteiktā maksāšanas termiņa, ja šajā laikā par konkrētajiem nodokļiem vai nodokļu deklarācijas posteņiem un attiecīgajiem taksācijas periodiem nav uzsākta vai veikta nodokļu revīzija (audits) vai šā likuma 23. panta $5.^2$ un $5.^4$ daļā noteiktajos gadījumos nav izdots nodokļu kontroles rēķins, vai šā likuma 41. pantā noteiktajā kārtībā nav noslēgts vienošanās līgums, vai nodokļu kontrole izbeigta atbilstoši šā likuma 23. panta $5.^2$ daļas 1. punktam. Ja deklarācijas labojums vai precizējums izriet no transfertcenas atbilstības tirgus cenai (vērtībai) vai hibrīdneatbilstības vai arī tas saistīts ar nodokli, kuru ietekmē veiktie transfertcenu vai hibrīdneatbilstību precizējumi, nodokļu maksātājs, izmantojot šajā punktā noteiktās tiesības, ir tiesīgs deklarācijas labojumu vai precizējumu iesniegt piecu gadu laikā pēc konkrētajos likumos noteiktā maksāšanas termiņa. Attiecībā uz valsts budžetā ieskaitāmiem nodokļu maksājumiem šajā punktā noteikto termiņa nokavējumu var atjaunot Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, ja nodokļu maksātājs iesniedz iesniegumu par termiņā nesamaksāto nodokļu samaksu;

7) *(izslēgts ar 06.07.2021. likumu)*;

8) saņemt nodokļu administrācijas nepareizi piedzīto maksājumu summas šā likuma 28.pantā noteiktajā kārtībā;

9) saņemt no savu ienākumu gūšanas vietas rakstveida izziņu par to, kādus nodokļus darba devējs ir nomaksājis;

10) pieprasīt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu vai novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai triju gadu laikā pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa. Nodokļu maksātāja — fiziskās personas — nāves gadījumā minētās tiesības pāriet uz mantinieku, kurš var pieprasīt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu triju gadu laikā no mantojuma atklāšanās;

10^1) pieprasīt budžeta kontā, kurā ieskaitāmi nodokļu maksājumi, nepareizi iemaksātās summas atmaksāšanu vai novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai triju gadu laikā no dienas, kad summa ir iemaksāta. Nodokļu maksātāja — fiziskās personas — nāves gadījumā minētās tiesības pāriet uz mantinieku, kurš var pieprasīt nepareizi iemaksātās summas atmaksāšanu triju gadu laikā no mantojuma atklāšanās;

11) pieprasīt pārmaksātās valsts nodevas atmaksāšanu vai novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai triju gadu laikā no dienas, kad ir izsniegts tās personas rakstveida atzinums, kura sniegusi pakalpojumu vai devusi nodrošinājumu, vai stājies spēkā tiesas vai tiesneša nolēmums par valsts nodevas atmaksāšanu;

12) pieprasīt nepareizi iemaksātās (maksājums veikts, bet attiecīgā darbība iestādē nav veikta vai pakalpojums nav sniegts, vai maksājums iemaksāts nepareizā valsts budžeta kontā) valsts nodevas atmaksāšanu vai novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai triju gadu laikā no dienas, kad valsts nodeva ir iemaksāta;

13) iesniegt (ne biežāk kā vienu reizi mēnesī) Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu par kontu, kurā nodokļu

maksātājam tiek ieskaitīta darba samaksa, tai pielīdzinātie maksājumi vai citi maksājumi, uz kuriem attiecināmi piedziņas vēršanas ierobežojumi;

14) apvienot akcīzes preču noliktavu ar muitas noliktavu vai preču pagaidu uzglabāšanas vietu, vai brīvo zonu, izveidojot apvienoto noliktavu, lai tajā veiktu darbības ar akcīzes precēm, kas pakļautas atliktā akcīzes nodokļa maksāšanai, un darbības ar precēm, kas atrodas muitas uzraudzībā. Apvienoto noliktavu var izveidot nodokļu maksātāji, kuriem ir speciālā atļauja (licence) akcīzes preču (alkoholisko dzērienu vai tabakas izstrādājumu, vai naftas produktu) noliktavas turētāja darbībai vai atļauja muitas noliktavas darbībai, vai atļauja preču pagaidu uzglabāšanas vietas darbībai, vai piešķirts brīvās zonas statuss.

15) fiziskajām personām, kas neveic saimniecisko darbību, — iesniegt nodokļu deklarācijas un informatīvās deklarācijas ar Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) palīdzību. Šajā gadījumā Valsts ieņēmumu dienesta ierēdnis (darbinieks) sniedz visu nepieciešamo palīdzību, lai nodokļu maksātājam būtu nodrošināta iespēja iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam nodokļu deklarācijas un informatīvās deklarācijas elektroniska dokumenta veidā, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta elektronisko deklarēšanas sistēmu;

16) fiziskajām personām, kas neveic saimniecisko darbību, —deaktivizēt Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietojumu, par to iesniedzot iesniegumu Valsts ieņēmumu dienestam. Šajā gadījumā Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietojums tiek deaktivizēts ar iesnieguma izskatīšanas dienu. Fiziskajai personai, kura neveic saimniecisko darbību un kurai Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietojums ir deaktivizēts, ir tiesības atkārtoti aktivizēt Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietojumu saskaņā ar kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā tiek identificētas personas, kas iesniedz elektroniskos dokumentus. Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietojuma statusa maiņa nav pieļaujama biežāk kā reizi 24 stundās;

17) saņemt Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā informāciju par individuālajiem nodokļu saistību izpildi raksturojošiem rādītājiem, kurus Valsts ieņēmumu dienests izmantojis, nosakot nodokļu maksātāja reitinga kopējo novērtējumu;

18) Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietotājam — atteikties saņemt administratīvo aktu (arī nelabvēlīgu administratīvo aktu) un citus lēmumus, dokumentus un informāciju nodokļu maksātāja oficiālās elektroniskās adreses kontā vai atteikties saņemt informatīvu paziņojumu par administratīvo aktu (arī nelabvēlīgu administratīvo aktu) un citiem lēmumiem, dokumentiem un informāciju nodokļu maksātāja Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā norādītajā elektroniskā pasta adresē;

19) fiziskajām personām — pilnvarot citu Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietotāju pilnvarotāja vārdā iesniegt un saņemt dokumentus un informāciju, izmantojot pilnvarotāja Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietotāja kontu. Ja pilnvarotājs šajā punktā norādīto pilnvaru ir iesniedzis Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā, tai ir juridisks spēks arī tad, ja tā nesatur rekvizītu "paraksts" un nav notariāli apliecināta.

(2) Ministru kabinets nosaka:

1) prasības un kritērijus, saskaņā ar kuriem nodokļu maksātāji iegūst šā panta pirmās daļas 14. punktā minētās tiesības izveidot apvienoto noliktavu;

2) kārtību, kādā iesniedzams un izskatāms nodokļu maksātāja iesniegums apvienotās noliktavas statusa piešķiršanai;

3) apvienotās noliktavas statusa apturēšanas, atjaunošanas un anulēšanas nosacījumus un kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.10.2002., 28.02.2003., 26.10.2006., 13.12.2012., 17.09.2015., 23.11.2016., 08.06.2017., 16.11.2017., 25.10.2018., 01.11.2018., 06.07.2021., 08.06.2023., 08.06.2023. un 03.04.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2025.)

16.[1] pants. Nodokļu maksātāja un nodokļu administrācijas iepriekšēja vienošanās par darījuma tirgus cenas (vērtības) noteikšanu

(1) Šā likuma 15.[2] pantā minētais nodokļu maksātājs, veicot vai uzsākot darījumus ar saistītu ārvalstu uzņēmumu, ir tiesīgs ierosināt noslēgt iepriekšēju vienošanos ar nodokļu administrāciju par tirgus cenas (vērtības) noteikšanu konkrētam darījumam vai darījumu veidam, ja darījuma vai plānotā darījuma vērtība ar saistīto ārvalstu

personu pārsniedz 1 430 000 *euro* gadā.

(1[1]) Nodokļu administrācija saskaņā ar šā likuma 15.[2] panta sesto daļu vai pēc nodokļu maksātāja iniciatīvas par kontrolētiem darījumiem, kuru vērtība attiecīgajā pārskata gadā pārsniedz 1 430 000 *euro*, var ierosināt uzsākt iepriekšējas vienošanās procedūru par darījuma cenas (vērtības) atbilstību tirgus cenai (vērtībai) par iepriekšējiem pārskata gadiem, ja nav iestājies šā likuma 23. panta pirmajā daļā noteiktais nodokļu revīzijas (audita) veikšanas noilgums.

(2) Ja nodokļu maksātājs ir rīkojies atbilstoši noslēgtās iepriekšējās vienošanās nosacījumiem un tā saimnieciskajā darbībā nav notikušas izmaiņas, kas ir pretrunā ar šo iepriekšējo vienošanos, nodokļu administrācijai nav tiesību nodokļu revīzijā (auditā) precizēt konkrētam darījumam vai darījumu veidam noteikto tirgus cenu (vērtību).

(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā nodokļu administrācija noslēdz iepriekšēju vienošanos ar nodokļu maksātāju par tirgus cenas (vērtības) noteikšanu konkrētam darījumam vai darījumu veidam, kā arī maksu par iepriekšējās vienošanās noslēgšanu un kārtību, kādā tā tiek iekasēta. Maksa par iepriekšējās vienošanās noslēgšanu nedrīkst pārsniegt ar tās noslēgšanu saistītās vidējās izmaksas.

(21.06.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.09.2013., 25.10.2018. un 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

V nodaļa
Nodokļu administrācija un nodevu administrācija

(Nodaļas nosaukums 16.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.12.2017. Nosaukuma jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2018. Sk. pārejas noteikumu 201. punktu)

17. pants. Nodokļu administrācijas tiesības

(1) Nodokļu administrācijas tiesības nosaka šis likums, konkrētie nodokļu un nodevu likumi, Valsts ieņēmumu dienesta likums un citi normatīvie akti.

(2) Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem ir šādas tiesības:

1) uzrādot dienesta apliecību un augstākas amatpersonas pilnvarojumu, apmeklēt juridiskajām vai fiziskajām personām piederošās vai to lietošanā esošās teritorijas, transportlīdzekļus un telpas, kurās tiek veikta saimnieciskā darbība vai kuras ir saistītas ar ieņēmumu gūšanu citai juridiskajai vai fiziskajai personai, veikt tajās nodokļu administrēšanas darbības, preču fizisku apskati, nodokļu administrēšanas darbību ietvaros izņemt preču paraugus ekspertīzes veikšanai vai izņemt kā lietiskos pierādījumus jebkurus dokumentus un priekšmetus, kā arī brīvi apmeklēt valsts pārvaldes un pašvaldību iestādes. Īstenojot šajā punktā minētās tiesības, izvērtējams fizisko personu pamattiesību iespējamā ierobežojuma samērīgums;

2) pieprasīt no nodokļu maksātājiem gada pārskatus, valsts un pašvaldību ieņēmumu un nodokļu aprēķinus, deklarācijas, saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus dokumentus, grāmatvedības uzskaites dokumentus un citus ar aprēķiniem un budžeta maksājumiem saistītus dokumentus;

3) pieprasīt no valsts un pašvaldību iestādēm, juridiskajām un fiziskajām personām jebkuru informāciju, kas saistīta ar nodokļu maksātāju uzskaiti un to saimniecisko un finansiālo darbību;

4) pieprasīt, lai tiktu uzrādīti dokumentu oriģināli, un saņemt no iestādēm, organizācijām, pašvaldībām, finanšu iestādēm, kredītiestādēm, juridiskajām un fiziskajām personām dokumentu atvasinājumus ar nodokli apliekamā objekta (ienākumu) uzskaitei un reģistrācijai vai nodokļu un nodevu pārbaudei, kā arī pieprasīt un saņemt no fiziskajām personām nepieciešamās izziņas un dokumentu atvasinājumus, kas liecina par juridiskās vai fiziskās personas nodokļu saistībām un maksājumiem, mantu un ienākumiem, kā arī pieprasīt un saņemt nepieciešamos paskaidrojumus;

5) noteikt nodokļu maksātājiem termiņu, līdz kuram novēršami konstatētie normatīvo aktu pārkāpumi attiecībā uz Valsts ieņēmumu dienesta administrētajiem nodokļiem un nodevām, kā arī citiem valsts un pašvaldību ieņēmumiem, kurus iekasē Valsts ieņēmumu dienests;

6) uzaicināt nodokļu maksātāju ierasties Valsts ieņēmumu dienestā;

7) nodokļu administrēšanas procesuālo darbību fiksēšanai fotografēt, izdarīt audioierakstus un videoierakstus

tādā apjomā, kāds nepieciešams šo procesuālo darbību veikšanai, ievērojot personas tiesības uz privāto dzīvi;

8) nodokļu administrācijas pārbaudes ietvaros kontrolēt juridisko un fizisko personu grāmatvedību un tās pamatdokumentus, citus ar aprēķiniem un budžeta maksājumiem saistītos dokumentus, saņemt nepieciešamos paskaidrojumus un izziņas, aizzīmogot vai aizplombēt tirdzniecības, ražošanas, noliktavu, arhīvu un kasu telpas un kases, lai nodrošinātu dokumentācijas, naudas līdzekļu un materiālo vērtību saglabāšanu nodokļu administrācijas pārbaudes laikā;

9) pieņemt lēmumu par nodokļu administrācijas pārbaudes rezultātiem;

10) likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pagarināt nodokļu un citu budžetos ieskaitāmo maksājumu samaksas termiņus.

(31.10.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

18. pants. Nodokļu administrācijas un nodevu administrācijas pienākumi

(1) Nodokļu administrācijas pienākumi ir šādi:

1) nodrošināt, lai šo likumu un citu nodokļu (nodevu) likumus ievēro gan nodokļu maksātāji, gan nodokļu administrācija;

2) kontrolēt nodokļu, nodevu, kā arī citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību;

2^{1}) reģistrēt un uzskaitīt nodokļu maksātājus un ar nodokļiem apliekamos objektus (ienākumus);

2^{2}) kontrolēt reģistrācijas dokumentu atbilstību likumos noteiktajām prasībām un faktiskajam stāvoklim;

2^{3}) saņemt no personām deklarācijas un pārbaudīt tajās sniegto informāciju, ziņu patiesumu un ienākumu avotu likumību;

3) kontrolēt nodokļu (nodevu), kā arī citu valsts noteikto maksājumu parādus;

4) piemērot sankcijas nodokļu (nodevu) likumu pārkāpējiem, pamatojoties uz likumiem un Ministru kabineta noteikumiem;

5) izskatīt un izlemt jautājumus par nodokļu maksāšanas termiņu pagarināšanu;

6) kontrolēt nodokļu (nodevu) atlaižu un atvieglojumu piemērošanas pareizību;

6^{1}) lai izpildītu normatīvajos aktos noteiktos uzdevumus, sekot jebkuru juridisko un fizisko personu saimnieciskajai un finansiālajai darbībai;

7) paziņot nodokļu maksātājam nodokļu administrācijas pārbaudes ietvaros pieņemto lēmumu;

8) nodrošināt nodokļu (nodevu) iekasēšanas publiskumu, regulāri publicējot informāciju par atsevišķu nodokļu (nodevu) kopieņēmumiem, un informācijas pieejamību par tiem nodokļu maksātājiem, kuriem Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parāda kopsumma pārsniedz 150 *euro*, izņemot nodokļu maksājumus, kuru maksāšanas termiņš saskaņā ar šā likuma 24.panta pirmo, $1.^{3}$ un $1.^{7}$ daļu ir pagarināts, sadalīts termiņos, atlikts vai atkārtoti sadalīts termiņos vai attiecībā uz kuriem ir noslēgts vienošanās līgums saskaņā ar šā likuma 41. pantu. Informāciju par minētajiem parādniekiem iekļauj Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parādnieku datubāzē un tās pieejamību nodrošina, ievērojot šā likuma 22.panta pirmās daļas 1.punktā un trešajā daļā minētos nosacījumus;

8^{1}) nodrošināt nodokļu (nodevu) iekasēšanas publiskumu, reizi ceturksnī līdz ceturksnim sekojošā mēneša piecpadsmitajam datumam publicējot informāciju par nodokļu maksātāju (komersantu) attiecīgajā ceturksnī samaksāto Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) apmēra kopsummām, samazinot to par nodokļu summu, kas atmaksāta no budžeta, atsevišķi norādot valsts budžetā samaksāto un no valsts budžeta atmaksāto pievienotās vērtības nodokļa summu, iedzīvotāju ienākuma nodokļa kopsummu un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kopsummu, kā arī vidējo nodarbināto personu skaitu;

8[2]) nodrošināt Eiropas Savienības normatīvajos aktos komercdarbības atbalsta jomā noteikto prasību izpildi par informācijas publicēšanu par katru piešķirto individuālo atbalstu, kurš pārsniedz konkrētajā Eiropas Savienības normatīvajā aktā komercdarbības atbalsta jomā noteikto piešķirtā atbalsta slieksni, ja komercdarbības atbalsts piešķirts nodokļu atvieglojumu veidā un atbalsta programmā atbalsta sniedzējs nav noteikts;

9) publicēt ziņas par nodokļu un nodevu likmju, soda naudas un nokavējuma naudas noteikšanas kārtības grozīšanu;

10) pamatojoties uz nodokļu administrācijas izveidoto personas datu izvērtējumu nodokļu ieņēmumu risku jomā, atlasīt nodokļu maksātājus nodokļu revīzijai (auditam) un pieņemt lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu, un ne vēlāk kā 10 darbdienas pirms tās uzsākšanas rakstveidā informēt nodokļu maksātāju par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu, norādot nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienu, revīzijas (audita) termiņu, pārbaudāmos nodokļus, nodokļu deklarācijas posteņus, pārbaudāmās nodevas vai citus valsts noteiktos maksājumus un taksācijas periodus, kā arī to, vai tiks pārbaudīta transfertcenas atbilstība tirgus cenai (vērtībai) vai hibrīdneatbilstības;

11) piedzīt bezstrīda kārtībā termiņā nesamaksātos nodokļus, nokavējuma naudas, soda naudas un citus valsts noteiktos maksājumus šā likuma 26.pantā paredzētajā kārtībā;

12) nodrošināt publiski pieejamu Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistru;

13) *(izslēgts no 01.01.2013. ar 01.12.2009. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 117. punktu)*;

14) nodrošināt publiski pieejamu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu, to lietotāju un apkalpojošo dienestu vienoto datu bāzi (reģistru);

15) *(izslēgts ar 31.01.2008. likumu)*;

16) visos gadījumos, kad nodokļu maksātājs izdarījis nodokļu pārkāpumu, par kuru paredzēta krimināltatbildība, 10 dienu laikā no dienas, kad nodokļu administrācijas ierēdnis (darbinieks) to konstatējis, iesniegt par to ziņojumu attiecīgajai valsts institūcijai, kura izlemj jautājumu par kriminālprocesa uzsākšanu;

17) *(izslēgts no 01.09.2017. ar 23.11.2016. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 182.[1] punktu)*;

18) *(izslēgts no 01.09.2017. ar 23.11.2016. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 182.[1] punktu)*;

19) nodrošināt publiski pieejamu sabiedriskā labuma organizāciju vienoto datu bāzi (reģistru);

20) atbilstoši iekšzemes nodokļu maksātāju iesniegtajām nodokļu deklarācijām un NACE 2.1. red. klasifikācijas divu zīmju līmenim apkopot un nodrošināt publiski pieejamu informāciju:

a) par iekšzemes nodokļu maksātāju — darba devēju — nodarbināto darba ņēmēju mēneša vidējiem darba ienākumiem vismaz pirmajos trijos gada ceturkšņos pēdējo četru gada ceturkšņu periodā,

b) par to, cik liela ir valstī vidējā viena divpadsmitā daļa no to fizisko personu deklarētā gada apliekamā ienākuma no saimnieciskās darbības, kuras ir reģistrētas kā saimnieciskās darbības veicējas un nenodarbina citas personas;

21) uzturēt riska adrešu sarakstu un sniegt šo informāciju Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram;

21[1]) uzturēt riska personu sarakstu atbilstoši šā likuma 1. panta 31. punktā noteiktajiem kritērijiem un sniegt šo informāciju Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" noteiktajā apjomā;

22) nodrošināt publiski pieejamu datubāzi (reģistru) par šā likuma 15.[1] panta septītajā daļā noteiktajā kārtībā Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistrā reģistrētajiem nodokļu maksātājiem un nodokļu maksātāju struktūrvienībām;

23) nodrošināt publiski pieejamu Valsts ieņēmumu dienestā reģistrēto kvīšu vienoto datubāzi (reģistru);

24) sniegt kredītinformācijas birojam Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošo informāciju par fiziskās personas ienākumiem un apgādībā esošo personu skaitu šā likuma 22.[1] panta pirmajā daļā noteiktajā gadījumā;

25) regulāri sniegt informāciju Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram par nodokļu maksātājiem, kuriem paredzēts veikt nodokļu revīziju (auditu). Savstarpējo informācijas apmaiņu par nodokļu maksātājiem, kuriem paredzēts veikt nodokļu revīziju (auditu), un sniedzamās informācijas regularitāti nosaka starpresoru vienošanās, kas noslēgta starp Valsts ieņēmumu dienestu un Uzņēmumu reģistru;

26) izvērtēt no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra saņemto informāciju par iesniegtajiem pieteikumiem ierakstu izdarīšanai komercreģistrā un 10 darbdienu laikā no šīs informācijas saņemšanas dienas sniegt atzinumu, norādot Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošo informāciju, kas liecina par tiesību subjekta nodokļu riskiem. Kārtību, kādā tiek nodrošināta Valsts ieņēmumu dienesta un Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra savstarpējā informācijas apmaiņa par iesniegtajiem pieteikumiem ierakstu izdarīšanai komercreģistrā, un sniedzamās informācijas regularitāti nosaka starpresoru vienošanās;

27) regulāri sniegt augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājam informāciju par:

a) domēna vārdiem, kuru lietošanas tiesības reģistrētas nodokļu maksātājiem, kuriem paredzēts veikt nodokļu revīziju (auditu),

b) domēna vārdiem, kuru lietošanas tiesības nodokļu maksātājs ir nodevis lietošanā citam nodokļu maksātājam, kuram paredzēts veikt nodokļu revīziju (auditu);

28) lai veicinātu komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci un labprātīgu nodokļu saistību izpildi, nodrošināt publiski pieejamu informāciju par darba devējiem, kuru darbinieku vidējais mēneša atalgojums ir valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas apmērā vai mazāks. Valsts ieņēmumu dienests minēto informāciju aktualizē nākamā mēneša divdesmit piektajā datumā, norādot attiecīgās juridiskās personas un individuālā komersanta nosaukumu un reģistrācijas numuru, bet fiziskajai personai (darba devējam) — vārdu, uzvārdu, personas koda otro daļu un dzimšanas gadu;

29) lai veicinātu komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci, labprātīgu nodokļu (nodevu) saistību izpildi, kā arī motivētu darba devējus uzrādīt grāmatvedības uzskaitē pilnā apmērā darbiniekiem izmaksāto darba samaksu, nodrošināt publiski pieejamu informāciju par fiziskajai personai un juridiskās personas amatpersonai uzliktā administratīvā soda par grāmatvedības uzskaitē neuzrādītas darba samaksas izmaksāšanu esību. Informāciju var iegūt Valsts ieņēmumu dienesta tīmekļvietnē par juridiskās personas amatpersonu — ievadot juridiskās personas nosaukumu un reģistrācijas numuru, par fizisko personu — ievadot fiziskās personas vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu. Minētā informācija ir publiski pieejama no brīža, kad stājies spēkā un likumā noteiktajā termiņā nav pārsūdzēts lēmums par administratīvā soda piemērošanu vai stājies spēkā attiecīgs tiesas nolēmums, tik ilgi, kamēr persona atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam ir atzīstama par administratīvi sodītu;

30) lai veicinātu savlaicīgu nodokļu deklarāciju iesniegšanu, komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci un labprātīgu nodokļu (nodevu) saistību izpildi, publicēt informāciju par nodokļu maksātājiem, kuri nav iesnieguši nodokļu administrācijai šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas, ja nodokļu normatīvajos aktos noteiktais nodokļu deklarācijas iesniegšanas termiņš ir pārkāpts vairāk nekā par 15 dienām. Publicējot minēto informāciju, norāda neiesniegtās nodokļu deklarācijas nosaukumu un tās iesniegšanas termiņu, nodokļu maksātāja — juridiskās personas vai individuālā komersanta — nosaukumu un reģistrācijas numuru, bet fiziskajai personai — vārdu, uzvārdu, personas koda otro daļu un dzimšanas gadu. Valsts ieņēmumu dienesta tīmekļvietnē ievietotā informācija ir publiski pieejama ne ilgāk kā trīs gadus no normatīvajos aktos noteiktās nodokļu deklarācijas iesniegšanas termiņa iestāšanās dienas;

31) nodrošināt Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā nodokļu maksātājam pieejamus datus par tā maksājamo un pārmaksāto Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu, nodevu, citu valsts noteikto maksājumu un ar tiem saistīto maksājumu (nokavējuma naudas un soda naudas) summām, kā arī vienotajā nodokļu kontā nepareizi iemaksāto maksājumu summām;

32) atbilstoši Latvijas Republikai saistošiem starptautiskajiem līgumiem veikt savstarpējās saskaņošanas procedūru, tajā skaitā lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu vai tādu nodokļu uzlikšanu, kuri ir pretrunā ar attiecīgo starptautisko līgumu;

33) gadījumos, kad Valsts ieņēmumu dienesta informācijas sistēmā var fiksēt drīzumā iesniedzamo normatīvajos aktos noteikto nodokļu deklarāciju vai informatīvo deklarāciju, ne vēlāk kā piecas dienas pirms attiecīgās deklarācijas iesniegšanas termiņa informēt nodokļu maksātāju par iesniedzamo nodokļu deklarāciju vai informatīvo deklarāciju, vienlaikus informējot, ka par deklarācijas iesniegšanas termiņa neievērošanu

nodokļu maksātājam var piemērot administratīvo sodu;

34) lai veicinātu komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci un labprātīgu nodokļu (nodevu) saistību izpildi, kā arī sabiedrības tiesības uz informāciju, nodrošināt publiski pieejamu informāciju par šādiem sabiedrībai nozīmīgiem lēmumiem, ar kuriem konstatēti juridisko personu nodokļu un muitas normatīvo aktu pārkāpumi lēmumā:

a) par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem,

b) kas pieņemts nodokļu kontroles rezultātā,

c) *(izslēgts ar 08.06.2023. likumu)*,

d) ar kuru konstatēts muitas maksājumu parāds,

e) ar kuru atteikta pārmaksātā pievienotās vērtības nodokļa atmaksa;

35) lai veicinātu normatīvajos aktos noteikto nodokļu maksātāju pienākumu izpildi, komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci un labprātīgu nodokļu (nodevu) saistību izpildi, nodrošināt publiski pieejamu mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju vienoto datubāzi (reģistru);

36) lai veicinātu labprātīgu nodokļu saistību izpildi, nodrošināt publiski pieejamu Valsts ieņēmumu dienesta noteikto nodokļu maksātāju reitinga kopējo novērtējumu.

(1^1) Nodevu administrācijai, izņemot valsts nodevas administrāciju, kas administrē valsts nodevas par darbību veikšanu tiesu iestādēs, ir šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4., 6. un 9. punktā noteiktie pienākumi. Valsts nodevas administrācijai, tajā skaitā valsts nodevas administrācijai, kas administrē valsts nodevas par darbību veikšanu tiesu iestādēs, ir pienākums veikt valsts budžetā ieskaitāmo valsts nodevu uzskaiti. Kārtību un apjomu, kādā veicama valsts nodevu uzskaite, nosaka Ministru kabinets.

(2) Ja šā panta pirmās daļas 10.punktā noteikto paziņojumu par nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanu nodokļu administrācija nodokļu maksātājam sūta pa pastu, uzskatāms, ka nodokļu maksātājam informācija paziņota septītajā dienā pēc sūtījuma nodošanas pastā.

(3) Šā panta pirmās daļas 10.punktā noteikto paziņojumu nodokļu maksātājam nodokļu administrācija nesniedz, ja ir pierādījumi, ka nodokļu maksātājs veic darbības, lai izvairītos no nodokļu revīzijas (audita) vai apgrūtinātu to.

(4) Šā panta pirmās daļas 10.punktā nodokļu administrācijai noteiktais termiņš paziņojuma sniegšanai par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu nav attiecināms uz gadījumiem, kad nodokļu revīzija (audits) tiek uzsākta, lai izvērtētu nodokļa pārmaksas atmaksas pamatotību.

(5) Šā panta pirmās daļas 8.punktā minētā informācija par nodokļu maksātājiem, kuriem Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parāda kopsumma pārsniedz 150 *euro*, ir pieejama normatīvajos aktos noteikto tiešās pārvaldes iestāžu un pašvaldību funkciju izpildes nodrošināšanai, komercdarbības vides drošības, godīgas konkurences un labprātīgas nodokļu (nodevu) saistību izpildes veicināšanai. Šā panta pirmās daļas 8.punktā minētajā datubāzē var saņemt informāciju par personas parāda esamību vai neesamību, ievadot attiecīgā nodokļu maksātāja nosaukumu un reģistrācijas kodu vai fiziskās personas — saimnieciskās darbības veicēja — vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu.

(6) Šā panta pirmās daļas 22. punktā minētajā datubāzē esošā informācija par fiziskajām personām, kas reģistrētas Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistrā, ir pieejama normatīvajos aktos noteikto nodokļu maksātāju pienākumu izpildes nodrošināšanai, saimnieciskās darbības vides drošības, godīgas konkurences un labprātīgas nodokļu (nodevu) saistību izpildes veicināšanai. Šā panta pirmās daļas 22. punktā minētajā datubāzē, ievadot attiecīgā nodokļu maksātāja nosaukumu un reģistrācijas kodu vai fiziskās personas vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu, var saņemt šādu informāciju:

1) datums, kad nodokļu maksātājs vai nodokļu maksātāja struktūrvienība reģistrēta Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistrā vai izslēgta no tā;

2) patentmaksas maksātāja patentmaksas piemērošanas periods (patentmaksas maksājuma termiņš);

3) datums, kad Valsts ieņēmumu dienestā apstiprināts tās personas saimnieciskās darbības paziņojums, kura normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos var nereģistrēties Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās

darbības veicēja, bet ir paziņojusi Valsts ieņēmumu dienestam par saimnieciskās darbības veikšanu, vai saimnieciskās darbības izbeigšanas datums, ko minētā persona paziņojusi Valsts ieņēmumu dienestam;

4) par nerezidenta (ārvalstu komersanta) pastāvīgās pārstāvniecības Latvijā patieso labuma guvēju, izņemot gadījumus, kad informācija par patieso labuma guvēju saskaņā ar Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumu ir ierobežotas pieejamības, — vārdu, uzvārdu, daļu no personas koda, valstspiederību un dzīvesvietas valsti un, ja fiziskā persona ir nerezidents, — arī dzimšanas datumu, mēnesi un gadu un personu apliecinoša dokumenta numuru, izdošanas datumu, valsti un iestādi, kas dokumentu izdevusi.

(7) Šā panta pirmās daļas 24.punktā noteiktās informācijas sniegšana kredītinformācijas birojam ir maksas pakalpojums. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā kredītinformācijas birojs no Valsts ieņēmumu dienesta pieprasa šā panta pirmās daļas 24.punktā noteikto informāciju, pieprasāmās un izsniedzamās informācijas apjomu, tās saturu un sniegšanas kārtību, kā arī pakalpojuma maksas apmēru un maksāšanas kārtību.

(8) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā fiziskā persona no Valsts ieņēmumu dienesta pieprasa informāciju par tās ienākumiem, kā arī pieprasāmās un izsniedzamās informācijas apjomu, saturu un sniegšanas kārtību.

(9) Publicējot šā panta pirmās daļas 34. punktā minēto informāciju, norāda juridiskās personas nosaukumu un reģistrācijas numuru, pieņemtā lēmuma spēkā stāšanās datumu, pieņemtā lēmuma būtību un nolemjošo daļu, kā arī informāciju, vai lēmums ir pārsūdzēts tiesā. Informāciju par lēmumu publisko septiņu darbdienu laikā pēc tam, kad attiecīgais lēmums kļuvis neapstrīdams vai ir pārsūdzēts tiesā un tā darbība nav apturēta. Informācija par lēmumu pieejama līdz brīdim, kad lēmums tiek atcelts, bet ne ilgāk kā trīs gadus pēc tā publiskošanas.

(10) Šā panta pirmās daļas 36. punktā minētais nodokļu maksātāju reitinga kopējais novērtējums ir pieejams par katru komercsabiedrību, ārvalsts komersanta filiāli, Eiropas Savienības dalībvalsts, Islandes Republikas, Norvēģijas Karalistes un Lihtenšteinas Firstistes kapitālsabiedrības filiāli, kā arī par katru zemnieku saimniecību, zvejnieku saimniecību un individuālo uzņēmumu, ja minētie subjekti sastāda gada pārskatu. Nodokļu maksātāju reitinga kopējam novērtējumam ir informatīvs raksturs. Valsts ieņēmumu dienests, nosakot nodokļu maksātāju reitinga kopējo novērtējumu, izmanto šādas nodokļu saistību izpildi raksturojošo rādītāju kopas:

1) reģistrācijas datu novērtējumu;

2) deklarāciju un pārskatu iesniegšanas rādītājus;

3) nodokļu saistību izpildes rādītājus;

4) nodokļu un muitas administrēšanas pasākumu rezultātus;

5) darba samaksas novērtējumu;

6) nodokļu deklarēšanas risku novērtējumu.

(11) Valsts ieņēmumu dienests nodrošina šādas informācijas publicēšanu arī atvērto datu veidā:

1) atbilstoši šā panta pirmās daļas 8.[1], 19. un 36. punktam publiskojamo informāciju;

2) atbilstoši šā panta pirmās daļas 12. punktam publiskojamo informāciju par juridiskajām personām;

3) šā panta pirmās daļas 22. punktā minētajā Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistrā iekļauto informāciju par nerezidenta (ārvalsts komersanta) pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā;

4) šā panta pirmās daļas 28. punktā minēto informāciju par juridiskajām personām, kuru darbinieku vidējais mēneša atalgojums ir valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas apmērā vai mazāks;

5) atbilstoši šā likuma 34.[1] panta astotajai daļai publiskojamo informāciju par juridiskajām personām, kurām apturēta saimnieciskā darbība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.11.1999., 14.12.2000., 12.12.2002., 28.02.2003., 31.03.2004., 01.12.2005., 26.10.2006., 19.12.2006., 31.01.2008., 11.12.2008., 01.12.2009., 20.05.2010., 12.05.2011., 21.06.2012., 13.12.2012., 14.03.2013., 19.09.2013., 06.11.2013., 17.12.2014., 17.09.2015., 30.11.2015., 23.11.2016., 28.07.2017., 16.11.2017., 23.11.2017., 25.10.2018., 19.12.2019., 06.07.2021., 24.03.2022., 16.06.2022., 08.06.2023., 08.06.2023., 22.06.2023., 03.04.2025., 31.10.2024. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

18.[1] pants. Nodokļu administrācijas kompetence, kas saistīta ar Eiropas Savienības normatīvo aktu un Saeimā apstiprināto starptautisko līgumu prasību izpildi

(1) Nodokļu administrācijai ir šādi pienākumi:

1) saskaņā ar Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem koordinēt un veikt informācijas apmaiņu, sniedzot un saņemot savu funkciju izpildei nepieciešamo informāciju no Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Valsts ieņēmumu dienests nodrošina arī tādas informācijas iegūšanu un sniegšanu citas Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrācijai, kas nav Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā, ja attiecīgā informācija nepieciešama, lai izpildītu pieprasījumu sniegt informāciju, kas ir paredzami svarīga konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī;

2) veikt nodokļu prasījumu izpildi jebkuras Eiropas Savienības dalībvalsts labā pēc šīs valsts kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma savas valsts vārdā;

3) iekasēt un piedzīt nodokļus, nodevas un citus valsts noteiktos maksājumus, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas Eiropas Savienības budžetam;

3[1]) saskaņā ar Saeimā apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem iekasēt un piedzīt bezstrīda kārtībā no iekšzemes un citu valstu nodokļu maksātājiem nodokļus, nodevas un citus obligātos maksājumus līgumslēdzējas valsts labā šīs valsts kompetentās iestādes uzdevumā un savas valsts vārdā pēc līgumslēdzējas valsts iestādes pieprasījuma šā likuma 26. pantā paredzētajā kārtībā;

3[2]) pieņemt visus lēmumus attiecībā uz nodokļu kopīgās starpvalstu pārbaudes veikšanu, tajā skaitā saņemot citas valsts nodokļu administrācijas izteikto piedāvājumu, vienoties par nodokļu kopīgās starpvalstu pārbaudes uzsākšanu vai to atteikt;

4) koordinēt un veikt nodokļu kopīgās starpvalstu pārbaudes saskaņā ar vienošanos ar Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm un to ārvalstu kompetentajām iestādēm, ar kuru valstīm ir noslēgti Saeimā apstiprinātie starptautiskie līgumi;

4[1]) koordinēt un veikt kopīgu uzraudzību saskaņā ar vienošanos ar Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi;

5) sadarboties ar Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm un to ārvalstu kompetentajām iestādēm, ar kuru valstīm ir noslēgti Saeimā apstiprinātie starptautiskie līgumi, piedaloties citu valstu nodokļu administrēšanas darbību veikšanā, vai pēc Eiropas Savienības dalībvalstu un to valstu, ar kurām ir noslēgti un Saeimā apstiprināti starptautiskie līgumi par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, nodokļu administrāciju (kompetento iestāžu) lūguma iesaistot (ja nepieciešams, izmantojot arī elektroniskos saziņas līdzekļus) nodokļu administrēšanas darbību veikšanā Latvijā attiecīgās ārvalsts nodokļu administrācijas (kompetentās iestādes) pārstāvi. Ja Valsts ieņēmumu dienests saņem citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījumu piedalīties nodokļu administrēšanas darbību veikšanā Latvijā, tas atbild uz šādu pieprasījumu 60 dienu laikā no tā saņemšanas, apstiprinot savu piekrišanu vai sniedzot pamatotu atteikumu;

5[1]) atbildēt par sakariem ar Eiropas Savienības dalībvalstu iestādēm savstarpējās palīdzības nodokļu prasījumu piedziņas procesos, šādas palīdzības nodrošināšanai sniegt nepieciešamo informāciju (arī bez iepriekšēja pieprasījuma) un koordinēt tās apmaiņu;

5[2]) pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalsts iestādes pieprasījumu, kura lūgusi savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā, lemt par tās pilnvaroto pārstāvju piedalīšanos piedziņas procesos Latvijas Republikā un palīdzību tiesā vai vienoties ar Eiropas Savienības dalībvalsts iestādi, kurai Valsts ieņēmumu dienests ir iesniedzis palīdzības pieprasījumu, par dalību nodokļu prasījuma summas piedziņas procesos tās valstī un palīdzību tiesā;

6) koordinēt un veikt informācijas apmaiņu ar Eiropas Komisiju un katru gadu līdz 31.martam informēt to par nosūtīto un saņemto informācijas pieprasījumu, dokumentu paziņošanas pieprasījumu un piedziņas vai izpildes nodrošināšanas pasākumu pieprasījumu skaitu, kā arī par to nodokļu prasījumu summu, par kuriem lūgta palīdzība piedziņā, un piedzītajām summām;

7) iecelt pārstāvi, kas ir atbildīgs par kopīgas uzraudzības vadīšanu un koordināciju Latvijas Republikā;

8) nodrošināt, ka citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvjiem, kuri piedalās kopīgajā uzraudzībā, ir atļauts iztaujāt fiziskās personas un izskatīt dokumentus kopīgi ar Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem (darbiniekiem) atbilstoši Latvijas Republikā noteiktajai kārtībai.

(1[1]) Valsts ieņēmumu dienests saskaņā ar Saeimā apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem un Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem kā kompetentā iestāde koordinē un veic informācijas apmaiņu starp nodokļu administrācijām (kompetentajām iestādēm) un nodokļu kopīgās starpvalstu pārbaudes.

(2) Attiecībā uz tādu nodokļu prasījumu izpildi, kuri piedzenami citas Eiropas Savienības dalībvalsts, tās teritoriālās vai administratīvās vienības budžetā vai Eiropas Savienības budžetā, piemērojami šā likuma noteikumi.

(3) Kārtību, kādā tiek veikta informācijas apmaiņa starp Latvijas un citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm, sniedzot un saņemot nodokļu administrēšanas funkciju izpildei nepieciešamo informāciju tiešo nodokļu jomā, nosaka Ministru kabinets.

(4) Šā panta izpratnē tiešie nodokļi ir nodokļi, kas uzlikti personas kopējiem ienākumiem, kopējam kapitālam vai atsevišķiem ienākumu vai kapitāla elementiem, ieskaitot nodokļus no ienākumiem par kustama vai nekustama īpašuma atsavināšanu, nodokļus no ienākuma, kas gūts uz darba attiecību pamata, kā arī kapitāla vērtības pieauguma nodokļus.

(5) Šā panta sestā, septītā, astotā, devītā, 9.[1], 9.[2], 9.[3], 9.[4], 9.[5], 9.[6], 9.[7], 9.[8], 9.[9], desmitā, vienpadsmitā, divpadsmitā, trīspadsmitā un četrpadsmitā daļa ir attiecināma uz Valsts ieņēmumu dienesta un Eiropas Savienības dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbību, administrējot nodokļus, izņemot nodokļus, uz kuriem attiecas Eiropas Savienības tiesību akti par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo administratīvo sadarbību: pievienotās vērtības nodokli, muitas nodokli un akcīzes nodokli. Minētās normas netiek piemērotas attiecībā uz valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām. Šajā daļā minētie nodokļi neaptver maksu, piemēram, par valsts iestāžu izsniegtajām izziņām un citiem dokumentiem, vai līgumisku maksu, piemēram, atlīdzību par sabiedriskajiem pakalpojumiem.

(5[1]) Saskaņā ar šajā pantā minēto regulējumu Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes sniegto informāciju un dokumentus ar attiecīgās iestādes atļauju Latvijā var izmantot arī mērķiem, kas nav saistīti ar nodokļu administrēšanas funkciju izpildi. Valsts ieņēmumu dienests sniedz atļauju citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei izmantot tā nosūtīto informāciju mērķiem, kas nav saistīti ar nodokļu administrēšanas funkciju izpildi, ja līdzīgiem mērķiem, ievērojot šā likuma 22. panta otrās daļas regulējumu, informāciju drīkst izmantot Latvijā.

(5[2]) Valsts ieņēmumu dienests var nosūtīt visu pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm sarakstu ar mērķiem (kas nav saistīti ar nodokļu administrēšanas funkciju izpildi), kuriem var izmantot no Valsts ieņēmumu dienesta saņemto informāciju, ja līdzīgiem mērķiem informāciju un dokumentus, ievērojot šā likuma 22. panta otrās daļas regulējumu, var izmantot saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem. Ja Valsts ieņēmumu dienests saņēmis šādu sarakstu no citas Eiropas Savienības dalībvalsts, no šīs dalībvalsts saņemto informāciju un dokumentus, ievērojot šā likuma 22. panta otrās daļas regulējumu, Latvijā var izmantot jebkuram no paziņojumā norādītajiem mērķiem.

(5[3]) Informāciju, ko Valsts ieņēmumu dienests saņem no citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes, ievērojot šā likuma 22. panta otrās daļas regulējumu, drīkst izpaust tikai tām personām vai iestādēm, kuras ir iesaistītas nodokļu (izņemot valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas) administrēšanas un kontroles funkciju īstenošanā, personu saukšanā pie atbildības, kā arī noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomu regulējošo normatīvo aktu īstenošanā. Šīs personas vai iestādes informāciju izmanto vienīgi minētajos nolūkos, un šā panta 5.[1] daļā minētā atļauja nav nepieciešama.

(5[4]) Valsts ieņēmumu dienests no citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes saņemto informāciju un dokumentus var izmantot bez šā panta 5.[1] daļā minētās atļaujas arī tādiem mērķiem, uz kuriem attiecas tiesību akts, kas pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. pantu, un šādā nolūkā nosūta tos citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura attiecīgajā dalībvalstī ir atbildīga par ierobežojošiem pasākumiem (sankcijām).

(6) Ja Valsts ieņēmumu dienests kopā ar vienu vai vairākām citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm vienojas savā teritorijā veikt vienlaicīgas pārbaudes par vienu vai vairākām personām, lai veiktu tādējādi iegūtās informācijas apmaiņu, piemēro šā panta septītās, astotās un devītās daļas noteikumus.

(7) Valsts ieņēmumu dienests neatkarīgi identificē personas, attiecībā uz kurām tā paredzējusi ieteikt vienlaicīgas pārbaudes veikšanu, un paziņo attiecīgo pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm par visiem gadījumiem, par kuriem tā iesaka veikt vienlaicīgu pārbaudi, pamatojot savu izvēli, kā arī norāda laikposmu, kurā minētās pārbaudes veicamas.

(8) Valsts ieņēmumu dienests lemj par dalību vienlaicīgās pārbaudēs. Tā 60 dienu laikā no ieteikuma saņemšanas apstiprina savu piekrišanu vai sniedz Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas ieteikusi veikt vienlaicīgu pārbaudi, pamatotu atteikumu.

(9) Valsts ieņēmumu dienests ieceļ pārstāvi, kas ir atbildīgs par vienlaicīgas pārbaudes uzraudzību un koordinēšanu.

(9^1) Valsts ieņēmumu dienests 60 dienu laikā no citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma saņemšanas dienas apstiprina savu piekrišanu veikt kopīgu uzraudzību vai sniedz motivētu atteikumu.

(9^2) Valsts ieņēmumu dienests vienojas ar citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi par kopīgas uzraudzības veikšanas kārtību, tajā skaitā par kopīgās uzraudzības procedūrā lietojamo valodu.

(9^3) Ja kopīgās uzraudzības darbības tiek veiktas Latvijas Republikā, tad citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvju tiesības un pienākumi tiek noteikti saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem. Veicot kopīgās uzraudzības darbības citā Eiropas Savienības dalībvalstī, Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņi (darbinieki) nedrīkst pārsniegt pilnvaras, kādas tiem piešķirtas saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem.

(9^4) Veicot kopīgās uzraudzības darbības Latvijas Republikas teritorijā, kopīgās uzraudzības ietvaros pārbaudāmajai personai vai personai, kuru skar kopīgā uzraudzība, ir tādas pašas tiesības (tostarp arī attiecībā uz jebkuru apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas procesu) un pienākumi, kādi noteikti gadījumos, kad nodokļu administrēšanas darbības veic tikai Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņi (darbinieki).

(9^5) Kopīgās uzraudzības laikā Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) iegūto pierādījumu un to pieļaujamības izvērtēšana (arī tad, ja darbības tiek veiktas citas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā) tiek veikta saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem un kārtību, kāda noteikta gadījumos, kad nodokļu administrēšanas darbības veic tikai Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņi (darbinieki).

(9^6) Veicot kopīgu uzraudzību, Valsts ieņēmumu dienests un Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentā iestāde vienojas par faktiem un apstākļiem, kas attiecas uz kopīgās uzraudzības ietvaros pārbaudāmo personu un var tikt izmantoti kā pierādījumi, kā arī vienojas par pārbaudāmās personas statusu nodokļu jomā. Šos kopīgās uzraudzības rezultātus, par kuriem panākta vienošanās, iekļauj noslēguma ziņojumā un ņem vērā turpmākajos nodokļu administrēšanas procesos, kuri pēc kopīgās uzraudzības tiek veikti saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem (tostarp ar Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu aprēķinot nodokļu maksājumu apmēru, kā arī ar to saistītajā apstrīdēšanas un pārsūdzības procesā).

(9^7) Valsts ieņēmumu dienests un Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentā iestāde var vienoties, ka noslēguma ziņojumā tiek iekļauti arī tādi fakti un apstākļi, par kuriem tās iepriekš nav vienojušās.

(9^8) Valsts ieņēmumu dienests 60 dienu laikā pēc noslēguma ziņojuma izdošanas nosūta tā kopiju kopīgās uzraudzības ietvaros pārbaudāmajai personai, to informējot par kopīgās uzraudzības rezultātiem.

(9^9) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības iesniegt citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei pieprasījumu veikt kopīgu uzraudzību saskaņā ar šā panta nosacījumiem, kas attiecināmi uz kopīgu uzraudzību.

(10) Administratīvajam paziņojumam piemēro šā panta vienpadsmitās, divpadsmitās, trīspadsmitās un četrpadsmitās daļas noteikumus.

(11) Pēc Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma Valsts ieņēmumu dienests saskaņā ar Paziņošanas likumu paziņo adresātam visus tos dokumentus, kurus izdevušas pieprasījuma iesniedzējas valsts iestādes, kas administrē šā panta piektajā daļā minētos nodokļus.

(12) Valsts ieņēmumu dienests, pieprasot citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei paziņot dokumentus, paziņojuma pieprasījumā norāda paziņojamā dokumenta priekšmetu, paziņojamā dokumenta adresātu un dokumenta paziņošanas adresi, kā arī sniedz jebkuru citu informāciju, kas varētu atvieglot adresāta identificēšanu.

(13) Valsts ieņēmumu dienests, saņemot paziņojuma pieprasījumu, nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzējiestādi par pasākumiem, ko tā veikusi saistībā ar pieprasījumu, īpaši par dienu, kurā dokuments paziņots adresātam.

(14) Valsts ieņēmumu dienests lūdz Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei paziņojumu saskaņā ar šo pantu sniegt tikai tādā gadījumā, ja saskaņā ar Paziņošanas likumu tā nevar paziņojumu sniegt pati vai ja dokumenta paziņošana tai radītu resursu nesamērīgu izlietojumu. Valsts ieņēmumu dienests citas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā esošai personai jebkuru dokumentu var paziņot pati ierakstīta pasta sūtījuma veidā vai izmantojot elektroniskos sakarus.

(31.03.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2006., 26.10.2006., 15.03.2012., 14.03.2013., 27.02.2014., 22.12.2022., 06.12.2023., 31.10.2024. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

18.[2] pants. Valsts ieņēmumu dienesta pienākumi saistībā ar piedziņas bezstrīda kārtībā vēršanu uz parādnieka naudas līdzekļiem

(1) Valsts ieņēmumu dienests šā panta otrajā daļā noteiktos rīkojumus paziņo konkrētai kredītiestādei vai maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurā nodokļu maksātājam ir atvērts konts, par kura esamību kredītiestāde vai maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir paziņojis Valsts ieņēmumu dienestam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(2) Valsts ieņēmumu dienests paziņo šādus obligāti izpildāmus rīkojumus:

1) rīkojumu par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju apturēšanu;

2) rīkojumu par naudas līdzekļu apķīlāšanu;

3) rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu;

4) rīkojumu par izpildāmo darbību vai tā naudas līdzekļu apmēra precizēšanu, kas noteikts ar šīs daļas 1., 2. un 3.punktā paredzēto rīkojumu, vai par iepriekš paziņotā rīkojuma atcelšanu.

(3) Valsts ieņēmumu dienests rīkojumā norāda personas identifikācijas datus (par fizisko personu — vārdu, uzvārdu un personas kodu vai dzimšanas datumu; par juridisko personu — nosaukumu un reģistrācijas numuru), rīkojuma numuru, kā arī:

1) ja paziņo šā panta otrās daļas 1. punktā noteikto rīkojumu, — dod rīkojumu apturēt veicamās norēķinu operācijas, norādot naudas līdzekļu summu, kura saglabājama fiziskajām personām atbilstoši Civilprocesa likuma 1. pielikuma 3. punktam attiecībā uz parādnieku vienu reizi mēnesī, un tā lēmuma datumu un numuru, uz kura pamata pieņemts šis rīkojums;

2) ja paziņo šā panta otrās daļas 2.punktā noteikto rīkojumu, — dod rīkojumu apķīlāt naudas līdzekļus, norādot apķīlājamo naudas līdzekļu summu, piedzenamo līdzekļu summu, to naudas līdzekļu summu, kura ir saglabājama fiziskajām personām Civilprocesa likuma 1.pielikuma 3.punktā noteiktajā apmērā attiecībā uz parādnieku, valsts budžeta ieņēmumu konta numuru (kontu numurus) Valsts kasē, uz kuru pārskaitāmi naudas līdzekļi, un tā lēmuma datumu un numuru, uz kura pamata pieņemts šis rīkojums;

3) ja paziņo šā panta otrās daļas 3.punktā noteikto rīkojumu, — maksājuma identifikatoru, tā rīkojuma numuru, atbilstoši kuram naudas līdzekļi tika apķīlāti, vai tā lēmuma datumu un numuru, uz kura pamata pieņemts šis rīkojums, un vismaz vienu no šādām darbībām:

a) pārskaitīt naudas līdzekļus, norādot piedziņai pārskaitāmo naudas līdzekļu apmēru un valsts budžeta ieņēmumu konta numuru (kontu numurus) Valsts kasē, uz kuru pārskaitāmi naudas līdzekļi,

b) pārskaitīt naudas līdzekļus, tiklīdz tie saņemti nodokļu maksātāja kontos, līdz rīkojuma pilnīgai izpildei, norādot pārskaitāmo naudas līdzekļu kopsummas apmēru un valsts budžeta ieņēmumu konta numuru (kontu numurus) Valsts kasē, uz kuru pārskaitāmi naudas līdzekļi,

c) atbrīvot no apķīlājuma naudas līdzekļus, kas saglabājami fiziskajām personām atbilstoši Civilprocesa likuma 1.pielikuma 3.punktam, norādot naudas līdzekļu apmēru,

d) līdz šā panta otrās daļas 3.punktā noteiktā rīkojuma pilnīgai izpildei saglabāt no apķīlājuma naudas līdzekļus, kas saglabājami fiziskajām personām atbilstoši Civilprocesa likuma 1.pielikuma 3.punktam attiecībā uz parādnieku vienu reizi mēnesī, norādot naudas līdzekļu apmēru,

e) atbrīvot no apķīlājuma naudas līdzekļus, kas pārsniedz piedziņai pārskaitāmo līdzekļu apmēru;

4) ja paziņo šā panta otrās daļas 4.punktā noteikto rīkojumu, — dod rīkojumu precizēt naudas līdzekļu apmēru vai precizēt vai atcelt veicamo darbību, norādot apmēru un tā rīkojuma numuru, kurš tiek precizēts vai atcelts.

(4) Šā panta trešās daļas 1. un 2.punktā un 3.punkta "c" un "d" apakšpunktā noteikto pienākumu — saglabāt fiziskajām personām naudas līdzekļus Civilprocesa likuma 1.pielikuma 3.punktā noteiktajā apmērā attiecībā uz parādnieku — paziņo vienai no kredītiestādēm vai vienam no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem (pēc Valsts ieņēmumu dienesta izvēles — pēc nejaušības principa), kuram paziņojams šā panta otrās daļas 1. punktā noteiktais rīkojums vai attiecīgi kuram saistībā ar konkrēto izpilddokumentu paziņojami šā panta otrajā daļā noteiktie rīkojumi, ja līdz rīkojuma pieņemšanas dienai nav saņemts nodokļu maksātāja iesniegums par kontu, kurā nodokļu maksātājam tiek ieskaitīti maksājumi, uz kuriem attiecināmi piedziņas vēršanas ierobežojumi.

(5) Valsts ieņēmumu dienests apkopo informāciju, kas norādīta saistībā ar šā panta otrās daļas 2.punktā noteikto rīkojumu sniegtajos paziņojumos par izpildi, un ne vēlāk kā četru darbdienu laikā pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas nosūta kredītiestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu.

(6) Valsts ieņēmumu dienests šā panta otrajā daļā noteiktos rīkojumus paziņo un saņem paziņojumus par rīkojumu izpildi (turpmāk — datu apmaiņa) vienā no šādiem datu apmaiņas veidiem:

1) elektroniski, izmantojot Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esošo valsts informācijas sistēmu savietotāju;

2) *(zaudējis spēku ar 01.07.2019. Sk. Pārejas noteikumu 185. punktu)*.

(7) Sagatavojot šā panta otrajā daļā noteikto rīkojumu, kā arī precizējot piedzenamās vai apķīlājamās summas apmēru, Valsts ieņēmumu dienests kontrolē, lai no kredītiestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem pieprasīto naudas līdzekļu kopsumma nepārsniegtu parāda summas segšanai nepieciešamo apmēru. Ja, izpildot rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu, no vairākām kredītiestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem pārskaitīto naudas līdzekļu kopsumma ir pārsniegusi piedzenamās summas apmēru, Valsts ieņēmumu dienests 10 darbdienu laikā no dienas, kad valsts budžeta ieņēmumu kontā Valsts kasē tiek ieskaitīta summa, kas pārsniedz piedzenamās summas apmēru, to atmaksā to vai novirza nokavēto nodokļu maksājumu segšanai.

(8) Ja nodokļu maksātājs nav informējis Valsts ieņēmumu dienestu par to kontu kredītiestādē vai pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kurā tiek ieskaitīta darba samaksa, tai pielīdzinātie maksājumi vai citi maksājumi, uz kuriem attiecināmi piedziņas veikšanas ierobežojumi, un saskaņā ar rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu valsts budžeta ieņēmumu kontā Valsts kasē ir ieskaitīti naudas līdzekļi, uz kuriem piedziņa saskaņā ar normatīvajiem aktiem nav vēršama, nodokļu maksātājs ne vēlāk kā mēneša laikā no dienas, kad naudas līdzekļi ieskaitīti valsts budžeta ieņēmumu kontā Valsts kasē, ir tiesīgs iesniegt iesniegumu par to atmaksu, iesniegumam pievienojot prasījumu pamatojošus dokumentus. Šādā gadījumā Valsts ieņēmumu dienests ne vēlāk kā 15 darbdienu laikā pēc nodokļu maksātāja iesnieguma saņemšanas atmaksā nodokļu maksātājam valsts budžeta ieņēmumu kontā Valsts kasē ieskaitītos naudas līdzekļus, ja konstatē, ka saskaņā ar normatīvajiem aktiem piedziņa uz tiem nav vēršama.

(9) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests paziņo šā panta otrajā daļā noteiktos rīkojumus un saņem paziņojumus par šo rīkojumu izpildi, izmantojot šā panta sestās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu.

(10) Šā panta otrajā daļā noteiktais rīkojums, kas paziņots, izmantojot šā panta sestās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu, uzskatāms par paziņotu brīdī, kad tas ievietots Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esošajā valsts informācijas sistēmu savietotājā.

(23.11.2016. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.06.2019. Sestās daļas 2. punkts, devītās daļas otrais teikums un desmitās daļas otrais teikums zaudē spēku 01.07.2019. Sk. pārejas noteikumu 185., 186. un 221. punktu)

19.pants. Nodokļu administrācijas atbildība

(Izslēgts ar 14.03.2013. likumu, kas stājas spēkā 10.04.2013.)

20.pants. Konkrētu nodokļu administrēšana

Nodokļus administrē šādas institūcijas:

1) iedzīvotāju ienākuma nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;

2) uzņēmumu ienākuma nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;

3) nekustamā īpašuma nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un pašvaldības atbilstoši likumam "Par nekustamā īpašuma nodokli";

4) akcīzes nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;

5) pievienotās vērtības nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;

6) dabas resursu nodokli — Valsts ieņēmumu dienests, Klimata un enerģētikas ministrija un tās padotībā esošās iestādes atbilstoši Dabas resursu nodokļa likumam;

7) izložu un azartspēļu nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;

8) muitas nodokli un citus līdzvērtīgus maksājumus — Valsts ieņēmumu dienests;

9) valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas — Valsts ieņēmumu dienests;

10) *(izslēgts ar 08.06.2017. likumu)*;

11) elektroenerģijas nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;

12) mikrouzņēmumu nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;

13) transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un Ceļu satiksmes drošības direkcija atbilstoši Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumam un saskaņā ar to izdotajiem Ministru kabineta noteikumiem;

14) uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un Ceļu satiksmes drošības direkcija atbilstoši Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumam un saskaņā ar to izdotajiem Ministru kabineta noteikumiem;

15) subsidētās elektroenerģijas nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un Ekonomikas ministrija;

16) solidaritātes nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 04.12.1997., 30.03.2006., 26.10.2006., 19.12.2006., 09.08.2010., 20.12.2010., 06.11.2013., 17.12.2014., 30.11.2015., 08.06.2017. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

21.pants. Nodokļu administrācijas autonomija

Nodokļu administrācija patstāvīgi veic šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktos uzdevumus. Iejaukšanās nodokļu administrācijas kompetencē ietilpstošajos nodokļu un muitas kontroles jautājumos un jebkāda nodokļu administrācijas ietekmēšana, lai panāktu prettiesisku lēmumu, privileģētu stāvokli vai gūtu citus labumus, ir aizliegta.

(09.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2002.)

22.pants. Konfidencialitāte

(1) Nodokļu administrācijas ierēdnim (darbiniekam), ja šā panta otrajā daļā nav noteikts citādi, aizliegts izpaust par nodokļu maksātāju bez viņa piekrišanas jebkādu informāciju, kas šim ierēdnim (darbiniekam) kļuvusi zināma, pildot dienesta (darba) pienākumus, izņemot:

1) informāciju par nodokļu maksātāja nodokļu parādiem, kas izveidojušies nodokļu revīzijas (audita) vai nodokļu kontroles rezultātā vai nodokļu maksājumu kavējuma dēļ, norādot nodokļa parāda lielumu, nodokļu maksātāja nosaukumu vai vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu;

2) informāciju par fizisko personu — saimnieciskās darbības veicēju, kas nav reģistrēts komercreģistrā, norādot fiziskās personas vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu;

3) šā likuma 18. panta pirmās daļas 8., 8.[1], 8.[2], 12., 14., 19., 22., 28., 29., 30., 34., 35. un 36. punktā, 25. panta ceturtajā daļā, 34.[1] panta astotajā daļā un 61. panta divpadsmitajā daļā noteiktajos gadījumos;

4) *(izslēgts ar 06.07.2021. likumu)*;

5) lai veicinātu komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci un labprātīgu nodokļu (nodevu) saistību izpildi — informāciju par nodokļu maksātāja amatpersonu, kura iekļauta riska personu sarakstā, pamatojoties uz šā likuma 1. panta 31. punkta "c" apakšpunktā minēto kritēriju, norādot fiziskās personas vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu;

6) informāciju par nodokļu maksātāja darījuma partnera (juridiskās personas) nodokļu riskiem, ja nodokļu maksātājs pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā ir norādījis darījuma partneri (juridisko personu), kura darbībā atbilstoši Valsts ieņēmumu dienesta veiktajam personas datu izvērtējumam nodokļu ieņēmumu riska jomā ir konstatēti fakti, kas liecina par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un ir pamats sniegt minēto informāciju. Šajā gadījumā tiek paziņots arī darījuma partnerim, ka informācija par to ir izpausta konkrētajam nodokļu maksātājam;

7) gadījumos, kad nodokļu maksātājs publiski izplatījis nepatiesas ziņas par nodokļu administrācijas veiktajiem nodokļu administrēšanas vai nodokļu kontroles pasākumiem vai citiem nodokļu maksātāja tiesības ierobežojošiem līdzekļiem, — nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju par nodokļu maksātājam veiktajiem nodokļu administrēšanas vai nodokļu kontroles pasākumiem vai piemērotajiem tiesības ierobežojošiem līdzekļiem, ciktāl tā attiecas uz lietu, par kuru nodokļu maksātājs publiskojis ziņas. Minētā informācija apstrādājama žurnālistikas vajadzībām un tikai tādā apmērā, ciktāl tas nepieciešams, lai sabiedrībai nodrošinātu objektīvu informāciju par konkrēto situāciju.

(2) Nodokļu administrācijas ierēdnis (darbinieks) drīkst sniegt informāciju par nodokļu maksātāju bez viņa piekrišanas šādos gadījumos:

1) valsts ieņēmumu nodrošināšanai, kā arī pārraudzības funkciju veikšanai — Finanšu ministrijai;

2) valsts budžeta un pašvaldību budžetu līdzekļu ieņēmumu un izdevumu, kā arī valsts budžetā vai pašvaldību budžetos iekļauto Eiropas Savienības un citu starptautisko organizāciju vai institūciju līdzekļu izlietošanas un rīcības ar valsts un pašvaldību mantu vai tās daļu kontrolei;

3) nodokļu administrēšanas funkciju izpildei — citai nodokļu administrācijai, Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm un saskaņā ar starptautisko līgumu noteikumiem ārvalstu kompetentajām iestādēm;

4) normatīvajos aktos noteikto funkciju izpildes nodrošināšanai— pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm, kā arī zvērinātiem tiesu izpildītājiem, tiesai, prokuratūrai un citām tiesībaizsardzības iestādēm;

5) citu valsts pārvaldes funkciju un uzdevumu izpildes nodrošināšanai vai speciālajās tiesību normās par sabiedrisko pakalpojumu regulēšanu noteikto regulēšanas funkciju izpildes nodrošināšanai, kā arī valsts institūciju funkciju izpildes nodrošināšanai — informāciju, kura ir vienīgi nodokļu administrācijas rīcībā vai kuru nodokļu administrācijai atbilstoši tās kompetencei ir pienākums radīt;

6) *(izslēgts ar 19.12.2006. likumu)*;

7) šā likuma 22.[1] panta pirmajā daļā noteiktajā gadījumā — kredītinformācijas birojam.

(2[1]) Nodokļu administrācijas ierēdnim (darbiniekam) aizliegts izpaust nodokļu maksātājam nodokļu administrācijas izveidoto nodokļu maksātāja personas datu izvērtējumu nodokļu ieņēmumu risku jomā, ja tā izpaušana var ierobežot nodokļu administrācijas normatīvajos aktos noteikto funkciju izpildi.

(3) Šā panta pirmajā daļā minēto informāciju par nodokļu maksātāja nodokļu parādu, ja šis parāds ir noteikts, pamatojoties uz nodokļu administrācijas lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem vai nodokļu kontroles rezultātā izdoto nodokļu kontroles rēķinu, izpauž pēc tam, kad attiecīgais lēmums kļuvis neapstrīdams vai ir pārsūdzēts tiesā, un tā darbība nav apturēta.

(4) *(Izslēgta ar 16.11.2017. likumu)*

(5) Informācijas saņemšana šā panta otrās daļas 5.punktā noteiktajā gadījumā notiek saskaņā ar valsts pārvaldē noteiktajiem sadarbības pamatnoteikumiem vai, ja informācijas apmaiņa notiek starp padotības iestādēm, — saskaņā ar iekšējiem normatīvajiem aktiem, norādot sniedzamās informācijas apjomu, izsniegšanas, izmantošanas un apstrādes kārtību saskaņā ar informācijas pieprasītāja iesniegto pamatojumu.

(6) Šā panta noteikumus par informācijas konfidencialitāti ievēro šā panta otrajā daļā minētās amatpersonas un minēto iestāžu amatpersonas (darbinieki), kā arī sabiedrības pārstāvji, kuri ir iekļauti vai pieaicināti normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izveidotajās darba grupās un konsultatīvajās padomēs. Šajā pantā noteikto informācijas konfidencialitāti personai ir pienākums ievērot arī pēc darbības pārtraukšanas minētajās darba grupās un konsultatīvajās padomēs, kā arī pēc amata (dienesta, darba) tiesisko attiecību izbeigšanas.

(7) Persona, kas izpaudusi konfidenciālo informāciju par nodokļu maksātāju, tiek saukta pie likumos noteiktās atbildības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.03.2001., 12.12.2002., 28.02.2003., 09.10.2003., 31.03.2004., 16.12.2004., 01.12.2005., 14.09.2006., 19.12.2006., 31.01.2008., 11.12.2008., 15.03.2012., 13.12.2012., 17.09.2015., 16.11.2017., 28.07.2017., 13.11.2019., 06.07.2021., 08.06.2023., 08.06.2023. un 03.04.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2025.)

22.[1] pants. Informācijas par fiziskās personas ienākumiem un apgādībā esošo personu skaitu sniegšana kredītinformācijas birojam

(1) Valsts ieņēmumu dienestam ir atļauts sniegt tā rīcībā esošo informāciju par fiziskās personas ienākumiem un apgādībā esošo personu skaitu kredītinformācijas birojam nodošanai, nemainot tās saturu, kredītinformācijas lietotājam — fiziskajai personai, kas pieprasa informāciju par sevi, vai kapitālsabiedrībai (tās filiālei), kas Latvijas Republikā ir tiesīga veikt personu kreditēšanu vai ir saņēmusi speciālu atļauju (licenci) patērētāja kreditēšanas pakalpojuma sniegšanai, — šīs fiziskās personas kā iespējamā vai esošā kredītinformācijas lietotāja klienta kredītspējas vērtēšanai vai sava kredītriska pārvaldībai. Informācija sniedzama atbilstoši kredītinformācijas biroja iesniegtam pamatotam pieprasījumam un tajā norādītajā apjomā, kas nedrīkst pārsniegt saskaņā ar šo likumu izdotajos Ministru kabineta noteikumos paredzēto apjomu.

(2) Ja ir konstatēts, ka Datu valsts inspekcija pieņēmusi lēmumu par kredītinformācijas birojam izsniegtās licences apturēšanu vai anulēšanu, Valsts ieņēmumu dienests šā panta pirmajā daļā noteiktās informācijas sniegšanu aptur vai pārtrauc ar nākamo dienu pēc attiecīgā lēmuma publicēšanas Datu valsts inspekcijas tīmekļa vietnē līdz licences atjaunošanas dienai.

(3) Kredītinformācijas birojam kā pārzinim ir šādi papildu pienākumi:

1) pieprasīt un saņemt informāciju pēc kredītinformācijas lietotāja — fiziskās personas, kas pieprasa un saņem informāciju par sevi, vai kapitālsabiedrības (tās filiāles), kas Latvijas Republikā ir tiesīga veikt personu kreditēšanu vai ir saņēmusi speciālu atļauju (licenci) patērētāja kreditēšanas pakalpojuma sniegšanai, — pieprasījuma;

2) veikt pieprasījumu tikai gadījumā, ja kredītinformācijas lietotājam pastāv kāds no Kredītinformācijas biroju likuma 18.pantā noteiktajiem tiesiskajiem pamatiem informācijas saņemšanai;

3) nodot saņemto informāciju attiecīgajam kredītinformācijas lietotājam, nemainot tās saturu;

4) apstrādāt personas datus atbilstoši paredzētajam mērķim un tam nepieciešamajā apjomā;

5) uzskaitīt un saglabāt informāciju par katru:

a) informācijas pieprasījumu kredītinformācijas birojam, ko veicis kredītinformācijas lietotājs,

b) informācijas pieprasījumu, ko kredītinformācijas birojs veicis Valsts ieņēmumu dienestam,

c) gadījumu, kad informācija saņemta no Valsts ieņēmumu dienesta,

d) gadījumu, kad saņemtā informācija nodota kredītinformācijas lietotājam;

6) *(izslēgts ar 06.07.2021. likumu)*;

7) *(izslēgts ar 06.07.2021 likumu)*.

(17.09.2015. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.07.2021., 22.06.2023. un 17.09.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

22.[2] pants. Informācijas sniegšana Valsts ieņēmumu dienestam par aizdomīgiem darījumiem, kā arī citiem darījumiem

(1) Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma subjekta (turpmāk — subjekts) pienākums, konstatējot aizdomīgu darījumu Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma izpratnē, ir nekavējoties ziņot arī Valsts ieņēmumu dienestam par tādu personas, kuras rezidences (reģistrācijas) valsts ir Latvijas Republika, aizdomīgu darījumu, kas rada aizdomas, ka tajā iesaistītie līdzekļi ir tieši vai netieši iegūti noziedzīga nodarījuma valsts ieņēmumu jomā rezultātā. Subjekts ziņojumu Valsts ieņēmumu dienestam iesniedz, izmantojot Finanšu izlūkošanas dienesta Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēmu.

(1[1]) Subjektam ir pienākums Ministru kabineta noteiktajos gadījumos un kārtībā iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam sliekšņa deklarāciju, izmantojot Finanšu izlūkošanas dienesta Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēmu.

(2) Valsts ieņēmumu dienests saņemtos ziņojumus un sliekšņa deklarācijas izmanto, lai atklātu un novērstu likumpārkāpumus, kuru rezultātā samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs vai palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs un par kuriem atbildība paredzēta šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos.

(3) *(Izslēgta ar 04.12.2024. likumu)*

(4) Aizdomīgus darījumus konstatē saskaņā ar Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumā noteiktajā kārtībā izveidoto iekšējās kontroles sistēmu.

(5) Subjekts šā panta pirmajā daļā noteiktajos ziņojumos par aizdomīgiem darījumiem ietver informāciju atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma prasībām, kas noteiktas attiecībā uz ziņojuma par aizdomīgu darījumu saturu.

(6) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienestam sniedzami šā panta pirmajā daļā noteiktie ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem, kā arī kārtību un gadījumus, kad Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzama sliekšņa deklarācija.

(7) Informāciju par aizdomīgiem darījumiem un citu šajā pantā minēto informāciju Valsts ieņēmumu dienests glabā piecus gadus.

(8) Subjektam nav atļauts informēt personu (klientu), patieso labuma guvēju, kā arī citas personas, izņemot uzraudzības un kontroles institūcijas, par to, ka ir sniegtas ziņas par personu (klientu) vai tās darījumu (darījumiem) šajā pantā noteiktajā kārtībā.

(9) Valsts ieņēmumu dienests veic nepieciešamos administratīvos, tehniskos un organizatoriskos pasākumus un nodrošina šajā pantā noteiktajā kārtībā saņemtās informācijas aizsardzību, lai novērstu neatļautu piekļūšanu šai informācijai, kā arī novērstu neatļautu tās grozīšanu, izplatīšanu vai iznīcināšanu.

(10) Valsts ieņēmumu dienestam, tā amatpersonām un darbiniekiem nav tiesību informēt personas, par kurām ir sniegts ziņojums un sliekšņa deklarācija, un citas personas par to, ka Valsts ieņēmumu dienestam ir sniegts šā panta pirmajā daļā noteiktais ziņojums un 1.[1] daļā noteiktā sliekšņa deklarācija.

(11) Subjektam, pildot šā panta prasības, piemēro Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma subjektiem paredzētos tiesiskās aizsardzības mehānismus, to skaitā atbrīvošanu no atbildības.

(30.11.2015. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016., 30.05.2019., 20.02.2020., 16.06.2021. un 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

22.[3] pants. Informācijas sniegšana Valsts ieņēmumu dienestam par fiziskās personas konta apgrozījumu un skaidras naudas iemaksām

(1) Lai veicinātu nodokļu maksātāju labprātīgu nodokļu nomaksu, kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs līdz katra gada 1. februārim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par klientiem — fiziskajām personām, kas ir Latvijas Republikas rezidenti, — kuru pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu (tajā skaitā slēgto pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu) iepriekšējā gada kopējā debeta vai kredīta apgrozījuma summa vienas kredītiestādes vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja ietvaros ir 15 000 *euro* vai vairāk, kā arī kuru maksājumu kontā iepriekšējā gadā ieskaitītās skaidrās naudas kopējā summa vienas kredītiestādes vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja ietvaros ir 7000 *euro* vai vairāk.

(1^1) Kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs klienta pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējā apgrozījumā neietver summas klienta darījumiem, kas veikti starp klienta kontiem (tajā skaitā slēgtajiem kontiem) vienas kredītiestādes vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja ietvaros. Šis nosacījums nav attiecināms uz summām tiem klienta darījumiem, kas veikti no klienta pieprasījuma noguldījuma konta vai maksājumu konta uz klienta darījuma kontu vai no klienta darījuma konta uz klienta pieprasījuma noguldījuma kontu vai maksājumu kontu.

(1^2) Kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, sniedzot informāciju atbilstoši šā panta pirmajai daļai par klientiem, kuru pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu iepriekšējā gada kopējā debeta vai kredīta apgrozījuma summa ir 15 000 *euro* vai vairāk, tajā norāda šādas ziņas:

1) klienta vārdu, uzvārdu un personas kodu;

2) pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējo atlikuma summu iepriekšējā kalendāra gada pēdējās dienas beigās;

3) pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējo debeta apgrozījuma summu iepriekšējā gadā;

4) pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējo kredīta apgrozījuma summu iepriekšējā gadā.

(1^3) Informācija par pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu atlikumiem un to apgrozījumu sniedzama *euro*. Ja darījumi pieprasījuma noguldījuma kontos un maksājumu kontos veikti ārvalsts valūtā, veikto darījumu summas pārrēķina no attiecīgās ārvalsts valūtas uz *euro* pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa, kurš ir spēkā kalendāra gada pēdējās dienas sākumā.

(1^4) Kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, sniedzot informāciju atbilstoši šā panta pirmajai daļai par klientiem, kuru maksājumu kontā iepriekšējā gadā ieskaitītās skaidrās naudas kopējā summa ir 7000 *euro* vai vairāk, tajā norāda:

1) klienta vārdu, uzvārdu un personas kodu;

2) maksājumu kontā ieskaitītās skaidrās naudas kopējo summu *euro* iepriekšējā gadā.

(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienestam sniedzama šā panta pirmajā daļā minētā informācija.

(3) No kredītiestādes un maksājumu pakalpojumu sniedzēja, šajā pantā noteiktajā kārtībā saņemto informāciju par fizisko personu Valsts ieņēmumu dienests glabā piecus gadus.

(4) Valsts ieņēmumu dienests veic nepieciešamos administratīvos, tehniskos un organizatoriskos pasākumus un nodrošina šajā pantā noteiktajā kārtībā saņemtās informācijas aizsardzību, lai novērstu neatļautu piekļūšanu šai informācijai, kā arī novērstu neatļautu tās grozīšanu, izplatīšanu vai iznīcināšanu.

(28.07.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.02.2018., 06.07.2021. un 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

22.[4] pants. Datu aizsardzība starptautiskās automātiskās informācijas apmaiņas jomā

(1) Valsts ieņēmumu dienests ir starptautiskās automātiskās informācijas apmaiņas procesā apstrādāto fizisko personu datu pārzinis.

(2) Šā panta izpratnē datu aizsardzības pārkāpums ir drošības pārkāpums, kurš radies tīšas nelikumīgas rīcības, nolaidības vai nejaušības dēļ un kura rezultātā tiek iznīcināta, pazaudēta, mainīta informācija, vai jebkurš gadījums, kas saistīts ar neatbilstīgu vai neatļautu piekļuvi informācijai, tās izpaušanu vai izmantošanu, tostarp ar personas datiem, kas pārsūtīti, uzglabāti vai citādi apstrādāti. Datu aizsardzības pārkāpums var attiekties uz datu

konfidencialitāti, pieejamību un integritāti.

(3) Ja ir konstatēts datu aizsardzības pārkāpums, Valsts ieņēmumu dienests:

1) nekavējoties informē Eiropas Komisiju par konstatēto datu aizsardzības pārkāpumu un tā novēršanai veiktajiem pasākumiem;

2) veic pārbaudi par datu aizsardzības pārkāpumu, aptur un novērš šo pārkāpumu;

3) ja datu aizsardzības pārkāpumu nevar nekavējoties apturēt un novērst, rakstveidā informē Eiropas Komisiju par nepieciešamību apturēt piekļuvi starptautiskās automātiskās informācijas apmaiņas sistēmai;

4) informē Eiropas Komisiju par datu aizsardzības pārkāpuma novēršanu.

(4) Valsts ieņēmumu dienests var apturēt informācijas apmaiņu ar to dalībvalsti, kurā noticis datu aizsardzības pārkāpums, par to rakstveidā informējot Eiropas Komisiju un Finanšu ministriju.

(5) Nodokļu maksātājs ir to fizisko personu datu pārzinis, ar kuriem saistībā tas veic datu apstrādi, sagatavojot un sniedzot Valsts ieņēmumu dienestam informāciju starptautiskās automātiskās informācijas apmaiņas mērķiem.

(6) Šā panta piektajā daļā minētais nodokļu maksātājs informē katru attiecīgo fizisko personu, ka informācija par to tiks apstrādāta un nosūtīta Valsts ieņēmumu dienestam, lai izpildītu ar starptautisko automātisko informācijas apmaiņu saistītos pienākumus, kā arī savlaicīgi pirms ziņošanas pienākuma izpildes sniedz katrai attiecīgajai fiziskajai personai visu to informāciju, ko tai ir tiesības saņemt no datu pārziņa, lai šī persona varētu īstenot savas tiesības uz datu aizsardzību.

(22.12.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2023.)

22.[5] pants. Ar pārrobežu maksājumiem saistītās informācijas izmantošana Valsts ieņēmumu dienestā

Lai veicinātu komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci un labprātīgu nodokļu (nodevu) saistību izpildi, Valsts ieņēmumu dienests Pievienotās vērtības nodokļa likuma 147. panta otrajā daļā minētajā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzēju sniegto informāciju var izmantot nodokļu administrēšanas funkciju izpildei.

(03.04.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2025.)

VI nodaļa
Nodokļu (nodevu) aprēķināšana, iekasēšana un atmaksāšana

23.pants. Nodokļa maksājuma apmēra precizēšana

(1) Nodokļu revīziju (auditu) veic triju gadu laikā no normatīvajos aktos noteiktā maksāšanas termiņa, bet, pārbaudot transfertcenas atbilstību tirgus cenai (vērtībai) vai hibrīdneatbilstības, — piecu gadu laikā pēc normatīvajos aktos noteiktā maksāšanas termiņa, izņemot šā likuma 16.[1] panta otrajā daļā minēto gadījumu. Minētais piecu gadu termiņš attiecināms arī uz nodokļu revīzijām (auditiem), kurās vienlaikus tiek pārbaudīta transfertcenas atbilstība tirgus cenai (vērtībai) vai hibrīdneatbilstības un citi nodokļi, kurus ietekmē veiktie transfertcenu vai hibrīdneatbilstību precizējumi. Ja attiecībā uz konkrēto nodokli, nodokļu deklarācijas posteni, nodevu vai citu valsts noteikto maksājumu par attiecīgo taksācijas periodu ir veikta nodokļu revīzija (audits), tās atzinums ir galīgs un var tikt pārskatīts vienīgi tad, ja uzsākts kriminālprocess par krāpšanu, dokumentu viltošanu, izvairīšanos no nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas vai citiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas var ietekmēt nodokļa apmēra noteikšanu.

(1[1]) *(Izslēgta ar 08.06.2023. likumu)*

(2) Nodokļu administrācija papildus aprēķina nodokļus saskaņā ar konkrēto nodokļu likumiem, ja, nosakot nodokļu maksājumu apmēru, ir pārkāpti likumi, Ministru kabineta noteikumi vai pašvaldību saistošie noteikumi, kā arī samazina nodokļa maksājuma apmēru triju gadu laikā pēc likumā noteiktā maksāšanas termiņa.

(3) Nodokļu administrācija pieņem lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem ne vēlāk kā 90 dienu laikā no nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienas, izņemot gadījumus, kad nodokļu administrācijas augstākā amatpersona

ir pagarinājusi lēmuma pieņemšanas termiņu atbilstoši šā panta 3.[1] daļai.

(3[1]) Nodokļu administrācijas augstākā amatpersona ir tiesīga pagarināt nodokļu revīzijas (audita) lēmuma pieņemšanas termiņu līdz 30 dienām, ja ir nepieciešama papildu informācija nodokļu revīzijas (audita) veikšanai, un līdz 60 dienām, ja ir nepieciešama informācija no ārvalstu nodokļu administrācijas vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm. Nodokļu revīzijas (audita) termiņā neieskaita laikposmu:

1) no dienas, kad ārvalstu nodokļu administrācijai vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm pieprasīta informācija, līdz atbildes saņemšanas dienai;

2) par kādu nodokļu maksātājs ir nokavējis nodokļu administrācijas pieprasītās informācijas iesniegšanas termiņu, ja nokavējuma fakts ir dokumentāri pierādīts un pieprasītās ziņas attiecas uz nodokļu revīzijā (auditā) pārbaudāmiem nodokļiem, nodevām vai citiem valsts noteiktajiem maksājumiem, un tās ir vai tām vajadzēja būt nodokļu maksātāja rīcībā;

3) kurā nodokļu revīzijas (audita) veikšana nav bijusi iespējama nodokļu maksātāja vai tā pilnvaroto personu prombūtnes dēļ, arī slimības dēļ, ja prombūtnes fakts ir dokumentāri apstiprināts;

4) *(izslēgts ar 25.10.2018. likumu)*;

5) no dienas, kurā nodokļu maksātājam ir paziņots par nodokļu revīzijas (audita) rezultātā konstatētajiem pārkāpumiem un to pamatojumu, līdz nodokļu maksātāja viedokļa saņemšanas dienai, nepārsniedzot 30 dienas;

6) no dienas, kad ir uzsākta kopīga uzraudzība, līdz dienai, kad noslēguma ziņojums paziņots kopīgās uzraudzības ietvaros pārbaudāmajai personai.

(3[2]) Par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu neuzskata darbības, ko nodokļu administrācija šā panta 3.[1] daļā minētajos laikposmos veikusi informācijas iegūšanai iestādes ietvaros, no citām iestādēm, organizācijām, pašvaldībām, finanšu iestādēm un kredītiestādēm, citām fiziskajām un juridiskajām personām, tajā skaitā citu fizisko un juridisko personu nodokļu administrācijas pārbaudes veikšanu, kā arī darbības, kuras veiktas kopīgās uzraudzības ietvaros.

(4) Šā panta trešajā daļā minētie nodokļu revīzijas (audita) termiņa ierobežojumi neattiecas uz gadījumiem, kad tiek veikta nodokļu kopīga starpvalstu pārbaude vai nodokļu revīzijā (auditā) tiek pārbaudīta transfertcenas atbilstība tirgus cenai (vērtībai) vai hibrīdneatbilstības, kā arī ja vienlaikus tiek pārbaudīti citi nodokļi.

(4[1]) Nodokļu administrācija pēc kriminālprocesa virzītāja pieprasījuma, pamatojoties uz kriminālprocesa virzītāja iesniegtajiem dokumentiem un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju, veic nodokļu aprēķinu un sniedz atzinumu kriminālprocesa virzītājam par budžetam nodarīto zaudējumu [budžetā nenomaksāto nodokļu (nodevu) un valsts noteikto maksājumu] summu. Šādā kārtā sagatavots atzinums nav administratīvs akts. Uz atzinumu neattiecas šajā likumā paredzētā lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība.

(5) Nodokļu kontroli veic triju gadu laikā no normatīvajos aktos noteiktā maksāšanas termiņa, bet, pārbaudot transfertcenas atbilstību tirgus cenai (vērtībai) vai hibrīdneatbilstības, — piecu gadu laikā pēc normatīvajos aktos noteiktā maksāšanas termiņa. Nodokļu kontroli uzsāk, nosūtot paziņojumu, ar kuru nodokļu maksātāju informē par nodokļu administrācijas konstatētajām neatbilstībām. Ar minēto paziņojumu aicina nodokļu maksātāju 30 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas dienas novērst nodokļu administrācijas konstatētās neatbilstības vai iesniegt pamatotu to izskaidrojumu vai papildu informāciju. Šī kārtība neattiecas uz nodokļu kontroli, kas uzsākta šā panta 5.[4] daļā minētajos gadījumos.

(5[1]) Nodokļu administrācija pabeidz nodokļu kontroli divu mēnešu laikā no tās uzsākšanas dienas. Ja objektīvu iemeslu dēļ minēto termiņu nav iespējams ievērot, nodokļu kontroles termiņu var pagarināt uz laiku, ne ilgāku par četriem mēnešiem no tās uzsākšanas dienas, par to informējot nodokļu maksātāju. Šī kārtība neattiecas uz nodokļu kontroli, kas uzsākta šā panta 5.[4] daļā minētajos gadījumos.

(5[2]) Nodokļu administrācija izbeidz nodokļu kontroli:

1) pieņemot lēmumu par nodokļu kontroles izbeigšanu, ja pārbaudes rezultātā netiek noteikti papildu nodokļu (nodevu) maksājumi budžetā;

2) ar vienošanās līguma noslēgšanas dienu, ja nodokļu maksātājs ar Valsts ieņēmumu dienestu ir noslēdzis vienošanās līgumu saskaņā ar šā likuma 41. panta otro daļu. Šādā gadījumā nokavējuma naudu aprēķina šā likuma 29. panta otrajā daļā noteiktajā apmērā par periodu no konkrētā nodokļa (nodevas) maksāšanas termiņa iestāšanās vai pārkāpuma izdarīšanas dienas, ja maksāšanas termiņu nav iespējams noteikt, līdz nodokļu kontroles uzsākšanas dienai;

3) ja nodokļu maksātājs nav novērsis nodokļu administrācijas konstatētās neatbilstības vai nav iesniedzis pamatotu to izskaidrojumu, vai nav noslēdzis vienošanās līgumu šā likuma 41. panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā, — izdodot nodokļu kontroles rēķinu, ar kuru aprēķina budžetā maksājamo vai no budžeta atmaksājamo nodokļa (nodevas) summu vai nosaka par labu budžetam piedzenamo nodokļa (nodevas) summu, kā arī aprēķina nokavējuma naudu šā likuma 29. panta otrajā daļā noteiktajā apmērā par periodu no konkrētā nodokļa (nodevas) maksāšanas termiņa iestāšanās vai pārkāpuma izdarīšanas dienas, ja maksāšanas termiņu nav iespējams noteikt, līdz nodokļu kontroles uzsākšanas dienai, vai precizē ar nodokļiem (nodevām) apliekamo objektu un uzliek soda naudu saskaņā ar šā panta 5.^{3} daļu;

4) pieņemot lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu, ja nodokļu kontrolē konstatēto neatbilstību ietekmi uz nodokļu maksātāja nodokļu (nodevu) saistībām bez papildu pierādījumu iegūšanas nav iespējams noteikt.

(5^{3}) Ja nodokļu administrācija konstatē, ka nodokļu maksātājs lieto kases aparātu, hibrīda kases aparātu, kases sistēmu, specializēto ierīci vai iekārtu ar mainītu konstrukciju vai programmu, bet nav iespējams noteikt periodu, kurā slēpts vai samazināts ar nodokļiem un nodevām apliekamais objekts, un šā objekta apmēru, nodokļu administrācija nosaka samazināto ar nodokļiem un nodevām apliekamo objektu uz aprēķinu pamata, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, un piedzen soda naudu 100 procentu apmērā. Salīdzinot nodokļu maksātāja kases aparātā, hibrīda kases aparātā, kases sistēmā, specializētajā ierīcē vai iekārtā reģistrēto darījumu kopsummu noteiktā periodā ar pārbaudē konstatēto, nodokļu administrācija aprēķina nereģistrēto darījumu proporciju. Samazināto ar nodokļiem un nodevām apliekamo objektu nosaka, attiecinot nereģistrēto darījumu proporciju uz konkrētajā kases aparātā, hibrīda kases aparātā, kases sistēmā, specializētajā ierīcē vai iekārtā reģistrēto darījumu kopsummu par pēdējiem 12 mēnešiem vai īsāku laikposmu, ja nodokļu maksātājs ir uzsācis vai veic darbību nepilnu 12 mēnešu periodu, ņemot vērā nodokļu maksātāja darbības periodiskumu un attiecīgās iekārtas reģistrāciju Valsts ieņēmumu dienesta vienotajā datu bāzē (reģistrā).

(5^{4}) Ja administratīvais pārkāpums vai citas kompetentās iestādes sniegtā informācija par konstatēto pārkāpumu ietekmē nodokļu (nodevu) apmēru, nodokļu administrācija nodokļu kontroles rēķinu izdod mēneša laikā pēc attiecīgās informācijas saņemšanas, nenosūtot nodokļu maksātājam paziņojumu par nodokļu kontroles uzsākšanu.

(5^{5}) Nodokļu kontroles rēķinā aprēķinātos maksājumus nodokļu maksātājs samaksā 30 dienu laikā no nodokļu kontroles rēķina paziņošanas dienas. Ja minētajā termiņā nodokļu maksātājs neveic nodokļu kontroles rēķinā aprēķinātos maksājumus, nodokļu administrācija šā likuma 29. panta otrajā daļā noteikto nokavējuma naudu aprēķina ar nākamo dienu pēc maksāšanas termiņa iestāšanās.

(6) Veicot nodokļu revīziju (auditu) un nodokļu kontroli, nodokļu administrācijai ir tiesības uz aprēķinu pamata noteikt nodokļu maksājumu apmēru atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām, ja ir konstatēta vismaz viena no šādām pazīmēm:

1) ir konstatēts nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugums, kurš neatbilst nodokļu maksātāja deklarācijās uzrādītajiem ienākumiem vai par kuru nodokļu administrācijā nav iesniegtas deklarācijas;

2) nodokļu maksātājs ir veicis darījumu, lai izvairītos no nodokļu vai nodevu maksāšanas, vai nav identificējams kāds no darījuma dalībniekiem;

3) persona veic vai ir veikusi ar nodokļiem apliekamas darbības vai gūst ienākumus no īpašuma, bet nav reģistrējusies kā nodokļu maksātājs;

4) nodokļu maksātājs nav iesniedzis normatīvajos aktos paredzētās nodokļu deklarācijas;

5) nodokļu maksātāja pārskatos vai grāmatvedības uzskaitē sniegtās ziņas neatbilst nodokļu administrācijas rīcībā esošajai informācijai, pārbaudēs konstatētajiem faktiem vai nodokļu maksātāja rīcībā esošo vai bijušo lietu vērtībai;

6) nodokļu administrācijas rīcībā esošā informācija liecina par to, ka nodokļu maksātājs ir veicis darījumus, kuri nav atspoguļoti viņa grāmatvedības uzskaitē;

7) nodokļu maksātāja naudas līdzekļu kustība kredītiestāžu kontos neatbilst saimnieciskās darbības rādītājiem vai liecina par tādu darījumu veikšanu, kuri nav atspoguļoti nodokļu maksātāja grāmatvedības uzskaitē;

8) nodokļu maksātājs nav veicis grāmatvedības uzskaiti;

9) nodokļu administrācijas amatpersonām pārbaudes laikā nav pieejami nodokļu maksātāja grāmatvedības uzskaites dokumenti, nav iespējams pārbaudīt nodokļu maksātāja grāmatvedības uzskaites dokumentus vai nav pieejami darījumu attaisnojuma dokumenti;

10) nodokļu maksātāja rīcībā ir vai ir bijuši izejmateriāli, preces, vērtspapīri, naudas līdzekļi un citas lietas, kuru daudzums un veids liecina par iespējamo nodarbošanos ar saimniecisko darbību tādos apmēros un veidā, kas neatbilst nodokļu administrācijai iesniegtajām ziņām;

11) nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības rādītāji būtiski atšķiras no statistikā uzrādītajiem vidējiem rādītājiem attiecīgajā saimnieciskās darbības veidā vai ir citi apstākļi [arī nodokļu administrācijas pārbaudes rezultāti vai novērošanas rezultāti], kas ļauj uzskatīt, ka nodokļu maksātāja deklarācijās vai grāmatvedības uzskaitē uzrādītie saimnieciskās darbības rādītāji neatbilst faktiskajiem rādītājiem pārbaudāmajā taksācijas periodā;

12) nodokļu maksātāja deklarētie ienākumi vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajās deklarācijās uzrādītie nodokļu maksātāja ienākumi neatbilst nodokļu maksātāja rīcībā esošajiem vai bijušajiem naudas līdzekļiem, mantai, cita veida vērtībām vai izdevumiem un nodokļu maksātājs nevar pamatot minēto neatbilstību;

13) nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā nav iesniedzis šā likuma 15.^{2} pantā paredzētos dokumentus vai būtiski pārkāpis (šā likuma 15.^{2} panta četrpadsmitā daļa) normatīvajos aktos paredzētās transfertcenu dokumentācijas sagatavošanas prasības.

(7) Nodokļu administrācija, uz aprēķinu pamata nosakot nodokļu maksājumu apmēru, izmanto:

1) tiešās aprēķinu metodes, tas ir, pamatojas uz nodokļu maksātāja grāmatvedības reģistros norādītajiem datiem un attaisnojuma dokumentiem;

2) netiešās aprēķinu metodes, tas ir, aprēķina ar nodokļiem apliekamo objektu (ienākumu, darījumu vērtību u.tml.), pamatojoties uz savā rīcībā esošo informāciju.

(8) Aprēķinot nodokļu maksājumu apmēru, nodokļu administrācija izmanto savā rīcībā esošo informāciju par nedeklarētiem ienākumiem, par nodokļa maksātāja darbību, pārbaudāmajā taksācijas periodā veiktajiem darījumiem, darījumiem, kuri, nosakot nodokļu maksājumu apmēru, nav ņemti vērā vai uzrādīti nepilnīgi, kā arī informāciju par kredītiestādēs esošajiem kontiem un noguldījumiem, vērtspapīru kontiem un nodokļu maksātājam piederošām kapitāla daļām kapitālsabiedrībās, apkopotiem attiecīgā saimnieciskās darbības veida sabiedrību saimniecisko darbību raksturojošiem rādītājiem. Šī informācija bez maksas saņemama no:

1) izziņas, prokuratūras un tiesu iestādēm;

2) ārvalstu nodokļu administrācijām vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm, ja attiecīgas vienošanās to paredz;

3) citām fiziskajām un juridiskajām personām (arī pēc to pārbaudēm);

4) Centrālās statistikas pārvaldes — par attiecīgā saimnieciskās darbības veida komercsabiedrību, kooperatīvo sabiedrību vai citu privāto tiesību juridisko personu saimniecisko darbību raksturojošiem rādītājiem;

5) Latvijas Republikas reģistru iestādēm un citiem valsts informācijas sistēmu turētājiem (to skaitā Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra, Ceļu satiksmes drošības direkcijas, Valsts zemes dienesta un citiem valsts reģistriem).

(9) Ja konstatēts nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugums, nodokļu administrācija nodokļu summas aprēķinā ņem vērā starpību, kas veidojas starp faktiski konstatēto nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumu un nodokļu maksātāja deklarācijās uzrādītajiem ienākumiem.

(10) Nodokļu administrācija ir tiesīga noteikt nodokļu maksājumu apmēru, pamatojoties uz attiecīgajā taksācijas periodā veikto novērošanu un tās rezultātā konstatētajiem nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības rādītājiem vai citu nodokļu administrēšanas procesa rezultātā iegūto informāciju vai konstatētajiem pārkāpumiem, ņemot vērā nodokļu maksātāja darbības specifiku un periodiskumu.

(11) Ja taksācijas gadā novērošanas vai citu nodokļu administrēšanas procesā veikto darbību rezultātā ir atkārtoti konstatētas neatbilstības starp nodokļu maksātāja deklarācijās uzrādītajiem saimnieciskās darbības rādītājiem un faktiskajiem rādītājiem, iegūtie rezultāti ir attiecināmi uz visiem taksācijas gada nodokļu maksājumiem, ņemot vērā nodokļu maksātāja darbības specifiku un periodiskumu.

(12) Saskaņā ar šā panta noteikumiem aprēķinātie nodokļu maksājumi tiek iekasēti bezstrīda kārtībā ne agrāk kā pēc 30 dienām no dienas, kad nodokļu maksātājs saņēmis nodokļu revīzijas (audita) rezultātā pieņemto lēmumu vai nodokļu kontroles rezultātā izdoto nodokļu kontroles rēķinu, ja nodokļu maksātājs nepierāda, ka nodokļu uzlikšana nav pamatota.

(13) *(Izslēgta ar 11.12.2008. likumu.)*

(14) Nodokļu administrācija nosaka nodokļa maksājuma apmēru, ņemot vērā nodokļu maksātāja atsevišķa darījuma vai darījumu kopuma ekonomisko saturu un būtību, nevis tikai juridisko formu.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006., 19.12.2006., 11.12.2008., 21.05.2009., 21.06.2012., 13.12.2012., 30.11.2015., 16.11.2017., 25.10.2018., 08.06.2023., 06.12.2023. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

23.[1] pants. Nodokļu un nodevu iemaksāšana budžetā

(1) Nodokļu maksātājs vienotajā nodokļu kontā iemaksā šādus Valsts ieņēmumu dienesta administrētos nodokļus, nodevas, citus valsts noteiktos maksājumus un ar tiem saistītos maksājumus (nokavējuma naudas un soda naudas):

1) iedzīvotāju ienākuma nodokli;

2) uzņēmumu ienākuma nodokli;

3) pievienotās vērtības nodokli;

4) akcīzes nodokli;

5) Muitas likuma 1. panta 4. punktā minētos muitas maksājumus;

6) dabas resursu nodokli;

7) izložu un azartspēļu nodokli;

8) valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas;

9) elektroenerģijas nodokli;

10) mikrouzņēmumu nodokli;

11) subsidētās elektroenerģijas nodokli;

12) uzņēmējdarbības riska valsts nodevu;

12[1]) finanšu stabilitātes nodevu;

13) valsts nodevu par numerācijas lietošanas tiesībām;

14) patentmaksu;

15) maksājumus par valsts kapitāla izmantošanu;

16) maksājumus saskaņā ar Eiropas Savienības dalībvalstu un citu valstu nodokļu administrāciju iesniegtajiem pieprasījumiem par nodokļu parādu piedziņu.

(2) Šā panta pirmajā, sestajā un septītajā daļā minēto maksājumu atzīst par saņemtu valsts budžetā atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas nosaka kārtību, kādā veicami maksājumi valsts budžetā un tie atzīstami par saņemtiem, un prasībām tiešsaistes maksājumu pakalpojumu izmantošanai norēķinos ar valsts budžetu.

(3) *(Izslēgta ar 23.11.2017. likumu)*

(4) Persona, kas sniegusi pakalpojumu vai devusi nodrošinājumu, par kuru maksājama valsts nodeva, iepriekšējā mēnesī skaidrā naudā iekasētās valsts nodevu summas, neieskaitot tās savā norēķinu kontā, ieskaita valsts budžetā vai pašvaldības budžetā līdz nākamā mēneša 15.datumam, ja normatīvajos aktos nav noteikts īsāks termiņš.

(5) Šā likuma 8. panta 3. punktā noteikto nodokļa maksājumu, pašvaldības budžetā iemaksājamo valsts nodevas maksājumu un pašvaldību nodevas maksājumu iemaksā pašvaldības budžetā nodokļu administrācijas vai pašvaldību nodevu administrācijas norādītajos budžeta kontos un atzīst par saņemtu pašvaldības budžetā dienā, kad pašvaldības budžets ir saņēmis attiecīgi tam piekritīgo nodokļa vai nodevas maksājumu.

(6) Šā likuma 8. panta 13. un 14. punktā noteikto nodokļu maksājumu iemaksā valsts budžetā nodokļu administrācijas norādītajos budžeta kontos.

(7) Valsts nodevas (izņemot uzņēmējdarbības riska valsts nodevu, finanšu stabilitātes nodevu un valsts nodevu par numerācijas lietošanas tiesībām) maksājumu iemaksā valsts budžetā attiecīgās valsts nodevas administrācijas norādītajos budžeta kontos.

(8) Vienotajā nodokļu kontā saņemtie maksājumi (izņemot Ministru kabineta noteiktos gadījumus) tiek novirzīti šā panta pirmajā daļā minēto maksājumu saistību segšanai to samaksas termiņa iestāšanās dienā atbilstoši nodokļu deklarācijas iesniegšanas termiņam vai atbilstoši maksājuma termiņam, ja valsts budžeta maksājums noteikts ar citu dokumentu, kas nav nodokļu deklarācija.

(9) Ministru kabinets nosaka izņēmuma gadījumus šā panta astotajā daļā noteiktajai kārtībai, kādā vienotajā nodokļu kontā saņemtie maksājumi tiek novirzīti šā panta pirmajā daļā minēto maksājumu saistību segšanai.

(10) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests administrē nodokļu maksātāja vienotajā nodokļu kontā ieskaitītos maksājumus, kārtību, kādā tos novirza konkrēta nodokļa, nodevas, citu valsts noteikto maksājumu un ar tiem saistīto maksājumu saistību segšanai, un maksājumu veikšanas kārtību vienotajā nodokļu kontā.

(11) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā saskaņā ar nodokļu likumiem budžetā tiek ieskaitīti kārtējie nodokļu maksājumi un nokavētie nodokļu maksājumi, kas nav maksājami vienotajā nodokļu kontā.

(25.11.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006., 31.01.2008., 16.11.2017., 23.11.2017. un 29.09.2023. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2023.)

23.[2] pants. Principi preču, darbu un pakalpojumu cenas noteikšanai nodokļu aprēķināšanas vajadzībām

(1) Ja konkrēto nodokļu likumos un šajā pantā nav noteikts citādi, nodokļu aprēķināšanā par preces, darba vai pakalpojuma cenu uzskata attiecīgās lietas (darbības) cenu (vērtību) darījumā.

(2) Ja tas nav pretrunā ar konkrētā nodokļa likumu, nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), ir tiesīga pārbaudīt darījumu cenas (vērtības) noteikšanas pareizību un precizēt darījuma cenu (vērtību) šādos gadījumos:

1) darījumos starp saistītām personām;

2) maiņas (bārtera), ieskaita darījumos;

3) ja cenu novirze pārsniedz 20 procentus no cenām, kuras nodokļu maksātājs īsā laika posmā piemēro identiskām (līdzīgām) precēm;

4) eksporta un importa darījumos.

(3) Šā panta otrajā daļā noteiktajos gadījumos atbilstoši šā panta nosacījumiem darījumu vērtību nosaka, pamatojoties uz darījumu tirgus cenu (vērtību), ievērojot ierastās atlaides vai uzcenojumus darījumos starp nesaistītām personām, to skaitā arī cenu izmaiņas, kas saistītas ar:

1) izmaiņām pieprasījumā atkarībā no sezonas vai citiem apstākļiem;

2) kvalitātes vai citas preču (pakalpojumu, darbu) patēriņa īpašības zudumu;

3) preču realizācijas termiņa beigām;

4) preču mārketinga politiku attiecībā uz jaunu preču (preču, kurām nav analogu tirgū) virzību vai preču virzību jaunos tirgos;

5) preču paraugu un izmēģinājuma modeļu realizāciju, lai piesaistītu patērētājus.

(4) Ja nodokļu maksātāja norādītā darījuma cena (vērtība) neatbilst tirgus cenai (vērtībai), nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), pamatojas uz darījuma tirgus cenu (vērtību) attiecīgajā laika posmā, kuru nosaka, ņemot vērā jebkuru no šādiem faktoriem:

1) cenu vai vērtību, kādu līdzīgos darījumos piemērojis pats nodokļu maksātājs, stājoties darījumu attiecībās ar citām personām;

2) cenu vai vērtību, kādu nodokļu maksātājam līdzīgos darījumos piemērojušas nesaistītas personas;

3) aprēķināto darījuma pašizmaksu (izdevumu kalkulāciju), pieskaitot tai Centrālās statistikas pārvaldes izveidotās informācijas bāzes attiecīgās nozares vidējo rentabilitātes rādītāju, bet, ja šādas informācijas nav, — nodokļu administrācijas izveidotās informācijas bāzes attiecīgās nozares vidējo rentabilitātes rādītāju;

4) Centrālās statistikas pārvaldes noteikto vidējo līdzīgu lietu cenu vai līdzīgu darījumu vērtību;

5) pieaicināto neatkarīgo ekspertu darījuma novērtējumu.

(5) Aprēķinot nodokļu maksājumus, par tirgus cenu (vērtību) pieņem vērtību, kas veidojas pieprasījuma un piedāvājuma mijiedarbībā identisku (vienādu) vai — ja identisku nav — līdzīgu preču tirgū salīdzināmos ekonomiskajos apstākļos.

(6) Par identiskām (vienādām) precēm uzskatāmas preces, kuras salīdzinājumā ar novērtējamām precēm ir:

1) vienādas no visiem aspektiem, ieskaitot to fiziskās īpašības, kvalitāti un reputāciju tirgū;

2) ražotas tajā pašā valstī, neņemot vērā mazsvarīgas atšķirības (to skaitā preces iesaiņojumā vai ārējā izskatā).

(7) Par līdzīgām precēm uzskatāmas preces, kuras salīdzinājumā ar novērtējamām precēm:

1) ir līdzīgas pēc uzbūves un īpašībām;

2) spēj pildīt tos pašus uzdevumus un tirdzniecībā ir savstarpēji aizstājamas.

(8) Nosakot, vai preces ir līdzīgas, ievēro to kvalitāti, preču zīmi, reputāciju tirgū, preces izcelsmes valsti un līdzīgus faktorus. Citas personas ražotas preces ņem vērā tikai tad, ja nav līdzīgu preču, kuras būtu ražojusi tā pati persona, kas ražojusi novērtējamo preci.

(9) Nosakot preču (pakalpojumu, darbu) tirgus cenu (vērtību), ņem vērā:

1) cenas darījumos starp personām, kas nav uzskatāmas par saistītām personām. Darījumus starp saistītām personām var izmantot tirgus cenas (vērtības) noteikšanai, ja netiek ietekmēti darījumu ekonomiskie rezultāti;

2) informāciju par preces (pakalpojumu, darbu) realizācijas laikā noslēgtajiem darījumiem ar identiskām (vienādām) vai līdzīgām precēm salīdzināmos apstākļos [ņemot vērā arī preču piegādes apjomu (kvantitāti), saistību izpildes termiņus, maksājumu nosacījumus];

3) citus apstākļus, kas varētu ietekmēt darījuma ekonomiskos rezultātus.
(28.02.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

24.pants. Nodokļu samaksas termiņu pagarināšana un nodokļu parādu kapitalizācija

(1) Nodokļu administrācijai, kura atbilstoši šā likuma 20.pantam administrē konkrētos nodokļus, uz nodokļu maksātāja motivēta rakstveida iesnieguma pamata ir tiesības:

1) sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam, skaitot no iesnieguma iesniegšanas dienas, nodokļu maksājumu samaksu. Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu nodokļu administrācijai iesniedz ne vēlāk kā piecas darbdienas pēc maksājuma termiņa iestāšanās. Nodokļu administrācija rakstveidā vienojas ar nodokļu maksātāju par parāda samaksas grafiku. Juridiskās personas, kas sastāda gada pārskatu, pievieno bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu uz iesniegšanas mēneša pirmo datumu, sagatavojot to atbilstoši attiecīgajiem gada pārskatu sagatavošanu reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem;

2) *(izslēgts ar 13.10.2011. likumu)*;

3) sadalīt termiņos uz laiku līdz pieciem gadiem nodokļu administrācijas pārbaudes rezultātā aprēķināto nodokļu maksājumu, nokavējuma naudu un soda naudas samaksu. Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu nodokļu administrācijai iesniedz trīs dienas pirms maksājumu samaksas termiņa iestāšanās. Juridiskās personas, kas sastāda gada pārskatu, pievieno bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu uz iesniegšanas mēneša pirmo datumu, sagatavojot to atbilstoši attiecīgajiem gada pārskatu sagatavošanu reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem. Ja atliekamās vai sadalāmās summas apmērs vienā nodokļu veidā pārsniedz 14 300 *euro*, nodokļu administrācijai attiecībā uz šo nodokli ir tiesības pieprasīt nodrošinājumu ar nodokļu maksātājam piederošo mantu vai kredītiestādes izsniegto galvojumu;

4) sadalīt termiņos vai atlikt uz laiku līdz vienam gadam nokavēto nodokļu maksājumu samaksu, ja termiņa nokavējums radies nepārvaramas varas rezultātā;

5) *(izslēgts ar 13.10.2011. likumu)*;

6) sadalīt termiņos vai atlikt uz laiku līdz pieciem gadiem iedzīvotāju ienākuma nodokļa samaksu par ienākumu, kas gūts aizdevuma (kredīta) saistību samazināšanas vai dzēšanas rezultātā. Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu nodokļu administrācijai iesniedz kopā ar gada ienākumu deklarāciju;

7) sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas samaksu [piedzenama saskaņā ar Komisijas 2011.gada 18.novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātu kārtību, kā īstenot atsevišķus noteikumus Padomes direktīvā 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (turpmāk — Īstenošanas regula (ES) Nr. 1189/2011), II pielikumā noteikto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī (turpmāk — vienotais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī)], skaitot no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests saņēmis Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu par piedziņu;

8) sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam ar Valsts ieņēmumu dienesta pieņemtu lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu piedzenamās ārvalsts nodokļu prasījuma summas samaksu. Šajā gadījumā termiņš skaitāms no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests pieņēmis lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

9) *(zaudējis spēku ar 09.08.2016. Sk. Pārejas noteikumu 162. punktu)*;

10) *(izslēgts ar 04.09.2025. likumu);*

11) sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam, skaitot no precizētās deklarācijas iesniegšanas dienas, to nodokļu maksājumu samaksu, kuri ir izveidojušies deklarācijas precizēšanas rezultātā, tiem nodokļu maksātājiem, kas veic precizējumus nodokļu deklarācijās vai iesniedz iesniegumu ar lūgumu labot muitas deklarāciju, pirms saņēmuši nodokļu administrācijas paziņojumu par nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanu vai paziņojumu par nodokļu kontroles uzsākšanu. Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu nodokļu administrācijai iesniedz kopā ar precizēto deklarāciju vai kopā ar iesniegumu, kurā lūdz labot muitas deklarāciju.

(1^1) Nodokļu administrācija, izskatot šā panta pirmās daļas 1., 3. un 11.punktā, kā arī $1.^4$ un $1.^7$ daļā minēto iesniegumu, izvērtē nodokļu maksātāja faktisko finansiālo stāvokli, kā arī ņem vērā šādus faktorus:

1) vai nodokļu maksātājs ievēro konkrēto nodokli regulējošajos normatīvajos aktos noteiktos nodokļu kārtējo maksājumu samaksas termiņus;

2) vai nodokļu maksātājam ar nodokļu administrācijas lēmumu agrāk ir piešķirti nodokļu maksājumu samaksas termiņu pagarinājumi un vai nodokļu maksātājs ir ievērojis tajos noteikto nodokļu maksājumu samaksas kārtību;

3) vai nodokļu maksātājs ievēro nodokļu jomu regulējošajos normatīvajos aktos noteiktos nodokļu un informatīvo deklarāciju iesniegšanas termiņus;

4) vai nodokļu maksātājs sadarbojas ar nodokļu administrāciju;

5) vai pēdējās nodokļu revīzijas (audita) laikā nodokļu maksātājam nav konstatēti pārkāpumi.

(1^2) Ja nodokļu maksātājs neievēro lēmumā par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu noteiktos samaksas termiņus vai neveic pilnā apmērā kārtējos nodokļu maksājumus nodokļu likumos noteiktajos termiņos, vai noteiktajos termiņos neveic nokavētos nodokļu maksājumus, attiecībā uz kuriem pieņemts lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, nodokļu administrācijai ir tiesības atcelt lēmumu par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu. Ja nodokļu administrācija ir atcēlusi lēmumu par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu, nesamaksātajai pamatparāda daļai par visu kavējuma periodu tiek aprēķināta nokavējuma nauda šā likuma 29. pantā noteiktajā kārtībā un nokavētie nodokļu maksājumi tiek piedzīti bezstrīda kārtībā.

(1^3) Nodokļu maksātājs attiecībā uz valsts budžetā un pašvaldību budžetos ieskaitāmajiem nodokļu maksājumiem, kuru samaksas termiņi ir pagarināti saskaņā ar šā panta pirmās daļas 1.punktu un kuri iepriekšējā pagarinājuma laikā ir samaksāti ne mazāk kā 80 procentu apmērā, var lūgt nodokļu administrācijai atkārtoti šo maksājumu samaksu sadalīt termiņos līdz sešiem mēnešiem, ievērojot šādus nosacījumus:

1) nodokļu maksātājs sniedz pierādījumus par to, ka atkārtota nokavēto nodokļu maksājumu sadalīšana termiņos līdz sešiem mēnešiem stabilizēs viņa finansiālo stāvokli un nokavētie nodokļi tiks samaksāti termiņā, kāds tiks noteikts nokavēto nodokļu maksājumu atkārtotai sadalīšanai termiņos līdz sešiem mēnešiem;

2) saistību izpilde attiecībā uz nokavēto nodokļu samaksu var izraisīt nodokļu maksātāja maksātnespēju;

3) nodokļu maksātājs, izņemot personu, kas nodarbojas ar patērētāja kreditēšanu, līdz iesnieguma iesniegšanas dienai nav izsniedzis privātpersonām, arī savas komercsabiedrības akcionāriem vai dalībniekiem un vadībai aizdevumus, kas nav atmaksāti;

4) nodokļu parāds ir saistīts ar vienu no šādiem apstākļiem:

a) nodokļu maksātāja debitoru (pircēju un pasūtītāju) parādu summa ir vienāda ar to nokavēto nodokļu maksājumu summu, attiecībā uz kuru iesniegts iesniegums, vai arī pārsniedz šo nokavēto nodokļu maksājumu summu,

b) nodokļu maksātāja krājumu vērtība ir vienāda ar to nokavēto nodokļu maksājumu summu, attiecībā uz kuru iesniegts iesniegums, vai arī pārsniedz šo nokavēto nodokļu maksājumu summu un attiecīgie krājumi ir izveidojušies nodokļu maksātāja realizācijas apjoma samazināšanās dēļ,

c) nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā nav saņēmis vai saņēmis daļēju samaksu par valsts un pašvaldību pasūtījumu izpildi,

d) budžeta finansētām institūcijām, kā arī valsts un pašvaldības kapitālsabiedrībām, kuras sniedz no valsts budžeta apmaksātos pakalpojumus, piešķirtā finansējuma vai no valsts budžeta apmaksāto pakalpojumu apjoma samazinājums pārskata gadā, kurā izveidojies nodokļu parāds, pārsniedz 30 procentus salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata gadu.

(1^4) Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu par nokavēto nodokļu maksājumu atkārtotu sadalīšanu termiņos līdz sešiem mēnešiem un citus dokumentus, kas apliecina nodokļu maksātāja atbilstību šā panta $1.^3$ daļas nosacījumiem, iesniedz nodokļu administrācijai, pirms beidzies nokavētā maksājuma samaksas termiņš. Juridiskās personas, kas sastāda gada pārskatu, pievieno bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu uz iesniegšanas mēneša pirmo datumu, sagatavojot to atbilstoši attiecīgajiem gada pārskatu sagatavošanu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem.

(1[5]) *(Zaudējusi spēku ar 09.08.2016. Sk. Pārejas noteikumu 162. punktu)*

(1[6]) *(Izslēgta ar 04.09.2025. likumu)*

(1[7]) Ja nepārvaramas varas radīto apstākļu izraisītajām sekām ir ilgstoša nelabvēlīga iedarbība uz nodokļu maksātāja saimniecisko darbību un tās ietekmē vai var ietekmēt Valsts ieņēmumu dienesta pieņemtā lēmuma par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu izpildi, nodokļu maksātājam ir tiesības lūgt Valsts ieņēmumu dienestu atkārtoti piešķirt samaksas termiņa pagarinājumu tiem nokavētajiem Valsts ieņēmumu dienesta administrētajiem nodokļu maksājumiem, kuru samaksas termiņš ir pagarināts saskaņā ar šā panta pirmo daļu vai saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kuros noteikti īpašie atbalsta mehānismi nodokļu maksātājiem krīzes situācijas pārvarēšanai. Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu un citus dokumentus, kas apliecina tā atbilstību šīs daļas 1., 2. un 3. punktā minētajiem nosacījumiem, iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam, pirms beidzies sākotnēji piešķirtais nokavēto nodokļu maksājumu samaksas termiņš. Juridiskās personas, kas sastāda gada pārskatu, pievieno bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu uz iesniegšanas mēneša pirmo datumu, sagatavojot to atbilstoši attiecīgiem gada pārskatu sagatavošanu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem. Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības nokavēto nodokļu maksājumu samaksu sadalīt termiņos uz laiku līdz pieciem gadiem, skaitot no iesnieguma iesniegšanas dienas, ja nodokļu maksātājs atbilst šādiem nosacījumiem:

1) nodokļu maksātājs sniedz pierādījumus par to, ka atkārtota nokavēto nodokļu maksājumu sadalīšana termiņos saskaņā ar šīs daļas noteikumiem stabilizēs viņa finansiālo stāvokli un nodokļu maksātājs ievēros lēmumā par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu noteiktos termiņus;

2) saistību izpilde attiecībā uz nokavēto nodokļu samaksu var izraisīt nodokļu maksātāja maksātnespēju;

3) nodokļu maksātāja finansiālais stāvoklis liecina par atkārtota nodokļu samaksas termiņa pagarinājuma nepieciešamību.

(2) Attiecībā uz nodokļiem, kuri pilnā apmērā tiek ieskaitīti pašvaldību budžetā, lēmumu par samaksas termiņa pagarināšanu pieņem attiecīgā pašvaldība.

(3) *(Izslēgta ar 25.11.1999. likumu)*

(4) *(Izslēgta ar 25.11.1999. likumu)*

(5) *(Izslēgta ar 09.10.2002. likumu)*

(6) Nokavēto nodokļu maksājumi (izņemot nokavētos šā likuma 23.[1] panta pirmajā daļā noteiktos nodokļu maksājumus) veicami, maksājot proporcionāli pamatparādu un nokavējuma naudu.

(7) Šā panta pirmās daļas 1., 3., 7., 8. un 11.punktā (izņemot gadījumu, kad palīdzības pieprasījums par piedziņu ir pamatots ar noslēgtu un Saeimā apstiprinātu starptautisko līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu), kā arī 1.[3] un 1.[7] daļā minētajos termiņa pagarināšanas (atlikšanas, sadalīšanas) gadījumos tiek aprēķināta nokavējuma nauda vienas ceturtās daļas apmērā no šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas par katru dienu visā kavējuma periodā, izņemot šā likuma 29.pantā paredzētos gadījumus. Ja, pagarinājuma termiņam beidzoties, nodokļu maksātājs nokavētos maksājumus nav pilnā apmērā samaksājis vai samaksas termiņus pagarinājis šajā pantā noteiktajā kārtībā, nokavējuma nauda par parāda nesamaksāto daļu visā kavējuma periodā tiek aprēķināta vispārējā kārtībā un parāds tiek piedzīts bezstrīda kārtībā.

(8) Nokavēto nodokļu samaksas termiņu pagarinājums (atlikšana, sadalīšana) neatbrīvo maksātāju no pienākuma veikt kārtējos nodokļu maksājumus pilnā apmērā un nodokļu likumos noteiktajos termiņos.

(9) Šā panta 1.[3] un 1.[7] daļā paredzētos atvieglojumus nedrīkst piemērot nodokļu maksātājiem, kuri neveic kārtējos nodokļu maksājumus pilnā apmērā un nodokļu likumos noteiktajos termiņos.

(9[1]) Nodokļu administrācija šā panta pirmās daļas 1. un 11.punktā paredzēto termiņa pagarinājumu vienā nodokļu un citu budžetā ieskaitāmo maksājumu veidā vienam un tam pašam nodokļu maksātājam kalendārā gada laikā ir tiesīga piešķirt ne vairāk kā četras reizes.

(9[2]) Valsts ieņēmumu dienests šā panta pirmajā daļā paredzētajos gadījumos tā administrētajiem nodokļu, nokavējuma naudas un soda naudas maksājumiem ir tiesīgs piešķirt un atteikt samaksas termiņa pagarinājumu, kā arī atcelt lēmumu par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu ar Valsts ieņēmumu dienesta informācijas

sistēmas sagatavotu lēmumu, pamatojoties tikai uz automātisku datu apstrādi. Šāds automatizēti pieņemts lēmums ir derīgs bez Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas paraksta. Lēmumā norāda, ka tas ir pieņemts, pamatojoties tikai uz automātisku datu apstrādi, un ietver informāciju par to, kā nodokļu maksātājs var saņemt skaidrojumu par lēmuma automatizēto pieņemšanu. Ar automatizēti pieņemtu lēmumu juridiskajām personām nokavēto nodokļu maksājumu samaksu sadala vienādos ikmēneša maksājumos, savukārt fiziskajām personām nokavēto nodokļu maksājumu samaksu sadala vienādos ikmēneša maksājumos vai maksājumos reizi divos mēnešos. Ja konstatēts kāds no šā panta 1.[2] daļā minētajiem apstākļiem, Valsts ieņēmumu dienests, pirms tas atceļ automatizēti pieņemtu lēmumu par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu, par to informē nodokļu maksātāju. Valsts ieņēmumu dienests publicē savā tīmekļvietnē informāciju par automatizētā lēmuma pieņemšanā izmantotajiem datiem, lēmuma pieņemšanas shēmu, tostarp par nodokļu maksātāja novērtējuma kritērijiem, un lēmuma tiesiskajām un faktiskajām sekām.

(10) Valsts īpašuma atsavināšanu veicošā institūcija Ministru kabineta noteiktajā kārtībā kapitalizē valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu maksājumu pamatparādus, vienlaikus norakstot nokavējuma un soda naudu:

1) privatizējamām kapitālsabiedrībām vai to daļām;

2) privatizētām kapitālsabiedrībām, kurām valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu parāds bija izveidojies līdz privatizācijai un līdz šim brīdim no maksātāja neatkarīgu apstākļu dēļ nav samaksāts.

(11) Ieņēmumi, kas gūti, realizējot kapitalizētos valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu parādus, iemaksājami valsts pamatbudžetā un speciālajā budžetā tā, kā to nosaka konkrēto nodokļu likumi par šo nodokļu kārtējo maksājumu ieskaitīšanu valsts pamatbudžetā un speciālajā budžetā.

(12) Valsts īpašuma atsavināšanu veicošā institūcija Ministru kabineta noteiktajā kārtībā var kapitalizēt īpašuma nodokļa un iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu pamatparādus privatizētām kapitālsabiedrībām, kurām īpašuma nodokļa un iedzīvotāju ienākuma nodokļa parāds bija izveidojies līdz privatizācijai un līdz šim brīdim no maksātāja neatkarīgu apstākļu dēļ nav samaksāts.

(13) Ieņēmumi, kas gūti, realizējot īpašuma nodokļa un iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu pamatparādu kapitalizācijas rezultātā iegūtās kapitāla daļas (akcijas), ieskaitāmi valsts pamatbudžetā speciāli šim mērķim norādītā kontā. Minētie līdzekļi Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā tiek sadalīti pašvaldībām un valsts budžetam.

(14) Pašvaldības Ministru kabineta noteiktajā kārtībā var kapitalizēt nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu pamatparādu privatizētām kapitālsabiedrībām, kurām nekustamā īpašuma nodokļa parāds bija izveidojies līdz privatizācijai un līdz šim brīdim no maksātāja neatkarīgu apstākļu dēļ nav samaksāts.

(15) Ieņēmumi, kas gūti, realizējot nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu pamatparāda kapitalizācijas rezultātā iegūtās kapitāla daļas (akcijas), ieskaitāmi attiecīgās pašvaldības budžetā.

(16) *(Izslēgta ar 09.10.2002. likumu)*

(17) *(Izslēgta ar 09.10.2002. likumu)*

(06.06.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.1998., 25.11.1999., 10.05.2001., 20.12.2001., 09.10.2002., 09.10.2003., 31.03.2004., 26.10.2006., 08.11.2007., 31.01.2008., 08.05.2008.,11.12.2008., 01.12.2009., 13.10.2011., 15.03.2012., 19.09.2013., 18.09.2014., 23.10.2014., 11.06.2015., 23.11.2016., 16.11.2017., 23.11.2017., 16.06.2022., 08.06.2023. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

24.[1] pants. Kārtība, kādā nodokļu administrācija nodokļu maksātājam tiesiskās aizsardzības procesā sniedz rakstveida piekrišanu tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna īstenošanai vai tā grozīšanai

(1) Ja nodokļu maksātājam tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna īstenošanai vai tā grozīšanai nepieciešams saņemt nodokļu administrācijas rakstveida piekrišanu, nodokļu administrācija lemj par nodokļu prasījuma apmēra vai tā daļas samazināšanu vai nodokļu prasījuma samaksas sadalīšanu termiņos, termiņa pagarināšanu vai termiņa atlikšanu uz laiku, kā arī par kārtējo nodokļu maksājumu summu sadalīšanu termiņos, termiņu pagarināšanu vai termiņa atlikšanu uz laiku.

(2) Tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna saturu un saskaņošanas kārtību nosaka Maksātnespējas likums.

(3) Lemjot par rakstveida piekrišanas izsniegšanu šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā, nodokļu administrācija ņem vērā nodokļu parāda rašanās iemeslu un apmēru, kā arī vērtē nodokļu prasījuma apmēra vai tā daļas samazinājuma vai nodokļu prasījuma, vai kārtējo nodokļu maksājumu summas samaksas sadalīšanas termiņos,

termiņa pagarināšanas vai termiņa atlikšanas uz laiku lietderību, samērīgumu, nodokļu maksātāja tiesiskās intereses, kā arī sabiedrības intereses kopumā.

(4) *(Izslēgta ar 17.12.2014. likumu)*

(11.06.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009., 19.09.2013., 17.12.2014. un 24.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2024.)

24.[2] pants. Nodokļu maksātāja iesniedzamā informācija nodokļu administrācijas rakstveida piekrišanas saņemšanai tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna īstenošanai vai tā grozīšanai

(Izslēgts ar 24.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2024.)

25.pants. Nodokļu parādu dzēšana

(1) Valsts budžetā pilnīgi vai daļēji ieskaitāmo nodokļu parādus, kā arī nokavējuma naudas un soda naudas dzēš Valsts ieņēmumu dienests šādos gadījumos:

1) *(izslēgts ar 13.12.2012. likumu)*;

2) *(izslēgts ar 11.12.2008. likumu)*;

3) fiziskajai personai — nodokļu maksātājam — viņa nāves gadījumā, ja nav iespējams no mantiniekiem piedzīt nodokļu parādus, kā arī ar tiem saistītās soda naudas, nokavējuma naudas;

4) nodokļu maksātājam attiecībā uz bezstrīda kārtībā piedzenamiem nokavētiem nodokļu maksājumiem - ja lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu ir zaudējis spēku saskaņā ar šā likuma 26.panta devītās daļas 4.punktu;

5) nodokļu maksātājam — šā likuma 26.panta 6.[1] daļā paredzētajā gadījumā, ja triju gadu laikā no maksājuma termiņa iestāšanās nav pieņemts lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

6) individuālajam (ģimenes) uzņēmumam (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecībai) — dibinātāja (īpašnieka) nāves gadījumā, ja nav iespējams no mantiniekiem piedzīt nodokļu parādus, kā arī soda naudas un nokavējuma naudas;

7) nodokļu maksātājam — ja nodokļu maksātājs normatīvajos aktos paredzētajos gadījumos ir izslēgts no Uzņēmumu reģistra reģistriem un, ja to paredz Komerclikums, iestājas kreditoru prasījumu tiesību noilgums.

(2) Kapitalizētos nodokļu maksājumu pamatparādus, kā arī ar tiem saistītās soda naudas un nokavējuma naudas, izņemot nekustamā īpašuma nodokļa parādus, Finanšu ministrija dzēš pēc kapitalizāciju veicošās institūcijas priekšlikuma Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(3) Pašvaldību budžetos ieskaitāmā nekustamā īpašuma nodokļa parādus, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas un soda naudas šā panta pirmajā daļā noteiktajos gadījumos dzēš attiecīgās pašvaldības. Kapitalizēto nekustamā īpašuma nodokļa maksājuma pamatparādu, kā arī ar to saistīto soda naudu un nokavējuma naudu pašvaldības dzēš Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(4) Valsts ieņēmumu dienests vai attiecīgās pašvaldības reizi ceturksnī publicē savā tīmekļvietnē informāciju par nodokļu parādu dzēšanu, ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi.

(5) *(Izslēgta ar 11.06.2009. likumu.)*

(22.10.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.04.2000., 08.03.2001., 12.12.2002., 28.02.2003., 26.10.2006., 31.01.2008., 08.05.2008., 11.12.2008., 12.06.2009., 11.06.2009., 13.10.2011., 13.12.2012. un 24.03.2022. likumu, kas stājas spēkā 21.04.2022.)

25.[1] pants. Nodokļu pārmaksu un nepareizi iemaksāto maksājumu dzēšana

Valsts ieņēmumu dienests dzēš valsts budžetā pilnīgi vai daļēji ieskaitāmo nodokļu pārmaksas un vienotajā nodokļu kontā nepareizi iemaksāto maksājumu summas, savukārt pašvaldības dzēš pašvaldību budžeta ieņēmumu kontos, kuros ieskaitāmi nekustamā īpašuma nodokļa maksājumi, nekustamā īpašuma nodokļa pārmaksas vai

nepareizi iemaksāto maksājumu summas šādos gadījumos:

1) ja iestājies noilgums pārmaksāto nodokļu summu vai budžeta kontā, kurā ieskaitāmi nodokļu maksājumi, nepareizi iemaksāto maksājumu summu atmaksāšanai vai novirzīšanai kārtējo vai nokavēto nodokļu maksājumu segšanai;

2) ja juridiskā persona beigusi pastāvēt un nav tās tiesību pārņēmēja vai ja fiziskā persona mirusi un triju gadu laikā no mantojuma atklāšanās dienas mantinieks nav pieprasījis pārmaksātās nodokļa summas atmaksu vai budžeta kontā, kurā ieskaitāmi nodokļu maksājumi, nepareizi iemaksātās summas atmaksu;

3) ja Valsts ieņēmumu dienests pieņēmis lēmumu atteikt pārmaksātās nodokļu summas atmaksāšanu un minētais lēmums stājies spēkā un kļuvis neapstrīdams vai stājies spēkā attiecīgs tiesas nolēmums.

(08.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

25.[2] pants. Nodokļu prasījuma summas dzēšana nodokļu maksātāja maksātnespējas situācijās, kurās tiek atjaunota nodokļu maksātāja maksātspēja

(1) Nodokļu maksātāja maksātnespējas situācijās, kurās tiek atjaunota nodokļu maksātāja maksātspēja, valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu parādus, kā arī nokavējuma naudas un soda naudas dzēš Valsts ieņēmumu dienests šādos gadījumos:

1) *(izslēgts ar 13.12.2012. likumu)*;

2) tiesiskās aizsardzības procesā, ja ar tiesas lēmumu apstiprinātajā tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānā vai tā grozījumos ir paredzēta nodokļu parāda, nokavējuma naudas vai soda naudas samazināšana un ir stājies spēkā tiesas lēmums par tiesiskās aizsardzības procesa izbeigšanu saistībā ar tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna izpildi;

3) ārpustiesas tiesiskās aizsardzības procesā, ja ar tiesas lēmumu apstiprinātajā tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānā vai tā grozījumos ir paredzēta nokavējuma naudas vai soda naudas samazināšana un ir stājies spēkā tiesas lēmums par ārpustiesas tiesiskās aizsardzības procesa izbeigšanu saistībā ar tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna izpildi.

(2) Pašvaldību budžetos ieskaitāmā nekustamā īpašuma nodokļa parādus, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas un soda naudas šā panta pirmajā daļā noteiktajos gadījumos dzēš attiecīgās pašvaldības.

(11.06.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009., 13.10.2011. un 13.12.2012. likumu, kas stājas spēkā 11.01.2013. Sk. pārejas noteikumu 146.punktu)

25.[3] pants. Nokavējuma naudas dzēšana, iestājoties zaudējumu atlīdzināšanas tiesiskajam pamatam

(1) Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz ģenerālprokurora vai īpaši pilnvarota prokurora lēmumu par zaudējuma atlīdzinājumu, dzēš nodokļu maksātājam noteikto nokavējuma naudu, kas aprēķināta par periodu, kad personai bija liegta iespēja rīkoties ar finanšu līdzekļiem.

(2) Pašvaldību budžetos ieskaitāmo nokavējuma naudu šā panta pirmajā daļā noteiktajā apmērā un kārtībā dzēš attiecīgās pašvaldības.

(13.12.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2013.)

26.pants. Nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa

(1) Nodokļu maksājumus atbilstoši nodokļu deklarācijai, avansa maksājumu aprēķinam, kā arī citiem dokumentiem par maksājumiem budžetā vai pēc nodokļu administrācijas pārbaudes aprēķinātos nodokļu maksājumus (arī soda naudu), kuri nav samaksāti nodokļu likumos vai citos normatīvajos aktos noteiktajā termiņā, un ar tiem saistīto nokavējuma naudu (turpmāk — nokavētie nodokļu maksājumi), kā arī izdevumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā nodokļu administrācija piedzen bezstrīda kārtībā, pamatojoties uz lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.

(1[1]) Ja nodokļu normatīvajos aktos noteiktā nodrošinājuma iesniedzējs normatīvajos aktos noteiktajā termiņā un kārtībā nav samaksājis nodokļa parādu, nodrošinātājs, lai segtu tās personas nodokļa parādu, kurai ir izsniegta

nodokļu nodrošinājuma apliecība, viena mēneša laikā pēc Valsts ieņēmumu dienesta rakstveida pieprasījuma saņemšanas samaksā nodokli pamatparāda apjomā, kas neietver nokavējuma naudu un soda naudu un nepārsniedz nodrošinājuma apmēru. Ja šajā panta daļā noteiktais termiņš netiek ievērots, nodrošinātājs par katru nokavēto dienu maksā nokavējuma naudu 0,1 procenta apmērā no termiņā nesamaksātās nodokļa parāda summas, kas norādīta Valsts ieņēmumu dienesta rakstveida pieprasījumā samaksāt nodrošinājuma iesniedzēja nodokļa parādu, bet ne vairāk kā 100 procentu apmērā no tās.

(1^2) Šā panta $1.^1$ daļā minētais pieprasījums ir uzskatāms par administratīvo aktu, un tā piespiedu izpilde veicama pēc labprātīgai samaksai noteiktā viena mēneša termiņa notecējuma šajā likumā nokavēto nodokļu maksājumu piedziņai noteiktajā bezstrīdus kārtībā, pamatojoties uz lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.

(2) Pirms nokavēto nodokļu maksājumu piedziņas bezstrīda kārtībā nodokļu administrācija nodokļu parādu segšanai novirza izveidojušās nodokļu pārmaksas un budžeta kontā nepareizi iemaksātās summas. Nodokļu maksātājs par pārmaksas un nepareizi iemaksātās summas novirzīšanu parāda segšanai tiek rakstveidā informēts triju darba dienu laikā pēc tās izpildes.

(3) Nokavētos nodokļu maksājumus piedzen bezstrīda kārtībā, izmantojot šādus līdzekļus:

1) Valsts ieņēmumu dienests ar rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu vērš piedziņu uz naudas līdzekļiem nodokļu maksātāja kontā kredītiestādē vai kontā, kas atvērts pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja. Pirms minētā rīkojuma sagatavošanas Valsts ieņēmumu dienests nosūta rīkojumu par naudas līdzekļu apķīlāšanu. Ja parādniekam ir tikai viens konts vai ir atvērts konts, par kura esamību kredītiestāde vai maksājumu pakalpojumu sniedzējs paziņojis Valsts ieņēmumu dienestam pēc naudas līdzekļu apķīlāšanas, vai ja saistībā ar cita parāda piedziņu nav izpildīts iepriekš paziņotais rīkojums par naudas līdzekļu pārskaitīšanu, Valsts ieņēmumu dienests var uzreiz nosūtīt rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu. Ja nodokļu maksātāja kontā nav naudas līdzekļu, rīkojumu izpilda, tiklīdz naudas līdzekļi kontā (kontos) saņemti. Kamēr rīkojums nav izpildīts, naudas līdzekļus no kontiem citiem mērķiem neizsniedz;

1^1) pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes ar rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu vērš piedziņu uz naudas līdzekļiem nodokļu maksātāja kontā kredītiestādē vai kontā, kas atvērts pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja. Pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes rīkojums par naudas līdzekļu pārskaitīšanu ir obligāti izpildāms. Ja nodokļu maksātāja kontā nav naudas līdzekļu, rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu izpilda, tiklīdz līdzekļi kontā (kontos) saņemti. Kamēr pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes rīkojums par naudas līdzekļu pārskaitīšanu nav izpildīts, naudas līdzekļus no attiecīgā konta citiem mērķiem neizsniedz. Ja rīkojumus par naudas līdzekļu pārskaitīšanu iesniegušas vairākas nodokļu administrācijas, vispirms izpilda agrāk iesniegto rīkojumu. Pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes rīkojuma par naudas līdzekļu pārskaitīšanu saņēmējs informē nodokļu maksātāju par tā saņemšanu;

2) Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izņem skaidro naudu no juridiskās personas vai individuālā komersanta kases vai citas glabāšanas vietas. Netiek izņemta darbinieku darba samaksai paredzētā skaidrā nauda, kas nepārsniedz vidējo mēneša darba samaksu pēdējo sešu mēnešu laikā;

3) Civilprocesa likuma E daļā noteiktajā kārtībā vērš nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā uz nodokļu maksātāja mantu (kustamo un nekustamo īpašumu, arī uz mantu, kura atrodas pie trešajām personām). Piedziņas vēršanu uz mantu uzsāk, ja nodokļu administrācijai, novirzot pārmaksas, nosūtot rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu un izņemot skaidro naudu, nav izdevies segt nokavētos nodokļu maksājumus un izdevumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā.

(4) Šā panta trešajā daļā minēto piedziņas līdzekļu piemērošanas secību un katra līdzekļa piemērošanas reižu skaitu nosaka nodokļu administrācija, ievērojot šādus principus:

1) nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa bezstrīda kārtībā vispirms vēršama uz parādnieka naudas līdzekļiem;

2) piedziņa uz nekustamo īpašumu vēršama tikai tad, ja parādniekam nav kustamās mantas vai ar pārdodamo kustamo mantu nevar segt visu nokavēto nodokļu maksājumu.

(5) Pilnvarota nodokļu administrācijas amatpersona lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu var pieņemt ne agrāk kā piecas darba dienas pēc nodokļu maksājuma termiņa. Lēmumu par nodokļu administrācijas pārbaudes rezultātā aprēķinātā nokavētā nodokļu maksājuma piedziņu pieņem ne agrāk kā 30 dienas pēc tam, kad nodokļu administrācija paziņojusi attiecīgo lēmumu.

(6) Nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā neuzsāk un uzsākto nokavēto nodokļu maksājumu

piedziņu bezstrīda kārtībā aptur, ja ir vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) apstrīdēts nodokļu administrācijas pārbaudes rezultātā pieņemtais lēmums, — uz iesnieguma pirmstiesas izskatīšanas laiku saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību;

2) pagarināts, atlikts vai sadalīts nodokļu samaksas termiņš, — attiecībā uz pagarināto nodokļu maksājuma daļu vai atlikto nodokļu maksājumu;

3) iestājas Civilprocesa likuma 560.pantā, 563.panta pirmās daļas 4. vai 5.punktā vai otrajā daļā noteiktie apstākļi;

4) pieņemts nodokļu administrācijas lēmums vai tiesas nolēmums, ar kuru apturēta nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa bezstrīda kārtībā;

5) stājies spēkā tiesas nolēmums, ar kuru nodokļu maksātājam pasludināts maksātnespējas process, vai, ierosinot tiesiskās aizsardzības procesu, ir spēkā Maksātnespējas likuma 37. panta pirmās daļas 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8. un 9. punktā noteiktās sekas, vai pasludināts tiesiskās aizsardzības process un apstiprināts tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāns, ja Maksātnespējas likuma 37. panta pirmās daļas 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8. un 9. punktā noteiktās sekas iepriekš ir atceltas vai zaudējušas spēku uz likuma pamata. Pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas vai tiesiskās aizsardzības procesa lietas ierosināšanas tiesā nodokļu maksātājs veic visus kārtējos nodokļu maksājumus saskaņā ar nodokļu likumiem;

6) nodokļu administrācija ir pieņēmusi lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi — attiecībā uz to nodokļu maksājuma daļu, uz kuru attiecas lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi.

(6[1]) Nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu neuzsāk, ja piedzenamā parāda kopsumma ir mazāka par nodokļu administrācijas izmaksām, kas saistītas ar lēmuma pieņemšanu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu un piedziņas uzsākšanu, bet attiecībā uz nokavētiem nekustamā īpašuma nodokļa maksājumiem — ja piedzenamā parāda kopsumma nav lielāka par 15 *euro*.

(7) Lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu ir izpildu dokuments, un to izpilda:

1) nodokļu administrācijas amatpersonas atbilstoši amata pienākumiem;

2) zvērināti tiesu izpildītāji saskaņā ar Civilprocesa likumu un pamatojoties uz lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, ja nodokļu administrācija Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā zvērinātam tiesu izpildītājam ir iesniegusi izpildu dokumentu.

(7[1]) Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem, kuri atbilstoši amata pienākumiem apķīlā parādnieka mantu un piedzen nodokļu parādu un citus budžetā ieskaitāmos maksājumus, savā darbībā nolēmuma izpildei ir tiesības piemērot Civilprocesa likuma noteikumus piedziņas vēršanai uz parādnieka kustamo mantu, tajā skaitā mantu, kas atrodas pie citām personām, bezķermeniskām lietām, nekustamo īpašumu un apbūves tiesību, to pārdodot, kā arī uz naudu, kas parādniekam pienākas no citām personām.

(8) Lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu izpilda triju gadu laikā no tā pieņemšanas, izņemot šā panta 8.[1] daļā minēto gadījumu. Lēmuma izpildes noilguma termiņš tiek apturēts, ja:

1) pagarināts, atlikts vai sadalīts nodokļu samaksas termiņš, — līdz šā termiņa beigām. Ja samaksas termiņš sadalīts, noilguma aprēķins tiek atjaunots pēc pēdējā maksājuma termiņa;

2) apstrīdēts nodokļu administrācijas pārbaudes rezultātā pieņemtais lēmums, nodokļa aprēķins vai lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, — uz iesnieguma pirmstiesas izskatīšanas laiku;

3) pārsūdzētas zvērināta tiesu izpildītāja darbības, — uz sūdzības izskatīšanas laiku;

4) parādnieks miris vai juridiskā persona beigusi pastāvēt un tiesas nodibinātā tiesiskā attiecība pieļauj tiesību pārņemšanu, - līdz parādnieka tiesību pārņēmēja noteikšanai;

5) parādnieks zaudējis rīcībspēju, — līdz aizgādņa iecelšanai;

6) ir tiesas lēmums par nodokļu administrācijas lēmuma izpildes apturēšanu, — līdz tiesas lēmuma atcelšanai vai uz tiesas lēmumā norādīto laiku;

7) ar tiesas lēmumu ir ierosināta tiesiskās aizsardzības procesa lieta, — līdz stājas spēkā tiesas spriedums par tiesiskās aizsardzības procesa pieteikuma izskatīšanu vai stājas spēkā tiesas lēmums, ar ko Maksātnespējas likuma 37. panta pirmās daļas 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8. un 9. punktā noteiktās sekas ir atceltas, vai līdz brīdim, kad saskaņā ar tiesiskās aizsardzības procesa uzraugošās personas sniegtajām ziņām Maksātnespējas likuma 37. panta pirmās daļas 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8. un 9. punktā noteiktās sekas ir zaudējušas spēku uz likuma pamata un tiesā nav iesniegts tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāns;

7^1) ar tiesas nolēmumu ir pasludināts maksātnespējas process vai tiesiskās aizsardzības process, — līdz stājas spēkā tiesas lēmums par maksātnespējas procesa vai tiesiskās aizsardzības procesa izbeigšanu;

8) *(izslēgts ar 28.07.2017. likumu)*;

9) lēmums ir iesniegts izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam un nodokļu administrācijas ierēdnim, kuram saskaņā ar likumu ir piešķirtas tiesu izpildītāja tiesības, — līdz lēmuma izpildei vai līdz brīdim, kad ir izdots akts par piedziņas neiespējamību;

10) tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna īstenošanai nav nepieciešama nodokļu administrācijas piekrišana un ar tiesas lēmumu ir pasludināts ārpustiesas tiesiskās aizsardzības process, — līdz stājas spēkā tiesas lēmums par ārpustiesas tiesiskās aizsardzības procesa izbeigšanu;

11) nodokļu administrācija ir pieņēmusi lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, — uz laiku, kamēr ir spēkā lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi.

(8^1) Nodokļu prasījuma izpildi Eiropas Savienības dalībvalsts vai tās valsts labā, ar kuru noslēgts un Saeimā apstiprināts starptautiskais līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, veic attiecīgās ārvalsts iestādes palīdzības pieprasījumā norādītajā termiņā.

(8^2) Ja par maksājumiem, kas iekļauti lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, ir nosūtīts palīdzības pieprasījums par piedziņu Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei vai tās valsts nodokļu administrācijai (kompetentajai iestādei), ar kuru noslēgts un Saeimā apstiprināts starptautiskais līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, prasījuma piespiedu izpildes termiņu nosaka atbilstoši attiecīgā lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu izpildes termiņam. Jebkuras darbības, kas veiktas palīdzības pieprasījuma saņēmējā valstī un atbilst šā panta astotajā daļā minētajam, aptur nokavēto nodokļu maksājumu piespiedu izpildes termiņu.

(9) Lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu zaudē spēku:

1) ar dienu, kad ir veikta nokavēto nodokļu maksājumu brīvprātīga samaksa vai izpildīts lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

2) ar dienu, kad nodokļu administrācija atceļ lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

3) ar dienu, kad stājas spēkā tiesas spriedums, kas atceļ nodokļu administrācijas lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

4) ja lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu nav izpildīts šā panta astotajā daļā noteiktajā termiņā un nodokļu administrācijas rīcībā ir apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību, izņemot lēmumu attiecībā uz juridisko personu. Attiecībā uz juridiskajām personām lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu zaudē spēku, ja ir sastādīts akts par piedziņas neiespējamību un gada laikā pēc tā sastādīšanas nodokļu administrācija nav ieguvusi informāciju, saskaņā ar kuru tai būtu pamats veikt darbības, lai izpildītu lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

5) ja nodokļu parādi ir dzēsti šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(10) Šajā likumā noteiktā nokavēto nodokļu maksājumu piedziņas kārtība (izņemot šā panta vienpadsmitajā daļā minēto nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgas izpildes procesu) attiecas arī uz nokavēto nodevu un citu obligāto maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā.

(11) Nodokļu administrācijai, kura atbilstoši šā likuma 20.pantam administrē konkrētos nodokļus, uz nodokļu maksātāja motivēta rakstveida iesnieguma pamata ir tiesības pieņemt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, nosakot nodokļu maksātājam termiņus uz laiku līdz trim gadiem, skaitot no iesnieguma

iesniegšanas dienas, labprātīgai tādu nokavēto nodokļu maksājumu samaksai, kuri tiek piedzīti ar lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu. Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu nodokļu administrācijai iesniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad paziņots lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu. Nodokļu administrācija rakstveidā vienojas ar nodokļu maksātāju par nokavēto nodokļu maksājumu samaksas grafiku. No dienas, kad nodokļu administrācija ir pieņēmusi lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, lēmumā noteiktajai nodokļu pamatparāda summai tiek aprēķināta puse no šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas par katru dienu visā kavējuma periodā. Ja nodokļu administrācija saskaņā ar šā panta trīspadsmito daļu ir atcēlusi lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, nesamaksātajam pamatparādam tiek atjaunota nokavējuma nauda pilnā apmērā no dienas, kad pieņemts lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi.

(12) Šā panta vienpadsmitā daļa nav piemērojama tiem nodokļu maksātājiem, attiecībā uz kuriem tiesa pieņēmusi lēmumu par maksātnespējas procesa pasludināšanu, ārpustiesas tiesiskās aizsardzības procesa pasludināšanu vai tiesiskās aizsardzības procesa ierosināšanu.

(13) Ja nodokļu maksātājs neievēro lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi noteiktos samaksas termiņus vai neveic pilnā apmērā kārtējos nodokļu maksājumus nodokļu likumos noteiktajos termiņos, vai noteiktajos termiņos neveic nodokļu maksājumus, kuru samaksas termiņš pagarināts šā likuma 24.panta pirmās daļas 1. un 3.punktā noteiktajā kārtībā, nodokļu administrācijai ir tiesības atcelt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi.

(14) Ja lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu ir nodots tiesu izpildītājam piedziņai, nodokļu maksātājs, iesniedzot šā panta vienpadsmitajā daļā minēto iesniegumu, pievieno tam dokumentu, kas apliecina, ka ir samaksāti šā lēmuma izpildes izdevumi.

(15) Nodokļu administrācijas izpildes nodrošinājuma līdzekļi, kas piemēroti pirms lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi pieņemšanas, tiek saglabāti.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006., 11.06.2009., 15.03.2012., 13.12.2012., 19.09.2013., 06.11.2013., 18.09.2014., 23.11.2016., 28.07.2017., 01.11.2018., 06.07.2021., 08.06.2023., 24.10.2024., 31.10.2024. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

26.[1] pants. Nodokļu administrācijas lēmumu izpildes nodrošinājums

(1) Vienlaikus ar nodokļu administrācijas pārbaudes rezultātā pieņemtā lēmuma pieņemšanu, kā arī lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu pieņemšanu nodokļu administrācija ir tiesīga piemērot šādus minēto lēmumu izpildes nodrošinājuma līdzekļus:

1) parādniekam piederošās kustamās mantas apķīlāšana;

2) prasības nodrošinājuma atzīmes (aizlieguma vai ķīlas atzīmes) ierakstīšana zemesgrāmatā, kuģu reģistrā vai citos īpašuma reģistros;

3) aizliegums parādniekam veikt noteiktas darbības, kas vērstas uz izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

4) pie citas personas esošās parādniekam piederošās mantas apķīlāšana.

(1[1]) Nodokļu administrācija ir tiesīga piemērot aizliegumu nodokļu maksātājam — juridiskajai personai vai fiziskajai personai — individuālajam komersantam vai personai, kas reģistrējusies Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicēja, — veikt skaidras naudas darījumus. Aizliegums parādniekam piemērojams, ja saskaņā ar šā likuma 26.panta trešās daļas 1.punktu ir nosūtīts rīkojums par naudas līdzekļu pārskaitīšanu naudas līdzekļu norakstīšanai no nodokļu maksātāja — juridiskās personas vai fiziskās personas — individuālā komersanta vai personas, kas reģistrējusies Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicēja, — konta kredītiestādē vai no konta, kas atvērts pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja, ja no rīkojuma par naudas līdzekļu pārskaitīšanu nosūtīšanas dienas ir pagājušas ne mazāk kā 30 dienas un lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu norādītie nokavētie nodokļu maksājumi nav piedzīti vai iekasēti pilnā apmērā.

(2) Nodokļu administrācijas pilnvarotas amatpersonas lēmumu par nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu nosūta nodokļu maksātājam vienas darba dienas laikā pēc tā izpildes.

(3) Ja nodokļu administrācija konstatē, ka nodokļu maksātājs izved, atsavina vai slēpj savu mantu vai citus ienākuma avotus, reorganizē vai likvidē komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības vai citas privāto tiesību juridiskās personas, vai ir citi pierādījumi, ka nodokļu maksātājs pārtrauks savu darbību Latvijā, lai izvairītos no nokavēto nodokļu maksājumu samaksas, kā arī nodokļu maksātājs veic citas darbības, kuru rezultātā varētu kļūt

neiespējami izpildīt nodokļu administrācijas lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā, nodokļu administrācija var piemērot nodrošinājuma līdzekļus pirms lēmuma pieņemšanas par nodokļu administrācijas pārbaudes rezultātiem.

(3^1) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības piemērot šā panta pirmajā daļā minētos izpildes nodrošinājuma līdzekļus, tajā skaitā nosakot aizlieguma atzīmes ierakstīšanu komercreģistrā nodokļu maksātāja reorganizācijai, likvidācijai, amatpersonu un daļu īpašnieka maiņai, ja nodokļu maksātājs, par kuru sniegtas ziņas saskaņā ar šā likuma 18.panta pirmās daļas 25.punktu, ir pieteicis izmaiņu ierakstīšanu Uzņēmumu reģistra vestajos reģistros un Valsts ieņēmumu dienests ir konstatējis kādu no šādiem apstākļiem:

1) nodokļu maksātāja adrese atbilst riska adresei;

2) komercreģistrā kā nodokļu maksātāja vienīgais dalībnieks vai vienīgā amatpersona ir norādīta riska persona;

3) nodokļu revīziju (auditu) uzsāk, lai izvērtētu nodokļa pārmaksas atmaksas pamatotību;

4) nodokļu administrācija, sagatavojot personas datu izvērtējumu nodokļu ieņēmumu risku jomā, ir konstatējusi faktus, kas liecina par apliekamā objekta slēpšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

(3^2) Valsts ieņēmumu dienests ir tiesīgs piemērot transportlīdzekļa atsavināšanas aizliegumu, uzsākot nodokļu administrēšanas pasākumus Ceļu satiksmes likuma 10.panta vienpadsmitajā daļā minētajā gadījumā.

(3^3) Ja nodokļu administrācija, sagatavojot personas datu izvērtējumu nodokļu ieņēmumu risku jomā, ir konstatējusi faktus, kas liecina par apliekamā objekta slēpšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, tai ir tiesības piemērot šā panta pirmajā daļā minētos izpildes nodrošinājuma līdzekļus vienlaikus ar:

1) lēmuma pieņemšanu par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu;

2) nodokļu kontroles uzsākšanu.

3) *(izslēgts ar 08.06.2023. likumu)*

(3^4) Piemērojot izpildes nodrošinājuma līdzekļus saskaņā ar šā panta $3.^3$ daļu, tos piemēro tādā apmērā, kas nepārsniedz personas datu izvērtējumā nodokļu ieņēmumu risku jomā norādīto budžetā nesamaksāto nodokļu un nodevu apmēru.

(4) Lēmumu izpildes nodrošinājuma līdzekļus piemēro tā, lai nodokļu maksātājam nodarītu iespējami mazākus zaudējumus un iespējami mazāk traucētu tā darbību. Nodokļu administrācija Civillikumā noteiktajā kārtībā atlīdzina nodokļu maksātājam zaudējumus, kas radušies, nepamatoti piemērojot nodrošinājuma līdzekļus.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006., 11.12.2008., 01.12.2009., 17.12.2014., 30.11.2015., 23.11.2016., 28.07.2017., 08.06.2023. un 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

26.^{2} pants. Nodrošinājums par iespējamo pievienotās vērtības nodokļa parāda samaksu darījumos ar naftas produktiem

(Izslēgts no 01.01.2018. ar 16.11.2017. likumu, kas stājas spēkā 13.12.2017. Sk. pārejas noteikumu 201. punktu)

27.pants. Nodokļu iekasēšana ienākumu avota likvidēšanas vai slēpšanas gadījumos

Ja nodokļu maksātājs likvidē savus īpašumus, uzņēmumus, komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības vai citas privāto tiesību juridiskās personas vai citus ienākumu avotus vai noslēpj savu mantu vai nodokļu administrācijai ir citi pierādījumi par to, ka nodokļu maksātājs pārtrauks savu darbību Latvijā, nodokļu administrācija ir tiesīga aprēķināt nodokļus un veikt pasākumus, lai nodrošinātu aprēķinātās nodokļu summas saņemšanu pirms taksācijas perioda beigām. Šādos gadījumos aplikšanai ar nodokļiem vajadzīgās ziņas un deklarācijas, kā arī uzlikto nodokļu nomaksu nodokļu administrācija var pieprasīt neatkarīgi no konkrētā nodokļa likumā paredzētajiem termiņiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

28.pants. Nepareizi piedzīto maksājumu un pārmaksāto nodokļu summu atmaksāšana

(1) Nodokļu administrācijas nepareizi piedzīto maksājumu summas atmaksā nodokļu maksātājam 15 dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā nodokļu administrācijas lēmums vai tiesas nolēmums par nepareizi piedzītu maksājumu. Atmaksājamās summas palielina par pusi no šā likuma 29. panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas, sākot ar dienu, kad budžetā saņemts nepareizi piedzītais maksājums, līdz dienai, kad stājies spēkā nodokļu administrācijas lēmums vai tiesas nolēmums par nepareizi piedzītu maksājumu. Ja nepareizi piedzītā maksājumu summa nav atmaksāta 15 dienu laikā no nodokļu administrācijas lēmuma vai tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienas, to par laika periodu no 16. dienas palielina par šā likuma 29. panta otrajā daļā noteikto nokavējuma naudu, aprēķinot to no nepareizi piedzītās maksājumu summas. Nepareizi piedzītās maksājumu summas tiek izmaksātas no tā budžeta līdzekļiem, kurā šīs summas ieskaitītas.

(2) Pārmaksātās nodokļu summas pēc nodokļu maksātāju pamatota iesnieguma iesniegšanas nodokļu administrācijai vai pēc nodokļu administrācijas pārbaudes novirzāmas nokavēto vai kārtējo nodokļu maksājumu segšanai vai atmaksājamas 15 dienu laikā, ja konkrēto nodokļu likumi neparedz citu atmaksāšanas laiku un kārtību. Ja pārmaksātās nodokļu summas nepamatoti netiek atmaksātas šajā daļā vai konkrētā nodokļa likumā noteiktajā termiņā, atmaksājamo summu palielina par trim piektdaļām no šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas, aprēķinot to no pārmaksāto nodokļu maksājumu summas par katru nokavējuma dienu. Ja pārmaksātās nodokļu summas pamatotība tiek apstiprināta ar nodokļu administrācijas augstākās iestādes lēmumu vai tiesas nolēmumu, pārmaksātās nodokļu summas atmaksā nodokļu maksātājam 15 dienu laikā no nodokļu administrācijas augstākās iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienas. Atmaksājamās summas palielina par trim piektdaļām no šā likuma 29. panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas, sākot ar dienu, kad pārmaksātās nodokļu summas saskaņā ar šo likumu vai konkrēto nodokļu likumu nodokļu maksātājam bija jāatmaksā, līdz dienai, kad stājies spēkā nodokļu administrācijas augstākās iestādes lēmums vai tiesas nolēmums. Ja pārmaksātā nodokļu summa nav atmaksāta 15 dienu laikā no nodokļu administrācijas augstākās iestādes lēmuma vai tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienas, to par laika periodu no 16. dienas palielina par šā likuma 29. panta otrajā daļā noteikto nokavējuma naudu, aprēķinot to no pārmaksātās nodokļu summas.

(2^1) Ja šā panta otrajā daļā minētais nodokļu maksātāja iesniegums saņemts triju gadu laikā pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa, nodokļu administrācijai, ja tā uzsākusi pārmaksātās nodokļu summas pārbaudi, līdz pagājuši trīs gadi no konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa, ir tiesības pieņemt lēmumu par šo summu novirzīšanu vai atmaksāšanu neatkarīgi no tā, vai ir pagājuši trīs gadi no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa.

(2^2) Šā panta otrajā daļā minētās pārbaudes veikšana neierobežo nodokļu administrācijas tiesības nodokļu revīzijas (audita) rezultātā precizēt pārmaksāto nodokļu summas, kuras nodokļu maksātājam ir atmaksātas vai novirzītas nokavēto vai kārtējo nodokļu maksājumu segšanai.

(3) Šā panta pirmās daļas nosacījumi, kā arī otrās daļas nosacījumi, ja nodokļu maksātājs ir pieprasījis pārmaksātās nodokļu summas atmaksu, nav piemērojami nodokļu maksātājiem, kuriem ir nokavētie nodokļu maksājumi, nokavēto nodokļu un ar tiem saistīto maksājumu apmērā.

(3^1) *(Izslēgta ar 14.04.2011. likumu)*

(3^2) *(Izslēgta ar 14.04.2011. likumu)*

(4) Nodokļu administrācija šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajā gadījumā pārmaksātās nodokļu summas bez nodokļu maksātāja iesnieguma vispirms novirza nokavēto nodokļu un ar tiem saistīto maksājumu segšanai, vienlaikus proporcionāli sedzot pamatparādu, soda naudu un nokavējuma naudu, bet nokavētos šā likuma 23.[1] panta pirmajā daļā noteiktos maksājumus sedzot saskaņā ar šā likuma 23.[1] pantā noteikto kārtību un Ministru kabineta noteikto nodokļu, nodevu, citu valsts noteikto maksājumu un ar tiem saistīto maksājumu novirzīšanas un ieskaitīšanas kārtību.

(5) Ja konkrētā nodokļa likums paredz veikt nodokļu revīziju (auditu), lai atmaksātu pārmaksāto nodokli, nodokļa pārmaksa atmaksājama daļā:

1) kuras pamatotība apstiprinājusies nodokļu revīzijas (audita) rezultātā;

2) kurā nodokļu revīzija (audits) turpinās, ja pēc atmaksāšanas iespējamā nodokļa parāda saistība tiek pastiprināta ar galvojumu vai kredītiestādes garantiju, vai nodrošināta ar ķīlu.

(6) Nodokļa pārmaksa, kuras pamatotība tiek papildus izvērtēta, netiek atmaksāta līdz nodokļu revīzijas (audita) beigām, ja nodokļu maksātājs neiesniedz šā panta piektajā daļā minēto galvojumu vai kredītiestādes garantiju, vai negarantē šīs summas atmaksāšanu ar ķīlu.

(7) Šā panta piektās daļas 2.punktā paredzētajā gadījumā ķīlas līgums slēdzams starp nodokļu administrāciju un nodokļu maksātāju vispārējā kārtībā, kas noteikta attiecībā uz ķīlas līgumiem, un šāds līgums ir atbrīvots no nodokļiem un valsts nodevām, kas maksājamas, noformējot ķīlas līgumu. Par ķīlas priekšmetu var būt lieta, kas nav apgrūtināta ar parādiem vai citādām lietu tiesībām. Saskaņā ar noslēgto galvojuma līgumu galvinieks uzņemas samaksāt nodokļa parādu un ar to saistīto nokavējuma naudu un soda naudu kā pats parādnieks. Ķīlas tiesības un galvojuma saistība nodibināma, grozāma un izbeidzama atbilstoši Civillikuma noteikumiem, bet pušu strīdi risināmi Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

(8) Ar šā panta piektās daļas 2. punktā minēto kredītiestādes garantiju kredītiestāde uzņemas samaksāt nodokļa parādu un ar to saistīto nokavējuma naudu un soda naudu kā pats parādnieks.

(06.06.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.10.2002., 28.02.2003., 26.10.2006., 08.11.2007., 08.05.2008., 01.12.2009., 14.04.2011., 16.11.2017., 23.11.2017., 30.05.2019. un 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

28.[1] pants. Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošana nodokļu un nodevu aprēķināšanai

(1) *(Izslēgta ar 26.10.2006. likumu)*

(2) *(Izslēgta ar 01.12.2005. likumu)*

(3) *(Izslēgta ar 01.12.2009. likumu)*

(4) Ministru kabinets nosaka tehniskās prasības elektroniskajām ierīcēm un iekārtām.

(4[1]) Nodokļu maksātāji drīkst lietot elektroniskās ierīces un iekārtas, kuras atbilst nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām un kurām ir veikta atbilstības pārbaude. Elektronisko ierīču un iekārtu apkalpošanu drīkst veikt apkalpojošais dienests, kuram ir veikta normatīvajos aktos noteiktā atbilstības pārbaude.

(5) Ministru kabinets nosaka elektronisko ierīču un iekārtu lietotājus un lietošanas kārtību, darījumus apliecinošo dokumentu veidus un rekvizītus, šo ierīču un iekārtu lietotāju un apkalpojošo dienestu pienākumus, kā arī kārtību, kādā elektroniskās ierīces un iekārtas, to lietotāji un apkalpojošie dienesti reģistrējami vienotajā datu bāzē (reģistrā), un to uzraudzības un kontroles kārtību.

(6) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā veic elektronisko ierīču un iekārtu atbilstības pārbaudi un apliecina to atbilstību normatīvajiem aktiem, kuri nosaka nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskās prasības.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2005., 26.10.2006., 01.12.2009. un 30.11.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016. 4.[1] un sestā daļa stājas spēkā 01.07.2016. Sk. pārejas noteikumu 179. punktu)

28.[2] pants. Valsts nodevu atmaksāšana

(1) Pārmaksātās vai nepareizi iemaksātās valsts nodevu summas atmaksā no valsts budžeta 15 dienu laikā pēc nodevu maksātāja pamatota iesnieguma iesniegšanas Valsts ieņēmumu dienestam, ja likumā nav noteikts citādi. Iesniegumam pievieno tās personas rakstveida atzinumu, kura sniegusi pakalpojumu vai devusi nodrošinājumu, vai tiesas lēmumu, ja konkrētajos likumos vai Ministru kabineta noteikumos nav noteikts citādi.

(2) Pārmaksātās vai nepareizi iemaksātās valsts nodevas summas bez nodevas maksātāja iesnieguma Valsts ieņēmumu dienests atmaksā no valsts budžeta 15 dienu laikā no dienas, kad ir saņēmis tās institūcijas vai amatpersonas rakstveida atzinumu, kura sniegusi pakalpojumu vai devusi nodrošinājumu vai kuras administrētajā kontā valsts nodeva iemaksāta nepareizi. Atzinumā norādāma atmaksājamā (pārmaksātā vai nepareizi iemaksātā) summa, tās pārskaitīšanai nepieciešamie rekvizīti (norēķinu konta numurs un juridiskajai personai — nosaukums un reģistrācijas numurs, bet fiziskajai personai — vārds, uzvārds, personas kods vai, ja personai tāds nav piešķirts, dzimšanas datums) un ietverama norāde par to, ka nodevas maksātājs ir izteicis lūgumu par valsts nodevas atmaksu.

(26.10.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.05.2008. un 16.11.2017. likumu, kas stājas spēkā 13.12.2017.)

VII nodaļa
Ierobežojumi un administratīvā procesa ietvaros noteiktā atbildība par nodokļu pārkāpumiem

(Nodaļas nosaukums 19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Nodaļas nosaukuma jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 229. punktu)

29.pants. Nokavējuma naudas aprēķināšana

(1) *(Izslēgta ar 26.10.2006. likumu.)*

(2) Par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda — no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

(2^1) Par vienotajā nodokļu kontā iemaksājamā nodokļa (izņemot muitas nodokli), nodevas un cita valsts noteiktā maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam aprēķina nokavējuma naudu divas reizes mēnesī — katra mēneša pirmajā un piecpadsmitajā datumā.

(2^2) Par vienotajā nodokļu kontā iemaksājamā nodokļa (izņemot muitas nodokli), nodevas un cita valsts noteiktā maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam nokavējuma naudu neaprēķina šādos gadījumos:

1) ja nokavētais nodoklis, nodeva un cits valsts noteiktais maksājums saņemts līdz maksājuma samaksas termiņa mēneša pēdējam datumam;

2) ja nokavētais nodoklis, nodeva un cits valsts noteiktais maksājums saņemts līdz nokavējuma naudas nākamajam aprēķina datumam, tad par samaksas termiņa nokavējumu no nokavējuma naudas pēdējā aprēķina datuma līdz nokavētā nodokļa, nodevas un cita valsts noteiktā maksājuma samaksas dienai nokavējuma naudu neaprēķina;

3) ja nodokļu maksātājs ir precizējis iesniegto deklarāciju, tad par samazināto budžetā iemaksājamo nodokli, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu nokavējuma naudu neaprēķina gadījumā, kad ir saņemta iemaksa normatīvajā aktā noteiktajā maksāšanas termiņā samazinātās budžetā iemaksājamās nodokļa, nodevas un cita valsts noteiktā maksājuma summas apmērā, un uz precizētās deklarācijas iesniegšanas brīdi šī iemaksa nav izmantota citu saistību segšanai. Šādā gadījumā nokavējuma naudu neaprēķina par laikposmu no dienas, kad vienotajā nodokļu kontā ir pieejama iemaksa samazinātās budžetā iemaksājamās nodokļa, nodevas un cita valsts noteiktā maksājuma summas segšanai, līdz deklarācijas precizējuma iesniegšanas dienai;

4) ja deklarācija ir iesniegta, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu, tad par nodokļa, nodevas un cita valsts noteiktā maksājuma samaksas termiņa nokavējumu nokavējuma naudu neaprēķina gadījumā, kad līdz konkrētajā normatīvajā aktā noteiktajam maksāšanas termiņam no nodokļu maksātāja ir saņemta iemaksa vienotajā nodokļu kontā, kas uz deklarācijas iesniegšanas brīdi nav izmantota citu saistību segšanai.

(3) Nokavējuma naudu neaprēķina, ja valsts vai pašvaldības budžets tam piekritīgo nodokļa maksājumu ir saņēmis piecu darbdienu laikā pēc maksājuma termiņa iestāšanās. Ja minētais nosacījums netiek ievērots, nokavējuma naudu aprēķina par periodu no nākamās dienas pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa iestāšanās līdz samaksas dienai (to ieskaitot). Šī kārtība neattiecas uz vienotajā nodokļu kontā iemaksājamiem nodokļiem, nodevām un citiem valsts noteiktajiem maksājumiem.

(3^1) Ja normatīvajos aktos noteiktais nodokļa, nodevas un cita valsts noteiktā maksājuma maksāšanas termiņš sakrīt ar brīvdienu vai svētku dienu, tad par maksāšanas dienu uzskatāma nākamā darbdiena.

(4) Nokavējuma naudas aprēķināšana:

1) tiek pārtraukta, ja šā likuma 24.pantā vai 26.panta vienpadsmitajā daļā nav noteikts citādi:

a) privatizējamām kapitālsabiedrībām — no dienas, kad tās nodotas privatizācijai, kapitālsabiedrībām — no dienas, kad tās nodotas atsavināšanai, līdz dienai, kad saistības tiek nodotas ar pieņemšanas un nodošanas aktu jaunajam īpašniekam, bet ne ilgāk kā uz 12 mēnešiem,

b) nodokļu maksātājiem, kuriem tiesa pasludinājusi maksātnespējas procesu, — no dienas, kad tiesa

pasludinājusi maksātnespējas procesu,

c) komersantiem, kuriem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņā tiek kapitalizēti nodokļu maksājumu pamatparādi,

d) nodokļu maksātājiem, kuriem tiesa ierosinājusi tiesiskās aizsardzības procesu, — no dienas, kad tiesa pieņēmusi nolēmumu par attiecīgās tiesiskās aizsardzības procesa lietas ierosināšanu,

e) nodokļu maksātājiem, kuriem tiesa pasludinājusi tiesiskās aizsardzības procesu un apstiprinājusi tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu, — no dienas, kad tiesa pasludinājusi tiesiskās aizsardzības procesu;

2) tiek atjaunota, ja:

a) šīs daļas 1.punkta "a" vai "c" apakšpunktā noteiktajam termiņam beidzoties, nokavētie nodokļu maksājumi nav samaksāti vai nav kapitalizēti un ar kapitalizāciju saistītie grozījumi nav reģistrēti Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā. Nokavējuma nauda tiek aprēķināta vispārējā kārtībā no dienas, kad tās aprēķināšana tika pārtraukta,

b) šīs daļas 1. punkta "d" apakšpunktā minēto nodokļu maksātāju tiesiskās aizsardzības procesā Maksātnespējas likuma 37. panta pirmās daļas 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8. un 9. punktā noteiktās sekas ir atceltas ar tiesas lēmumu vai saskaņā ar tiesiskās aizsardzības procesa uzraugošās personas sniegtajām ziņām ir zaudējušas spēku uz likuma pamata un tiesā nav iesniegts tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāns. Nokavējuma nauda tiek aprēķināta no dienas, kad tiesa pieņēmusi lēmumu par Maksātnespējas likuma 37. panta pirmās daļas 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8. un 9. punktā noteikto seku atcelšanu, vai no dienas, kad tās zaudē spēku uz likuma pamata un tiesā nav iesniegts tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāns,

c) šīs daļas 1.punkta “d” apakšpunktā minēto nodokļu maksātāju tiesiskās aizsardzības procesa pieteikums ir noraidīts. Nokavējuma nauda tiek aprēķināta no dienas, kad nokavējuma naudas aprēķināšana tika apturēta,

d) šīs daļas 1. punkta "e" apakšpunktā minēto nodokļu maksātāju tiesiskās aizsardzības process ir izbeigts, izpildot tiesiskās aizsardzības pasākumu plānu. Nokavējuma nauda tiek aprēķināta no dienas, kad tiesa pieņēmusi nolēmumu par tiesiskās aizsardzības procesa izbeigšanu.

(5) Nodokļu maksātājiem, kuriem bankas pieņēmušas izpildei maksājuma uzdevumus par nodokļu samaksu, tos neizpildot sakarā ar bankas darbības apturēšanu, nokavējuma naudas aprēķināšana tiek pārtraukta uz laiku, līdz tiek pieņemts lēmums par kredītiestādes darbības atjaunošanu vai bankrotu.

(6) Šā panta piektajā daļā noteiktā nokavējuma naudas aprēķināšana tiek pārtraukta:

1) summām, kuras norādītas izpildei pieņemtajos maksājuma uzdevumos, no dienas, kad banka tos pieņēmusi izpildei;

2) tikai tādā gadījumā, ja bankas kontos iesaldēto (aizturēto) naudas līdzekļu īpašnieks-pārvaldītājs nav atteicies no savām prasījuma tiesībām par labu citai personai vai arī savas tiesības nav nodevis jebkurai citai personai.

(7) Nokavējuma naudas aprēķināšana tiek pārtraukta, ja nokavējuma naudas summa sasniedz divas piektdaļas no nokavētā maksājuma (pamatparāda) apmēra.

(8) Par Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļa vai nodevas samaksas termiņa kavējumu nokavējuma nauda tiek aprēķināta šajā pantā noteiktajā kārtībā un apmērā no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests saņēmis palīdzības pieprasījumu par nodokļu prasījuma piedziņu.

(9) Par Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļa vai nodevas samaksas termiņa kavējumu nokavējuma nauda tiek aprēķināta šajā pantā noteiktajā kārtībā un apmērā no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests pieņēmis lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, ja Eiropas Savienības dalībvalsts prasījuma izpildei bijusi nepieciešama aizstāšana.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 22.10.1998., 25.11.1999., 13.04.2000., 10.05.2001., 09.10.2002., 26.10.2006., 11.12.2008., 11.06.2009., 15.03.2012., 23.11.2016., 24.10.2024. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025. Trešās daļas trešā teikuma jaunā redakcija un 2.[1], 2.[2] un 3.[1] daļa stājas spēkā 01.01.2026. Sk.

pārejas noteikumu 247. punktu)

30.pants. Skaidras naudas lietošanas ierobežojumi

(1) Nodokļu maksātāji, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, katru mēnesi līdz 15.datumam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā deklarē visus iepriekšējā mēneša laikā savstarpēji skaidrā naudā veiktos darījumus (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās), kuru summa pārsniedz 1500 *euro*. Nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz 7200 *euro* (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās).

(1^1) Šā panta pirmajā daļā noteiktais skaidrās naudas ierobežojums, kā arī skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšanas pienākums attiecas arī uz fiziskajām personām, kuras reģistrējušās Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējas un veic skaidrās naudas darījumus saimnieciskās darbības ietvaros.

(1^2) *(Izslēgta ar 17.12.2009. likumu)*

(1^3) *(Izslēgta ar 17.12.2009. likumu)*

(1^4) Nodokļu maksātāji vairumtirdzniecībā veic tikai bezskaidras naudas norēķinus (to skaitā ar maksājumu kartēm).

(1^5) Šā panta $1.^4$ daļā noteiktais ierobežojums nav attiecināms uz gadījumiem, kad vairumtirgotājs (preču pārdevējs) ir:

1) paziņojis rakstveidā Valsts ieņēmumu dienestam par to, ka vairumtirdzniecībā veiks darījumus, par kuriem pircējs varēs norēķināties skaidrā naudā;

2) nodrošinājis preču pircēju reģistru, kas ļauj identificēt konkrēto preču pircējus, kuri veikuši norēķinus skaidrā naudā, un skaidrā naudā veiktā darījuma summu.

(1^6) Nodokļu maksātājiem, tajā skaitā fiziskajām personām, kuras neveic saimniecisko darbību, nav atļauts veikt skaidrā naudā nekustamo īpašumu atsavināšanas darījumus.

(1^7) Ja nodokļu maksātāja juridiskajā adresē vai tā struktūrvienībā, vai tā tirdzniecības automātā, kura uzstādīšanas vietas adrese nesakrīt ar nodokļu maksātāja juridisko adresi vai struktūrvienības adresi, iepriekšējā pārskata gada apgrozījums pārsniedz 50 000 *euro*, tad šajā juridiskajā adresē, struktūrvienībā un tirdzniecības automātā nodokļu maksātājs nodrošina iespēju par pakalpojumiem un veiktajiem darījumiem mazumtirdzniecībā norēķināties arī bezskaidrā naudā.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētais skaidras naudas lietošanas ierobežojums neattiecas vienīgi uz kuģu aģentēšanas un gaisakuģu aģentēšanas komercsabiedrībām, kā arī starptautisko autopārvadājumu un kravas ekspedīcijas komercsabiedrību veiktajiem starptautiskajiem autopārvadājumiem un kravas ekspedīcijas darījumiem. Minētās komercsabiedrības Ministru kabineta noteiktajā kārtībā šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā deklarē mēneša laikā veiktos darījumus, kuru kopsumma pārsniedz 7200 *euro*.

(3) Šā panta normas neattiecas uz kredītiestāžu, maksājumu pakalpojumu un licencēto patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniedzēju pakalpojumiem.

(4) Mazumtirdzniecībā veiktajos darījumos šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktais skaidrās naudas ierobežojums, kā arī skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšanas pienākums attiecināms tikai uz preču pircēju, izņemot šā panta septītajā daļā noteikto gadījumu.

(5) Maksājumos par pakalpojumiem, kurus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija, šā panta normas attiecināmas tikai uz pakalpojumu saņēmēju.

(6) Šā panta piemērošanā par vairumtirdzniecību uzskatāma iepirkto preču pārdošana savā vārdā saimnieciskās darbības veicējam tālākpārdošanai, ražošanai vai savas darbības nodrošināšanai. Šā panta piemērošanā par mazumtirdzniecību uzskatāma preču pārdošana gala patēriņam vai izmantošanai.

(7) Nodokļu maksātāji, kas veic saimniecisko darbību, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā līdz taksācijas gadam sekojošā gada 1.februārim deklarē visus iepriekšējā gada laikā skaidrā naudā veiktos darījumus ar fiziskajām personām, kurām atbilstoši nodokļu jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem nav jāreģistrē saimnieciskā darbība, ja viena darījuma summa vienā operācijā ar katru darījuma partneri pārsniedz 3000 *euro*.

(8) Fiziskajām personām, kas neveic saimniecisko darbību, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumu, kura summa pārsniedz 7200 *euro* (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās).

(19.12.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.2009., 01.12.2009., 17.12.2009., 21.10.2010., 21.06.2012., 19.09.2013., 23.11.2016., 03.04.2019., 06.07.2021., 04.12.2024., 04.09.2025. un 17.09.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026.)

31.pants. Ierobežojumi nodokļu atvieglojumu saņemšanā

Nodokļu maksātājiem, kuriem ir neattaisnoti nokavētie maksājumi par pārskata gadu, nav tiesību saņemt nodokļu atvieglojumus, izdarot ziedojumus vai dāvinājumus.

32.pants. Atbildība par budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra samazināšanu vai no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra nepamatotu palielināšanu

(1) Par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

(2) Par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam samazina nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru un uzliek soda naudu.

(3) Soda naudu uzliek saskaņā ar šo pantu, $32.^4$ un 34. pantu, ja šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

(4) Par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums nepārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums nepārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 20 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

(5) Par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

(5^1) Par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja nodokļu maksātājs (darba devējs) ir nodarbinājis vai nodarbina personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu vai noslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, bet darba samaksas ienākumu vai tā daļu nav aprēķinājis un uzrādījis grāmatvedības uzskaitē vai Valsts ieņēmumu dienestam iesniegtajā darba devēja ziņojumā, Valsts ieņēmumu dienests aprēķina budžetā maksājamo nodokļu (valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu un iedzīvotāju ienākuma nodokļa) apmēru atbilstoši tā rīcībā esošajai informācijai par personai aprēķināmo atlīdzību, ja tās lielumu ir iespējams noteikt un ja tā ir lielāka par normatīvajos aktos noteikto minimālo mēneša darba algu, vai no normatīvajos aktos noteiktās minimālās mēneša darba algas, ja aprēķināmā atlīdzība ir vienāda ar normatīvajos aktos noteikto minimālo mēneša darba algu vai mazāka vai ja tās lielumu nav iespējams noteikt, kā arī uzliek soda naudu 100 procentu apmērā no budžetā iemaksājamās nodokļu summas. Ja nav iespējams noteikt periodu, kurā nodokļu maksātājs ir nodarbinājis personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, uzskatāms, ka persona ir nodarbināta trīs mēnešus, ieskaitot to kalendāra mēnesi, kurā pārkāpums atklāts, ja vien darba devējs vai darbinieks nevar pierādīt īsāku darba tiesisko attiecību pastāvēšanas ilgumu.

(5^2) Par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja darba devējs ir nodarbinājis personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, bet Valsts ieņēmumu dienestam nav iespējams nodarbināto personu identificēt, aprēķina nodokļus (valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas un iedzīvotāju ienākuma nodokli) un uzliek soda naudu šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā bez personificēšanas.

(6) Soda naudu šajā pantā minētajos gadījumos uzliek par katru pārbaudīto taksācijas periodu.

(7) Ja izdarītais nodokļu pārkāpums nav uzskatāms par atkārtotu nodokļu pārkāpumu un ja nodokļu maksātājs ir ievērojis deklarāciju iesniegšanas termiņus un kārtējo nodokļu samaksas termiņus, kā arī ir sadarbojies ar nodokļu administrāciju šā likuma 32.[2] panta izpratnē, nodokļu administrācija uzliek soda naudu 50 procentu apmērā no šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktās soda naudas.

(8) Nodokļu revīzijas (audita) laikā papildus noteiktos maksājumus nodokļu maksātājs samaksā 30 dienu laikā no dienas, kad paziņots nodokļu administrācijas lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem. Ja lēmumā par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem norādītie maksājumi netiek veikti minēto 30 dienu laikā, nodokļu administrācija šā likuma 29.panta otrajā daļā noteikto nokavējuma naudu aprēķina ar nākamo dienu pēc maksāšanas termiņa iestāšanās.

(13.10.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

32.[1] pants. Atbildība par deklarācijas savlaicīgu neiesniegšanu

(Izslēgts ar 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

32.[2] pants. Sadarbošanās ar nodokļu administrācijas amatpersonām

(1) Nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā sniedz šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās informatīvās deklarācijas vai pēc nodokļu administrācijas amatpersonas pieprasījuma papildu informāciju (saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus dokumentus, grāmatvedības uzskaites dokumentus, kā arī citu informāciju, kas raksturo darbības, kuras ietekmēja vai varēja ietekmēt nodokļu aprēķinu un nomaksu), kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana.

(2) Nodokļu administrācijas amatpersona, pieprasot iesniegt informāciju, nosaka termiņu, kas nedrīkst būt garāks par 30 dienām.

(3) Pamatojoties uz nodokļu maksātāja motivētu rakstveida iesniegumu, Valsts ieņēmumu dienests var pagarināt iesniedzamo nodokļu deklarāciju un informatīvo deklarāciju iesniegšanas termiņus.

(26.10.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

32.[3] pants. Atbildība par nodokļa, kas atmaksājams no budžeta, apmēra nepamatotu palielināšanu

(Izslēgts ar 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

32.[4] pants. Atkārtotais nodokļu pārkāpums

(1) Par atkārtoto nodokļu pārkāpumu šā likuma 32.panta ceturtajā un piektajā daļā minēto soda naudas apmēru divkāršo.

(2) Atkārtotais nodokļu pārkāpums ir nodokļu pārkāpums, kas atbilst šādām pazīmēm:

1) iepriekšējais nodokļu pārkāpums ir konstatēts nodokļu revīzijas (audita) laikā, kas ir pabeigta, un šis nodokļu pārkāpums ir izdarīts ne vēlāk kā triju gadu laikā no atkārtota nodokļu pārkāpuma izdarīšanas brīža;

2) lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem, ar kuru nodokļu maksātājs saukts pie šā likuma 32.pantā noteiktās atbildības par iepriekšējo nodokļu pārkāpumu, ir stājies spēkā un kļuvis neapstrīdams;

3) atkārtoto nodokļu pārkāpumu nodokļu administrācija administratīvajā aktā ir pamatojusi ar to pašu likuma normu vai ar šo normu saistītu normatīvo aktu, vai, ja likumā un normatīvajos aktos ir izdarīti grozījumi, ar normām, kas ir analoģiskas iepriekšējā nodokļu pārkāpuma pamatošanai administratīvajā aktā minētajām normām.

(13.10.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2011. Otrās daļas 2. punkta vārdi "vai tas ir pārsūdzēts tiesā" atzīti par spēkā neesošiem ar Satversmes tiesas 03.05.2023. spriedumu, kas stājas spēkā 08.05.2023.)

32.[5] pants. Atbildība starptautiskās automātiskās informācijas apmaiņas jomā

(1) Nodokļu administrācijai ir tiesības piemērot finanšu iestādei soda naudu līdz vienam procentam no finanšu iestādes gada apgrozījuma (ieņēmumiem) attiecīgajā pārskata periodā, bet ne vairāk kā 14 000 *euro*, ja finanšu iestāde normatīvajos aktos, kas regulē automātisko informācijas apmaiņu par finanšu kontiem nodokļu jomā, noteiktajā termiņā nav iesniegusi ziņojumu par finanšu kontiem vai arī ir iesniegusi ziņojumu par finanšu kontiem, bet nav ievērojusi normatīvos aktus, finanšu kontu pienācīgas pārbaudes procedūras un ar to saistītās dokumentācijas prasības vai šo prasību neievērošanas dēļ nodokļu administrācijai ir sniegta nepilnīga vai nepatiesa informācija.

(2) Nodokļu administrācijai ir tiesības piemērot nodokļu maksātājam soda naudu līdz vienam procentam no nodokļu maksātāja gada apgrozījuma (ieņēmumiem) attiecīgajā pārskata periodā, bet ne vairāk kā 3200 *euro*, ja nodokļu maksātājs nodokļu normatīvajos aktos noteiktajā termiņā nav iesniedzis starptautiskās uzņēmumu grupas pārskatu par katru valsti vai nav ievērojis nodokļu normatīvajos aktos paredzēto minētā pārskata sagatavošanas un iesniegšanas kārtību.

(3) Nodokļu administrācijai ir tiesības piemērot nodokļu maksātājam soda naudu līdz 3200 *euro*, ja nodokļu maksātājs nodokļu normatīvajos aktos noteiktajā termiņā nav iesniedzis ziņojumu par pārrobežu shēmām vai nav ievērojis nodokļu normatīvajos aktos paredzēto minētā ziņojuma sagatavošanas un iesniegšanas kārtību.

(4) Nodokļu administrācijai ir tiesības piemērot nodokļu maksātājam soda naudu līdz 14 000 *euro*, ja nodokļu maksātājs nav ievērojis ziņojuma sniegšanas termiņu, kas noteikts normatīvajos aktos, kuri regulē automātisko informācijas apmaiņu attiecībā uz platformu rīcībā esošu informāciju, vai ja tas nav ievērojis attiecīgās pienācīgas pārbaudes procedūras vai citus noteikumus par automātisko informācijas apmaiņu attiecībā uz platformu rīcībā esošo informāciju.

(5) Nodokļu administrācijai ir tiesības piemērot nodokļu maksātājam soda naudu līdz 14 000 *euro*, ja nodokļu maksātājs nav ievērojis ziņojuma sniegšanas termiņu, kas noteikts normatīvajos aktos, kuri regulē automātisko informācijas apmaiņu attiecībā uz ziņojošā kriptoaktīvu pakalpojuma sniedzēja rīcībā esošu informāciju par darījumiem ar kriptoaktīviem, vai nav ievērojis attiecīgās pienācīgas pārbaudes procedūras vai citus noteikumus par automātisko informācijas apmaiņu attiecībā uz tā rīcībā esošo informāciju par darījumiem ar kriptoaktīviem.

(20.02.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.12.2022. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

33.pants. Atbildība par atkārtotu nodokļa bāzes samazināšanu

(Izslēgts ar 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

33.[1] pants. Nodokļu administrācijas tiesības samazināt uzlikto soda naudu

(Izslēgts ar 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

33.[2] pants. Nodokļu deklarāciju precizēšana

(1) Nodokļu maksātājam ir tiesības precizēt iesniegtās nodokļu deklarācijas vai iesniegt iesniegumu ar lūgumu labot muitas deklarāciju un iemaksāt budžetā samazināto nodokļa summu un ar to saistīto nokavējuma naudu par periodu no minētās nodokļa summas maksāšanas termiņa, kas noteikts konkrētā nodokļa likumā, līdz samaksas dienai, ja par šo periodu un nodokli nav izdots nodokļu kontroles rēķins.

(2) Ja nodokļu maksātājs nodokļu deklarācijas precizējumu vai iesniegumu ar lūgumu labot muitas deklarāciju iesniedz līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai pēc tam, kad saņēmis nodokļu administrācijas paziņojumu par nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanu, papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajiem maksājumiem nodokļu administrācija piemēro soda naudu piecu procentu apmērā no samazinātās nodokļa summas. Nodokļu maksātājam nav tiesību neiesniegto nodokļu deklarāciju iesniegt pēc tam, kad tas saņēmis nodokļu administrācijas paziņojumu par nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanu.

(3) Nodokļu maksātājam līdz lēmumā par nodokļu revīzijas (audita) veikšanas nosacījumu maiņu norādītajam grāmatvedības uzskaites dokumentu iesniegšanas termiņam ir tiesības precizēt nodokļu deklarācijas par papildus pārbaudāmo periodu vai nodokli vai iesniegt iesniegumu ar lūgumu labot muitas deklarāciju, vienlaikus iemaksājot budžetā šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktos maksājumus.

(4) Nodokļu maksātājam ir tiesības lūgt nodokļu administrāciju ļaut precizēt nodokļu deklarāciju par nodokļu kontrolē pārbaudīto periodu, nodokli vai nodokļu deklarācijas posteni, ja nodokļu kontrole izbeigta atbilstoši šā likuma

23. panta 5.^{2} daļas 1. punktam.

(13.10.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.11.2017. un 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

33.^{3} pants. Nodokļu administrācijas uzliktās (aprēķinātās) soda naudas samazināšana

(Izslēgts ar 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

34.pants. Atbildība par saimnieciskās darbības veikšanu, nereģistrējoties kā nodokļu maksātājam, un citiem nodokļu pārkāpumiem

(1) Ja juridiskā persona vai fiziskā persona, kas reģistrējusies kā saimnieciskās darbības veicēja, 30 dienu laikā pēc nodokļu administrācijas noteiktā termiņa neiesniedz nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas, kā arī nodokļu administrācijas pieprasītos saimnieciskās darbības un grāmatvedības dokumentus, bez kuriem nodokļu administrācijas ierēdņi nevar noteikt maksājamā nodokļa summu, tad nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen nodokli, nokavējuma naudu šā likuma 29. panta otrajā daļā noteiktajā apmērā un soda naudu 100 procentu apmērā no budžetā iemaksājamās nodokļa summas.

(1^{1}) Ja juridiskā persona vai fiziskā persona, kas reģistrējusies kā saimnieciskās darbības veicēja, veic saimniecisko darbību, nereģistrējoties kā konkrēta nodokļa maksātājs, 30 dienu laikā pēc tam, kad saņēmusi nodokļu administrācijas paziņojumu ar aicinājumu reģistrēties kā konkrēta nodokļa maksātājam:

1) reģistrējas kā konkrēta nodokļa maksātājs, tad nodokļu administrācija aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen nodokli, kas aprēķināts par taksācijas periodu no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā konkrēta nodokļa maksātājam, un nokavējuma naudu šā likuma 29. panta otrajā daļā noteiktajā apmērā;

2) nereģistrējas kā konkrēta nodokļa maksātājs, tad nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen nodokli, kas aprēķināts par taksācijas periodu no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā konkrēta nodokļa maksātājam, nokavējuma naudu šā likuma 29. panta otrajā daļā noteiktajā apmērā un soda naudu 50 procentu apmērā no budžetā iemaksājamās nodokļa summas.

(2) Ja fiziskā persona, kura veic saimniecisko darbību, nereģistrējoties kā nodokļu maksātājs, 30 dienu laikā pēc tam, kad saņēmusi nodokļu administrācijas paziņojumu ar atgādinājumu par reģistrēšanos saimnieciskās darbības veicēja statusā:

1) reģistrējas nodokļu maksātāju reģistrā un iesniedz nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas par taksācijas periodu, kurā tika veikta saimnieciskā darbība, par nodokļu deklarācijās aprēķināto, bet savlaicīgi budžetā nenomaksāto nodokli no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā nodokļu maksātājam, tiek aprēķināta nokavējuma nauda šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā;

2) reģistrējas kā nodokļu maksātājs, bet nav iesniegusi nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas par taksācijas periodu, kurā tika veikta saimnieciskā darbība, nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen nodokli, kas aprēķināts no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā nodokļu maksātājam, ar to saistīto nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā un soda naudu 50 procentu apmērā no budžetā iemaksājamās nodokļa summas;

3) nereģistrējas kā nodokļu maksātājs un nav iesniegusi nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas par taksācijas periodu, kurā tika veikta saimnieciskā darbība, nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen nodokli, kas aprēķināts no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā nodokļu maksātājam, ar to saistīto nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā un soda naudu 100 procentu apmērā no budžetā iemaksājamās nodokļa summas.

(3) Ja fiziskā persona, kura iepriekšējā taksācijas periodā veica, bet nebija reģistrējusi saimniecisko darbību, vairs neveic saimniecisko darbību, ir iesniegusi nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas par iepriekšējā taksācijas periodā veikto saimniecisko darbību, par nodokļu deklarācijās aprēķināto, bet savlaicīgi budžetā nenomaksāto nodokli no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā nodokļu maksātājam, tiek aprēķināta nokavējuma nauda šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā.

(4) Ja nav iespējams noteikt nodokļa lielumu, nodokļu administrācija nosaka ar nodokli apliekamo bāzi un nodokļa

summu uz aprēķinu pamata atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām.

(5) Šā panta pirmajā un 1.[1] daļā un otrās daļas 2. un 3.punktā minētajos gadījumos pēc nodokļu administrācijas pieprasījuma:

1) ministrijas, pašvaldības un citas institūcijas atsauc nodokļu maksātājam izsniegto atļauju (licenci) veikt komercdarbību;

2) *(izslēgts no 01.07.2017. ar 23.11.2016. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 182. punktu)*;

3) piemēro citos normatīvajos aktos noteiktos sodus. Nodokļu administrācija ir tiesīga iesniegt materiālus attiecīgajā valsts institūcijā kriminālprocesa uzsākšanai.

(6) Šā panta pirmajā un 1.[1] daļā un otrās daļas 2. un 3.punktā minētajos gadījumos pēc tam, kad saņemts nodokļu administrācijas rīkojums par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju apturēšanu, kredītiestāde vai maksājumu pakalpojumu sniedzējs pārtrauc naudas līdzekļu izsniegšanu un pārskaitījumu veikšanu no nodokļu maksātāja konta līdz brīdim, kad tiek saņemts nodokļu administrācijas rīkojums par attiecīgā rīkojuma par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju apturēšanu pilnīgu vai daļēju atcelšanu vai tiesas nolēmums.

(21.05.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016., 30.05.2019. likumu, 06.04.2021. Satversmes spriedumu un 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

34.[1] pants. Saimnieciskās darbības apturēšana normatīvo aktu pārkāpumu gadījumos

(1) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības apturēt nodokļu maksātāja (vai tā struktūrvienības, kurā noticis pārkāpums) saimniecisko darbību, ja ir konstatēts vismaz viens no šādiem pārkāpumiem:

1) nodokļu maksātājs nodarbina personas, ar kurām nav noslēgts rakstveida darba līgums, un šo personu skaits ir 50 procenti vai vairāk, bet ne mazāk kā trīs personas no pārbaudāmajā objektā (nodokļu maksātājam piederošās vai tā lietošanā esošās teritorijas un telpas, kurās tiek veikta saimnieciskā darbība vai kuras ir saistītas ar ieņēmumu gūšanu citai fiziskajai vai juridiskajai personai piederošā vai lietošanā esošā teritorijā vai telpā) nodarbinātajām personām;

2) nodokļu maksātājs ir izvairījies no nodokļu vai nodevu maksāšanas;

3) nodokļu maksātājs lieto kases aparātu, hibrīda kases aparātu, kases sistēmu, specializēto ierīču un iekārtu datorprogrammu vai grāmatvedības informācijas datorsistēmu, kurai ir mainīta programmatūra vai veiktas citas darbības, ar kurām radīta iespēja slēpt vai samazināt ar nodokļiem un nodevām apliekamo objektu, vai arī nodokļu maksātājs lieto normatīvajiem aktiem neatbilstošu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīci vai iekārtu;

4) nodokļu maksātājs nodarbinātajai personai izmaksā ienākumus, kuri nav uzrādīti grāmatvedības uzskaitē un Valsts ieņēmumu dienestam iesniegtajā ziņojumā par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju ienākumiem, par iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī, vai nodarbina vairāk nekā vienu personu, ar kuru nav noslēdzis rakstveida darba līgumu;

5) nodokļu maksātājs nav novērsis pārkāpumus, kas bija par pamatu tā izslēgšanai no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra;

6) *(izslēgts ar 01.11.2018. likumu)*;

7) nodokļu maksātājs nav samaksājis nokavētos nodokļu maksājumus, kas tiek piedzīti ar lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, un Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību.

8) pārvadātājs, kas veic pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru, nenodrošina normatīvajos aktos autopārvadājumu jomā noteikto datu nosūtīšanu Valsts ieņēmumu dienestam tiešsaistes režīmā;

9) tīmekļvietņu vai mobilo lietotņu pakalpojuma pasažieru komercpārvadājumos sniedzējs nenodrošina normatīvajos aktos autopārvadājumu jomā noteikto datu nosūtīšanu Valsts ieņēmumu dienestam tiešsaistes režīmā.

(2) Valsts ieņēmumu dienests piecu darbdienu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā pārkāpuma konstatācijas rakstveidā brīdina nodokļu maksātāju par saimnieciskās darbības apturēšanu, izņemot gadījumu, kad tiek konstatēts šā panta pirmās daļas 1.punktā minētais pārkāpums vai šā panta pirmās daļas 2., 3., 8. vai 9. punktā minētais pārkāpums saistībā ar pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru vai vieglo automobili.

(2^1) Brīdinot nodokļu maksātāju par saimnieciskās darbības apturēšanu, Valsts ieņēmumu dienestam vienlaikus ir tiesības:

1) aizliegt nodokļu maksātājam veikt noteiktas darbības, kas vērstas uz izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

2) piemērot liegumu nodokļu maksātāja reorganizācijai un likvidācijai.

(3) Piecu darbdienu laikā pēc šā panta pirmās daļas 1. punktā minētā pārkāpuma vai pēc šā panta pirmās daļas 2., 3., 8. vai 9. punktā minētā pārkāpuma saistībā ar pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru vai vieglo automobili konstatācijas Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par nodokļu maksātāja (vai tā struktūrvienības, kurā noticis pārkāpums) saimnieciskās darbības apturēšanu.

(4) Valsts ieņēmumu dienests aptur nodokļu maksātāja saimniecisko darbību, pieņemot lēmumu piecu darbdienu laikā, bez brīdināšanas, ja konstatē kādu no šā panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem un kādu no šādiem apstākļiem:

1) nodokļu maksātāja adrese atbilst riska adresei;

2) Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir informācija, ka komercreģistrā kā nodokļu maksātāja vienīgais dalībnieks vai vienīgā amatpersona šā fakta konstatācijas brīdī ir norādīta tāda persona, kuras nolūks nav bijis veikt komercdarbību un kuras dati bez šīs personas piekrišanas tika izmantoti ierakstu izdarīšanai komercreģistrā vai kura par dalībnieku vai vienīgo amatpersonu kļuva pēc trešo personu lūguma;

3) Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir informācija, ka nodokļu maksātāja atsevišķu dalībnieku vai atsevišķu amatpersonu nolūks nav bijis veikt komercdarbību;

4) nodokļu maksātāja norādītā juridiskā adrese vai deklarētās dzīvesvietas adrese nav reģistrēta Valsts adrešu reģistrā;

5) nodokļu maksātājs pēc nodokļu administrācijas paziņojuma par pārbaudes veikšanu atkārtoti gada laikā nav sasniedzams norādītajā juridiskajā adresē vai deklarētajā dzīvesvietā;

6) nodokļu maksātājs atkārtoti gada laikā ir izdarījis šā panta pirmās daļas 2., 3., 4.punktā minēto pārkāpumu.

(5) Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par nodokļu maksātāja (vai tā struktūrvienības, kurā noticis pārkāpums) saimnieciskās darbības apturēšanu, ja nodokļu maksātājs 15 dienu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā rakstveida brīdinājuma paziņošanas nav novērsis tajā norādītos pārkāpumus un nav informējis Valsts ieņēmumu dienestu par brīdinājumā norādīto pārkāpumu novēršanu.

(6) Valsts ieņēmumu dienests triju darbdienu laikā pēc lēmuma par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības apturēšanu pieņemšanas veic šādas darbības:

1) nosūta ziņas par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības apturēšanu Uzņēmumu reģistram, ja aptur Uzņēmumu reģistra žurnālā vai komercreģistrā ierakstītā nodokļu maksātāja saimniecisko darbību;

2) pieņem lēmumu par aizlieguma atzīmes ierakstīšanu attiecīgajā kustamas mantas reģistrā vai citā publiskā reģistrā;

3) aptur Valsts ieņēmumu dienesta izsniegto speciālo atļauju (licenču) darbību;

4) iesniedz ministrijām, pašvaldībām un citām institūcijām obligāti izpildāmu prasību apturēt vai anulēt nodokļu maksātājam izsniegto speciālo atļauju (licenci) veikt komercdarbību, anulēt tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma pasažieru komercpārvadājumos sniedzēja reģistrāciju;

5) dod kredītiestādēm vai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem rīkojumus par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju apturēšanu;

6) noplombē vai aizzīmogo nodokļu maksātāja struktūrvienību vai citu saimnieciskās darbības veikšanas vietu, ja to izvietojums šādu rīcību pieļauj, un veic citus normatīvajos aktos paredzētos nodokļu maksātāja saimniecisko darbību ierobežojošus pasākumus;

7) nosūta pieprasījumu augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājam par domēna vārda atslēgšanu;

8) nosūta pieprasījumu elektronisko sakaru komersantiem par piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei.

(7) Ja Valsts ieņēmumu dienests aptur tādas nodokļu maksātāja struktūrvienības darbību, kurā noticis pārkāpums, tas veic šā panta sestās daļas 6.punktā minētās darbības.

(8) Lēmums par nodokļu maksātāja (vai tā struktūrvienības, kurā noticis pārkāpums) saimnieciskās darbības apturēšanu stājas spēkā ar tā pieņemšanas brīdi. Valsts ieņēmumu dienests triju darbdienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas savā tīmekļvietnē publicē informāciju par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības apturēšanu.

(9) Nodokļu maksātājam, kuram Valsts ieņēmumu dienests apturējis saimniecisko darbību, aizliegts pildīt maksājumu saistības un veikt darījumus, izņemot šā panta desmitajā daļā paredzēto gadījumu. Nodokļu maksātājam aizliegts veikt darījumus ar tādu nodokļu maksātāju, kuram Valsts ieņēmumu dienests apturējis saimniecisko darbību, no nākamās dienas, kad izsludināts komercreģistra vai Uzņēmumu reģistra žurnāla ieraksts par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības apturēšanu, vai nodokļu maksātājam, kas Valsts ieņēmumu dienestā reģistrēts kā saimnieciskās darbības veicējs, no nākamās dienas, kad attiecīgā informācija publicēta Valsts ieņēmumu dienesta tīmekļvietnē.

(10) Valsts ieņēmumu dienestam ir pienākums atļaut pabeigt darījumu, arī izpildīt maksājumu saistības, ja nodokļu maksātājs iesniedz iesniegumu ar lūgumu atļaut pabeigt darījumu un Valsts ieņēmumu dienests konstatē, ka darījums netiek veikts, lai izvestu, atsavinātu vai slēptu mantu vai citus ienākuma avotus vai citādā veidā izvairītos no nodokļu saistību izpildes. Valsts ieņēmumu dienests piešķir šo atļauju triju darbdienu laikā pēc nepieciešamās informācijas saņemšanas no nodokļu maksātāja. Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties anulē piešķirto atļauju, ja nodokļu administrēšanas procesā tas ieguvis pamatotu informāciju, kas liecina par darījuma patieso apstākļu slēpšanu. Ja piešķirtā atļauja tiek anulēta, normatīvajos aktos noteikto atbildību par saimnieciskās darbības apturēšanas ierobežojumu neievērošanu piemēro no dienas, kad nodokļu maksātājam apturēta saimnieciskā darbība.

(11) Ja nodokļu maksātājs veic darījumu ar tādu nodokļu maksātāju, kuram Valsts ieņēmumu dienests apturējis saimniecisko darbību, un darījums vai kopējā darījumu summa pārsniedz 1500 *euro*, izdevumi, kas nodokļu maksātājam radušies šādas rīcības rezultātā, nav uzskatāmi par izdevumiem, kas saistīti ar saimniecisko darbību. Minētais nosacījums neattiecas uz darījumiem, kuri veikti pirms Valsts ieņēmumu dienesta lēmuma par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības apturēšanu stāšanās spēkā.

(12) Ja nodokļu maksātājs apstrīd lēmumu par saimnieciskās darbības apturēšanu, Valsts ieņēmumu dienests izskata nodokļu maksātāja iesniegumu un piecu darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas pieņem attiecīgu lēmumu. Iesnieguma iesniegšana neaptur apstrīdētā lēmuma izpildi.

(13) Lēmuma par saimnieciskās darbības apturēšanu pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(21.06.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.03.2013., 19.09.2013., 06.11.2013., 30.11.2015., 23.11.2016., 28.07.2017., 01.11.2018., 30.05.2019., 06.07.2021., 24.03.2022., 04.12.2024. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

34.[2] pants. Nodokļu maksātāja apturētās saimnieciskās darbības atjaunošana

(1) Ja nodokļu maksātājs ir novērsis visus lēmumā par saimnieciskās darbības apturēšanu minētos pārkāpumus un par to paziņojis, Valsts ieņēmumu dienests pēc pārbaudes veikšanas vienas darbdienas laikā atjauno nodokļu maksātāja saimniecisko darbību. Lēmums par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības atjaunošanu stājas spēkā ar tā pieņemšanas brīdi.

(2) Valsts ieņēmumu dienests vienas darbdienas laikā pēc lēmuma par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības atjaunošanu pieņemšanas veic šādas darbības:

1) nosūta ziņas par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības atjaunošanu Uzņēmumu reģistram, ja atjauno Uzņēmumu reģistra pārziņā esošajā reģistrā ierakstītā nodokļu maksātāja saimniecisko darbību;

2) pieņem lēmumu par aizlieguma atzīmes atcelšanu attiecīgajā kustamas mantas reģistrā vai citā publiskā

reģistrā;

3) atjauno Valsts ieņēmumu dienesta apturēto speciālo atļauju (licenču) darbību;

4) atsauc saskaņā ar šā likuma 34.[1] panta sestās daļas 4., 5., 7. un 8. punktu iesniegtos pieprasījumus un dotos rīkojumus;

5) atplombē un noņem aizzīmogojumus nodokļu maksātāja struktūrvienībās un citās saimnieciskās darbības veikšanas vietās, kā arī atceļ citus nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības veikšanas ierobežojumus.

(21.06.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.11.2018. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

34.[3] pants. Lēmuma pieņemšana saistībā ar riska personām un riska adresēm

(1) Valsts ieņēmumu dienestam piecu darbdienu laikā pēc šā likuma 1.panta 31.punktā minēto kritēriju konstatācijas ir tiesības pieņemt lēmumu par personas iekļaušanu riska personu sarakstā.

(2) Lēmums par personas iekļaušanu riska personu sarakstā stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī un ir spēkā trīs gadus, izņemot gadījumus, kad lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz šā likuma 1.panta 31.punkta "b" apakšpunktu vai ir zudis pamats tā darbībai saskaņā ar šā panta piekto daļu.

(3) Ja persona apstrīd lēmumu par tās iekļaušanu riska personu sarakstā, Valsts ieņēmumu dienests izskata iesniegumu un piecu darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas pieņem attiecīgu lēmumu. Iesnieguma iesniegšana neaptur apstrīdētā lēmuma izpildi.

(4) Lēmuma par personas iekļaušanu riska personu sarakstā pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(5) Ja persona ir veikusi darbības, kuru rezultātā ir zudis pamats tās iekļaušanai riska personu sarakstā atbilstoši šā likuma 1.panta 31.punkta "b", "c", "d" vai "e" apakšpunktā noteiktajam, un paziņojusi Valsts ieņēmumu dienestam, Valsts ieņēmumu dienests pēc izvērtēšanas vienas darbdienas laikā lemj par personas izslēgšanu no riska personu saraksta. Lēmums par personas izslēgšanu no riska personu saraksta stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī.

(6) Valsts ieņēmumu dienestam, konstatējot šā likuma 1. panta 30. punktā minētos kritērijus, ir tiesības pieņemt lēmumu par nodokļu maksātāja adreses iekļaušanu riska adrešu sarakstā.

(06.11.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

34.[4] pants. Domēna vārda atslēgšana, piekļuves ierobežošana domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei un mitināšanas pakalpojumu pārtraukšana (apturēšana)

(1) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības pieņemt lēmumu par domēna vārda atslēgšanu un piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei, ja konstatē kādu no šādiem apstākļiem:

1) nodokļu maksātājs tīmekļa vietni izmanto nereģistrētas saimnieciskās darbības veikšanai Latvijas ekonomiskajā vidē;

2) nerezidents (ārvalsts komersants) tīmekļa vietni izmanto Latvijas ekonomiskajā vidē, un tam saskaņā ar normatīvajiem aktiem veidojas pastāvīgā pārstāvniecība, bet tas nav reģistrējis pastāvīgo pārstāvniecību vai nav komercreģistrā reģistrējis filiāli;

3) nodokļu maksātājs tīmekļa vietni izmanto saimnieciskās darbības veikšanai Latvijas ekonomiskajā vidē un nav reģistrējis tīmekļa vietni kā struktūrvienību;

4) nav ievērota kāda no šā likuma 15.[3] panta prasībām;

5) nodokļu maksātājam ir apturēta saimnieciskā darbība saskaņā ar šā likuma 34.[1] pantu, ja tīmekļa vietne ir struktūrvienība šā likuma 1.panta 24.punkta izpratnē;

6) nav ievērota kāda no šā likuma 15.[3] panta vai Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma 4. panta pirmās

daļas prasībām, un tādēļ preču pārdevējs vai pakalpojumu sniedzējs nav identificējams;

7) tīmekļvietnē piedāvā (ar iespēju vai bez iespējas nopirkt tiešsaistē) preces vai pakalpojumus, kuru distances tirdzniecība ir aizliegta;

8) nodokļu maksātājs nepilda šā likuma 15. panta sestajā vai astotajā daļā noteikto pienākumu un Valsts ieņēmumu dienesta noteiktajā termiņā nesniedz pieprasīto informāciju.

(2) Valsts ieņēmumu dienests piecu darbdienu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā pārkāpuma konstatācijas rakstveidā brīdina nodokļu maksātāju par domēna vārda atslēgšanu vai piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei, izņemot gadījumu, kad tiek konstatēts šā panta pirmās daļas 5. vai 6. punktā minētais pārkāpums.

(3) Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par domēna vārda atslēgšanu vai piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei piecu darbdienu laikā:

1) pēc šā panta pirmās daļas 5. vai 6. punktā minētā pārkāpuma konstatācijas;

2) pēc šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4., 7. vai 8. punktā minētā pārkāpuma konstatācijas, ja iepriekšējo 12 mēnešu laikā nodokļu maksātājs šā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā ir brīdināts par analoģisku tīmekļvietnē konstatētu pārkāpumu.

(4) Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par domēna vārda atslēgšanu vai piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei 15 dienu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā rakstveida brīdinājuma paziņošanas, ja nodokļu maksātājs nav novērsis tajā norādītos pārkāpumus.

(5) Šā panta pirmās daļas izpratnē ar saimnieciskās darbības veikšanu Latvijas ekonomiskajā vidē saprot saimniecisko darbību, kuras rezultātā saimnieciskās darbības veicējam rodas vai var rasties pienākums maksāt nodokli Latvijas Republikā.

(6) Pēc šā panta pirmajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas, ievērojot šā panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētos nosacījumus, Valsts ieņēmumu dienesta amatpersona normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nosūta augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājam vai elektronisko sakaru komersantam pieprasījumu par Valsts ieņēmumu dienesta pieņemtā lēmuma izpildi.

(7) Augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājs vai elektronisko sakaru komersants piecu darbdienu laikā pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma saņemšanas nodrošina konkrētā domēna vārda atslēgšanu vai piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei.

(8) Lēmums par domēna vārda atslēgšanu vai piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī. Valsts ieņēmumu dienests piecu darbdienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas un pieprasījuma nosūtīšanas augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājam vai elektronisko sakaru komersantam informāciju par atslēgtajiem domēna vārdiem, kā arī tiem domēna vārdiem un interneta protokola (IP) adresēm, kurām ierobežota piekļuve Latvijas Republikā, publicē Valsts ieņēmumu dienesta tīmekļvietnē.

(9) Ja nodokļu maksātājs apstrīd lēmumu par domēna vārda atslēgšanu vai piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei, Valsts ieņēmumu dienests izskata nodokļu maksātāja iesniegumu un piecu darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas pieņem attiecīgu lēmumu. Iesnieguma iesniegšana neaptur apstrīdētā lēmuma izpildi.

(10) Lēmuma par domēna vārda atslēgšanu pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(11) Ja nodokļu maksātājs ir novērsis Valsts ieņēmumu dienesta lēmumā par domēna vārda atslēgšanu vai lēmumā par piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei minētos pārkāpumus un iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu par pārkāpumu novēršanu, Valsts ieņēmumu dienests triju darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas dienas un pārbaudes veikšanas pieņem lēmumu par domēna vārda atjaunošanu vai piekļuves atjaunošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei, nosūta augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājam vai elektronisko sakaru komersantam attiecīgu pieprasījumu, kā arī publicē Valsts ieņēmumu dienesta tīmekļvietnē informāciju par domēna vārda atjaunošanu vai par piekļuves atjaunošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei. Minētais lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī. Lēmuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur apstrīdētā lēmuma izpildi. Augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājs un elektronisko sakaru komersants piecu darbdienu laikā pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma saņemšanas atjauno domēna vārda darbību vai piekļuvi Latvijas Republikā domēna vārdam vai

interneta protokola (IP) adresei.

(12) Lai novērstu šā panta pirmajā daļā noteiktos pārkāpumus, Valsts ieņēmumu dienests papildus tiesībām pieņemt lēmumu par domēna vārda atslēgšanu un piekļuves ierobežošanu Latvijas Republikā domēna vārdam vai interneta protokola (IP) adresei īsteno arī uzraudzības iestādes funkcijas Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma izpratnē un veic citas normatīvajos aktos paredzētās darbības.

(13) Īstenojot šā panta divpadsmitajā daļā noteiktās tiesības, Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības pieņemt lēmumu par mitināšanas pakalpojumu pārtraukšanu (apturēšanu) tīmekļa vietnei, saistībā ar kuru ir konstatēti šā likuma pirmajā daļā noteiktie pārkāpumi, un veikt Informācijas sabiedrības pakalpojumu likumā noteiktās darbības šā lēmuma īstenošanai, ievērojot šā panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētos nosacījumus.

(14) Lēmuma par mitināšanas pakalpojumu pārtraukšanu (apturēšanu) apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(15) Ja nodokļu maksātājs ir novērsis Valsts ieņēmumu dienesta lēmumā par mitināšanas pakalpojumu pārtraukšanu (apturēšanu) minētos pārkāpumus un iesniedzis tam iesniegumu par pārkāpumu novēršanu, Valsts ieņēmumu dienests triju darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas dienas un pārbaudes veikšanas pieņem lēmumu par mitināšanas pakalpojumu pārtraukšanas (apturēšanas) izbeigšanu.

(23.11.2016. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.11.2018. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

34.[5] pants. Domēna vārda lietošanas tiesību nodošanas liegums saistībā ar nodokļu revīzijas (audita) veikšanu

(1) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības pieņemt lēmumu par liegumu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai:

1) nodokļu maksātājam, kuram paredzēts veikt nodokļu revīziju (auditu) un kurš ir izteicis vēlmi nodot domēna vārda lietošanas tiesības citam nodokļu maksātājam;

2) nodokļu maksātājam, kurš domēna vārda lietošanas tiesības nodevis lietošanā citam nodokļu maksātājam, kuram paredzēts veikt nodokļu revīziju (auditu), ja domēna vārda lietošanas tiesību turētājs ir izteicis vēlmi nodot domēna vārda lietošanas tiesības citam nodokļu maksātājam.

(2) Augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājam, saņemot šā panta pirmajā daļā minētā nodokļu maksātāja iesniegumu par domēna vārda lietošanas tiesību nodošanu, ir pienākums atlikt domēna vārda lietošanas tiesību nodošanu un nosūtīt Valsts ieņēmumu dienestam pieprasījumu par atļauju vai liegumu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai.

(3) Saņēmis no augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētāja pieprasījumu par šā panta pirmajā daļā minētā nodokļu maksātāja vēlmi nodot domēna vārda lietošanas tiesības citam nodokļu maksātājam, Valsts ieņēmumu dienests izvērtē tā rīcībā esošo informāciju un septiņu darbdienu laikā pieņem lēmumu uzlikt liegumu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai vai atļauj domēna vārda lietošanas tiesību nodošanu citam nodokļu maksātājam.

(4) Valsts ieņēmumu dienests vienas darbdienas laikā nodokļu maksātājam paziņo pieņemto lēmumu, savukārt augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājam — pieprasījumu uzlikt liegumu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai vai pieprasījumu atļaut domēna vārda lietošanas tiesību nodošanu citam nodokļu maksātājam.

(5) Augstākā līmeņa domēna ".lv" reģistra turētājs nodrošina, ka uzliktais liegums domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai ir spēkā līdz dienai, kad saņemts Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījums par domēna vārda lietošanas tiesību nodošanas lieguma atcelšanu.

(6) Valsts ieņēmumu dienesta pieņemtais lēmums par liegumu vai atļauju domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī.

(7) Ja nodokļu maksātājs apstrīd lēmumu par liegumu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai, Valsts ieņēmumu dienests izskata nodokļu maksātāja iesniegumu un piecu darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas pieņem attiecīgu lēmumu. Iesnieguma iesniegšana neaptur apstrīdētā lēmuma izpildi.

(8) Lēmuma par liegumu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(9) Nodokļu maksātājam pēc lēmuma par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem stāšanās spēkā ir tiesības iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu ar lūgumu pieņemt lēmumu par domēna vārda lietošanas tiesību nodošanas lieguma atcelšanu, ja nodokļu maksātājam nav nodokļu parādu.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

35.pants. Atbildība par smagiem nodokļu likumu pārkāpumiem

(Izslēgts ar 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

VIII nodaļa
Nodokļu un nodevu jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība

(Nodaļas nosaukums ar 28.02.2003. likuma grozījumiem, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

36.pants. Sūdzību iesniegšanas un izskatīšanas kārtība

(Izslēgts ar 28.02.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

37.pants. Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu nodokļu jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība

(1) Nodokļu maksātājam, kurš saņēmis Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas nodokļu administrācijas pārbaudes rezultātā pieņemto lēmumu, lēmumu par pārmaksāto nodokļu summu atmaksāšanu, viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas ir tiesības apstrīdēt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram.

(2) Nodokļu maksātājs, apstrīdot lēmumu, ir tiesīgs:

1) prasīt atcelt lēmumu pilnīgi vai kādā tā daļā;

2) ierosināt noslēgt vienošanās līgumu šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors var pieņemt šādu lēmumu:

1) atstāt apstrīdēto lēmumu negrozītu;

2) atcelt apstrīdēto lēmumu pilnīgi vai kādā tā daļā;

3) pieņemt jaunu lēmumu nodokļu maksātāja lietā.

(4) Valsts ieņēmumu dienests izskata iesniegumu un pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors to var pagarināt uz laiku, ne ilgāku par četriem mēnešiem no apstrīdēšanas iesnieguma saņemšanas dienas.

(5) Ja nodokļu maksātājs nepiekrīt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumam, viņam ir tiesības to pārsūdzēt tiesā.

(6) Nodokļu maksātājs, attiecībā uz kuru ir veikti šajā likumā noteiktie izpildes nodrošināšanas pasākumi vai izdots lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, var iesniegt sūdzību, ja izpildu darbības neatbilst likuma noteikumiem. Sūdzību var iesniegt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram septiņu dienu laikā, bet lēmumā konstatētas uzņēmuma pārejas gadījumā — viena mēneša laikā no dienas, kad nodokļu maksātājs ir uzzinājis par izpildu darbību. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors sūdzību izskata šā panta ceturtajā daļā noteiktajā termiņā. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumu septiņu dienu laikā var pārsūdzēt tiesā. Tiesu izpildītāja darbību pārsūdzēšanai piemērojami Civilprocesa likuma noteikumi. Sūdzības iesniegšana izpildes nodrošināšanas pasākumu piemērošanu un nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu neaptur.

(7) Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu lēmumi, kas pieņemti, izskatot iesniegumus par nodokļu samaksas termiņu pagarinājuma piešķiršanu, un lēmumi par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi apstrīdami un pārsūdzami termiņā, kāds noteikts Administratīvā procesa likuma D daļā sūdzības par piespiedu izpildes darbību iesniegšanai.

(12.06.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.12.2012., 08.06.2023., 22.06.2023. un 31.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

37.[1] pants. Citu valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu nodokļu jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība

(1) Citu valsts institūciju amatpersonu nodokļu jautājumos pieņemtie lēmumi apstrīdami un pārsūdzami vispārējā kārtībā, kāda noteikta administratīvo aktu apstrīdēšanai un pārsūdzēšanai.

(2) Pašvaldību amatpersonu nodokļu jautājumos pieņemtos lēmumus, izņemot lēmumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu un lēmumus par to, ka izdevumi par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā sedzami no nodokļu maksātāja līdzekļiem, 30 dienu laikā no lēmuma saņemšanas var apstrīdēt (pārsūdzēt) šādā kārtībā:

1) pašvaldības domes amatpersonas pieņemto lēmumu — pašvaldības domes priekšsēdētājam. Pašvaldības domes priekšsēdētājs izskata iesniegumu un 30 dienu laikā sniedz atbildi;

2) pašvaldības domes priekšsēdētāja pieņemto lēmumu — tiesā.

(3) Izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, pašvaldības amatpersonas var pieņemt šādu lēmumu:

1) atstāt apstrīdēto lēmumu negrozītu;

2) atcelt apstrīdēto lēmumu;

3) pieņemt jaunu lēmumu nodokļu maksātāja lietā.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

38.pants. Pierādījumu nodrošināšana

Ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

39.pants. Lēmumu pārsūdzēšana Darījumu novērtējuma komisijā

(Izslēgts ar 13.12.2012. likumu, kas stājas spēkā 11.01.2013.)

40.pants. Lēmuma izpildes apturēšana sakarā ar iesnieguma izskatīšanu

(1) Ja ir saņemts iesniegums par nodokļu administrācijas pārbaudes rezultātā pieņemtā lēmuma apstrīdēšanu, nodokļu administrācijas amatpersonas lēmuma izpilde tiek apturēta uz iesnieguma pirmstiesas izskatīšanas laiku.

(2) *(Izslēgta ar 16.10.2014. likumu)*

(3) Ja nodokļu maksātājs izved, atsavina vai slēpj savu mantu vai citus ienākuma avotus, reorganizē vai likvidē komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības vai citas privāto tiesību juridiskās personas vai ir citi pierādījumi par to, ka nodokļu maksātājs pārtrauks savu darbību Latvijā, nodokļu administrācija ir tiesīga veikt pasākumus, lai nodrošinātu aprēķinātās nodokļu summas saņemšanu, pirms nodokļu maksātāja iesnieguma izskatīšana ir pabeigta. Šādos gadījumos uzlikto nodokļu samaksu nodokļu administrācija var pieprasīt neatkarīgi no iesnieguma izskatīšanas posma un termiņiem.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006., 11.12.2008., 16.10.2014. un 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

41. pants. Valsts ieņēmumu dienesta un nodokļu maksātāja vienošanās līguma noslēgšana

(1) Lai šajā pantā noteiktajā kārtībā vienotos ar Valsts ieņēmumu dienestu par administratīvi tiesisko attiecību noregulēšanu nodokļu kontrolē līdz nodokļu kontroles rēķina izdošanai vai nodokļu revīzijā (auditā) līdz lēmuma par

nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem pieņemšanai, kā arī lai izbeigtu tiesisku strīdu par nodokļu kontroles vai nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķinātajiem papildu maksājumiem budžetā vai konstatēto no budžeta atmaksājamās summas nepamatotu palielināšanu, nodokļu maksātājs iesniedz Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram iesniegumu par iespējamā vienošanās līguma noslēgšanu. Noslēdzot vienošanās līgumu, nodokļu maksātājs piekrīt papildus aprēķinātā nodokļa maksājuma apmēram vai no budžeta atmaksājamās summas samazinājumam.

(2) Ja vienošanās līgumu par nodokļu kontrolē aprēķinātajiem papildu maksājumiem budžetā noslēdz līdz nodokļu kontroles rēķina izdošanai, tad nodokļu maksātājam atceļ 85 procentus no nokavējuma naudas, kas aprēķināta par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa iestāšanās vai pārkāpuma izdarīšanas dienas, ja maksāšanas termiņu nav iespējams noteikt, līdz nodokļu kontroles uzsākšanas dienai. Šādā gadījumā rēķinu neizdod, bet to ietver vienošanās līgumā, kā arī tam var piemērot šā likuma 26.[1] panta nosacījumus.

(3) Ja vienošanās līgumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātā papildus noteiktajiem maksājumiem noslēdz līdz lēmuma par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem pieņemšanai, tad lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem nepieņem, bet to ietver vienošanās līgumā, kā arī tam var piemērot šā likuma 26.[1] panta nosacījumus. Noslēdzot vienošanās līgumu, atceļ:

1) 60 procentus no nokavējuma naudas, kas aprēķināta par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa iestāšanās līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un soda naudas, kas uzlikta par nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs;

2) 60 procentus no soda naudas, kas uzlikta par nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs.

(4) Ja vienošanās līgumu par nodokļu kontrolē aprēķinātajiem papildu maksājumiem noslēdz pēc nodokļu kontroles rēķina izdošanas, tad, noslēdzot vienošanās līgumu, atceļ:

1) 75 procentus no aprēķinātās nokavējuma naudas, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz līdz nodokļu kontroles rēķina apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas termiņa beigām;

2) 55 procentus no aprēķinātās nokavējuma naudas, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz tiesvedības laikā, attiecīgi katrā nākamajā tiesas instancē samazinot atceļamo apmēru par 10 procentiem.

(5) Ja vienošanās līgumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātā papildus noteiktajiem maksājumiem noslēdz pēc lēmuma par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem pieņemšanas, tad, noslēdzot vienošanās līgumu:

1) no aprēķinātās nokavējuma naudas un soda naudas, kas uzlikta saskaņā ar šā likuma 32. panta ceturto vai piekto daļu vai saskaņā ar 32.[4] pantu par nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, vai saskaņā ar šā likuma 34. pantu, atceļ:

a) 50 procentus, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz līdz lēmuma par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas termiņa beigām,

b) 30 procentus, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz tiesvedības laikā, attiecīgi katrā nākamajā tiesas instancē samazinot atceļamo apmēru par 10 procentiem;

2) no aprēķinātās nokavējuma naudas un soda naudas, kas uzlikta saskaņā ar šā likuma 32. panta septīto daļu par nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, atceļ:

a) soda naudu un 50 procentus nokavējuma naudas, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz līdz lēmuma par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas termiņa beigām,

b) 30 procentus, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz tiesvedības laikā, attiecīgi katrā nākamajā tiesas instancē samazinot atceļamo apmēru par 10 procentiem;

3) no soda naudas, kas uzlikta saskaņā ar šā likuma 32. panta ceturto vai piekto daļu vai saskaņā ar 32.[4] pantu par nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs, soda naudas, kas uzlikta saskaņā ar šā likuma 32. panta 5.[1] daļu, un soda naudas, kas uzlikta saskaņā ar Dabas resursu nodokļa likuma 31. pantu, atceļ:

a) 50 procentus, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz līdz lēmuma par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas termiņa beigām,

b) 30 procentus, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz tiesvedības laikā, attiecīgi katrā nākamajā tiesas instancē samazinot atceļamo apmēru par 10 procentiem;

4) no soda naudas, kas uzlikta saskaņā ar šā likuma 32. panta septīto daļu par nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs, atceļ:

a) 85 procentus, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz līdz lēmuma par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas termiņa beigām,

b) 65 procentus, ja nodokļu maksātājs iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu iesniedz tiesvedības laikā, attiecīgi katrā nākamajā tiesas instancē samazinot atceļamo apmēru par 10 procentiem.

(6) Nodokļu maksātājs noslēgtajā vienošanās līgumā samaksai noteiktos maksājumus budžetā samaksā gada laikā pēc tā noslēgšanas dienas, bet fiziskā persona, kas neveic saimniecisko darbību, — divu gadu laikā. Nodokļu maksātājs katru mēnesi samaksā proporcionālu daļu no vienošanās līgumā noteikto maksājumu summas šajā līgumā noteiktos maksājumu veikšanas termiņos.

(7) Ja nodokļu maksātājs nepilda vienošanās līguma noteikumus, vienošanās līgums zaudē spēku, nesamaksātajai pamatparāda daļai par visu kavējuma periodu tiek aprēķināta nokavējuma nauda vispārējā kārtībā un nokavētie maksājumi tiek piedzīti bezstrīda kārtībā.

(08.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.06.2023. Sk. pārejas noteikumu 235. punktu)

IX nodaļa
Informācijas apmaiņa par uzkrājumu ienākumiem

(Nodaļa izslēgta ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

42.pants. Uzkrājumu ienākuma izmaksātāja pienākumi

(Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

43.pants. Valsts ieņēmumu dienesta pienākumi attiecībā uz apmaiņu ar informāciju par uzkrājumu ienākumiem

(Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

44.pants. Faktiskais īpašnieks

(Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

45.pants. Izmaksātājs

(Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

46.pants. Uzkrājumu ienākums

(Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

47.pants. Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu fonds

(Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

48.pants. Kompetentā iestāde

(Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

49.pants. Eiropas Savienības dalībvalstu atkarīgās un saistītās teritorijas

(Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

X nodaļa
Savstarpējā palīdzība nodokļu prasījumu piedziņā Eiropas Savienībā

(Nodaļa 15.03.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2012.)

50.pants. Ar nodokļu prasījumu un tā izpildi saistīto dokumentu paziņošana

(1) Eiropas Savienības dalībvalstī izdotu dokumentu, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, Valsts ieņēmumu dienests paziņo, pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu.

(2) Valsts ieņēmumu dienests dokumentu, kura paziņošanā tiek lūgta palīdzība, tā adresātam paziņo Paziņošanas likumā noteiktajā kārtībā kopā ar informāciju par paziņojamo dokumentu latviešu valodā, kuru sniegusi Eiropas Savienības pieprasījuma iesniedzēja iestāde, aizpildot Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 I pielikumā noteikto vienoto paziņošanas veidlapu.

(3) Valsts ieņēmumu dienests informē Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzēju iestādi par pasākumiem, kas veikti tās palīdzības pieprasījuma izpildei, un datumu, kurā dokuments paziņots adresātam, saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 12.pantu.

(4) Lai dokumentu, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, paziņotu Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, Valsts ieņēmumu dienests vēršas pieprasījuma saņēmējā iestādē ar palīdzības pieprasījumu par dokumenta paziņošanu.

(5) Palīdzību dokumenta, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, paziņošanā Eiropas Savienības dalībvalsts iestādei lūdz, ja dokumentu tā adresātam nav bijis iespējams paziņot, nosūtot ierakstītā pasta sūtījumā vai izmantojot elektroniskos sakarus atbilstoši Paziņošanas likumā dokumentu paziņošanai uz ārvalstīm noteiktajai kārtībai.

(6) Palīdzības pieprasījumam par dokumenta, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, paziņošanu pievieno:

1) dokumentu, kura paziņošanā palīdzība tiek lūgta;

2) attiecīgās dalībvalsts valodā aizpildītu Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 I pielikumā noteikto vienoto paziņošanas veidlapu, kurā sniedz informāciju par paziņojamo dokumentu un norāda informāciju par parādnieka identifikācijas datiem un adresi, paziņošanas mērķi un laikposmu, kurā paziņošana veicama, paziņojamo dokumentu (tā apraksts), prasījuma būtību un summu, iestādi, kas ir atbildīga par paziņojamo dokumentu, norādi, kur un kādā termiņā šo maksāšanas pienākumu var apstrīdēt vai pārsūdzēt, kā arī iestādi, kurā var iegūt papildu informāciju par paziņojamo dokumentu.

(7) Ja dokuments, kas attiecas uz nodokļu prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, ārvalstī ir paziņots, izpildot Valsts ieņēmumu dienesta palīdzības pieprasījumu, uzskatāms, ka dokuments tā adresātam ir paziņots datumā un veidā, kas norādīts Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējas iestādes apliecinājumā.

51.pants. Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas piedziņa

(1) Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summu piedzen, pamatojoties uz Eiropas Savienības dalībvalstī izdotu vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un kurš saņemts kopā ar Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu par piedziņu.

(2) Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summu piedzen vienotajā instrumentā, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, *euro* norādītās summas apmērā, ievērojot Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 18.pantu.

(3) Uzsākot Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas piedziņu, par ko izdots vienotais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, minēto instrumentu paziņo parādniekam un papildus sniedz informāciju par:

1) datumu, kurā Valsts ieņēmumu dienests saņēmis Eiropas Savienības dalībvalsts palīdzības pieprasījumu par piedziņu;

2) to, ka no dienas, kad saņemts palīdzības pieprasījums par piedziņu, piedzenamajam nodokļa vai nodevas maksājumam tiek aprēķināta nokavējuma nauda saskaņā ar šā likuma 29.pantu.

(4) Uzsākot Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas piedziņu, Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, ir tiesīgs vienlaikus veikt pasākumus piedzenamā nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšanai, piemērojot šā likuma 26.[1] panta pirmajā daļā noteiktos nodokļu administrācijas lēmuma izpildes nodrošinājuma līdzekļus.

(5) Šā panta trešās daļas 2.punktā noteikto nokavējuma naudas summu aprēķina Valsts ieņēmumu dienests, un to piedzen, pamatojoties uz lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.

(5[1]) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības iesniegt izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam Eiropas Savienības dalībvalstī izdotu vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī.

(6) Valsts ieņēmumu dienests saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 19. un 20.pantu informē Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzēju iestādi par darbībām, kas veiktas saistībā ar tās palīdzības pieprasījumu par piedziņu.

(7) Pēc tam, kad segti ar palīdzības pieprasījuma izpildi saistītie izdevumi, Valsts ieņēmumu dienests Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 23.pantā noteiktajā kārtībā pārskaita Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējai iestādei piedzīto Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summu un nokavējuma naudu, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 24.panta septīto daļu un 29.panta astoto un devīto daļu.

(8) Ja Eiropas Savienības dalībvalsts palīdzības pieprasījumā par piedziņu ir izdarīti grozījumi, Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma summas piedziņu veic, ievērojot Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 22.panta nosacījumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.09.2013. un 31.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

52.pants. Palīdzības pieprasījums par piedziņu Eiropas Savienības dalībvalstij

(1) Valsts ieņēmumu dienests izdod vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un vēršas Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējā iestādē ar palīdzības pieprasījumu par piedziņu, ja nodokļu prasījuma summa nav samaksāta nodokļu likumos vai citos normatīvajos aktos noteiktajā termiņā, nodokļu prasījums ir izpildāms un Latvijas Republikā ir veiktas darbības tā piedziņai. Piedziņas neiespējamība nav jākonstatē, ja nodokļu prasījuma izpilde pilnībā vai daļēji nav iespējama un Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir informācija par parādniekam piederošiem naudas līdzekļiem vai mantu pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī vai ja nodokļu prasījuma izpilde Latvijas Republikā nebūtu samērīga ar iespējām to izpildīt pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī.

(2) Vienotajā instrumentā, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, ir norādāma vismaz šāda informācija:

1) informācija par izpildu dokumentu, kas izdots nodokļu prasījuma summas piedziņai, prasījuma apraksts un laikposms, uz ko attiecas prasījums. Ja nodokļu prasījuma summa izveidojusies atbilstoši nodokļu deklarācijai, vienotajā instrumentā, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, kā datumu, no kura piedziņa ir iespējama, norāda nodokļu likumā noteikto nodokļa maksāšanas termiņu;

2) parādnieka nosaukums (fiziskajai personai — vārds un uzvārds) un adrese;

3) nodokļu prasījuma summa;

4) norāde, kur un kādā termiņā maksāšanas pienākumu var apstrīdēt vai pārsūdzēt;

5) iestāde, kurā parādnieks var iegūt papildu informāciju par prasījumu.

(3) Valsts ieņēmumu dienests informāciju, kas attiecas uz Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei iesniegtā palīdzības pieprasījuma par piedziņu izpildi, nosūta saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 21.panta 1.punktu.

(4) Valsts ieņēmumu dienests izdara grozījumus palīdzības pieprasījumā par piedziņu vai atsauc to saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 22.pantu.

53.pants. Nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšana

(1) Tāda Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma izpildi, kura izpilde nodrošināma tā rašanās valstī, Valsts ieņēmumu dienests nodrošina, pamatojoties uz vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un kurš saņemts kopā ar Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus.

(2) Tāda Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšana, uz kuru vēl neattiecas vienotais instruments, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, pieļaujama šā likuma 26.[1] panta pirmajā un trešajā daļā noteiktajā kārtībā, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu par izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu, kas pieņemts atbilstoši Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumam veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus.

(3) Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšanai piemēro šā likuma 26.[1] panta pirmajā daļā paredzētos nodokļu administrācijas lēmuma izpildes nodrošinājuma līdzekļus.

(4) Valsts ieņēmumu dienests vēršas Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma saņēmējā iestādē ar palīdzības pieprasījumu par nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšanu, ja Latvijas Republikā nodokļu prasījuma izpilde pilnībā vai daļēji nav iespējama.

(5) Palīdzības pieprasījumam veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus pievieno:

1) ja nodokļu prasījuma izpildei Latvijas Republikā ir bijis izdots izpildu dokuments, — vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī;

2) ja nodokļu prasījuma izpildei Latvijas Republikā vēl nav izdots izpildu dokuments, — lēmumu nodrošināt tāda administratīvā akta izpildi, kas uzliek par pienākumu veikt maksājumus valsts vai pašvaldības budžetā, vai šā likuma 26.[1] panta trešajā daļā minētajā gadījumā pieņemtu nodokļu administrācijas lēmumu par izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu.

54.pants. Informācijas apmaiņa Eiropas Savienības dalībvalstu nodokļu prasījumu piedziņā

(1) Valsts ieņēmumu dienestam, norādot atteikuma iemeslus, ir tiesības noraidīt Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrācijas (kompetentās iestādes) pieprasījumu sniegt informāciju un paziņot par lēmumiem un citiem dokumentiem, kas saistīti ar nodokļiem vai citiem maksājumiem, kā arī pieprasījumu piemērot attiecīgus izpildes nodrošinājuma līdzekļus vai veikt piedziņas pasākumus, ja pastāv vismaz viens no šajā daļā turpmāk minētajiem nosacījumiem:

1) pieprasīto informāciju nav iespējams iegūt, veicot nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu atbilstoši šajā likumā noteiktajai kompetencei nodokļu administrēšanā;

2) tā ir ierobežotas pieejamības informācija, kas saistīta ar komercnoslēpumu, rūpniecisku vai profesionālu noslēpumu;

3) informācijas izpaušana varētu kaitēt Latvijas Republikas drošībai vai ir pretrunā ar Latvijas tiesību sistēmas pamatprincipiem.

(1[1]) Valsts ieņēmumu dienests ir tiesīgs pieprasīt un saņemt Eiropas Savienības dalībvalstu nodokļa, nodevas vai citu obligāto maksājumu piedziņai nepieciešamo informāciju, kā arī pieprasīt Eiropas Savienības dalībvalstu iestādēm sniegt nodokļa, nodevas vai citu obligāto maksājumu piedziņai nepieciešamo informāciju.

(2) Valsts ieņēmumu dienests informāciju par personai, kas kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm veic komercdarbību vai ir tās rezidents, Latvijas Republikā atmaksājamām pārmaksāto nodokļu (izņemot pievienotās vērtības nodokli) vai citām no budžeta atmaksājamām summām Eiropas Savienības dalībvalsts iestādei var sniegt bez tās iepriekšēja pieprasījuma.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.10.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

55.pants. Sūdzības iesniegšana lietās par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā un tās sekas

(1) Persona, attiecībā uz kuru dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījuma izpildei Valsts ieņēmumu dienests ir veicis pasākumus tāda dokumenta paziņošanai, kas attiecas uz prasījumu vai ir saistīts ar tā izpildi, var iesniegt sūdzību, ja paziņošana neatbilst šā likuma noteikumiem.

(2) Persona, attiecībā uz kuru dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījuma izpildei tiek veikta nodokļu prasījuma izpilde vai piemēroti izpildes nodrošinājuma līdzekļi, var iesniegt sūdzību, ja izpildu darbības neatbilst šā likuma noteikumiem. Persona, kuras nodokļu prasījuma piedziņai vai izpildes nodrošināšanai citā Eiropas Savienības dalībvalstī Valsts ieņēmumu dienests ir vērsies ar palīdzības pieprasījumu, var iesniegt sūdzību, ja attiecībā uz vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, vai palīdzības pieprasīšanu nav ievēroti šā likuma 52. vai 53.panta nosacījumi.

(3) Sūdzību lietā par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā iesniedz šajā likumā noteiktajā kārtībā un termiņā, kas attiecas uz sūdzības iesniegšanu par piespiedu izpildi.

(4) Sūdzības iesniegšana par izpildu darbības atbilstību šā likuma noteikumiem neaptur nodokļu prasījumu piedziņu un izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu. Ja persona citā Eiropas Savienības dalībvalstī ir apstrīdējusi vai pārsūdzējusi prasījumu vai iesniegusi sūdzību par piespiedu izpildi un Eiropas Savienības dalībvalsts iestādē ir uzsākta sūdzības izskatīšanas procedūra, nodokļu prasījuma piedziņa tiek apturēta attiecībā uz apstrīdēto vai pārsūdzēto prasījuma daļu saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījumu. Nodokļu prasījuma piedziņas apturēšana sakarā ar prasījuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu vai sūdzības iesniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstī neaptur izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu nodokļu prasījuma izpildes nodrošināšanai un neatceļ jau piemērotos izpildes nodrošinājuma līdzekļus.

(5) Ja nodokļu prasījuma izpilde Eiropas Savienības dalībvalstī tiek veikta, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta izdoto vienoto instrumentu, kas atļauj izpildi pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, un persona Latvijas Republikā ir apstrīdējusi vai pārsūdzējusi prasījumu vai iesniegusi sūdzību par piespiedu izpildi, Valsts ieņēmumu dienests informē palīdzības pieprasījuma saņēmēju iestādi par saņemto sūdzību, vienlaikus lūdzot apturēt nodokļu prasījuma izpildi pilnībā vai daļā, ja uz to attiecas kāds no šā likuma 26.panta sestās daļas nosacījumiem.

(6) Ja persona, pret kuru vērsti pasākumi savstarpējās palīdzības prasījumu piedziņā, Valsts ieņēmumu dienestam ir iesniegusi sūdzību, kuras izskatīšana ir palīdzības pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts iestāžu kompetencē, Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties, tiklīdz tas iespējams, informē šo personu par sūdzības lietas izskatīšanas piekritību saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

56.pants. Palīdzības pieprasījumu par dokumentu paziņošanu, piedziņu vai izpildes nodrošināšanas līdzekļu piemērošanu izpildes izmaksas

(1) Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējas iestādes palīdzības pieprasījumu par dokumentu paziņošanu, piedziņu vai izpildes nodrošināšanas līdzekļu piemērošanu izpilde notiek uz adresāta (parādnieka) rēķina. Ar palīdzības pieprasījumu izpildi saistītās izmaksas sedz vispārējā kārtībā, kāda noteikta nolēmumu izpildei.

(2) Ar palīdzības pieprasījumu izpildi saistītās izmaksas ir arī samaksa par paziņojamo dokumentu publicēšanu, un tās piedzen šajā likumā nokavēto nodokļu maksājumu piedziņai noteiktajā kārtībā, pamatojoties uz lēmumu par izpildes izmaksu ieturēšanu.

(3) Valsts ieņēmumu dienests var vienoties ar Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzēju iestādi par izpildes izmaksu īpašu atlīdzināšanas kārtību, ja nodokļu prasījuma izpilde ir saistīta ar ļoti lielām izmaksām vai piedziņa ir vērsta uz organizētas grupas dalībnieka mantu, kas konfiscēta ar spriedumu krimināllietā.

(4) Ja izpildu lietvedība ir izbeigta saskaņā ar Civilprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 11.punktu un palīdzības pieprasījuma atsaukšanas iemesls ir piedzenamā prasījuma vai tā izpildei izdotā dokumenta atcelšana, Valsts ieņēmumu dienests informē Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasījuma iesniedzēju iestādi par atlīdzināmo izpildes izdevumu summu.

57.pants. Ierobežojumi savstarpējās palīdzības sniegšanai

Valsts ieņēmumu dienests atsaka palīdzību nodokļu prasījuma piedziņā, ja pastāv vismaz viens no turpmāk šajā pantā minētajiem nosacījumiem:

1) sākotnējais palīdzības pieprasījums par nodokļu prasījuma piedziņu, izpildes nodrošināšanas pasākumu veikšanu vai informācijas sniegšanu attiecas uz nodokļu prasījumu, kas vecāks par pieciem gadiem, skaitot no maksāšanas termiņa iestāšanās dienas. Ja nodokļu prasījums vai dokuments, kas atļauj tā izpildi, ir apstrīdēts vai pārsūdzēts, piecu gadu termiņu skaita no dienas, kad prasījumu vai dokumentu, kas atļauj tā izpildi, saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesību aktiem vairs nevar apstrīdēt vai pārsūdzēt. Ja nodokļu prasījuma maksāšanas termiņš ir pagarināts pieprasījuma iesniedzēja iestādes dalībvalstī, piecu gadu termiņu skaita no dienas, kad beidzies piešķirtais termiņa pagarinājums;

2) nodokļu prasījums ir vecāks par 10 gadiem, skaitot no sākotnējā palīdzības pieprasījuma dienas;

3) nodokļu prasījuma summa, attiecībā uz kuru iesniegts palīdzības pieprasījums par piedziņu, ir mazāka par 1500 *euro*.

58.pants. Palīdzības pieprasījumu nosūtīšanas kārtība

Valsts ieņēmumu dienests pieprasījumus par informācijas sniegšanu vai dokumentu paziņošanu, pieprasījumus veikt izpildes nodrošināšanas vai piedziņas pasākumus un tiem pievienojamos dokumentus nosūta un informācijas apmaiņu veic Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1189/2011 2.pantā noteiktajā kārtībā.

59.pants. Pieprasījuma iesniedzēja un saņēmēja iestāde

Savstarpējā palīdzībā prasījumu piedziņā pieprasījuma iesniedzēja iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde ir:

1) Latvijas Republikā — Valsts ieņēmumu dienests;

2) citās Eiropas Savienības dalībvalstīs — iestāde, par kuru dalībvalsts paziņojusi Eiropas Komisijai.

XI nodaļa
Juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšana

(Nodaļa 17.12.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2015. Sk. pārejas noteikumu 170.punktu)

60.pants. Nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanas pamats un administratīvā procesa uzsākšana

(1) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības uzsākt procesu par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu budžetam no personas, kura ir bijusi šīs juridiskās personas valdes loceklis vai kura faktiski īsteno valdes funkcijas un uzdevumus laikā, kad attiecīgie nokavētie nodokļu maksājumi ir izveidojušies (turpmāk — valdes loceklis), ja tiek izpildīti visi turpmāk minētie kritēriji:

1) nokavēto nodokļu maksājumu summa pārsniedz 50 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu;

2) lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu ir paziņots juridiskajai personai;

3) ir konstatēts, ka pēc tam, kad pieņemts lēmums par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu, vai pēc nodokļu pārbaudes (kontroles) uzsākšanas, kā arī pēc nokavēto nodokļu maksājumu izveidošanās juridiskā persona ir atsavinājusi tai piederošos aktīvus un valdes locekļa darbības vai bezdarbības rezultātā nav pilnā apmērā veikti juridiskās personas nokavētie nodokļu maksājumi likumā noteiktajos termiņos;

4) ir sastādīts akts par piedziņas neiespējamību;

5) juridiskā persona nav izpildījusi Maksātnespējas likumā noteikto pienākumu iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu.

(2) Ja juridiskajai personai ir vairāki valdes locekļi, viņi par juridiskās personas nokavētajiem nodokļu maksājumiem saskaņā ar šā panta pirmo daļu atbild solidāri.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.11.2019. un 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

61.pants. Lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu

(1) Ja ir konstatēti šā likuma 60.panta pirmajā daļā noteiktie kritēriji, Valsts ieņēmumu dienests triju mēnešu laikā no akta par piedziņas neiespējamību sastādīšanas dienas rakstveidā brīdina juridisko personu un valdes locekli, kura pilnvaru laikā nokavētie nodokļu maksājumi izveidojušies, par to, ka tiek uzsākts process par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu budžetam no attiecīgā juridiskās personas valdes locekļa. Brīdinājumā norāda periodu, par kādu iesniedzami pierādījumi saskaņā ar šā likuma 61.panta trešo daļu.

(2) Ja juridiskā persona vai valdes loceklis, kura pilnvaru laikā nokavētie nodokļu maksājumi izveidojušies, 15 dienu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā rakstveida brīdinājuma paziņošanas iesniedz tiesā tiesiskās aizsardzības procesa vai maksātnespējas procesa pieteikumu, par to rakstveidā informējot Valsts ieņēmumu dienestu, vai veic nokavēto nodokļu maksājumu nomaksu, Valsts ieņēmumu dienests pēc tam, kad pieņemts tiesas nolēmums par tiesiskās aizsardzības procesa uzsākšanu vai nodokļu maksātāja maksātnespējas procesa pasludināšanu, vai Valsts ieņēmumu dienests konstatējis, ka nokavēto nodokļu maksājumu samaksa veikta pilnā apmērā, ne vēlāk kā 10 darbadienu laikā pēc minēto faktu konstatācijas izbeidz procesu par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu budžetam no juridiskās personas valdes locekļa.

(3) Ja pastāv objektīvi iemesli maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanai tiesā, kā arī pierādījumi tam, ka pēc nokavēto nodokļu maksājumu izveidošanās juridiskās personas aktīvu atsavināšana atbilst ekonomiskajai būtībai, vai ir pierādījumi, kas apliecina, ka valdes loceklis nav atbildīgs par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu izveidošanos un juridiskās personas aktīvu atsavināšanu (valdes locekļu pienākumu sadalījums, attaisnojoši iemesli u.tml.), valdes loceklis viena mēneša laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā brīdinājuma saņemšanas dienas informē Valsts ieņēmumu dienestu, iesniedzot par periodu no dienas, kad nokavēto nodokļu maksājumu summa pārsniedz 50 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, līdz akta par piedziņas neiespējamību sastādīšanas dienai, bet ne vairāk kā par viena gada periodu šādus dokumentus:

1) paskaidrojumu, kurā detalizēti norādīti objektīvi iemesli, kādēļ valdes loceklis savu pilnvaru laikā nebija iesniedzis juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā;

2) kredītiestādēs vai pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja atvērto un slēgto kontu izrakstus, kuros norādīta arī informācija par bankas konta pārskata perioda sākuma atlikumu un beigu atlikumu, kā arī paskaidrojumu un attaisnojuma dokumentu par katru veikto maksājumu, kura summa pārsniedz 500 *euro*, izņemot paskaidrojumu par maksājumiem, kas ir nodokļu maksājumi valsts vai pašvaldības budžetā;

3) paskaidrojumu, detalizēti uzskaitot juridiskās personas aktīvus (nemateriālos ieguldījumus, pamatlīdzekļus, ieguldījuma īpašumus, bioloģiskos aktīvus, ilgtermiņa finanšu ieguldījumus, krājumus, pārdošanai turētus ilgtermiņa ieguldījumus, debitorus, īstermiņa finanšu ieguldījumus, naudu) un to vērtību dienā, kad nokavēto nodokļu maksājumu apmērs pārsniedza 50 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, un dienā, kad Valsts ieņēmumu dienests sastādīja aktu par piedziņas neiespējamību. Uzskaitot debitorus, fiziskajai personai norādāms vārds, uzvārds, personas kods, juridiskajai personai — nosaukums, reģistrācijas numurs un debitoru saistību apmērs;

4) paskaidrojumu, kuram pievienoti pierādījumi, ka juridiskās personas aktīvu atsavināšana atbilst ekonomiskajai būtībai;

5) paskaidrojumu, kuram pievienoti pierādījumi, ka valdes loceklis nav atbildīgs par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu izveidošanos un juridiskās personas aktīvu atsavināšanu.

(4) Ja šā panta pirmajā daļā minētā rakstveida brīdinājuma paziņošanas brīdī valdes loceklim, kura pilnvaru laikā nokavētie nodokļu maksājumi izveidojušies, nav tiesību piekļūt juridiskās personas dokumentiem, Valsts ieņēmumu dienests pats vāc nepieciešamos dokumentus un citus ar juridiskās personas darbību saistītus pierādījumus.

(5) Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par nokavēto maksājumu atlīdzināšanu divu mēnešu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā rakstveida brīdinājuma paziņošanas, ja konstatē kādu no šiem apstākļiem:

1) valdes loceklis nav iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam šā panta trešajā daļā noteiktos dokumentus;

2) valdes loceklis informē Valsts ieņēmumu dienestu, ka nevar sniegt pierādījumus, jo grāmatvedības dokumenti ir tādā stāvoklī, kas neļauj gūt priekšstatu par parādnieka darījumiem un mantas stāvokli periodā no dienas, kad nokavēto nodokļu maksājumu summa pārsniedz 50 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, līdz akta par piedziņas neiespējamību sastādīšanas dienai.

(6) Ja valdes loceklis ir sniedzis visus šā panta trešajā daļā noteiktos dokumentus vai ja Valsts ieņēmumu dienests ir izpildījis šā panta ceturtajā daļā noteikto, Valsts ieņēmumu dienests izvērtē tā rīcībā esošos dokumentus

un Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā pieņem lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu vai informē valdes locekli par to, ka process par valdes locekļu atbildību par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu budžetam tiek izbeigts.

(7) Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu var apstrīdēt, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram iesniegumu Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(8) Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumu Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā var pārsūdzēt tiesā.

(9) Pēc tam, kad lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu kļuvis neapstrīdams vai nepārsūdzams, šajā lēmumā norādītais adresāts — valdes loceklis atbild par juridiskās personas nokavētajām nodokļu saistībām solidāri ar juridisko personu.

(10) Šā panta pirmajā daļā noteiktais regulējums neattiecas uz gadījumiem, kad nodokļu samaksas termiņš ir pagarināts, atlikts vai sadalīts.

(11) Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz valdes locekļa iesniegumu, atceļ lēmumu par nokavēto maksājumu atlīdzināšanu gadījumā, kad tiesa attiecībā uz juridisko personu pieņem nolēmumu par tiesiskās aizsardzības procesa uzsākšanu vai juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanu. Šajā nodaļā noteiktais regulējums neierobežo Valsts ieņēmumu dienesta tiesības izmantot Maksātnespējas likumā noteiktās iespējas vērst piedziņu pret valdes locekli.

(12) Valsts ieņēmumu dienests triju darbdienu laikā no procesa par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu uzsākšanas dienas savā tīmekļvietnē publicē to juridisko personu sarakstu, saistībā ar kuru parādiem ir uzsākts process par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016., 13.11.2019. un 24.03.2022. likumu, kas stājas spēkā 21.04.2022.)

62.pants. Lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu izpilde

(1) Lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu noteiktos nokavētos nodokļu maksājumus valdes loceklis iemaksā budžetā 30 dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas.

(2) Ja lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu noteiktie maksājumi netiek samaksāti šā panta pirmajā daļā norādītajā termiņā, nodokļu administrācija tos piedzen šā likuma 26.pantā noteiktajā kārtībā.

(3) Iesniegums, kurā apstrīdēts lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu, aptur šā lēmuma darbību no dienas, kad iesniegums saņemts iestādē, līdz dienai, kad Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas pieņemtais lēmums kļuvis neapstrīdams vai nepārsūdzams.

XII nodaļa
Automātiskā informācijas apmaiņa par finanšu kontiem

(Nodaļa 17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 31.12.2015.)

63.pants. Informācijas par finanšu kontiem automātiskās apmaiņas būtība

(1) Automātiskā informācijas apmaiņa par finanšu kontiem ir šajā nodaļā paredzētās informācijas par ziņošanai pakļautiem finanšu kontiem regulāra nodošana iesaistītās valsts vai teritorijas kompetentajai iestādei bez atsevišķa pieprasījuma šajā nodaļā paredzētajā kārtībā.

(2) Finanšu iestāde šajā nodaļā paredzētajā kārtībā noskaidro ziņošanai pakļautus finanšu kontus un sniedz šā likuma 100.panta pirmajā daļā paredzēto informāciju (turpmāk šajā nodaļā — ziņojums) Valsts ieņēmumu dienestam.

(3) Valsts ieņēmumu dienests ir kompetentā valsts pārvaldes iestāde, kas nodrošina automātisko informācijas apmaiņu par finanšu kontiem šajā nodaļā paredzētajā kārtībā.

64.pants. Iesaistītā valsts

Ministru kabinets nosaka automātiskajā informācijas apmaiņā par finanšu kontiem iesaistīto valstu un teritoriju (turpmāk šajā nodaļā — iesaistītā valsts) saraksta publicēšanas kārtību. Iesaistīto valstu sarakstā iekļauj:

1) jebkuru citu Eiropas Savienības dalībvalsti;

2) jebkuru citu valsti vai teritoriju, ar kuru Latvijas Republika vai Eiropas Savienība ir noslēgusi nolīgumu, saskaņā ar kuru paredzēta šā likuma 100.panta pirmajā daļā minētās informācijas automātiskā apmaiņa.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

65.pants. Turētājiestāde

Šīs nodaļas izpratnē turētājiestāde ir jebkurš juridisks veidojums, kas tur finanšu aktīvus klientu uzdevumā, ja šāda darbība veido tā saimnieciskās darbības būtisku daļu. Uzskata, ka finanšu aktīvu turēšana klientu uzdevumā ir juridiska veidojuma saimnieciskās darbības būtiska daļa, ja juridiska veidojuma ieņēmumi saistībā ar finanšu aktīvu turēšanu un saistītiem finanšu pakalpojumiem ir vismaz 20 procenti no juridiska veidojuma ieņēmumiem īsākajā no šādiem laikposmiem:

1) triju gadu laikposmā, kas beidzas 31.decembrī (vai arī tāda pārskata perioda pēdējā dienā, kas nav kalendāra gads) pirms gada, kurā tiek noteikts, vai juridisks veidojums ir uzskatāms par turētājiestādi;

2) juridiska veidojuma pastāvēšanas laikposmā vai laikposmā, kurā juridiskam veidojumam ir licence ieguldījumu pakalpojumu sniegšanai.

66.pants. Noguldījumu iestāde

Šīs nodaļas izpratnē noguldījumu iestāde ir jebkurš juridisks veidojums, kas piesaista noguldījumus un citus atmaksājamos līdzekļus, veicot kredītiestādes, krājaizdevu sabiedrības, maksājumu iestādes, elektroniskās naudas iestādes vai līdzīgu saimniecisko darbību vai tur elektronisko naudu vai centrālās bankas digitālo valūtu klientu labā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

67.pants. Finanšu aktīvs

Šīs nodaļas izpratnē finanšu aktīvs ir vērtspapīri (tostarp kapitāla daļas vai akcijas kapitālsabiedrībā, līgumsabiedrībā vai līdzdalības daļas vai līdzdalības daļu faktiskais īpašums plaši turētā vai publiski tirgotā līgumsabiedrībā vai trastā, vekseļi, obligācijas, parādzīmes vai cita veida parādsaistību apliecinājumi), līdzdalības daļas līgumsabiedrībā, preču līgumi, mijmaiņas līgumi (tostarp procentu likmju mijmaiņas līgumi, valūtas mijmaiņas līgumi, bāzes mijmaiņas līgumi, procentu likmju maksimālās robežvērtības līgumi, procentu likmju minimālās robežvērtības līgumi, preču mijmaiņas līgumi, kapitāla vērtspapīru mijmaiņas līgumi, kapitāla vērtspapīru indeksu mijmaiņas līgumi un līdzīgi līgumi), apdrošināšanas līgumi vai annuitātes līgumi vai jebkāda līdzdalība (tostarp regulētā tirgū tirgoti un regulētā tirgū netirgoti nākotnes līgumi vai iespējas līgumi) vērtspapīros, kriptoaktīvos, par kuriem jāziņo, līdzdalības daļās līgumsabiedrībās, preču līgumos, mijmaiņas līgumos, apdrošināšanas līgumos vai annuitātes līgumos, izņemot ar parādfinansējumu nesaistītu tiešu līdzdalību nekustamajā īpašumā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

67.[1] pants. Naudas līdzekļi

Šīs nodaļas izpratnē naudas līdzekļi (turpmāk — nauda) ir banknotes un monētas, bezskaidra nauda un elektroniskā nauda. Šis termins ietver arī centrālās bankas digitālo valūtu.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

67.[2] pants. Elektroniskā nauda

(1) Elektroniskā nauda šīs nodaļas izpratnē ir monetārā vērtība, kas atbilst visiem šādiem kritērijiem:

1) ir naudas digitāls atveidojums;

2) izsniegta maksājumu darījumu veikšanai, pretī saņemot naudu;

3) atspoguļo tādu prasījumu pret emitentu, kurš ir denominēts tajā pašā naudā;

4) fiziskā vai juridiskā persona, kas nav emitents, to pieņem maksājumu darījumu veikšanai;

5) pēc monetārās vērtības turētāja pieprasījuma jebkurā laikā dzēšama par tādu pašu naudas nominālvērtību saskaņā ar emitentam izvirzītām regulatīvajām prasībām.

(2) Termins "elektroniskā nauda" šīs nodaļas izpratnē neietver tādu monetāro vērtību, kas izveidota vienīgi nolūkā atvieglot līdzekļu pārvešanu no klienta citai personai saskaņā ar klienta norādījumiem. Monetārā vērtība nav izveidota vienīgi nolūkā atvieglot līdzekļu pārvešanu, ja pārvedumu veicošā juridiskā veidojuma parastajā darbībā ar šādu monetāro vērtību saistītie līdzekļi, lai atvieglotu pārveduma veikšanu, tiek turēti ilgāk nekā 60 dienas pēc norādījumu saņemšanas vai, ja norādījumi netiek saņemti, ar šādu produktu saistītie līdzekļi tiek turēti ilgāk nekā 60 dienas pēc līdzekļu saņemšanas.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

67.[3] pants. Centrālās bankas digitālā valūta

Šīs nodaļas izpratnē centrālās bankas digitālā valūta ir jebkura digitāla nauda, kuru emitējusi centrālā banka vai cita monetārā iestāde.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

67.[4] pants. Kriptoaktīvs, par kuru jāziņo

Šīs nodaļas izpratnē kriptoaktīvs, par kuru jāziņo, ir jebkurš kriptoaktīvs, izņemot tādu, attiecībā uz kuru nodokļu maksātājs, kuram saskaņā ar normatīvajos aktos minētajiem nosacījumiem ir pienākums iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam ziņojumu par darījumiem ar kriptoaktīviem, ir pienācīgi secinājis, ka to nevar izmantot maksājumu vai ieguldījumu mērķiem. Kriptoaktīvs, par kuru jāziņo, neietver elektronisko naudu un centrālās bankas digitālo valūtu.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

68.pants. Ieguldījumu iestāde

(1) Šīs nodaļas izpratnē ieguldījumu iestāde ir jebkurš juridisks veidojums:

1) kura saimnieciskā darbība galvenokārt ir saistīta ar vienas vai vairāku šādu darbību vai darījumu veikšanu klienta vārdā vai uzdevumā:

a) tirdzniecība ar naudas tirgus instrumentiem (piemēram, čekiem, vekseļiem, noguldījumu sertifikātiem, atvasinātiem instrumentiem), ārvalstu valūtu, valūtas kursa, procentu likmju un indeksu instrumentiem, pārvedamiem vērtspapīriem vai preču nākotnes līgumiem,

b) ieguldītāja individuālo vai ieguldītāju kopīgo finanšu aktīvu pārvaldīšana uz ieguldītāju pilnvarojuma pamata,

c) citāda finanšu aktīvu, naudas vai kriptoaktīvu, par kuriem jāziņo, ieguldīšana, administrēšana vai pārvaldīšana klienta vārdā vai uzdevumā;

2) kura ieņēmumi galvenokārt ir saistīti ar finanšu aktīvu vai kriptoaktīvu, par kuriem jāziņo, ieguldīšanu, atkārtotu ieguldīšanu vai tirdzniecību, ja šo juridisko veidojumu pārvalda vai viens no tiem, kas pārvalda, ir cits juridisks veidojums, kas ir noguldījumu iestāde, turētājiestāde, specializētā apdrošināšanas sabiedrība vai ieguldījumu iestāde, kura minēta šā panta pirmās daļas 1.punktā.

(1[1]) Šā panta pirmās daļas 2. punkta piemērošanai uzskata, ka juridisku veidojumu pārvalda cits juridisks veidojums, ja tas tieši vai izmantojot pakalpojuma sniedzēju veic šā panta pirmajā daļā minētās darbības cita juridiska veidojuma vārdā. Juridisks veidojums nepārvalda citu juridisku veidojumu, ja juridiskam veidojumam nav tiesību daļēji vai pilnīgi lemt par cita juridiska veidojuma finanšu aktīviem.

(1[2]) Šā panta pirmās daļas 1. punkta "c" apakšpunkta piemērošana neietver tādas darbības vai darījumus, kas

īsteno maiņas darījumus klientiem vai klientu vārdā.

(2) Šā panta pirmās daļas piemērošanai uzskata, ka juridiska veidojuma saimnieciskā darbība galvenokārt ir saistīta ar vienas vai vairāku šā panta pirmās daļas 1.punktā minēto darbību veikšanu vai ka juridiska veidojuma ieņēmumi galvenokārt ir saistīti ar finanšu aktīvu vai kriptoaktīvu, par kuriem jāziņo, ieguldīšanu, atkārtotu ieguldīšanu vai tirdzniecību šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajām vajadzībām, ja juridiska veidojuma ieņēmumi, kas saistīti ar attiecīgajām darbībām, veido vismaz 50 procentus no juridiska veidojuma ieņēmumiem īsākajā no šādiem laikposmiem:

1) triju gadu laikposmā, kas beidzas 31. decembrī (vai arī tāda pārskata perioda pēdējā dienā, kas nav kalendāra gads) pirms gada, kurā tiek noteikts, vai juridisks veidojums ir uzskatāms par ieguldījumu iestādi;

2) juridiska veidojuma pastāvēšanas laikposmā.

(3) Par ieguldījumu iestādi netiek uzskatīts juridisks veidojums, kas ir tāds aktīvs nefinanšu juridisks veidojums, kurš atbilst šā likuma 86.panta pirmās daļas 4., 5., 6. vai 7.punktā norādītajiem kritērijiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.02.2020., 08.06.2023. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

68.[1] pants. Maiņas darījumi

Šīs nodaļas izpratnē maiņas darījumi ir darījumi, kas ir:

1) kriptoaktīva, par kuru jāziņo, maiņa pret naudu;

2) jebkura viena vai vairāku kriptoaktīvu, par kuriem jāziņo, veidu apmaiņa.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

69.pants. Specializētā apdrošināšanas sabiedrība

Šīs nodaļas izpratnē specializētā apdrošināšanas sabiedrība ir apdrošināšanas sabiedrība (vai apdrošināšanas sabiedrības pārvaldītājsabiedrība), kura noslēdz apdrošināšanas līgumu ar līdzekļu uzkrāšanu vai annuitātes līgumu vai kurai ir maksājuma saistības saskaņā ar šādiem līgumiem.

70.pants. Finanšu iestāde

Šīs nodaļas izpratnē finanšu iestāde ir turētājiestāde, noguldījumu iestāde, ieguldījumu iestāde vai specializētā apdrošināšanas sabiedrība.

70.[1] pants. Iesaistītās valsts finanšu iestāde

Šīs nodaļas izpratnē iesaistītās valsts finanšu iestāde ir:

1) jebkura finanšu iestāde, kas ir iesaistītās valsts rezidents, izņemot šīs finanšu iestādes filiāles, kas neatrodas attiecīgā iesaistītajā valstī;

2) jebkuras finanšu iestādes, kas nav iesaistītās valsts rezidents, filiāle, ja šī filiāle atrodas attiecīgā iesaistītajā valstī.

(20.02.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.03.2020.)

71.pants. Finanšu iestādes, kas sniedz ziņojumus

(1) Šajā nodaļā noteiktie pienākumi attiecībā uz informācijas par kontu iegūšanu un apstrādi, kā arī par ziņojuma sniegšanu attiecas uz:

1) jebkuru finanšu iestādi, kas ir rezidents Latvijas Republikā, izņemot šīs finanšu iestādes filiāles, kas atrodas ārpus Latvijas Republikas;

2) jebkuras finanšu iestādes, kas nav rezidents Latvijas Republikā, filiāli, ja šī filiāle atrodas Latvijas Republikā.

(2) Šajā nodaļā noteiktie pienākumi attiecībā uz informācijas par kontu iegūšanu un apstrādi, kā arī par ziņojuma sniegšanu neattiecas uz šā likuma 81.pantā minētajām finanšu institūcijām un juridiskiem veidojumiem.

72.pants. Valdības iestāde

Šīs nodaļas izpratnē valdības iestāde ir:

1) Latvijas Republikas vai citas valsts publisko tiesību subjekts, ieskaitot valsts teritoriālu veidojumu (piemēram, dažādu līmeņu pašvaldības, federālie veidojumi, pagasts, pilsēta, novads, štats, province, apgabals) vai Latvijas Republikas vai citas valsts administratīvi teritoriālā veidojuma izveidotā (nodibinātā) aģentūra vai institūcija;

2) Latvijas Republikas vai citas valsts cieši saistīta persona un kontrolēta institūcija.

73.pants. Latvijas Republikas vai citas valsts cieši saistīta persona

(1) Šīs nodaļas izpratnē Latvijas Republikas vai citas valsts cieši saistīta persona ir jebkura persona, iestāde, organizācija, aģentūra, birojs, fonds, pārstāvniecība vai cita institūcija, kas veido Latvijas Republikas vai citas valsts valdības iestādi, ievērojot nosacījumu, ka ieņēmumi, ko attiecīgās personas gūst, īstenojot publisko varu, ir ieskaitāmi šīs iestādes kontā vai citos Latvijas Republikas vai citas valsts kontos un neviena privātpersona negūst labumu no šiem ienākumiem. Par cieši saistītu personu neuzskata tādu fizisko personu, kura ir valsts vadītājs, valsts ierēdnis vai valsts pārvaldes pārstāvis, ja tā rīkojas savās privātajās vai personīgajās interesēs.

(2) Netiek uzskatīts, ka privātpersona gūst labumu no valdības iestādes ienākuma, ja šāda privātpersona ietilpst valdības atbalsta programmā paredzētajā mērķauditorijā un atbalsta programma tiek īstenota sabiedrības vispārējās labklājības veicināšanas nolūkā vai ir saistīta ar kādas valsts pārvaldes funkcijas izpildi. Neskatoties uz minēto, ir uzskatāms, ka privātpersona gūst labumu no valdības iestādes ienākuma, ja šis ienākums rodas, izmantojot valdības iestādi komercdarbības veikšanai, piemēram, kredītiestādes darbības veikšanai, kad privātpersonām tiek sniegti finanšu pakalpojumi.

74.pants. Latvijas Republikas vai citas valsts kontrolēta institūcija

Šīs nodaļas izpratnē Latvijas Republikas vai citas valsts kontrolēta institūcija ir institūcija, kas pēc savas formas ir atdalīta no Latvijas Republikas vai citas valsts vai kas citādi veido atsevišķu juridisko personu, ievērojot nosacījumu, ka:

1) institūcija pilnībā pieder vienai vai vairākām valdības iestādēm (vai to ir izveidojusi valdības iestāde), kas pilnībā kontrolē šo institūciju vai nu tieši, vai ar vienas vai vairāku kontrolētu institūciju starpniecību;

2) institūcijas neto ieņēmumi ir ieskaitāmi tās kontā vai vienas vai vairāku valdības iestāžu kontos un ka neviena privātpersona nedrīkst gūt labumu no šiem ieņēmumiem;

3) pēc likvidācijas organizācijas aktīvi ir nododami vienas vai vairāku valdības iestāžu rīcībā.

75.pants. Starptautiska organizācija

(1) Šīs nodaļas izpratnē par starptautisku organizāciju uzskata organizāciju, kas atbilst visiem šādiem kritērijiem:

1) tās sastāvā ir valstis vai to valdības;

2) tai ir spēkā nolīgums par galvenās mītnes atrašanos Latvijas Republikā;

3) no tās ienākumiem privātpersonas negūst labumu.

(2) Par starptautisku organizāciju šīs nodaļas izpratnē uzskatāma arī starptautiskas organizācijas institūcija vai starptautiskai organizācijai pilnībā piederoša aģentūra.

76.pants. Plašas līdzdalības pensiju fonds

Šīs nodaļas izpratnē plašas līdzdalības pensiju fonds ir fonds, kas nodibināts, lai nodrošinātu pensiju kapitāla izmaksas pensijas vecuma sasniegšanas, invaliditātes vai nāves gadījumā vai jebkādu to kombināciju labuma guvējiem, kuri ir vai bija darba ņēmēji (vai ir šādu darba ņēmēju norādītās personas), kā atlīdzinājumu par sniegtajiem pakalpojumiem vai veikto darbu, ievērojot noteikumu, ka:

1) fondam nav neviena tāda izmaksu saņēmēja, kuram ir tiesības uz vairāk nekā 5 procentiem no fonda aktīviem;

2) fonds ir pakļauts valsts normatīvo aktu regulējumam un sniedz informāciju nodokļu administrēšanas iestādēm;

3) fonds atbilst vismaz vienai no šādām prasībām:

a) fondam sava pensiju plāna statusa dēļ parasti nepiemēro nodokli no ieguldījumu ienākuma vai arī tam piemēro nodokļa atlikto maksājumu vai samazinātu nodokļu likmi,

b) vismaz 50 procentus no tā kopējām iemaksām (izņemot aktīvu pārvedumus no citiem šajā pantā vai šā likuma 77. vai 78.pantā minētajiem plāniem vai no šā likuma 96.panta pirmās daļas 1.punktā minētajiem pensiju kontiem) fonds saņem no iemaksas veicošajiem darba devējiem,

c) līdzekļu izmaksa vai izņemšana no fonda ir pieļaujama tikai gadījumos, kas radušies saistībā ar došanos pensijā, invaliditāti vai nāvi (izņemot pārceltās izmaksas uz citiem šajā pantā vai šā likuma 77. vai 78.pantā minētajiem pensiju kontiem vai no šā likuma 96.panta pirmās daļas 1.punktā minētajiem pensiju kontiem), vai arī tad, ja tiek piemērotas sankcijas par līdzekļu izmaksu vai izņemšanu, kas veikta pirms attiecīgo gadījumu iestāšanās,

d) darba ņēmēju iemaksas (izņemot konkrētas atļautas papildu iemaksas) fondā ir ierobežotas ar darba ņēmēja darba ienākumiem vai Ministru kabineta noteikto kontu pienācīgu pārbaudes procedūru piemērošanas rezultātā to kopsummas aprēķins gadā nedrīkst pārsniegt summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000.

77.pants. Ierobežotas līdzdalības pensiju fonds

Šīs nodaļas izpratnē ierobežotas līdzdalības pensiju fonds ir fonds, kas nodibināts, lai nodrošinātu pensiju kapitāla izmaksas pensijas vecuma sasniegšanas, invaliditātes vai nāves gadījumā labuma guvējiem, kuri ir vai bija darba ņēmēji (vai ir šādu darba ņēmēju norādītās personas), kā atlīdzinājumu par sniegtajiem pakalpojumiem vai veikto darbu, ievērojot noteikumu, ka:

1) fondam ir mazāk nekā 50 dalībnieku;

2) fondu finansē viens vai vairāki darba devēji, kas nav ieguldījumu iestāde vai pasīvs nefinanšu juridisks veidojums;

3) darba ņēmēja un darba devēja iemaksas fondā (izņemot aktīvu pārvedumus no šā likuma 96.panta pirmās daļas 1.punktā minētajiem pensiju kontiem) ir ierobežotas ar darba ņēmēja darba ienākumiem (tajā skaitā atalgojumu);

4) dalībnieki, kas nav Latvijas Republikas nodokļu rezidenti, nav tiesīgi turēt vairāk par 20 procentiem fonda aktīvu;

5) fonds ir pakļauts valsts normatīvo aktu regulējumam un sniedz informāciju nodokļu administrēšanas iestādēm.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 04.07.2023.)

78.pants. Valdības iestādes, starptautiskas organizācijas vai centrālās bankas fondēto pensiju fonds

Šīs nodaļas izpratnē valdības iestādes, starptautiskas organizācijas vai centrālās bankas fondēto pensiju fonds ir

fonds, ko nodibinājusi valdības iestāde, starptautiska organizācija vai centrālā banka, lai nodrošinātu pensiju kapitāla izmaksas pensijas vecuma sasniegšanas, invaliditātes vai nāves gadījumā labuma guvējiem, kuri ir vai bija darba ņēmēji (vai ir šādu darba ņēmēju norādītās personas) vai kuri nav vai nebija darba ņēmēji, ja pabalsti, ko sniedz šādiem labuma guvējiem vai dalībniekiem, ir atlīdzinājums par individuālajiem pakalpojumiem, kuri sniegti valdības iestādei, starptautiskai organizācijai vai centrālajai bankai.

79.pants. Kvalificēts kredītkaršu izdevējs

(1) Šīs nodaļas izpratnē kvalificēts kredītkaršu izdevējs ir finanšu iestāde, kas atbilst visām šādām prasībām:

1) finanšu iestāde atbilst finanšu iestādes statusam vienīgi tādēļ, ka šī iestāde tikai saistībā ar tās izsniegtajām kredītkartēm pieņem no klienta noguldījumus apmērā, kas pārsniedz kredītkartes debeta atlikumu (parādsaistību) summu un pārmaksa uzreiz netiek atmaksāta klientam;

2) finanšu iestāde īsteno pasākumus un procedūras, lai novērstu to, ka klients veic pārmaksu, kas pārsniedz summu, kura pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000, vai lai nodrošinātu, ka jebkura klienta pārmaksa, kas pārsniedz minēto summu, klientam tiek atmaksāta 60 dienu laikā.

(2) Abos šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos piemēro Ministru kabineta noteiktās kontu pienācīgas pārbaudes procedūras, kas attiecas uz kontu beigu atlikuma vai vērtības noteikšanu. Šim nolūkam klienta pārmaksa neattiecas uz konta beigu atlikumiem apstrīdēto maksājumu apmērā, bet tā ietver konta beigu atlikumus, kas radušies preču atpakaļatdošanas dēļ.

80.pants. Atbrīvots kolektīvo ieguldījumu instruments

(1) Šīs nodaļas izpratnē atbrīvots kolektīvo ieguldījumu instruments ir ieguldījumu veidojums, kas tiek regulēts kā kolektīvo ieguldījumu instruments, ievērojot noteikumu, ka visas kolektīvo ieguldījumu instrumenta daļas tur tādas fiziskās personas vai organizācijas vai tās tiek turētas ar tādu fizisko personu vai organizāciju starpniecību, kas nav personas, par kurām jāsniedz ziņojums, izņemot pasīvu nefinanšu organizāciju, kuras viens vai vairāki patiesie labuma guvēji ir atzīti par personām, par kurām jāsniedz ziņojums.

(2) Ieguldījumu iestāde, kas tiek regulēta kā kolektīvo ieguldījumu instruments, par atbrīvotu kolektīvo ieguldījumu instrumentu saskaņā ar šo pantu tiek uzskatīta arī tad, ja tā izsniedz materializētas formas uzrādītāja akcijas, ievērojot nosacījumu, ka:

1) kolektīvo ieguldījumu instruments pēc 2015.gada 31.decembra nav izsniedzis vai neizsniedz materializētas formas uzrādītāja akcijas;

2) atpirkuma gadījumā kolektīvo ieguldījumu instruments visas šīs akcijas noraksta;

3) kolektīvo ieguldījumu instruments veic pienācīgas pārbaudes procedūras un sniedz jebkādu informāciju, kas tiek pieprasīta saistībā ar šādām akcijām, ja šādas akcijas tiek sniegtas dzēšanai vai cita veida atpirkšanai;

4) kolektīvo ieguldījumu instruments īsteno atbilstošu politiku un procedūras, lai nodrošinātu, ka šādas akcijas pēc iespējas drīz un — jebkurā gadījumā — pirms 2018.gada 1.janvāra tiek dzēstas vai izņemtas no apgrozības.

81.pants. Izņēmuma finanšu institūcijas

Šajā nodaļā minētie noteikumi attiecībā uz informācijas par kontiem iegūšanu, apstrādi un apmaiņu neattiecas uz šādām finanšu institūcijām un juridiskiem veidojumiem:

1) valdības iestāde, starptautiska organizācija vai centrālā banka, izņemot informāciju par maksājumu, kas rodas tādu saistību rezultātā, kuras izriet no specializētajai apdrošināšanas sabiedrībai, turētājiestādei vai noguldījumu iestādei raksturīgas komercdarbības, un informāciju par centrālās bankas digitālo valūtu uzturēšanas darbību tādiem kontu turētājiem, kuri nav finanšu iestāde, valdības iestāde, starptautiska organizācija vai centrālā banka;

2) plašas līdzdalības pensiju fonds, ierobežotas līdzdalības pensiju fonds, kvalificēts kredītkaršu izdevējs,

valdības iestādes, starptautiskas organizācijas vai centrālās bankas fondēto pensiju fonds;

3) privātais pensiju fonds attiecībā uz individuālajiem pensiju kontiem, kas tiek uzraudzīti atbilstoši Privāto pensiju fondu likumam;

4) fondēto pensiju shēmas līdzekļu pārvaldītājs, kas darbojas atbilstoši Valsts fondēto pensiju likumam;

5) atbrīvots ieguldījumu konsultants un ieguldījumu pārvaldnieks saistībā ar atbrīvoto kolektīvo ieguldījumu instrumentu;

6) trasts, ciktāl trasta pilnvarotā persona ir finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus attiecībā uz visiem trasta kontiem, kuri atzīti par kontiem, par kuriem jāsniedz ziņojums;

7) licencēts ieguldījumu pakalpojumu sniedzējs, ciktāl ziņojumu par attiecīgo kontu sniedz cita finanšu iestāde attiecībā uz tās turējumā esošajiem ziņošanai pakļautiem kontiem, kuros tiek turēti:

a) atbilstoši Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumam nodibināta ieguldījumu fonda daļas un līdzekļi,

b) atbilstoši Alternatīvo ieguldījumu fondu un to pārvaldnieku likumam nodibināta pārvaldītā alternatīvo ieguldījumu fonda daļas un līdzekļi,

c) tādas personas nauda un finanšu aktīvi, kura saņem ieguldījumu pakalpojumus un ieguldījumu blakuspakalpojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.06.2023. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

82.pants. Iesaistītās valsts persona

(1) Šīs nodaļas izpratnē iesaistītās valsts persona ir:

1) fiziskā persona vai juridisks veidojums, kas ir jebkuras iesaistītās valsts rezidents saskaņā ar tās nodokļu tiesību aktiem;

2) tādas mirušas personas mantojums (mantojuma masa), kura ir bijusi iesaistītās valsts rezidents saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem nodokļu jomā.

(2) Šīs nodaļas piemērošanas nolūkos tādu juridisku veidojumu kā līgumsabiedrību, līgumsabiedrību ar ierobežotu atbildību vai līdzīgu juridisku veidojumu, kam nodokļu piemērošanai nav rezidences vietas, uzskata par tās valsts rezidentu, kurā atrodas attiecīgā juridiskā veidojuma faktiskā vadība.

83.pants. Patiesais labuma guvējs

Šīs nodaļas izpratnē termins "patiesais labuma guvējs" tiek lietots Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma izpratnē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.02.2020. likumu, kas stājas spēkā 19.03.2020.)

84.pants. Juridisks veidojums un saistīts juridisks veidojums

(1) Šīs nodaļas izpratnē juridisks veidojums ir juridiskā persona vai līdzīgs nodibinājums, tajā skaitā kapitālsabiedrība, personālsabiedrība, biedrība, nodibinājums, trasts vai fonds.

(2) Šīs nodaļas izpratnē saistīts juridisks veidojums ir juridisks veidojums, kas ir saistīts ar citu juridisku veidojumu vienā no šādiem veidiem:

1) viens juridisks veidojums kontrolē citu juridisku veidojumu;

2) abus juridiskos veidojumus kontrolē kopīgi viena un tā pati persona;

3) abi juridiskie veidojumi ir šā likuma 68.panta pirmās daļas 2.punktā minētās ieguldījumu iestādes, kas tiek pārvaldītas kopīgi, un šāda kopējā pārvaldes organizācija nodrošina Ministru kabineta noteiktās kontu

pienācīgas pārbaudes procedūras.

(3) Šā panta otrajā daļā minētā kontrole nozīmē tiešas vai pastarpinātas īpašumtiesības uz vismaz 50 procentiem no juridiska veidojuma balsstiesīgajām akcijām (ieguldījuma daļām) vai pamatkapitāla (kopējā ieguldījuma).

85.pants. Nefinanšu juridisks veidojums

Šīs nodaļas izpratnē nefinanšu juridisks veidojums ir jebkurš juridisks veidojums, kas nav turētājiestāde, noguldījumu iestāde, ieguldījumu iestāde vai specializētā apdrošināšanas sabiedrība.

86.pants. Aktīvs nefinanšu juridisks veidojums

(1) Šīs nodaļas izpratnē aktīvs nefinanšu juridisks veidojums ir jebkurš nefinanšu juridisks veidojums (ar juridiskās personas statusu vai bez tā), kas atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

1) mazāk nekā 50 procenti no nefinanšu juridiska veidojuma ieņēmumiem iepriekšējā kalendāra gadā vai citā atbilstīgā ziņošanas periodā ir šā panta otrajā daļā minētie pasīvie ieņēmumi un mazāk nekā 50 procenti no nefinanšu juridiska veidojuma turētiem aktīviem iepriekšējā kalendāra gadā vai citā atbilstīgā ziņošanas periodā ir aktīvi, kuri tiek turēti šā panta otrajā daļā minēto pasīvo ieņēmumu veidošanai;

2) nefinanšu juridiska veidojuma akcijas tiek regulāri tirgotas vispāratzītā vērtspapīru tirgū vai nefinanšu juridisks veidojums ir tāda juridiska veidojuma saistīts juridisks veidojums, kura akcijas tiek tirgotas vispāratzītā vērtspapīru tirgū;

3) nefinanšu juridisks veidojums ir valdības iestāde, starptautiska organizācija, centrālā banka vai juridisks veidojums, kas pieder vienai no minētajām struktūrām;

4) nefinanšu juridiska veidojuma darbība ir saistīta ar vienas vai vairāku tādu ar šo veidojumu saistītu komercsabiedrību emitēto akciju turēšanu (pilnībā vai daļēji), kuras veic tirdzniecību vai citu komercdarbību, kas nav finanšu iestādes darbība, kā arī finansēšanas un citu pakalpojumu sniegšanu šādām saistītām komercsabiedrībām. Juridisku veidojumu nevar uzskatīt par aktīvu nefinanšu juridisku veidojumu, ja tas darbojas (vai sevi kā tādu deklarē) kā ieguldījumu fonds, piemēram, privātā kapitāla ieguldījumu fonds, riska kapitāla fonds, fonds, kas veic ieguldījumu darījumus, izmantojot aizņēmumā ņemtus līdzekļus, vai ieguldījumu instruments, kura nolūks ir iegādāties vai finansēt komercsabiedrības un tādējādi iegūt līdzdalību šādās komercsabiedrībās, turot kapitāla aktīvus ieguldīšanas nolūkā;

5) nefinanšu juridisks veidojums vēl neveic un arī iepriekš nav veicis saimniecisko darbību, bet tas veic kapitāla ieguldījumus aktīvos nolūkā veikt saimniecisko darbību, kas nav finanšu iestādes saimnieciskā darbība, ar nosacījumu, ka nefinanšu juridisks veidojums neatbilst šādam izņēmuma statusam, ja kopš tā sākotnējās izveides datuma ir pagājuši vismaz 24 mēneši;

6) nefinanšu juridisks veidojums nav bijis finanšu iestāde pēdējos piecus gadus un atrodas juridiska veidojuma aktīvu likvidācijas vai reorganizācijas procesā nolūkā turpināt vai atsākt tādu saimniecisko darbību, kas nav finanšu iestādes saimnieciskā darbība;

7) nefinanšu juridisks veidojums galvenokārt veic finansēšanas un riska ierobežošanas darbības ar saistītiem juridiskiem veidojumiem, kas nav finanšu iestādes, vai šādu juridisku veidojumu uzdevumā un nesniedz finansēšanas vai riska ierobežošanas pakalpojumus organizācijai, kura nav saistīts juridisks veidojums, ar nosacījumu, ka šādu saistītu juridisku veidojumu grupa galvenokārt ir iesaistīta saimnieciskā darbībā, kas nav finanšu iestādes saimnieciskā darbība;

8) nefinanšu juridisks veidojums atbilst visām šādām prasībām:

a) tas ir izveidots un darbojas vienīgi ar reliģiju, labdarību, zinātni, mākslu, kultūru, sportu vai ar izglītību saistītiem mērķiem vai arī ir izveidots un darbojas savā valstī vai citā rezidences valstī un ir profesionāla organizācija, biznesa savienība, tirdzniecības palāta, darba organizācija, lauksaimniecības vai dārzkopības organizācija, pilsoņu savienība vai organizācija, kas darbojas vienīgi sabiedrības kopējās labklājības veicināšanai,

b) tas ir atbrīvots no ienākuma nodokļa savā iesaistītajā valstī vai citā nodokļu rezidences valstī,

c) tam nav akcionāru vai dalībnieku, kam būtu īpašumtiesības vai labuma gūšanas intereses saistībā ar tā ienākumiem vai aktīviem,

d) saskaņā ar nefinanšu juridiska veidojuma iesaistītās valsts vai citas rezidences valsts piemērojamiem tiesību aktiem vai nefinanšu juridiska veidojuma dibināšanas dokumentiem nefinanšu juridiska veidojuma ienākumus vai aktīvus nedrīkst sadalīt vai izmantot par labu fiziskajai personai vai juridiskam veidojumam, kas nav labdarības iestāde, ja šāda sadalīšana vai izmantošana nav saistīta ar nefinanšu juridiska veidojuma veiktajām labdarības darbībām, vai izmantot, veicot atbilstīgu kompensācijas maksājumu par saņemtajiem pakalpojumiem vai maksājumu, kas ir nefinanšu juridiska veidojuma iegādāta īpašuma patiesā tirgus vērtībā,

e) saskaņā ar nefinanšu juridiska veidojuma reģistrācijas valsts (kas ir iesaistītā valsts) vai šā juridiskā veidojuma nodokļu rezidences valsts piemērojamiem tiesību aktiem vai nefinanšu juridiska veidojuma dibināšanas dokumentiem, šā nefinanšu juridiskā veidojuma likvidācijas vai reorganizācijas gadījumā visi juridiska veidojuma aktīvi tiek nodoti valdības iestādei vai citam bezpeļņas juridiskam veidojumam.

(2) Šīs nodaļas izpratnē par nefinanšu juridiska veidojuma pasīvajiem ieņēmumiem uzskata to ieņēmumu daļu, kuru veido:

1) dividendes;

2) procentu maksājumi un tiem pielīdzināmie maksājumi;

3) īres, nomas maksas un autoratlīdzības maksājumi (izņemot īres, nomas maksas un autoratlīdzības maksājumus, kas gūti juridiska veidojuma pamata komercdarbības ietvaros);

4) ieņēmumi no annuitātes līgumiem;

5) ieņēmumi, kas tiek gūti tādu finanšu aktīvu atsavināšanas darījumu rezultātā, kuri ģenerē šīs daļas 1., 2., 3. vai 4.punktā minētos ieņēmumus [izņemot ieņēmumus, kas tiek gūti brokera (dīlera) pamatdarbības rezultātā];

6) ieņēmumi, kas tiek gūti darījumos (ieskaitot nākotnes darījumus, darījumus ar opcijām un līdzīgus darījumus) ar finanšu aktīviem [izņemot ieņēmumus, kas tiek gūti brokera (dīlera) pamatdarbības rezultātā];

7) ieņēmumi no valūtas maiņas darījumiem [izņemot ieņēmumus, kas tiek gūti brokera (dīlera) pamatdarbības rezultātā];

8) mijmaiņas darījumu rezultāts [izņemot to, kas tiek gūts brokera (dīlera) pamatdarbības rezultātā];

9) summas, kas tiek gūtas no apdrošināšanas līgumiem ar līdzekļu uzkrāšanu;

10) citi ieņēmumi, kas pēc savas ekonomiskās būtības ir pielīdzināmi šīs daļas 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. vai 9.punktā minētajiem ieņēmumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

87.pants. Pasīvs nefinanšu juridisks veidojums

Šīs nodaļas izpratnē pasīvs nefinanšu juridisks veidojums ir:

1) nefinanšu juridisks veidojums (ar juridiskās personas statusu vai bez tā), kas neatbilst aktīvā nefinanšu juridiska veidojuma pazīmēm;

2) šā likuma 68.panta pirmās daļas 2.punktā minētā ieguldījumu iestāde, kas nav iesaistītās valsts finanšu iestāde.

88.pants. Persona, par kuru jāsniedz ziņojums

Šīs nodaļas izpratnē persona, par kuru jāsniedz ziņojums, ir jebkura iesaistītās valsts persona, kura nav:

1) juridisks veidojums, kura kapitāla daļas tiek regulāri tirgotas vienā vai vairākos regulētajos finanšu

instrumentu tirgos, vai ar to saistīts juridisks veidojums;

2) valdības institūcija;

3) starptautiska organizācija;

4) centrālā banka;

5) finanšu iestāde.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

89.pants. Ziņošanai pakļauts konts

Šīs nodaļas izpratnē par ziņošanai pakļautu kontu atzīst finanšu kontu, kura turētājs ir viena no šādām personām:

1) viena vai vairākas personas, par kurām jāsniedz ziņojums;

2) pasīvs nefinanšu juridisks veidojums ar vienu vai vairākiem patiesajiem labuma guvējiem, kuri pēc šajā nodaļā paredzēto kontu pienācīgas pārbaudes procedūru izpildes ir atzīstami par personām, par kurām jāsniedz ziņojums.

90.pants. Finanšu konti un to iedalījums atkarībā no kontā esošajiem aktīviem

(1) Šīs nodaļas izpratnē finanšu konti ir finanšu iestādes uzturēti konti, kas ir:

1) noguldījumu konts, kas ir jebkurš komerckonts, norēķinu konts, maksājuma konts, krājkonts, termiņa konts, krājaizdevuma konts vai konts, kuru apliecina noguldījuma sertifikāts, krājaizdevuma sertifikāts, ieguldījuma sertifikāts, parāda sertifikāts vai cits līdzīgs instruments un kuru uztur noguldījumu iestāde. Noguldījumu konts ietver arī:

a) summu, kuru apdrošināšanas sabiedrība saskaņā ar garantētu ieguldījumu līgumu vai līdzīgu līgumu tur, lai iemaksātu vai ieskaitītu par šo summu pienākošos procentus,

b) kontu, kurš atspoguļo visu klienta labā turēto elektronisko naudu,

c) kontu, kurā klienta labā tiek turēta viena vai vairākas centrālās bankas digitālās valūtas;

2) finanšu instrumentu konts, kas ir konts (kas nav apdrošināšanas līgums vai annuitātes līgums), kurā par labu klientam tiek turēts viens vai vairāki finanšu aktīvi;

3) attiecībā uz ieguldījumu iestādi — jebkādas līdzdalības daļas finanšu iestādes kapitālā vai parādkapitālā, izņemot līdzdalības daļas tādas ieguldījumu iestādes kapitālā vai parādkapitālā, kas ir ieguldījumu iestāde tikai tādēļ, ka tā sniedz klientam ieguldījumu konsultācijas vai pārvaldīšanas pakalpojumus saistībā ar tādu klienta finanšu aktīvu ieguldīšanu, pārvaldīšanu vai administrēšanu, kuri klienta vārdā ir ieguldīti citā finanšu iestādē;

4) attiecībā uz tādu finanšu iestādi, kas nav minēta šīs daļas 3.punktā, — jebkādas līdzdalības daļas iestādes kapitālā vai parādkapitālā, ja līdzdalība nodibināta tā, lai izvairītos no informācijas sniegšanas atbilstoši šā likuma 100.panta pirmajā daļā noteiktajam;

5) ar finanšu iestādi noslēgtie apdrošināšanas līgumi ar līdzekļu uzkrāšanu un annuitātes līgumi, izņemot tādus ar fizisko personu noslēgtos tūlītējas izmaksas annuitātes līgumus, kuri nav tirgum piesaistītie līgumi, neparedz atlīdzības saņemšanas tiesību nodošanu citām personām un saskaņā ar kuriem iemaksas tiek veiktas no izslēgtā konta izmaksātajiem pensiju vai invaliditātes maksājumiem.

(2) Par finanšu kontu šīs nodaļas piemērošanai neuzskata kontu, kas atbilstoši šā likuma 96.pantam atzīts par izslēgto kontu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

91.pants. Līdzdalības daļa kapitālā

(1) Šā likuma 90.panta pirmās daļas 3. un 4.punkta izpratnē par līdzdalības daļu kapitālā atzīst arī līdzdalības daļu peļņā.

(2) Attiecībā uz tādu trastu, kas ir finanšu iestāde, uzskata, ka līdzdalības daļu kapitālā tur jebkura persona, kuru uzskata par dibinātāju vai labuma guvēju saistībā ar visu trastu vai tā daļu, vai cita fiziskā persona, kura īsteno galīgo faktisko trasta kontroli. Personu, par kuru jāsniedz ziņojums, uzskata par labuma guvēju saistībā ar trastu, ja šādai personai ir tiesības tieši vai netieši (piemēram, ar nominālo finanšu aktīvu turētāja starpniecību) saņemt obligāto peļņas daļu vai šī persona tieši vai netieši var saņemt diskrecionāru (pēc ieskatiem vai norādījumiem) peļņas daļu no trasta.

92.pants. Annuitātes līgums

Šīs nodaļas izpratnē annuitātes līgums ir:

1) mūža pensijas apdrošināšanas līgums, saskaņā ar kuru ir paredzēta apdrošināšanas atlīdzība tādā laikposmā, kuru kopumā vai daļēji nosaka, ņemot vērā vienas vai vairāku fizisko personu paredzamo dzīves ilgumu;

2) līgums, kuru uzskata par annuitātes līgumu saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem vai pastāvošo praksi, kurā līgums noslēgts, un saskaņā ar kuru apdrošināšanas atlīdzība tiek maksāta noteiktā vairāku gadu laikposmā.

92.[1] pants. Apdrošināšanas līgums

Šīs nodaļas izpratnē apdrošināšanas līgums ir līgums (kas nav annuitātes līgums), saskaņā ar kuru apdrošinājuma devējs uzņemas saistības maksāt noteiktu summu, ja īstenojas konkrēti apstākļi, kas saistīti ar nāves, veselības, nelaimes gadījuma, saistību vai īpašuma risku.

(20.02.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.03.2020.)

93.pants. Apdrošināšanas līgums ar līdzekļu uzkrāšanu

Šīs nodaļas izpratnē apdrošināšanas līgums ar līdzekļu uzkrāšanu ir apdrošināšanas līgums (izņemot pārapdrošināšanas līgumu), kuram ir naudas vērtība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.02.2020. likumu, kas stājas spēkā 19.03.2020.)

94.pants. Naudas vērtība

(1) Šīs nodaļas izpratnē naudas vērtība ir summa, ko apdrošinājuma ņēmējs ir tiesīgs saņemt līguma izbeigšanas gadījumā vai apdrošinātais — apdrošināšanas līguma termiņa beigās (uzkrātais kapitāls) (to nosaka, neatskaitot maksu par līguma izbeigšanu vai aizdevumu saistībā ar apdrošināšanas līgumu), vai summa, ko persona var aizņemties saskaņā vai saistībā ar līguma noteikumiem — atkarībā no tā, kura summa ir lielāka.

(2) Neatkarīgi no šā panta pirmajā daļā minētā naudas vērtība neietver summu, kas jāmaksā saskaņā ar apdrošināšanas līgumu:

1) vienīgi pamatojoties uz tādas personas nāvi, attiecībā uz kuru ir spēkā dzīvības apdrošināšanas līgums;

2) kā apdrošināšanas atlīdzība personai savainojuma vai slimības gadījumā vai cita apdrošināšanas atlīdzība, ar kuru tiek kompensēti zaudējumi, kas rodas, iestājoties apdrošināšanas gadījumam;

3) kā iepriekš samaksātas apdrošināšanas prēmijas atmaksa (neņemot vērā atskaitījumus no apdrošināšanas prēmijas, — neatkarīgi no tā, vai tie ir piemēroti vai nav) saskaņā ar apdrošināšanas līguma (izņemot apdrošināšanas līgumu ar līdzekļu uzkrāšanu vai annuitātes līgumu) anulēšanu vai izbeigšanu vai apdrošinātā riska iespējamības samazināšanos apdrošināšanas līguma darbības laikā vai gadījumos, kad apdrošināšanas prēmijas tiek labotas ieraksta kļūdas vai citas līdzīgas kļūdas dēļ;

4) kā apdrošināšanas līguma darbības laikā izmaksājamas summas (bonusi), izņemot summas (bonusus) līguma termiņa beigu gadījumā, saskaņā ar apdrošināšanas līgumu, kura termiņa laikā apdrošināšanas

atlīdzības izmaksas paredzētas saskaņā ar šīs daļas 2.punktu;

5) kā iepriekš iemaksātu apdrošināšanas prēmiju atmaksa attiecībā uz tādu apdrošināšanas līgumu, par kuru apdrošināšanas prēmijas jāmaksā ne retāk kā reizi gadā, ja iepriekš iemaksāto apdrošināšanas prēmiju apmērs nepārsniedz ikgadējā perioda nākamo maksājamo apdrošināšanas prēmiju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.02.2020. likumu, kas stājas spēkā 19.03.2020.)

95.pants. Konta turētājs

(1) Šīs nodaļas izpratnē konta turētājs ir:

1) attiecībā uz apdrošināšanas līgumu ar līdzekļu uzkrāšanu vai annuitātes līgumu — persona, kurai ir tiesības saņemt uzkrātos līdzekļus vai mainīt līguma labuma guvēju. Ja neviens nevar saņemt uzkrātos līdzekļus vai mainīt līguma labuma guvēju, konta turētājs ir jebkura persona, kas līgumā norādīta kā īpašnieks, un jebkura persona, kura ir tiesīga saņemt maksājumu saskaņā ar līguma noteikumiem. Apdrošināšanas līguma ar līdzekļu uzkrāšanu vai annuitātes līguma termiņa beigās par konta turētāju tiek uzskatīta persona, kura ir tiesīga saņemt maksājumu saskaņā ar līguma noteikumiem;

2) attiecībā uz pārējiem kontiem — persona, ko finanšu iestāde, kurā atvērts konts, norādījusi vai identificējusi kā finanšu konta turētāju.

(2) Persona, kas nav finanšu iestāde, turot finanšu kontu citas personas labā (vārdā, uzdevumā) kā aģents, turētājs, nominālā konta turētājs, parakstītājs, ieguldījumu konsultants vai starpnieks, netiek uzskatīta par konta turētāju; par konta turētāju tiek uzskatīta persona, kuras labā (vārdā, uzdevumā) tiek turēts konts.

96.pants. Izslēgtais konts

(1) Šīs nodaļas izpratnē izslēgtais konts ir jebkurš no šādiem kontiem:

1) pensiju konts, kas atbilst visām šādām prasībām:

a) konts ir pakļauts regulējumam kā pensiju plāna dalībnieka personīgais konts vai ir daļa no reģistrētā vai regulētā pensiju plāna izmaksu nodrošināšanai (ieskaitot pensijas invaliditātes vai nāves gadījumā),

b) kontam ir piemērojami nodokļu atvieglojumi (proti, iemaksas kontā, kas citādi būtu pakļautas nodokļu uzlikšanai, ir atskaitāmas vai izslēgtas no konta turētāja ieņēmumiem vai tām uzliek nodokli ar samazinātu likmi, vai arī no konta gūtajiem ieguldījumu ienākumiem piemēro atliktos nodokļu maksājumus vai samazinātu nodokļu likmi),

c) par kontu katru gadu sniedz informāciju nodokļu administrēšanas iestādēm tiesību aktos paredzētajā kārtībā,

d) līdzekļu izņemšanai ir paredzēti īpaši nosacījumi — pensijas vecuma sasniegšana, invaliditāte vai nāve — vai arī tiek piemērotas sankcijas par līdzekļu izņemšanu pirms attiecīgo nosacījumu iestāšanās,

e) ikgadējo iemaksu maksimālais apjoms, piemērojot Ministru kabineta noteiktās pienācīgas pārbaudes procedūras, nepārsniedz summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000, vai maksimālā iemaksa kontā, piemērojot Ministru kabineta noteiktās pienācīgas pārbaudes procedūras, visa mūža garumā nepārsniedz summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 1 000 000;

2) finanšu konts, kas atbilst šīs daļas 1.punkta "e" apakšpunkta prasībām, būs atbilstošs tām arī tad, ja uz šādu finanšu kontu varētu pārnest aktīvus vai naudas summas no viena vai vairākiem finanšu kontiem, kuri atbilst šīs daļas 1. vai 3.punkta prasībām, vai no viena vai vairākiem pensiju fondiem, kuri atbilst šā likuma 76., 77. un 78.panta prasībām;

3) konts, kas atbilst visām šādām prasībām:

a) konts finanšu jomu reglamentējošos normatīvajos aktos tiek regulēts kā ieguldījumu instruments, kura mērķis nav pensiju uzkrājumi, un to regulāri tirgo regulētajā finanšu instrumentu tirgū vai konts tiek regulēts kā uzkrājumu mehānisms, kura mērķis nav pensiju uzkrājumi,

b) kontam ir piemērojami nodokļu atvieglojumi (proti, iemaksas kontā, kas citādi būtu pakļautas nodokļu uzlikšanai, ir atskaitāmas vai izslēgtas no konta turētāja ieņēmumiem vai tām uzliek nodokli ar samazinātu likmi, vai arī no konta gūtajiem ieguldījumu ienākumiem piemēro atliktos nodokļu maksājumus vai samazinātu nodokļu likmi),

c) līdzekļu izņemšanai ir paredzēti īpaši nosacījumi, kas saistīti ar ieguldījumu konta vai krājkonta mērķi (piemēram, izglītības vai medicīnas pabalstu sniegšanai), vai arī tiek piemērotas sankcijas par līdzekļu izņemšanu pirms šādu kritēriju izpildes,

d) ikgadējo iemaksu maksimālais apjoms nepārsniedz summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000, piemērojot Ministru kabineta noteiktās pienācīgas pārbaudes procedūras;

4) finanšu konts, kas atbilst šīs daļas 3.punkta "d" apakšpunkta prasībām, būs atbilstošs tām arī tad, ja uz šādu finanšu kontu var pārnest aktīvus vai naudas summas no viena vai vairākiem finanšu kontiem, kuri atbilst šīs daļas 1. vai 3.punkta prasībām, vai no viena vai vairākiem pensiju fondiem, kuri atbilst šā likuma 76., 77. un 78.panta prasībām;

5) dzīvības apdrošināšanas līgums, kas aptver laikposmu, kurš beidzas, pirms apdrošinātā persona sasniedz 90 gadu vecumu, ievērojot noteikumu, ka līgums atbilst visām šādām prasībām:

a) periodiskās prēmijas, kas laika gaitā nesamazinās, ir maksājamas vismaz katru gadu, kamēr līgums ir spēkā, vai līdz apdrošinātā persona sasniedz 90 gadu vecumu — atkarībā no tā, kurš laikposms ir īsāks,

b) līgumam nav tādas vērtības, kuru jebkura persona var saņemt, neizbeidzot līgumu (uzkrāto līdzekļu izņemšana, aizdevums vai kā citādi),

c) summa (izņemot izmaksas nāves gadījumā), kas maksājama, anulējot vai izbeidzot līgumu, nedrīkst pārsniegt kopējās atbilstoši līgumam iemaksātās prēmijas, atskaitot piemērojamos riska un komisiju maksājumus līguma darbības laikā, un jebkādas citas summas, kas izmaksātas pirms līguma anulēšanas vai izbeigšanas,

d) apdrošināšanas atlīdzības saņemšanas tiesības netiek nodotas citai personai peļņas gūšanas nolūkos;

6) konts, kurā tur vienīgi mirušās personas mantojumu, ja šā konta dokumentācijā ir atrodama mirušās personas testamenta kopija vai miršanas apliecība;

7) konts, kas tiek uzturēts saistībā ar tiesas lēmumu vai spriedumu;

8) konts, kas tiek uzturēts nekustamā vai kustamā īpašuma pārdošanas, maiņas, izīrēšanas vai iznomāšanas darījuma izpildei, ievērojot nosacījumu, ka konts atbilst visām šādām prasībām:

a) kontā tiek ieskaitīts vienīgi avansa maksājums, rokasnauda vai depozīts tādā apmērā, lai garantētu tādas saistības izpildi, kura ir tieši saistīta ar darījumu, vai līdzīgs maksājums, vai kontā tiek ieskaitīti tādi finanšu līdzekļi, kas saistīti ar īpašuma pārdošanu, maiņu, izīrēšanu vai iznomāšanu,

b) konts tiek uzturēts un izmantots vienīgi tādēļ, lai garantētu pircēja saistības samaksāt pirkuma cenu par īpašumu, pārdevēja iespējamās saistības vai īrnieka vai nomnieka saistības atlīdzināt īrētajam vai nomātajam īpašumam nodarītos zaudējumus saskaņā ar darījuma noteikumiem,

c) kontā esošie finanšu līdzekļi, ieskaitot no tiem gūtos ienākumus, ir izmaksājami vai citādi sadalāmi pircēja, pārdevēja, iznomātāja vai nomnieka interesēs (tostarp, lai izpildītu šādu personu saistības), īpašumu pārdodot, apmainot vai nododot, arī tad, ja darījums ir izbeigts,

d) konts nav finanšu nodrošinājuma konts vai līdzīgs konts, kas tiek uzturēts saistībā ar finanšu aktīva pārdošanu vai apmaiņu,

e) konts nav saistīts ar šā panta 11.punktā minēto kontu;

9) konts, kas tiek uzturēts saistībā ar finanšu iestādes, kura apkalpo ar nekustamo īpašumu nodrošinātu aizdevumu, pienākumu rezervēt maksājuma daļu vienīgi tādēļ, lai nodrošinātu ar nekustamo īpašumu saistīto nodokļu vai apdrošināšanas samaksu vēlāk;

10) konts, kas ir nodibināts saistībā ar finanšu iestādes pienākumu vienīgi nodrošināt nodokļu samaksu vēlāk;

11) noguldījumu konts, kas atbilst visām šādām prasībām:

a) kontā tiek ieskaitītas tikai tādas summas, kas paredzētas kredītkartes vai citas atjaunojamas kredītlīnijas debeta atlikuma (klientu parādsaistību) dzēšanai, un pārmaksa klientam netiek atmaksāta nekavējoties,

b) finanšu iestāde īsteno pasākumus un procedūras, lai novērstu to, ka kontā tiek ieskaitīta pārmaksa, kas pārsniedz summu, kura pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 50 000, vai lai nodrošinātu, ka pārmaksa, kas pārsniedz iepriekš minēto summu, klientam tiek atmaksātas 60 dienu laikā, minēto summu aprēķinam piemērojot Ministru kabineta noteiktās kontu pienācīgas pārbaudes procedūras. Šim nolūkam pārmaksas summā netiek ieskaitītas apstrīdēto maksājumu summas, bet tiek ieskaitītas kompensācijas par preču atpakaļatdošanu;

12) pensiju plāna dalībnieka individuālais konts, kas tiek regulēts atbilstoši Privāto pensiju fondu likumam;

13) valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieka konts, kas tiek regulēts saskaņā ar Valsts fondēto pensiju likumu;

14) konts, kas ir atvērts komercsabiedrības dibināšanai vai kapitāla palielināšanai un atbilst visām šādām prasībām:

a) konts tiek izmantots tikai tāda kapitāla noguldīšanai, kuru paredzēts izmantot komercsabiedrības dibināšanai vai tās kapitāla palielināšanai, kā noteikts Komerclikumā,

b) visi kontā turētie līdzekļi tiek iesaldēti līdz brīdim, kad finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, saņem neatkarīgu apstiprinājumu par komercsabiedrības nodibināšanu vai kapitāla palielināšanu,

c) konts pēc komercsabiedrības nodibināšanas vai kapitāla palielināšanas tiek slēgts vai pārveidots par komercsabiedrības kontu,

d) visi atmaksājamie līdzekļi, kas izriet no neveiksmīgas komercsabiedrības dibināšanas vai kapitāla palielināšanas, atskaitot pakalpojumu sniedzēja un tamlīdzīgas maksas, tiek veikti tikai tām personām, kuras bija līdzekļus iemaksājušas,

e) konts tika izveidots ne agrāk kā pirms 12 mēnešiem;

15) noguldījumu konts, kurā ir visa klienta labā turētā elektroniskā nauda un nevienā kalendāra gada vai cita atbilstoša pārskata perioda dienā slīdošā vidējā 90 dienu kopējā konta bilance vai vērtība dienas beigās jebkurā 90 secīgu dienu periodā nepārsniedz summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 10 000.

(2) Finanšu iestāde ir tiesīga par izslēgtu kontu atzīt iepriekšpastāvējušu fiziskās personas finanšu kontu (izņemot annuitātes līgumu), kas atbilst visām šādām pazīmēm:

1) tā ikgadējais konta beigu atlikums nepārsniedz summu, kas pēc Eiropas Centrālās bankas publicētā *euro* atsauces kursa ir ekvivalenta *euro* un atbilst USD 1000;

2) konta turētājs saistībā ar šo kontu vai konta turētāja citu kontu attiecīgajā finanšu iestādē pēdējo triju gadu laikā nav veicis nevienu darījumu;

3) finanšu iestāde pēdējo sešu gadu laikā nav saņēmusi no konta turētāja jaunu, papildu vai precizētu informāciju saistībā ar šā konta vai konta turētāja cita konta uzturēšanu;

4) attiecīgā finanšu iestāde pēdējo sešu gadu laikā nav sazinājusies ar konta turētāju saistībā ar jebkuru kontu, ko tas tur šajā finanšu iestādē, ja par izslēgtu tiek atzīts konts, kas ir apdrošināšanas līgums ar līdzekļu uzkrājumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.06.2023. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

97.pants. Iepriekšpastāvējis konts

(1) Iepriekšpastāvējis konts ir fiziskās personas vai juridiska veidojuma konts, ko finanšu iestāde uztur kontu kategorijas noteikšanas datumā. Kontu kategorijas noteikšanas datums kontiem, kuru turētājs vai patiesais labuma guvējs ir citas Eiropas Savienības valsts nodokļu rezidents, ir 2015.gada 31.decembris. Ministru kabinets, nosakot iesaistīto valstu sarakstu, attiecībā uz katru iesaistīto valsti, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts un ar kuru notiek automātiskā informācijas apmaiņa par finanšu kontiem, nosaka kontu kategorijas noteikšanas datumu.

(2) Iepriekšpastāvējis konts ir arī finanšu konts, kas atvērts pēc kontu kategorijas noteikšanas datuma, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

1) šāda konta turētājs jau līdz minētajam datumam tur attiecīgajā finanšu iestādē (vai ar to saistītā juridiskā veidojumā, kas darbojas Latvijas Republikā) citu finanšu kontu, kas ir atzīstams par iepriekšpastāvējušu kontu saskaņā ar šā panta pirmo daļu;

2) finanšu iestāde (vai attiecīgi ar to saistīts juridisks veidojums, kas darbojas Latvijas Republikā) visus šā konta turētāja kontus uzskata par vienotu finanšu kontu, piemērojot Ministru kabineta noteiktās kontu pienācīgas pārbaudes procedūras, kuras attiecas uz kontu beigu atlikuma vai vērtības noteikšanu un paļaušanos uz konta turētāja paša sniegto apliecinājumu vai dokumentārajiem pierādījumiem;

3) finanšu iestāde, piemērojot atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprinātās klientu identifikācijas un izpētes procedūras attiecībā uz šo kontu, ir tiesīga paļauties uz minēto procedūru piemērošanas rezultātiem, kas attiecas uz šā panta pirmajā daļā norādīto iepriekšpastāvējušo kontu;

4) lai atvērtu finanšu kontu pēc šajā pantā pirmajā daļā norādītā datuma, konta turētājam nav jāsniedz jauna, papildu vai precizēta informācija, izņemot tādu informāciju, kas iesniedzama šīs nodaļas regulējuma mērķu sasniegšanai.

(3) Ja finanšu iestāde izmanto šā likuma 99.panta ceturtajā daļā noteiktās tiesības, tā par kontu kategorijas noteikšanas datumu uzskata 2015.gada 31.decembri.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.02.2020. likumu, kas stājas spēkā 19.03.2020.)

98.pants. Jauns konts

Par jaunu kontu atzīst finanšu iestādes uzturētu kontu, kas atvērts pēc kontu kategorijas noteikšanas datuma, izņemot gadījumus, kad finanšu iestāde to atzīst par iepriekšpastāvējušu kontu saskaņā ar šā likuma 97.panta otro daļu.

99.pants. Pienācīgas pārbaudes procedūras

(1) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā finanšu iestāde izpilda kontu pienācīgas pārbaudes procedūras.

(1^1) Finanšu iestādei, atverot kontu, ir pienākums iegūt klienta paša sniegtu apliecinājumu par nodokļu rezidenci un izvērtēt sniegtās informācijas pareizumu un patiesumu, pamatojoties uz datiem, kurus finanšu iestāde iegūst par klientu saistībā ar konta atvēršanu un atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprināto klientu identifikācijas un izpētes procedūru piemērošanas gaitā, lai pārliecinātos, vai uz apliecinājumā sniegto informāciju var paļauties. Finanšu iestādei ir pienākums iegūt tādu klienta paša sniegtu apliecinājumu par nodokļu rezidenci, uz kuru var paļauties, pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā 90 dienu laikā pēc konta atvēršanas.

(1^2) Finanšu iestāde 90 dienu laikā pēc šā panta $1.^1$ daļā minētā konta atvēršanas nepieļauj jebkādu līdzekļu kustību un darījumus saistībā ar kontu līdz brīdim, kad iegūts tāds klienta paša sniegts apliecinājums par nodokļu rezidenci, uz kuru var paļauties, izņemot gadījumus, kad uzņēmējdarbības specifikas vai darījuma veida dēļ finanšu iestāde nevar iegūt klienta paša sniegtu apliecinājumu par nodokļu rezidenci pēc konta atvēršanas, tajā skaitā šādos gadījumos:

1) pasīva nefinanšu juridiska veidojuma daļu nodošana bez finanšu iestādes iesaistīšanās jaunam īpašniekam, kurš tā rezultātā kļūst par personu, par kuru jāsniedz ziņojums;

2) apdrošināšanas līguma nodošana citai personai.

(1^3) Ja šajā likumā noteiktajā termiņā un kārtībā finanšu iestāde neiegūst tādu klienta paša sniegtu apliecinājumu par nodokļu rezidenci, uz kuru var paļauties, konts tiek slēgts.

(2) Finanšu iestāde noskaidro, vai jauns konts ir pakļauts ziņošanai šajā nodaļā noteiktajā kārtībā, pamatojoties uz finanšu iestādes klienta paša sniegtajā apliecinājumā par nodokļu rezidenci ietverto informāciju, ja vien tā nenonāk pretrunā ar datiem, kurus finanšu iestāde iegūst par klientu saistībā ar konta atvēršanu un atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprināto klientu identifikācijas un izpētes procedūru piemērošanas gaitā.

(3) Finanšu iestāde noskaidro, vai iepriekšpastāvējis konts ir pakļauts ziņošanai šajā nodaļā paredzētajā kārtībā saskaņā ar Ministru kabineta noteiktajām pienācīgas pārbaudes procedūrām, tostarp pamatojoties arī uz informāciju, kuru finanšu iestāde iegūst par klientu saistībā ar konta atvēršanu un atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprināto klientu identifikācijas un izpētes procedūru piemērošanas gaitā. Finanšu iestāde, noskaidrojot, vai iepriekšpastāvējis konts ir pakļauts ziņošanai šajā nodaļā noteiktajā kārtībā, ir tiesīga arī pamatoties tikai uz klienta paša sniegtajā apliecinājumā par nodokļu rezidenci ietverto informāciju, ja vien tā nenonāk pretrunā ar datiem, ko finanšu iestāde iegūst par klientu saistībā ar konta atvēršanu un atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprināto klientu identifikācijas un izpētes procedūru piemērošanas gaitā.

(4) Finanšu iestāde ir tiesīga piemērot šajā nodaļā un Ministru kabineta noteikumos minētās kontu pienācīgas pārbaudes procedūras arī attiecībā uz tiem finanšu kontiem, kuru turētāji vai patiesā labuma guvēji pienācīgas pārbaudes veikšanas laikā nav uzskatāmi par personām, attiecībā uz kurām jāsniedz šā likuma 100.pantā minētā informācija.

(5) Finanšu iestāde ir tiesīga izmantot ārpakalpojumu sniedzējus šajā nodaļā noteikto pienākumu izpildei, uzņemoties atbildību par ārpakalpojumu sniedzēju darbībām vai bezdarbību.

(6) Finanšu konta turētājam un pasīva nefinanšu juridiska veidojuma patiesajam labuma guvējam ir pienākums finanšu iestādes noteiktajā termiņā iesniegt finanšu iestādei pareizu un patiesu paša apliecinājumu par nodokļu rezidences vietu vai jaunus dokumentārus pierādījumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.02.2020. un 08.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 04.07.2023.)

100.pants. Finanšu iestādes pienākumi

(1) Šā likuma 71.pantā minētajai finanšu iestādei ir pienākums sniegt Valsts ieņēmumu dienestam par katru ziņošanai pakļauto kontu, ko finanšu iestāde noskaidro saskaņā ar Ministru kabineta noteiktajām kontu pienācīgas pārbaudes procedūrām, šādu informāciju:

1) ja konta turētājs ir fiziskā persona, — iesaistītās valsts personas (kas ir konta turētājs) vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta, adrese, attiecīgās iesaistītās valsts nosaukums, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs (ja tāds tiek piešķirts) un norāde, vai konta turētājs ir iesniedzis tādu paša sniegtu apliecinājumu par nodokļu rezidenci, uz kuru var paļauties;

2) ja konta turētājs ir juridisks veidojums, — iesaistītās valsts personas (kas ir konta turētājs) nosaukums, adrese, attiecīgās iesaistītās valsts nosaukums, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs (ja tāds tiek piešķirts) un norāde, vai konta turētājs ir iesniedzis tādu paša sniegtu apliecinājumu par nodokļu rezidenci, uz kuru var paļauties;

3) ja konta turētājs ir juridisks veidojums un šim veidojumam ir viens vai vairāki patiesā labuma guvēji, kas pēc pienācīgas pārbaudes procedūru piemērošanas ir atzīti par personām, par kurām jāsniedz ziņojums, — konta turētāja nosaukums, adrese, ziņas par iesaistītās valsts un citas valsts nodokļu rezidenta statusu, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs (ja tāds tiek piešķirts), katra patiesā labuma guvēja (kas ir iesaistītās valsts persona, par kuru jāsniedz ziņojums) vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta, personas, par kuru jāsniedz ziņojums, statuss (ja persona ir juridiskā veidojuma patiesais labuma guvējs), adrese, attiecīgās iesaistītās valsts nosaukums, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs (ja tāds tiek piešķirts), kā arī norāde, vai par katru personu, par kuru jāsniedz ziņojums, ir iesniegts apliecinājums par nodokļu rezidenci, uz kuru var paļauties;

3^1) norāde, vai ziņošanai pakļautais konts ir kopīgs konts, attiecīgi norādot arī konta turētāju skaitu;

4) konta numurs (vai funkcionālais ekvivalents, ja konta numura nav), konta veids un norāde, vai tas ir jauns konts vai iepriekšpastāvējis konts;

5) finanšu iestādes, kas sniedz ziņojumus, nosaukums un identifikācijas numurs (ja tāds ir);

6) konta beigu atlikums vai vērtība (tostarp — attiecībā uz uzkrājošās apdrošināšanas līgumu vai annuitātes līgumu — vērtība naudā vai atpirkuma summa) attiecīgā kalendāra gada vai cita attiecīgā ziņošanas perioda beigās vai, ja konts attiecīgajā gadā vai ziņošanas periodā tika slēgts, informācija par konta slēgšanu;

7) par finanšu instrumentu kontu:

a) procentu kopējā bruto summa, dividenžu kopējā bruto summa, citu ienākumu, kuri gūti saistībā ar kontā turētajiem aktīviem, kopējā bruto summa, kas katrā gadījumā iemaksāta kontā vai kreditēta uz kontu (vai saistībā ar kontu) kalendāra gadā vai citā attiecīgajā ziņošanas periodā,

b) kopējie bruto ieņēmumi no finanšu aktīvu pārdošanas vai dzēšanas, kuri iemaksāti kontā vai kreditēti uz kontu kalendāra gadā vai citā attiecīgajā ziņošanas periodā, kurā finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, rīkojās kā turētājiestāde, ieguldījumu iestāde, nominālais finanšu aktīvu turētājs vai kā konta turētāja aģents;

8) par noguldījumu kontu — procentu kopējā bruto summa, kas iemaksāta kontā vai kreditēta uz kontu kalendāra gadā vai citā attiecīgajā ziņošanas periodā;

8^{1}) statuss, atbilstoši kuram persona, par kuru jāsniedz ziņojums, ir līdzdalības daļu kapitālā turētāja, ja šīs līdzdalības daļas tiek turētas ieguldījumu iestādē, kas izveidota uz līguma pamata;

9) par jebkuru tādu ziņošanai pakļautu finanšu kontu, kas nav minēts šīs daļas 7. vai 8.punktā, — kopējā bruto summa, kura iemaksāta vai kreditēta konta turētājam saistībā ar kontu (tostarp kopējā summa par jebkādiem ar dzēšanu saistītiem maksājumiem konta turētājam) kalendāra gadā vai citā attiecīgajā ziņošanas periodā, attiecībā uz kuru finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, ir maksājuma saistībām pakļauta persona vai parādnieks.

(2) Atbilstoši šā panta pirmajai daļai paziņotajā informācijā norāda katras summas valūtu.

(3) Ja ziņošanai pakļauts konts ir iepriekšpastāvējis konts, neatkarīgi no šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punkta noteikumiem finanšu iestādei nav pienākuma ziņot konta turētāja, patiesā labuma guvēja nodokļu maksātāja identifikācijas numuru vai dzimšanas datumu, ja šāda nodokļu maksātāja identifikācijas numura vai dzimšanas datuma nav finanšu iestādes rīcībā. Finanšu iestādei, kas sniedz ziņojumus, ir pienākums veikt nepieciešamās papildu darbības, lai iegūtu nodokļu maksātāja identifikācijas numuru vai dzimšanas datumu attiecībā uz iepriekšpastāvējušiem kontiem līdz tā otrā kalendāra gada beigām, kas seko gadam, kurā iepriekšpastāvējuši konti tika identificēti kā konti, par kuriem jāsniedz ziņojums, un tad, kad tai atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumam finanšu iestādes apstiprināto klientu identifikācijas un izpētes procedūru piemērošanas gaitā nepieciešams atjaunot informāciju par iepriekšpastāvējušu kontu.

(4) Neatkarīgi no šā panta pirmās daļas 1. un 3.punkta noteikumiem dzimšanas vietas dati nav jāziņo, izņemot gadījumus, kad:

1) finanšu iestādei, kas sniedz ziņojumus, ir bijis pienākums iegūt un ziņot šos datus saskaņā ar citiem normatīvajiem aktiem;

2) tie pieejami elektroniski uzmeklējamos datos, ko uztur finanšu iestāde, kura sniedz ziņojumus.

(4^{1}) Neatkarīgi no šā panta pirmās daļas 7. punkta "b" apakšpunkta noteikumiem un tad, ja finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, attiecībā uz jebkuru skaidri noteiktu kontu grupu neizvēlas citādi, bruto ieņēmumi no finanšu aktīvu pārdošanas vai dzēšanas nav jāziņo, ciktāl finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, par šādiem bruto ieņēmumiem no minēto finanšu aktīvu pārdošanas vai dzēšanas ziņo saskaņā ar šā likuma 15. panta divpadsmitajā daļā noteikto.

(5) Kārtību, kādā finanšu iestādes šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju sniedz Valsts ieņēmumu dienestam nodošanai citas valsts kompetentajai iestādei un Valsts ieņēmumu dienests šo informāciju nodod citu valstu kompetentajām iestādēm, nosaka Ministru kabinets.

(6) Finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, pirms ziņojumu sniegšanas Valsts ieņēmumu dienestam informē

savus klientus, par ko jāsniedz ziņojums un ka viņu dati tiks apstrādāti un nosūtīti Valsts ieņēmumu dienestam šajā nodaļā noteiktajā kārtībā un paredzētajam mērķim.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.02.2020. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026. Sk. pārejas noteikumu 251. punktu)

101.pants. Valsts ieņēmumu dienesta pienākumi attiecībā uz informācijas apmaiņu par finanšu kontiem

(1) Valsts ieņēmumu dienests šā likuma 100.panta pirmajā daļā noteikto informāciju iesaistītās valsts kompetentajai iestādei sniedz vismaz reizi gadā ne vēlāk kā deviņu mēnešu laikā pēc tā kalendāra gada beigām, uz kuru attiecas informācija.

(2) Sarakstu ar izņēmuma finanšu iestāžu un izslēgto finanšu kontu veidiem Valsts ieņēmumu dienests nosūta Eiropas Komisijai publicēšanai Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

101.[1] pants. Automātiskās informācijas apmaiņas par finanšu kontiem uzraudzība

Lai nodrošinātu automātiskās informācijas apmaiņas par finanšu kontiem efektīvas īstenošanas uzraudzību, finanšu iestāde nodrošina Valsts ieņēmumu dienestam piekļuvi procedūrām, dokumentiem un informācijai, kas minēta Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma 11.[1] panta pirmajā un devītajā daļā, 18., 18.[1], 18.[2] un 37. pantā.

(16.11.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.02.2020. likumu, kas stājas spēkā 19.03.2020.)

101.[2] pants. Izvairīšanās no informācijas sniegšanas automātiskās informācijas par finanšu kontiem apmaiņai

Ja fiziskā persona, juridisks veidojums vai finanšu iestāde, kurai noteikts pienākums sniegt ziņojumu, veic darbības, kuru galvenais mērķis vai viens no galvenajiem mērķiem ir izvairīties no šajā nodaļā noteikto pienākumu pildīšanas, šajā likumā noteiktie pienākumi attiecīgajai personai saglabājas tādi paši, kādi tie būtu, ja šīs darbības nebūtu veiktas.

(20.02.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.03.2020.)

XIII nodaļa
Galvenā būvdarbu veicēja atbildības nodrošinājums par apakšuzņēmēja darba ņēmēju, kas nodarbināts publiska būvdarbu līguma vai būvdarbu līguma izpildē

(Nodaļa izslēgta ar 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

102.pants. Galvenais būvdarbu veicējs

(Izslēgts ar 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

103.pants. Apakšuzņēmējs

(Izslēgts ar 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

104.pants. Atbildības nodrošinājums

(Izslēgts ar 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

105.pants. Atbildības nodrošinājuma aprēķināšanas, maksāšanas un uzskaites kārtība

(Izslēgts ar 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

106.pants. Atbildība par atbildības nodrošinājuma samaksu

(Izslēgts ar 22.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

XIV nodaļa
Elektroniskās informācijas uzskaite būvlaukumā un tās izmantošana

(Nodaļa 22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017. Sk. pārejas noteikumu 192. punktu)

107. pants. Galvenais būvdarbu veicējs

(1) Šīs nodaļas izpratnē galvenais būvdarbu veicējs ir būvdarbu veicējs, kurš veic būvdarbus savām vajadzībām vai ir noslēdzis līgumu ar būvniecības ierosinātāju par jaunas trešās grupas būves būvniecību vai par būvdarbiem, kuru izmaksas ir 170 000 *euro* vai vairāk (turpmāk — būvdarbu līgums), un kurš būvdarbus veic pats vai būvdarbu līgumā noteiktu saistību vai tās daļu nodod izpildei apakšuzņēmējam.

(2) Ja vienā būvlaukumā vairāki būvdarbu veicēji atbilst šā panta pirmajā daļā lietotajam jēdzienam "galvenais būvdarbu veicējs", tad galvenais būvdarbu veicējs šā likuma izpratnē ir tas būvdarbu veicējs, kas par tādu uzskatāms saskaņā ar būvniecības jomu regulējošiem normatīvajiem aktiem.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019., 06.07.2021. un 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025. Sk. pārejas noteikumu 244. punktu)

108. pants. Apakšuzņēmējs

Šīs nodaļas izpratnē apakšuzņēmējs ir galvenā būvdarbu veicēja vai būvniecības ierosinātāja nolīgta persona vai savukārt tās nolīgta persona (izņemot būvprojekta izstrādātāju un autoruzraudzības veicēju), kura veic darbu būvlaukumā būvdarbu līguma izpildei vai nodrošina darbaspēku.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

109. pants. Būvlaukumā nodarbināta persona

Šīs nodaļas izpratnē par būvlaukumā nodarbinātu personu uzskatāms galvenā būvdarbu veicēja vai apakšuzņēmēja darba ņēmējs, kas veic darbu būvlaukumā būvdarbu līguma izpildei. Par būvlaukumā nodarbinātu personu uzskatāma arī fiziskā persona, kas reģistrējusies kā saimnieciskās darbības veicēja, iekšzemes darba ņēmējs pie darba devēja — ārvalstnieka, ārvalstu darba ņēmējs pie darba devēja — ārvalstnieka, ja minētās personas veic darbu būvlaukumā būvdarbu līguma izpildei, kā arī persona, kas darbu būvlaukumā būvdarbu līguma izpildei veic darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēja labā un vadībā, un būvuzraugs.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

110. pants. Elektroniskā darba laika uzskaite būvlaukumā

(1) Darba laika uzskaiti būvlaukumā nodrošina elektroniskā veidā, izmantojot elektroniskās darba laika uzskaites sistēmu un šā likuma 111. pantā noteikto personas identifikācijas nodrošināšanai izmantojamo līdzekli. Elektroniskās darba laika uzskaites sistēma ir auditēta (tai nodrošināta sākotnējā un ne retāk kā vienu reizi divos gados ārējā drošības pārbaude, kas iekļauj arī ielaušanās testu un atbilstības šā likuma XIV nodaļā noteiktajām prasībām pārbaudes veikšanu) elektroniska sistēma, kurā tiek nodrošināta būvlaukumā nodarbināto personu darba laika (šīs nodaļas izpratnē par darba laiku uzskatāms viss laika periods, kurā persona atrodas būvlaukumā) elektroniska reģistrācija, uzskaite un datu glabāšana, lai nodotu minētos datus iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē.

(2) Ārējo drošības pārbaudi elektroniskās darba laika uzskaites sistēmai nodrošina persona, kura organizē un vada šīs sistēmas darbību (turpmāk šajā nodaļā — sistēmas pārzinis), pasūtot šādas pārbaudes veikšanu ar sistēmas pārzini nesaistītai personai.

(3) Ministru kabinets nosaka prasības personai, kas var veikt šā panta pirmajā daļā noteikto ārējo drošības pārbaudi elektroniskās darba laika uzskaites sistēmai.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

111. pants. Būvlaukumā nodarbinātas personas elektroniskā identifikācija

(1) Būvlaukumā nodarbinātas personas identificēšanai izmantojama individuāli pielāgota ierīce vai informācijas tehnoloģiju risinājums, kas nodrošina būvlaukumā nodarbinātas personas identificēšanu un darba laika reģistrēšanu

elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā.

(2) Elektroniskās identifikācijas risinājumu personas identificēšanai būvlaukumā galvenais būvdarbu veicējs nodrošina arī personai, kas uzturas norobežota būvlaukuma teritorijā, bet nav nodarbināta būvdarbu veikšanā būvlaukumā un nav uzskatāma par būvlaukumā nodarbinātu personu.

(3) Šā panta otrajā daļā noteiktā prasība par elektroniskās identifikācijas risinājuma piešķiršanu nav piemērojama attiecībā uz tiesībaizsardzības iestāžu, valsts drošības iestāžu, kontrolējošo institūciju vai palīdzības dienestu pārstāvjiem, kā arī uz autovadītājiem, kuri veic būvizstrādājumu vai citu izstrādājumu piegādi būvlaukumā.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019. un 06.07.2021. likumu, kas stājas spēkā 05.08.2021.)

112. pants. Vienotā elektroniskās darba laika uzskaites datubāze

(1) Lai apkopotu un uzturētu elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā iekļautos datus, kā arī izsniegtu tos šajā pantā minētajām iestādēm to funkciju veikšanai, tiek izveidota vienotā elektroniskās darba laika uzskaites datubāze, kas ir Būvniecības informācijas sistēmas sastāvdaļa.

(2) Vienoto elektroniskās darba laika uzskaites datubāzi izmanto:

1) Valsts ieņēmumu dienests — iedzīvotāju ienākuma nodokļa, valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu un mikrouzņēmumu nodokļa administrēšanai;

2) Valsts darba inspekcija — darba tiesiskās attiecības reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanas uzraudzībai un kontrolei;

3) būvvaldes un institūcijas, kuras pilda būvvaldes funkcijas, — būvspeciālistu pienākumu izpildes un būvkomersantu darbības kontrolei atbilstoši Būvniecības likuma 6.[1] panta pirmās daļas 1. punktam un 12. panta trešās daļas 1. punktam;

4) Centrālā statistikas pārvalde — darba samaksas statistikas analīzei un novērtējumam;

5) Valsts robežsardze — personām, kuras Imigrācijas likuma izpratnē ir uzskatāmas par ārzemniekiem, normatīvajos aktos noteiktās ieceļošanas, uzturēšanās un izceļošanas kārtības ievērošanas kontrolei;

6) būvspeciālistu kompetences pārbaudes iestādes — būvspeciālistu patstāvīgās prakses uzraudzībai atbilstoši Būvniecības likuma 13. panta 9.[1] daļai.

(3) Vienotās elektroniskās darba laika uzskaites datubāzes dati, kas nesatur fizisko personu identificējošu informāciju, var tikt izmantoti būvniecības politikas veidošanai un būvniecības nozares vispārīgās pārraudzības īstenošanai.

(4) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas dati sniedzami iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē.

(5) *(Izslēgta ar 30.05.2019. likumu)*

(6) *(Izslēgta ar 30.05.2019. likumu)*

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2017., 30.05.2019., 06.07.2021., 22.06.2023. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

113. pants. Elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrējamie dati un prasības attiecībā uz elektroniskās darba laika uzskaites sistēmu

(1) Elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā katrā būvlaukumā tiek reģistrēti un uzkrāti šādi dati:

1) par būvlaukumā nodarbinātu personu:

a) vārds un uzvārds,

b) personas kods (ja personai nav personas koda, — dzimšanas datums, mēnesis un gads vai vīzas vai uzturēšanās atļaujas numurs, kas apliecina, ka ārvalstniekam piešķirtas tiesības uz nodarbinātību),

c) amats,

d) darba devēja nosaukums vai vārds un uzvārds (ja darba devējs ir fiziskā persona),

e) darba devējam piešķirtais Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vienotais reģistrācijas numurs vai Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāja reģistrācijas kods, vai cits identifikācijas numurs (ja darba devējs ir ārvalstī reģistrēta juridiskā persona),

f) būvatļaujas numurs vai nekustamā īpašuma objekta kadastra apzīmējums (ja būvatļauja nav izsniegta),

g) laiks, kad persona ieradusies būvlaukumā un atstājusi to,

h) summārais laiks — šā punkta "g" apakšpunktā minētie dati, kas atspoguļoti kā diennakts summārais darba laiks kalendāra mēneša ietvaros par katru būvlaukumā nodarbināto personu. Summārais laiks ietver arī darba tiesiskās attiecības reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktos pārtraukumus darbā;

2) par personu, kas uzturas būvlaukumā un nav nodarbināta būvdarbu veikšanā būvlaukumā:

a) vārds un uzvārds,

b) personas kods; ja personai nav personas koda, — dzimšanas datums, mēnesis un gads,

c) laiks, kad persona ieradusies būvlaukumā un atstājusi to,

d) atrašanās laiks būvlaukumā, kas atspoguļots kā diennakts summārais laiks;

3) par galvenā būvdarbu veicēja noslēgto būvdarbu līgumu ar būvniecības ierosinātāju un, ja mainās līguma summa, šā līguma grozījumiem:

a) būvniecības ierosinātāja nosaukums vai vārds un uzvārds (ja būvniecības ierosinātājs ir fiziskā persona),

b) būvniecības ierosinātājam piešķirtais Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vienotais reģistrācijas numurs vai Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāja reģistrācijas kods, vai personas kods (ja būvniecības ierosinātājs ir fiziskā persona), vai cits identifikācijas numurs (ja būvniecības ierosinātājs ir ārvalstī reģistrēta juridiskā persona),

c) līguma datums,

d) līguma summa vai, ja ar līguma grozījumiem mainās līguma summa, līguma jaunā summa;

4) iepriekšējā mēnesī samaksātā līguma summa vai tās daļa (gan būvniecības ierosinātāja norēķini ar būvdarbu veicējiem, gan galvenā būvdarbu veicēja norēķini ar saviem apakšuzņēmējiem, gan apakšuzņēmēju norēķini ar saviem apakšuzņēmējiem).

(2) Elektroniskās darba laika uzskaites sistēma attiecībā uz sistēmas informācijas resursiem [programmatūru, datnēm (arī tām, kas satur sistēmā glabājamo, apstrādājamo un sistēmas lietotājiem pieejamo informāciju) un sistēmas dokumentāciju] izmanto programmatūru, ar kuru veic auditācijas pierakstus, reģistrējot datus par notikumiem sistēmā, lai nodrošinātu iespēju novērtēt to ietekmi uz sistēmas drošību. Ministru kabinets nosaka prasības auditācijas pierakstu veidošanai, uzglabāšanai un izsniegšanai.

(3) Elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā, tajā skaitā tās programmatūrā, nedrīkst iestrādāt tādas funkcijas kā automātiskas vai iepriekš ieprogrammētas darbības šajā sistēmā reģistrēto datu labošanai, mainīšanai vai dzēšanai, būvlaukumā nodarbināto personu darba laika reģistrācijai, tajā skaitā laika, kad persona ieradusies būvlaukumā un atstājusi to, automātiskai reģistrācijai, vai šajā sistēmā reģistrētajiem datiem darba tiesiskās attiecības reglamentējošos normatīvajos aktos paredzēto pārtraukumu darbā atskaitīšanai.

(4) Šā panta pirmās daļas 1. punkta "g" un "h" apakšpunktā, 2. punkta "c" un "d" apakšpunktā, 3. punkta "c" un "d" apakšpunktā un 4. punktā noteiktie dati, kas reģistrēti un uzkrāti elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā, nav labojami vai maināmi. Ja šā panta pirmās daļas 1. punkta "g" un "h" apakšpunktā un 2. punkta "c" un "d"

apakšpunktā noteiktie dati, kas reģistrēti elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā, nesakrīt ar personas faktiski būvlaukumā pavadīto laiku, šajā sistēmā papildus uzkrātajiem datiem galvenais būvdarbu veicējs reģistrē informāciju par personas faktiski būvlaukumā pavadīto laiku, norādot faktisko ierašanās laiku būvlaukumā, faktisko laiku, kad persona būvlaukumu atstāja, faktisko summāro laiku, kā arī pamatojumu, kāpēc dati, kas reģistrēti elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā, nesakrīt ar personas faktiski būvlaukumā pavadīto laiku. Ja elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā tiek konstatēti nekorekti (kļūdaini vai nepareizi) reģistrēti dati, izņemot šīs daļas pirmajā teikumā minētos, datus koriģē, nodrošinot elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā notikumu auditācijas pierakstus, kuros ietverta informācija par attiecīgajām korekcijām, tajā skaitā identificējoša informācija par korekcijas veicēju, korekcijas veikšanas datumu un laiku, veikto korekciju (dati dzēsti, laboti, mainīti vai papildināti) un koriģētajiem datiem (vērtība pirms un pēc labošanas vai mainīšanas).

(5) Elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas pieejamība nodrošināma ne mazāk kā 96,7 procentu apmērā mēnesī.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019., 22.06.2023. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025. Sk. pārejas noteikumu 248. punktu)

114. pants. Elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas datu glabāšana, nodošana iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē un izsniegšana

(1) Galvenais būvdarbu veicējs nodrošina elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrēto un uzkrāto datu:

1) glabāšanu Latvijas teritorijā izvietotajos energoneatkarīgajos datu nesējos, tajā skaitā datu centru serveros, trīs gadus no brīža, kad dati reģistrēti elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā;

2) dzēšanu pēc šīs daļas 1. punktā noteiktā termiņa beigām;

3) izsniegšanu kontrolējošām institūcijām:

a) datu, kuri nododami iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē, — līdz brīdim, kad minētie dati ir nodoti iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē,

b) datu, kuri nav nododami iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē, — visā šīs daļas 1. punktā noteiktajā glabāšanas termiņā.

(2) Galvenais būvdarbu veicējs pēc Valsts ieņēmumu dienesta, Valsts darba inspekcijas, būvvaldes vai institūcijas, kura pilda būvvaldes funkcijas, vai būvspeciālistu kompetences pārbaudes iestādes vai Valsts robežsardzes pieprasījuma nodrošina, lai, veicot pārbaudi būvlaukumā, Valsts ieņēmumu dienestam, Valsts darba inspekcijai vai Valsts robežsardzei tiktu uzrādīti un izsniegti elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas dati par visām personām un būvvaldei vai institūcijai, kura pilda būvvaldes funkcijas, vai būvspeciālistu kompetences pārbaudes iestādei — par būvspeciālistiem, kas datu pieprasījuma brīdī atrodas būvlaukumā.

(3) Elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrētos un uzkrātos datus (izņemot šā likuma 113. panta pirmās daļas 2. punktā minētos datus, datus un informāciju, kas reģistrēta un uzskaitīta šā panta sestajā daļā minētajā gadījumā, kā arī elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas notikumu auditācijas pierakstus) par iepriekšējo mēnesi galvenais būvdarbu veicējs līdz kārtējā mēneša 15. datumam nodod iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē strukturētā veidā.

(4) Galvenais būvdarbu veicējs elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas datus iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē nodod strukturētā veidā informācijas tehnoloģiju sistēmu līmenī, izmantojot vienotās elektroniskās darba laika uzskaites datubāzes tīmekļa pakalpes.

(5) Vienotās elektroniskās darba laika uzskaites datubāzes turētājs nodrošina galvenā būvdarbu veicēja un apakšuzņēmēja nodoto datu uzkrāšanu, glabāšanu, tiešsaistes piekļuvi un izsniegšanu šā likuma 112. panta otrajā daļā minētajām institūcijām trīs gadus no būvlaukumā nodarbināto personu darba laika uzskaites datu reģistrēšanas brīža elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā. Pēc minētā termiņa dati no vienotās elektroniskās darba laika uzskaites datubāzes dzēšami. Ministru kabinets nosaka vienotās elektroniskās darba laika uzskaites datubāzes turētāja pienākumus, tiesības un atbildību.

(6) Būvlaukumā, kurā veic būvdarbus izlūkošanas un pretizlūkošanas darbības nodrošināšanai, elektronisko darba laika uzskaiti nodrošina lokālā elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā, kura nedrīkst būt pieslēgta ārējam tīklam vai lokālajam tīklam, no kura iespējama piekļuve ārējam tīklam. Šādā gadījumā valsts drošības iestāde, kuras vajadzībām veic būvdarbus izlūkošanas un pretizlūkošanas darbībai, nodrošina elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrēto datu glabāšanu un piekļuvi šā likuma 112. panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā minētajām

iestādēm.

(7) Vienotās elektroniskās darba laika uzskaites datubāzes turētājs nodrošina uzkrāto datu izsniegšanu:

1) apakšuzņēmējam par tā darba ņēmējiem, kuri galvenā būvdarbu veicēja būvlaukumā veic darbu būvdarbu līguma izpildei;

2) darba ņēmējam, kurš galvenā būvdarbu veicēja būvlaukumā veic darbu būvdarbu līguma izpildei, par viņu uzkrātos datus.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2017., 30.05.2019., 06.07.2021., 22.06.2023. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

115. pants. Elektroniskās darba laika uzskaites datu izmantošana nodokļu administrēšanā, uzraudzības un kontroles īstenošanā darba tiesisko attiecību jomā, būvdarbu kontroles un ārzemnieku ieceļošanas, uzturēšanās un izceļošanas kontroles nodrošināšanā un darba samaksas statistikas analīzē

(1) Elektroniskās darba laika uzskaites datus par būvlaukumā nodarbinātajām personām un to nostrādātajām darba stundām izmanto Valsts ieņēmumu dienests iedzīvotāju ienākuma nodokļa, valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu un mikrouzņēmumu nodokļa administrēšanai, Valsts darba inspekcija darba tiesiskās attiecības reglamentējošo normatīvo aktu prasību ievērošanas uzraudzībai un kontrolei, būvvalde vai institūcija, kura pilda būvvaldes funkcijas, būvspeciālistu pienākumu izpildes kontrolei un būvspeciālistu kompetences pārbaudes iestāde būvspeciālistu patstāvīgās prakses uzraudzībai, bet Centrālā statistikas pārvalde darba samaksas statistikas analīzei un novērtējumam.

(1^1) Elektroniskās darba laika uzskaites datus par būvlaukumā nodarbinātajām personām un personām, kuras uzturas norobežota būvlaukuma teritorijā, bet nav nodarbinātas būvdarbu veikšanā būvlaukumā, izmanto Valsts robežsardze ārzemnieku ieceļošanas, uzturēšanās un izceļošanas reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanas kontrolei.

(2) Elektroniskās darba laika uzskaites dati par būvlaukumā nodarbinātas personas darba laiku kalendāra mēneša ietvaros ne vairāk kā par 15 procentiem var atšķirties no faktiski uzskaitītajām darba stundām, kas izmantotas darba samaksas aprēķināšanai par darbu būvlaukumā.

(3) Ja Valsts ieņēmumu dienests konstatē, ka elektroniskās darba laika uzskaites dati par būvlaukumā nodarbinātas personas darba stundām kalendāra mēneša ietvaros atšķiras no faktiski uzskaitītajām darba stundām, kas izmantotas darba samaksas aprēķināšanai par darbu būvlaukumā, vairāk nekā šā panta otrajā daļā norādītajā apmērā, Valsts ieņēmumu dienests samazinātā ar nodokļiem un nodevām apliekamā objekta noteikšanai var izmantot elektroniskās darba laika uzskaites datus.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019., 06.07.2021., 22.06.2023. un 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025. Grozījums otrajā daļā, kas paredz no 20 procentiem uz 15 procentiem samazināt iespējamo atšķirību starp elektroniskās darba laika uzskaites datiem par būvlaukumā nodarbinātas personas darba laiku kalendāra mēneša ietvaros un faktiski uzskaitītajām darba stundām, kas izmantotas darba samaksas aprēķināšanai par darbu būvlaukumā, stājas spēkā 01.01.2026. Sk. pārejas noteikumu 245. punktu)

116. pants. Galvenā būvdarbu veicēja pienākumi

(1) Galvenā būvdarbu veicēja pienākumi ir šādi:

1) nodrošināt elektronisko darba laika uzskaiti katrā būvlaukumā atbilstoši šā likuma 113. pantā noteiktajam no brīža, kad būvdarbi uzsākti, līdz brīdim, kad būvdarbu žurnālā veikts ieraksts par būvdarbu pabeigšanu, vai, ja saskaņā ar normatīvajiem aktiem būvdarbu žurnāls nav nepieciešams, līdz brīdim, kad būvdarbi būvlaukumā uzskatāmi par pabeigtiem atbilstoši būvniecību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem;

1^1) izmantot tādu elektroniskās darba laika uzskaites sistēmu, kura atbilst šā likuma prasībām un kurai ir nodrošināta ārējā drošības pārbaude;

2) informēt apakšuzņēmēju, ka tas tiek piesaistīts būvdarbu līguma izpildei, uz kuru attiecas šīs nodaļas regulējums;

3) nodrošināt kontroli pār to, lai norobežota būvlaukuma teritorijā neatrastos persona, kurai nav nodrošināta elektroniskās identifikācijas ierīce vai informācijas tehnoloģiju risinājums un par kuru dati nav reģistrēti

elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā;

4) nodrošināt, lai būvlaukumā nodarbinātai personai, kas galvenā būvdarbu veicēja būvlaukumā veic darbu būvdarbu līguma izpildei, būtu nodrošināta elektroniskās identifikācijas ierīce vai informācijas tehnoloģiju risinājums elektroniskai darba laika reģistrēšanai elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā;

5) nodrošināt, lai personai, kas uzturas norobežota būvlaukuma teritorijā, bet nav nodarbināta būvdarbu veikšanā būvlaukumā un nav uzskatāma par būvlaukumā nodarbinātu personu, būtu nodrošināta elektroniskās identifikācijas ierīce vai informācijas tehnoloģiju risinājums uzturēšanās laika būvlaukumā reģistrēšanai elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā;

6) nodrošināt kontroli pār to, lai tā darba ņēmēji vai piesaistītās personas, kas būvlaukumā veic darbu būvdarbu līguma izpildei, reģistrētu savu darba laiku elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā, izmantojot elektronisko identifikācijas ierīci vai informācijas tehnoloģiju risinājumu;

7) ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc būvdarbu uzsākšanas iesniegt, izņemot šā likuma 114. panta sestajā daļā noteiktajā gadījumā, iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē informāciju par trešās grupas būves būvniecības uzsākšanu vai par tādu būvdarbu uzsākšanu, kuru izmaksas ir 170 000 *euro* vai vairāk, norādot arī informāciju par būvlaukumā izmantoto elektroniskās darba laika uzskaites sistēmu (nosaukumu un sistēmas pārzini). Ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc būvdarbu pabeigšanas iesniegt, izņemot šā likuma 114. panta sestajā daļā noteiktajā gadījumā, iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē informāciju par būvdarbu pabeigšanu;

8) iesniegt, izņemot šā likuma 114. panta sestajā daļā noteiktajā gadījumā, iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē informāciju (elektronisku datu formā) par noslēgto būvdarbu līgumu ar būvniecības ierosinātāju un, ja mainās līguma summa, šā līguma grozījumiem, norādot šādus datus:

a) būvniecības ierosinātāja nosaukumu,

b) būvniecības ierosinātājam piešķirto Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vienoto reģistrācijas numuru vai personas kodu (ja būvniecības ierosinātājs ir fiziskā persona), vai citu identifikācijas numuru (ja būvniecības ierosinātājs ir ārvalstī reģistrēta juridiskā persona),

c) līguma datumu,

d) līguma summu vai, ja ar līguma grozījumiem mainās līguma summa, arī līguma jauno summu,

e) būvniecības ierosinātāja iepriekšējā mēnesī samaksāto līguma summu vai tās daļu galvenajam būvdarbu veicējam;

9) katru mēnesi līdz 15. datumam iesniegt, izņemot šā likuma 114. panta sestajā daļā noteiktajā gadījumā, iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē informāciju (elektronisku datu formā) par visiem ar saviem apakšuzņēmējiem iepriekšējā mēnesī noslēgtajiem būvdarbu līgumiem un tajos veiktajiem grozījumiem un par iepriekšējā mēnesī samaksāto līguma summu vai tās daļu (galvenā būvdarbu veicēja norēķini ar saviem apakšuzņēmējiem), norādot apakšuzņēmēja datus (nosaukumu vai vārdu un uzvārdu (ja apakšuzņēmējs ir fiziskā persona), piešķirto Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra vienoto reģistrācijas numuru vai Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāja reģistrācijas kodu, vai citu identifikācijas numuru (ja apakšuzņēmējs ir ārvalstī reģistrēta juridiskā persona), būvkomersantu reģistra piešķirto numuru, līguma noslēgšanas datumu, līguma numuru, līguma summu vai līguma ietvaros aprēķināto samaksu par iepriekšējā mēnesī veikto darbu apjomu (ja noslēgtais līgums neparedz līguma summu (samaksa minētā līguma ietvaros tiek veikta atbilstoši padarītā darba apjomam)), kā arī līguma kopējo summu un grozījuma noslēgšanas datumu (ja ar līguma grozījumu mainās līguma summa);

a) *(izslēgts ar 08.06.2023. likumu)*,

b) *(izslēgts ar 08.06.2023. likumu)*,

c) *(izslēgts ar 08.06.2023. likumu)*,

d) *(izslēgts ar 08.06.2023. likumu)*.

10) nodrošināt elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrēto datu aizsardzību (datu vai informācijas resursu aizsardzību, kuru īsteno ar programmatūras līdzekļiem, identificējot informācijas sistēmas lietotāju,

pārbaudot tā pilnvaru atbilstību attiecīgajām darbībām elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā un pasargājot informāciju no tīšas vai nejaušas labošanas, mainīšanas vai dzēšanas);

11) nodrošināt šā likuma 113. panta pirmajā daļā noteikto datu reģistrāciju un uzskaiti arī par periodu, kad elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas darbībā būvlaukumā bijuši tādi traucējumi, kas liedza datu reģistrāciju vai uzskaiti šajā sistēmā;

12) nodrošināt apakšuzņēmējam elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrēto un uzkrāto datu izgūšanu (skatīšanās režīmā, elektroniski vai papīra formā) par tā darba ņēmējiem vai tā piesaistītajām personām, kuras galvenā būvdarbu veicēja būvlaukumā veic darbu būvdarbu līguma izpildei;

13) pamatojoties uz tā darba ņēmēja iesniegumu, kurš galvenā būvdarbu veicēja būvlaukumā veic darbu būvdarbu līguma izpildei, ne biežāk kā reizi mēnesī izsniegt tos elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā par viņu reģistrētos un uzkrātos datus, kuri vēl nav nodoti iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē saskaņā ar šā likuma 114. panta trešo daļu.

(2) Šā panta pirmās daļas 11. punktā minētajā sistēmas darbības traucējumu gadījumā datu reģistrāciju un uzskaiti visā traucējumu periodā veic manuāli vai, ja sistēmas darbības traucējumi neietekmē datu elektronisku reģistrāciju vai uzskaiti, ar individuāli pielāgoto ierīci vai informācijas tehnoloģiju risinājumu. Ja reģistrējamie un uzskaitāmie dati reģistrēti un uzskaitīti manuāli, ne vēlāk kā triju darbdienu laikā pēc traucējumu novēršanas galvenais būvdarbu veicējs nodrošina datu reģistrēšanu sistēmā manuāli, bet, ja sistēmas darbības traucējumi nav ietekmējuši datu elektronisku reģistrāciju vai uzskaiti, minēto datu reģistrēšanu sistēmā nodrošina elektroniski. Reģistrējot šajā daļā noteiktajā kārtībā iegūtos datus sistēmā, tos papildus nodrošina ar attiecīgu pazīmi un veic notikumu auditācijas pierakstus par minēto datu reģistrāciju īpašā kārtībā.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019., 06.07.2021., 08.06.2023., 22.06.2023., 04.12.2024. un 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025. Sk. pārejas noteikumu 248. punktu)

117. pants. Apakšuzņēmēja pienākumi

Apakšuzņēmēja pienākumi ir šādi:

1) nodrošināt kontroli pār to, lai tā darba ņēmēji vai piesaistītās personas, kas galvenā būvdarbu veicēja būvlaukumā veic darbu būvdarbu līguma izpildei, reģistrētu savu darba laiku elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā, izmantojot elektronisko identifikācijas ierīci vai informācijas tehnoloģiju risinājumu;

2) informēt savu apakšuzņēmēju, ka tas tiek piesaistīts būvdarbu līguma izpildei, uz kuru attiecas šīs nodaļas regulējums;

3) informēt galveno būvdarbu veicēju par elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas darbības traucējumiem, kas kavē tā darba ņēmējiem vai piesaistītajām personām reģistrēt darba laika sākumu vai darba laika beigas;

4) katru mēnesi līdz 15. datumam, autorizējoties vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē, iesniegt, izņemot šā likuma 114. panta sestajā daļā noteiktajā gadījumā, iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē informāciju par visiem iepriekšējā mēnesī noslēgtajiem būvdarbu līgumiem (gan ar saviem apakšuzņēmējiem, gan ar būvniecības ierosinātāju), tajos veiktajiem grozījumiem un noslēgto būvdarbu līgumu ietvaros veiktajiem norēķiniem šā likuma 116. panta pirmās daļas 8. un 9. punktā noteiktajā apmērā un kārtībā.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019., 06.07.2021., 24.03.2022. un 22.06.2023. likumu, kas stājas spēkā 19.07.2023. Sk. pārejas noteikumu 241. punktu)

118. pants. Būvlaukumā nodarbinātas personas pienākums

Būvlaukumā nodarbinātai personai ir pienākums, izmantojot elektronisko identifikācijas ierīci vai informācijas tehnoloģiju risinājumu, veikt darba laika reģistrāciju elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā — ieejot būvlaukumā, reģistrēt darba laika sākumu un, izejot no būvlaukuma, reģistrēt darba laika beigas.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

XV nodaļa
Strīdu izšķiršana, kas radušies ar citu Eiropas Savienības dalībvalstu

kompetentajām iestādēm saistībā ar tādu starptautisko līgumu interpretāciju un piemērošanu, kuri paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumam un kapitālam

(Nodaļa 17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

119. pants. Strīdu izšķiršanas vispārīgie noteikumi

(1) Šajā nodaļā noteiktais regulējums tiek piemērots, lai izšķirtu Latvijas Republikas un citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestāžu strīdu, kas rodas, interpretējot un piemērojot starptautiskos līgumus, kuri paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumam un kapitālam.

(2) Šīs nodaļas izpratnē nodokļu dubultā uzlikšana ir nodokļu uzlikšana Latvijā un citā Eiropas Savienības dalībvalstī par vienu un to pašu ar nodokli apliekamo ienākumu vai kapitālu, ja uz šiem nodokļiem attiecas starptautiskie līgumi, kuri paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumam un kapitālam, un ja uzlikšana rada vismaz vienu no šādiem apstākļiem:

1) papildus maksājamo nodokli;

2) nodokļu saistību palielinājumu;

3) to zaudējumu neatzīšanu vai samazināšanu, kurus varētu izmantot, lai samazinātu ar nodokli apliekamo ienākumu.

(3) Piemērojot šajā nodaļā noteikto regulējumu, ja vien no lietas būtības neizriet pretējais, ikvienam terminam, kas nav lietots šajā nodaļā, ir tāda nozīme, kāda tam ir attiecīgajā starptautiskajā līgumā dienā, kad saņemts pirmais paziņojums par darbību, kura izraisīja vai izraisīs strīda jautājumu (piemēram, lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem). Ja attiecīgajā starptautiskajā līgumā konkrētais termins nav definēts, šim terminam ir tāda nozīme, kāda tam minētajā brīdī bija saskaņā ar tiešo nodokļu jomu regulējošiem normatīvajiem aktiem, un minētā nozīme prevalē pār nozīmi, kāda attiecīgajam terminam ir saskaņā ar citiem normatīvajiem aktiem.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

120. pants. Iesniegums par strīda jautājumu

(1) Nodokļu maksātājam ir tiesības iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam un citu iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm iesniegumu par strīda jautājumu. Iesniegumu par strīda jautājumu nodokļu maksātājs iesniedz vienlaikus katrai iesaistītās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei. Iesniegumā norāda identisku informāciju par strīda jautājuma izšķiršanu, kā arī visas iesaistītās dalībvalstis (dalībvalstis, ar kurām tieši saistīts strīda jautājums). Iesniegumu var iesniegt triju gadu laikā pēc tam, kad saņemts pirmais lēmums par darbību, kas izraisīja vai izraisīs strīda jautājumu (piemēram, lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem), neatkarīgi no tā, vai nodokļu maksātājam ir tiesības izmantot citus normatīvajos aktos paredzētos tiesību aizsardzības līdzekļus.

(2) Valsts ieņēmumu dienests divu mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts iesniegums par strīda jautājumu:

1) apstiprina nodokļu maksātājam iesnieguma saņemšanas faktu;

2) informē pārējo iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes par iesnieguma saņemšanu, kā arī par valodu, kuru tas izmantos saziņai attiecīgajā procesā.

(3) Valsts ieņēmumu dienests iesniegumu par strīda jautājumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā pieņem, ja katrai iesaistītās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei, tajā skaitā Valsts ieņēmumu dienestam, adresētajā iesniegumā ir ietverta šāda informācija:

1) nodokļu maksātāja nosaukums (fiziskajai personai — vārds un uzvārds), reģistrācijas kods (fiziskajai personai — personas kods), adrese un cita informācija, kas nepieciešama, lai identificētu iesniedzēju un citus ar attiecīgo lietu saistītos nodokļu maksātājus;

2) pārskata periodi, uz kuriem attiecas strīda jautājums;

3) detalizēta informācija par attiecīgās lietas faktiskajiem apstākļiem (tostarp detalizēta informācija par

darījumu struktūru un attiecībām starp nodokļu maksātāju un pārējām attiecīgo darījumu pusēm, kā arī jebkādi ar attiecīgo lietu saistīti fakti, kas labā ticībā konstatēti savstarpēji saistošā nolīgumā starp nodokļu maksātāju vai citu lietā iesaistītu personu un nodokļu administrāciju), to darbību apraksts un datums, kuras izraisa strīda jautājumu (tostarp attiecīgā gadījumā — detalizēta informācija par tiem pašiem ienākumiem, kas saņemti citā dalībvalstī, un par šādu ienākumu iekļaušanu ar nodokli apliekamajā bāzē citā dalībvalstī un informācija par nodokli, kas samaksāts vai tiks maksāts par šādiem ienākumiem citā dalībvalstī), kā arī saistītās summas attiecīgo dalībvalstu valūtās un samaksu apliecinošo dokumentu kopijas;

4) atsauce uz piemērojamiem normatīvajiem aktiem un attiecīgo starptautisko līgumu. Ja ir piemērojams vairāk nekā viens starptautisks līgums, iesnieguma iesniedzējs norāda, kurš starptautiskais līgums tiek interpretēts vai piemērots saistībā ar attiecīgo strīda jautājumu;

5) šādas ziņas kopā ar apliecinošiem dokumentiem:

a) paskaidrojums, kāpēc nodokļu maksātājs uzskata, ka pastāv strīda jautājums,

b) informācija par visiem ar strīda jautājumu saistītajiem uzsāktiem apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas procesiem, kā arī tiesu spriedumiem,

c) nodokļu maksātāja apliecinājums, ka tas apņemas pēc iespējas pilnīgāk un ātrāk atbildēt uz visiem Valsts ieņēmumu dienesta izteiktajiem pieprasījumiem un iesniegt visus saistībā ar strīda jautājumu Valsts ieņēmumu dienesta pieprasītos dokumentus,

d) lēmums (kopija) par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem vai cita ar strīda jautājumu saistīta dokumenta kopija, kā arī to dokumentu kopijas, kurus izdevušas nodokļu administrācijas attiecībā uz strīda jautājumu, ja šādi lēmumi tikuši pieņemti vai dokumenti sagatavoti. Nodokļu maksātājam nav pienākuma pievienot Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzamajam iesniegumam šajā apakšpunktā minēto lēmumu vai dokumentu kopijas, ja šos lēmumus ir pieņēmis vai dokumentus izdevis Valsts ieņēmumu dienests,

e) informācija par visiem iesniegumiem, ko nodokļu maksātājs iesniedzis saskaņā ar citu savstarpējās saskaņošanas procedūru vai citu strīdu izšķiršanas procedūru, kā tas noteikts šā likuma 132. panta trešajā daļā, un, ja šāda savstarpējās saskaņošanas procedūra vai strīdu izšķiršanas procedūra pastāv, nodokļu maksātāja rakstveida apņemšanās, ka tas ievēros šā likuma 132. panta trešās daļas noteikumus;

6) jebkādas papildu ziņas, kuras pieprasa Valsts ieņēmumu dienests, lai sāktu attiecīgās lietas izskatīšanu pēc būtības.

(4) Valsts ieņēmumu dienestam triju mēnešu laikā pēc nodokļu maksātāja iesnieguma saņemšanas ir tiesības pieprasīt šā panta trešās daļas 6. punktā minētās papildu ziņas. Šā likuma 121. pantā paredzētās savstarpējās saskaņošanas procedūras laikā Valsts ieņēmumu dienests ir tiesīgs pieprasīt papildu ziņas arī pēc minētā termiņa. Saskaņā ar šā panta trešās daļas 6. punktu pieprasītās ziņas nodokļu maksātājs Valsts ieņēmumu dienestam sniedz triju mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas un minēto ziņu kopiju nosūta arī iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

(5) Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par iesnieguma par strīda jautājumu pieņemšanu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā vai atteikumu pieņemt iesniegumu izskatīšanai pieņem sešu mēnešu laikā pēc iesnieguma vai šā panta trešās daļas 6. punktā minēto papildu ziņu saņemšanas. Par pieņemto lēmumu Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties informē nodokļu maksātāju un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes. Valsts ieņēmumu dienests šajā daļā minētajā termiņā ir arī tiesīgs pieņemt lēmumu par strīda jautājuma izšķiršanu vienpusēji, neiesaistot pārējās attiecīgo Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes, ja šādam lēmumam piekrīt nodokļu maksātājs. Par lēmumu par strīda jautājuma izšķiršanu vienpusēji Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties informē iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes.

(6) Nodokļu maksātājs ir tiesīgs atsaukt iesniegumu, nosūtot Valsts ieņēmumu dienestam un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm rakstveida paziņojumu par iesnieguma atsaukšanu. Šādā gadījumā Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties pieņem lēmumu par administratīvā procesa izbeigšanu un par to paziņo nodokļu maksātājam un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

(7) Ja strīda jautājums vairs nepastāv, Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par administratīvā procesa izbeigšanu un par to nekavējoties paziņo nodokļu maksātājam un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

121. pants. Strīda jautājuma izskatīšana savstarpējās saskaņošanas procedūrā

(1) Ja Valsts ieņēmumu dienests un pārējo iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem iesniegumu par strīda jautājumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā, tas, izmantojot savstarpējās saskaņošanas procedūru, cenšas savstarpēji vienoties ar iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm par strīda jautājuma risinājumu divu gadu laikā pēc tam, kad saņemts paziņojums par lēmumu, ar kuru pēdējā no iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm pieņēma iesniegumu par strīda jautājumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā.

(2) Pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma nosūtīšanas iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai pēc citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma saņemšanas Valsts ieņēmumu dienestā šā panta pirmajā daļā minēto divu gadu termiņu var pagarināt par vienu gadu, ja pieprasītāja kompetentā iestāde sniedz rakstveida pamatojumu.

(3) Pēc tam kad šajā pantā noteiktajā termiņā Valsts ieņēmumu dienests ir vienojies ar pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm par to, kā izšķirt strīda jautājumu, Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties paziņo šo vienošanos nodokļu maksātājam kā lēmumu, kura izpildi nodokļu maksātājs var pieprasīt ar nosacījumu, ka tas piekrīt šim lēmumam un paziņo Valsts ieņēmumu dienestam, ka atsakās no tiesībām izmantot jebkādu citu tiesību aizsardzības līdzekli. Ja procesi par citiem tiesību aizsardzības līdzekļiem jau ir uzsākti, lēmums kļūst saistošs un izpildāms tikai tad, kad nodokļu maksātājs ir iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam pierādījumus par to, ka ir veiktas darbības, lai izbeigtu minētos procesus. Šādus pierādījumus sniedz 60 dienu laikā no dienas, kad šāds lēmums ir paziņots nodokļu maksātājam. Lēmumu pēc tam nekavējoties izpilda neatkarīgi no noteiktajiem termiņiem.

(4) Ja Valsts ieņēmumu dienests šajā pantā noteiktajā termiņā nav vienojies ar citām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm par to, kā izšķirt strīda jautājumu, Valsts ieņēmumu dienests par to informē nodokļu maksātāju, norādot iemeslus, kādēļ nav bijis iespējams panākt vienošanos.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

122. pants. Valsts ieņēmumu dienesta lēmums par atteikumu pieņemt iesniegumu par strīda jautājumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā

(1) Valsts ieņēmumu dienests šā likuma 120. panta piektajā daļā noteiktajā termiņā pieņem lēmumu par atteikumu pieņemt iesniegumu par strīda jautājumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) iesniegumam nav pievienota šā likuma 120. panta trešajā un ceturtajā daļā minētā informācija, tostarp noteiktajā termiņā nav sniegtas pieprasītās papildu ziņas;

2) strīda jautājums nepastāv;

3) iesniegums netika iesniegts triju gadu laikā, kā tas noteikts šā likuma 120. panta pirmajā daļā;

4) ir stājies spēkā iestādes lēmums vai tiesas spriedums, ar kuru ir konstatēta nodokļu maksātāja izvairīšanās no nodokļu nomaksas saistībā ar strīda jautājumu.

(2) Lēmumā Valsts ieņēmumu dienests norāda iemeslus atteikumam pieņemt iesniegumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā.

(3) Ja Valsts ieņēmumu dienests nav paziņojis lēmumu par atteikumu pieņemt iesniegumu par strīda jautājumu izskatīšanai šā likuma 120. panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā un termiņā, iesniegums par strīda jautājumu tiek uzskatīts par pieņemtu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā.

(4) Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu par atteikumu pieņemt iesniegumu par strīda jautājumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā nodokļu maksātājs ir tiesīgs apstrīdēt vai pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ja lēmums par atteikumu pieņemt iesniegumu par strīda jautājumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā tiek apstrīdēts vai pārsūdzēts, nodokļu maksātājs nav tiesīgs iesniegt lūgumu saskaņā ar šā likuma 123. panta pirmās daļas 1. punktu:

1) kamēr jautājums par Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu par atteikumu pieņemt iesniegumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā tiek skatīts administratīvajā procesā saistībā ar tā apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu;

2) kamēr augstākas iestādes lēmums vai tiesas spriedums saistībā ar apstrīdēto vai pārsūdzēto Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu par atteikumu pieņemt iesniegumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā ir pārsūdzams;

3) ja Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu par atteikumu pieņemt izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā tam iesniegto iesniegumu tiesa atzinusi par tiesisku vai ja citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumu par atteikumu pieņemt izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā tai iesniegto iesniegumu attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts tiesa vai tiesu iestāde atzinusi par tiesisku un, ņemot vērā minētās valsts tiesisko regulējumu, nav iespējams atkāpties no attiecīgās tiesas vai tiesu iestādes lēmuma.

(5) Ja lēmums par atteikumu pieņemt iesniegumu par strīda jautājumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā ir apstrīdēts vai pārsūdzēts atbilstoši šā likuma 123. panta pirmās daļas 1. punktam, ņem vērā apstrīdēšanas vai pārsūdzības iestādes galīgo lēmumu vai spriedumu.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

123. pants. Strīdu izšķiršana padomdevēju komisijā

(1) Pēc nodokļu maksātāja rakstveida lūguma, kas iesniegts Valsts ieņēmumu dienestam un pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm, Valsts ieņēmumu dienests kopīgi ar minētajām iestādēm izveido strīdu izšķiršanas padomdevēju komisiju (turpmāk — padomdevēju komisija) saskaņā ar šā likuma 124. pantu, ja ir spēkā vismaz viens no šādiem priekšnosacījumiem:

1) vismaz viena (bet ne visas) iesaistītās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar šā likuma 122. panta pirmo daļu ir pieņēmusi lēmumu par atteikumu pieņemt iesniegumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā;

2) Valsts ieņēmumu dienests kopīgi ar pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir pieņēmis lēmumu par iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā, bet šā likuma 121. panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā nav panākta vienošanās par to, kā, izmantojot savstarpējās saskaņošanas procedūru, izšķirt strīda jautājumu.

(2) Nodokļu maksātājam ir tiesības iesniegt šajā pantā minēto lūgumu izveidot padomdevēju komisiju tikai tad, ja saistībā ar šā likuma 122. pantā paredzēto Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumu pastāv kāds no šādiem nosacījumiem (paziņojumu par attiecīga nosacījuma esību nodokļu maksātājs iekļauj lūgumā):

1) nodokļu maksātājam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem nav tiesību apstrīdēt vai pārsūdzēt jebkuras iesaistītās Eiropas Savienības dalībvalsts iestādes lēmumu par atteikumu pieņemt iesniegumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā;

2) iestādes lēmumu par atteikumu pieņemt iesniegumu izskatīšanai nodokļu maksātājs nav apstrīdējis vai pārsūdzējis;

3) nodokļu maksātājs, iesniedzot attiecīgu paziņojumu Valsts ieņēmumu dienestam, ir atteicies apstrīdēt vai pārsūdzēt iestādes lēmumu par atteikumu pieņemt iesniegumu izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā.

(3) Nodokļu maksātājs 50 dienu laikā no dienas, kad paziņots lēmums saskaņā ar šā likuma 120. panta piekto daļu vai saņemta informācija saskaņā ar šā likuma 121. panta ceturto daļu, vai tiesa pieņēmusi spriedumu atbilstoši šā likuma 122. panta ceturtajai daļai, iesniedz lūgumu izveidot padomdevēju komisiju. Padomdevēju komisiju izveido 120 dienu laikā pēc šāda lūguma saņemšanas, un pēc tās izveidošanas komisijas priekšsēdētājs nekavējoties par to informē nodokļu maksātāju.

(4) Valsts ieņēmumu dienesta darbības tiesiskuma kontrole saistībā ar padomdevēju komisijas izveidi notiek Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(5) Padomdevēju komisija, kas izveidota šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajā gadījumā, sešu mēnešu laikā pēc tās izveidošanas pieņem lēmumu par to, vai iesniegums par strīda jautājumu ir pieņemams izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā. Lēmumu Valsts ieņēmumu dienestam un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm padomdevēju komisija paziņo 30 dienu laikā pēc tā pieņemšanas.

(6) Ja padomdevēju komisija ir apstiprinājusi, ka ir ievērotas visas šā likuma 120. panta prasības, pēc Valsts

ieņēmumu dienesta vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma tiek uzsākta šā likuma 121. pantā paredzētā savstarpējās saskaņošanas procedūra. Ja šādu pieprasījumu izdarījis Valsts ieņēmumu dienests, tas par to paziņo padomdevēju komisijai, iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm un nodokļu maksātājam. Termiņš, kas paredzēts šā likuma 121. panta pirmajā un otrajā daļā, sākas ar dienu, kad paziņots padomdevēju komisijas lēmums, ka iesniegums par strīda jautājumu ir pieņemams izskatīšanai savstarpējās saskaņošanas procedūrā.

(7) Ja neviena Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentā iestāde 60 dienu laikā pēc padomdevēju komisijas lēmuma paziņošanas nav pieprasījusi sākt savstarpējās saskaņošanas procedūru, padomdevēju komisija sniedz atzinumu par to, kā izšķirt strīda jautājumu, ievērojot šā likuma 129. panta pirmo daļu. Šādā gadījumā, piemērojot šā likuma 129. panta pirmo daļu, uzskata, ka padomdevēju komisija ir izveidota dienā, kad beidzies minētais 60 dienu termiņš.

(8) Šā panta pirmās daļas 2. punktā minētajā gadījumā padomdevēju komisija sniedz atzinumu par to, kā izšķirt strīda jautājumu saskaņā ar šā likuma 129. panta pirmo daļu.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

124. pants. Padomdevēju komisija

(1) Padomdevēju komisijas sastāvā ir:

1) priekšsēdētājs;

2) pa vienam pārstāvim no katras iesaistītās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes piekrīt, katras Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pārstāvju skaitu var palielināt līdz diviem pārstāvjiem;

3) pa vienai neatkarīgai autoritatīvai personai, ko iecēlusi katras iesaistītās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentā iestāde, pamatojoties uz šā likuma 125. pantā minēto sarakstu. Ja Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes piekrīt, katras Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes iecelto neatkarīgo autoritatīvo personu skaitu var palielināt līdz divām personām.

(2) Valsts ieņēmumu dienests kopīgi ar pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm vienojas par neatkarīgo autoritatīvo personu iecelšanas noteikumiem. Pēc tam kad ir ieceltas neatkarīgās autoritatīvās personas, katrai no tām nosaka aizstājēju saskaņā ar noteikumiem par neatkarīgo autoritatīvo personu iecelšanu tādos gadījumos, kad neatkarīgās autoritatīvās personas nevar pildīt savus pienākumus.

(3) Ja vienošanās par neatkarīgo autoritatīvo personu iecelšanu nav panākta saskaņā ar šā panta otrās daļas noteikumiem, šādu personu iecelšana notiek izlozes kārtībā.

(4) Valsts ieņēmumu dienests var iebilst pret jebkuras konkrētas neatkarīgās autoritatīvās personas iecelšanu jebkāda tāda iemesla dēļ, par ko tas iepriekš panācis vienošanos ar iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm, vai jebkura turpmāk minētā iemesla dēļ, izņemot gadījumu, kad neatkarīgās autoritatīvās personas ir iecēlusi jebkuras Eiropas Savienības dalībvalsts tiesa vai cita līdzvērtīga institūcija, kurai deleģētas tiesības iecelt neatkarīgās autoritatīvās personas:

1) minētā persona ir tieši saistīta ar vienu attiecīgo nodokļu administrāciju vai darbojas tās uzdevumā, vai ir bijusi šādā situācijā iepriekšējo triju gadu laikā;

2) minētajai personai pēdējo piecu gadu laikā pirms tās iecelšanas ir bijusi vai ir būtiska līdzdalība vai balsstiesības jebkurā attiecīgajā nodokļu maksātājā, vai minētā persona ir bijusi vai ir jebkura attiecīgā nodokļu maksātāja darbinieks vai padomnieks;

3) pastāv apstākļi, kas rada šaubas par minētās personas objektivitāti attiecībā uz konkrētā strīda izšķiršanu;

4) minētā persona ir tādas komercsabiedrības darbinieks, kas sniedz konsultācijas nodokļu jautājumos, vai citādi profesionālā veidā sniedz konsultācijas nodokļu jomā, vai pēdējo triju gadu laikā pirms iecelšanas ir bijusi šādā situācijā.

(5) Jebkurai iesaistītās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei ir tiesības pieprasīt, lai neatkarīgā autoritatīvā persona, kas iecelta saskaņā ar šā panta otro un trešo daļu, vai tās aizstājējs atklātu tās ieinteresētību vai citus apstākļus, kas varētu ietekmēt minētās personas neatkarību vai objektivitāti vai varētu pamatoti radīt

iespaidu par personas neobjektivitāti procesā.

(6) Neatkarīgajai autoritatīvajai personai, kas ir iekļauta padomdevēju komisijas sastāvā, 12 mēnešus pēc padomdevēju komisijas lēmuma pasludināšanas ir aizliegts atrasties tādā situācijā, kura Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu devusi iemeslu iebilst pret tās iecelšanu, kā paredzēts šajā pantā, ja tā būtu atradusies minētajā situācijā brīdī, kad tika iecelta tajā pašā padomdevēju komisijā.

(7) Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvis padomdevēju komisijā kopīgi ar pārējo iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvjiem un neatkarīgajām autoritatīvajām personām, kuras ieceltas saskaņā ar šā panta pirmo daļu, ievēlē priekšsēdētāju no šā likuma 125. pantā minētā personu saraksta. Ja vien katras Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās iestādes pārstāvji un neatkarīgās autoritatīvās personas nav vienojušās citādi, priekšsēdētājs ir tiesnesis.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

125. pants. Neatkarīgo autoritatīvo personu saraksts

(1) Finanšu ministrs iekļaušanai Eiropas Savienības neatkarīgo autoritatīvo personu sarakstā izvirza vismaz trīs kompetentas un neatkarīgas personas, kas spēj rīkoties objektīvi un godīgi. Finanšu ministra ieteiktos kandidātus iekļaušanai minētajā sarakstā apstiprina Ministru kabinets. Par izvirzītajām neatkarīgajām autoritatīvajām personām finanšu ministrs paziņo Eiropas Komisijai, norādot šo personu vārdu un uzvārdu, pilnīgu un aktuālu informāciju par minēto personu darba un akadēmisko pieredzi, kompetenci, zināšanām un jebkādiem interešu konfliktiem, kas tām varētu būt. Finanšu ministrs paziņojumā var norādīt, kuru no minētajām personām var iecelt par padomdevēju komisijas priekšsēdētāju.

(2) Šā panta pirmās daļas izpratnē personu nevar uzskatīt par neatkarīgu, ja tā:

1) ieņem vai iepriekšējo triju gadu laikā ieņēma amatu Valsts ieņēmumu dienestā;

2) ir tādas komercsabiedrības darbinieks, kas sniedz konsultācijas nodokļu jautājumos, vai citādi profesionālā veidā sniedz konsultācijas nodokļu jomā, vai pēdējo triju gadu laikā pirms iecelšanas ir bijusi šādā situācijā.

(3) Finanšu ministrs nekavējoties informē Eiropas Komisiju par visām izmaiņām to personu sastāvā, kuras tas izvirza iekļaušanai neatkarīgo autoritatīvo personu sarakstā.

(4) Finanšu ministrs nodrošina, ka vismaz reizi gadā tiek pārskatīts, vai nav iestājušies apstākļi, kas liedz viņa izvirzītajām personām būt neatkarīgo autoritatīvo personu sarakstā. Ja šādi apstākļi tiek konstatēti, finanšu ministrs atsauc attiecīgo personu un tās vietā, ievērojot šā panta pirmās daļas nosacījumus, ieceļ citu personu.

(5) Ja, ņemot vērā šā panta noteikumus, finanšu ministram ir pamatots iemesls iebilst pret citas dalībvalsts izvirzītas personas palikšanu neatkarīgo autoritatīvo personu sarakstā neatkarības trūkuma dēļ, tas informē Eiropas Komisiju un sniedz atbilstošu pamatojumu.

(6) Ja finanšu ministrs saņem no Eiropas Komisijas informāciju par citas Eiropas Savienības dalībvalsts izteiktajiem iebildumiem un tos pamatojošiem pierādījumiem par viņa izvirzīto neatkarīgo autoritatīvo personu, viņš sešu mēnešu laikā izskata sūdzību un izlemj, vai minētā persona paliek neatkarīgo autoritatīvo personu sarakstā vai tiek svītrota no tā. Lēmumu nekavējoties paziņo Eiropas Komisijai.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

126. pants. Strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija

(1) Valsts ieņēmumu dienestam kopīgi ar pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir tiesības vienoties, ka padomdevēju komisijas vietā tiek izveidota strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija, kas sniegs atzinumu par to, kā izšķirt strīda jautājumu saskaņā ar šā likuma 130. pantu. Valsts ieņēmumu dienests kopīgi ar iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm var vienoties arī par to, ka strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija tiek veidota kā pastāvīga komisija.

(2) Izņemot šā likuma 124. panta ceturtās, piektās un sestās daļas noteikumus par strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas locekļu neatkarību, šī komisija pēc sava sastāva un formas var atšķirties no padomdevēju komisijas.

(3) Strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija var izmantot jebkuru strīdu izšķiršanas procesu vai metodi, lai atrisinātu strīda jautājumu tādā veidā, kas ir saistošs iesaistītajām pusēm. Valsts ieņēmumu dienestam kopīgi ar

pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo pantu ir tiesības vienoties par jebkuru citu strīdu izšķiršanas procesa veidu, un strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijai ir tiesības to piemērot kā alternatīvu strīdu izšķiršanas procesa veidam, kuru piemēro padomdevēju komisija saskaņā ar šā likuma 124. pantu (neatkarīga atzinuma procesam).

(4) Valsts ieņēmumu dienests kopīgi ar pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm vienojas par padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas darbības noteikumiem (turpmāk arī — darbības noteikumi) saskaņā ar šā likuma 127. pantu.

(5) Šā likuma 128. un 129. pantā noteikto regulējumu piemēro strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijai, ja vien šā likuma 127. pantā minētajos darbības noteikumos nav paredzēts citādi.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

127. pants. Darbības noteikumi

(1) Valsts ieņēmumu dienests 120 dienu laikā atbilstoši šā likuma 123. panta pirmajai daļai nodokļu maksātājam paziņo:

1) padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas darbības noteikumus;

2) datumu, līdz kuram pieņem atzinumu par strīda jautājuma izšķiršanu;

3) atsauces uz visām piemērojamām Latvijas Republikas tiesību normām un visiem piemērojamiem starptautiskajiem līgumiem.

(2) Darbības noteikumus paraksta Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvis kopīgi ar pārējo attiecīgajā strīdā iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvjiem, un tajos iekļauj galvenokārt šādus aspektus:

1) strīda jautājuma apraksts un raksturojums;

2) darba uzdevumi, par kuriem Valsts ieņēmumu dienests vienojas ar citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm attiecībā uz juridiskiem un ar lietas faktiskajiem apstākļiem saistītiem jautājumiem, kas jārisina;

3) strīdu izšķiršanas komisijas veids (padomdevēju komisija vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija), kā arī strīdu alternatīvās izšķiršanas procesa veids, ja tas atšķiras no neatkarīga atzinuma procesa, ko piemēro padomdevēju komisija;

4) strīdu izšķiršanas procedūras termiņš;

5) padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas sastāvs (tostarp komisijas locekļu skaits un attiecīgās personas identificējošā informācija, detalizēta informācija par to kompetenci un kvalifikāciju, kā arī iespējamā komisijas locekļa atrašanās interešu konflikta situācijā);

6) noteikumi, kas reglamentē nodokļu maksātāju un trešo personu dalību procesā, memorandu, informācijas un pierādījumu apmaiņu, izmaksas, izmantojamo strīdu izšķiršanas procesa veidu un visus citus attiecīgos procesuālos vai organizatoriskos jautājumus;

7) loģistikas pasākumi padomdevēju komisijas procesu īstenošanai un atzinuma sniegšanai.

(3) Ja padomdevēju komisija ir izveidota, lai sniegtu atzinumu saskaņā ar šā likuma 123. panta pirmās daļas 1. punktu, darbības noteikumos izklāsta tikai to informāciju, kas minēta šā panta otrās daļas 1., 4., 5. un 6. punktā.

(4) Ja darbības noteikumi ir nepilnīgi vai nav paziņoti nodokļu maksātājam, tiek piemēroti ar īstenošanas aktiem pieņemtie Eiropas Komisijas standartnoteikumi.

(5) Ja iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes nav paziņojušas nodokļu maksātājam darbības noteikumus saskaņā ar šā panta pirmo un otro daļu, neatkarīgās autoritatīvās personas un priekšsēdētājs pabeidz darbības noteikumu izstrādi, pamatojoties uz standartnoteikumiem, kas paredzēti šā panta ceturtajā daļā, un nosūta tos nodokļu maksātājam divu nedēļu laikā pēc padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas izveidošanas. Ja neatkarīgās autoritatīvās personas un priekšsēdētājs nav vienojušies par darbības

noteikumiem vai nav paziņojuši tos nodokļu maksātājam, nodokļu maksātājs var vērsties Administratīvajā rajona tiesā ar prasījumu uzlikt padomdevēju komisijai pienākumu pieņemt darbības noteikumus.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

128. pants. Procesa izmaksas

(1) Izņemot šā panta otrajā daļā paredzētos gadījumus un ja vien Valsts ieņēmumu dienests nav vienojies ar iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm par citu izmaksu segšanas kārtību, Valsts ieņēmumu dienests kopīgi ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm vienādās daļās sedz šādas izmaksas:

1) neatkarīgo autoritatīvo personu izdevumus, proti, summu, kas līdzvērtīga vidējai summai, ko parasti atmaksā augstākā līmeņa ierēdņiem;

2) neatkarīgo autoritatīvo personu honorārus, kas nepārsniedz 1000 *euro* katrai personai dienā par katru padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas sanāksmes dienu.

(2) Valsts ieņēmumu dienests nesedz izdevumus, kas radušies nodokļu maksātājam.

(3) Ja Valsts ieņēmumu dienests kopīgi ar pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm par to vienojas, visas šā panta pirmajā daļā minētās izmaksas sedz nodokļu maksātājs, ja tas iesniedzis:

1) paziņojumu par iesnieguma par strīda jautājumu atsaukšanu saskaņā ar šā likuma 120. panta sesto daļu;

2) lūgumu izveidot padomdevēju komisiju saskaņā ar šā likuma 123. panta pirmo daļu pēc tam, kad iesniegums par strīda jautājumu tika noraidīts saskaņā ar šā likuma 122. panta pirmo daļu un padomdevēju komisija nolēma, ka iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes ir rīkojušās pareizi, iesniegumu noraidot.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

129. pants. Informācija, pierādījumi un uzklausīšana

(1) Šā likuma 123. vai 126. pantā paredzētajā procesā, ja Valsts ieņēmumu dienests kopīgi ar pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm piekrīt, attiecīgais nodokļu maksātājs var sniegt padomdevēju komisijai vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijai jebkādu informāciju, pierādījumus vai dokumentus, kas var būt svarīgi lēmuma pieņemšanas procesā. Nodokļu maksātājs un Valsts ieņēmumu dienests sniedz jebkādu informāciju, pierādījumus vai dokumentus pēc padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas pieprasījuma. Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības atteikties sniegt informāciju padomdevēju komisijai un strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijai jebkurā no šādiem gadījumiem:

1) lai iegūtu informāciju, ir jāveic administratīvi pasākumi, kas ir pretrunā ar normatīvajiem aktiem;

2) informāciju nevar iegūt saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem;

3) informācija satur tirdzniecības noslēpumu, komercnoslēpumu, rūpniecisku noslēpumu, dienesta noslēpumu vai attiecas uz tirdzniecības procesu;

4) informācijas izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību.

(2) Nodokļu maksātājam vai tā pārstāvim ir tiesības piedalīties padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas sanāksmēs, ja tam piekrīt Valsts ieņēmumu dienests un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes. Nodokļu maksātājam vai tā pārstāvim ir pienākums piedalīties padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas sanāksmēs pēc attiecīgās komisijas pieprasījuma.

(3) Nodokļu maksātājs un tā pārstāvis Valsts ieņēmumu dienestam sniedz informāciju, ko tas saņēmis saistībā ar strīda jautājuma risināšanu, ja to pieprasa Valsts ieņēmumu dienests.

(4) Neatkarīgajai autoritatīvajai personai ir aizliegts izpaust jebkādas ziņas, ko tā saņem kā padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas loceklis. Nodokļu maksātājam un tā pārstāvim aizliegts izpaust jebkādu informāciju (tostarp informāciju par dokumentiem), ko tas saņem šajā nodaļā paredzētā procesa ietvaros.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

130. pants. Padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas atzinums

(1) Padomdevēju komisija vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija sešu mēnešu laikā pēc tās izveidošanas sniedz atzinumu par strīda jautājumu Valsts ieņēmumu dienestam un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Ja padomdevēju komisija vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija uzskata, ka atzinuma sniegšanai par strīda jautājumu nepieciešami vairāk nekā seši mēneši, šo termiņu var pagarināt par trim mēnešiem. Padomdevēju komisija vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija par šādu pagarinājumu informē Valsts ieņēmumu dienestu, iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes un nodokļu maksātāju.

(2) Padomdevēju komisija vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija atzinumu gatavo, ievērojot šā likuma 119. panta pirmajā daļā minētā starptautiskā līguma noteikumus, kā arī visus piemērojamos iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu normatīvos aktus.

(3) Padomdevēju komisija vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija atzinumu apstiprina ar vienkāršu balsu vairākumu. Ja balsis sadalās vienādi, izšķirošā ir priekšsēdētāja balss. Priekšsēdētājs nosūta padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas atzinumu Valsts ieņēmumu dienestam un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

131. pants. Galīgais lēmums par strīda jautājuma izšķiršanu

(1) Sešu mēnešu laikā pēc padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas atzinuma saņemšanas Valsts ieņēmumu dienests kopīgi ar pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm vienojas par to, kā izšķirt strīda jautājumu.

(2) Valsts ieņēmumu dienestam kopīgi ar pārējām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir tiesības pieņemt lēmumu, kas atšķiras no padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas atzinuma. Ja Valsts ieņēmumu dienests un citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes nespēj panākt vienošanos par to, kā izšķirt strīda jautājumu, attiecīgais padomdevēju komisijas vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisijas atzinums Valsts ieņēmumu dienestam kļūst saistošs.

(3) Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties paziņo nodokļu maksātājam galīgo lēmumu par strīda jautājuma izšķiršanu (turpmāk — galīgais lēmums). Ja šāds lēmums nav nosūtīts 30 dienu laikā pēc tā pieņemšanas, nodokļu maksātājs var vērsties Administratīvajā rajona tiesā ar prasījumu uzlikt attiecīgajai institūcijai pienākumu pieņemt galīgo lēmumu.

(4) Galīgais lēmums ir saistošs konkrētā strīda jautājuma izšķiršanai. Galīgo lēmumu izpilda, ja nodokļu maksātājs 60 dienu laikā pēc tā paziņošanas informē Valsts ieņēmumu dienestu, ka piekrīt tam un atsakās no tiesībām izmantot jebkādu citu tiesību aizsardzības līdzekli saistībā ar strīda jautājumu. Ar brīdi, kad nodokļu maksātājs šajā pantā noteiktajā kārtībā ir informējis Valsts ieņēmumu dienestu par piekrišanu galīgajam lēmumam un atteikšanos no tiesībām izmantot jebkādu citu tiesību aizsardzības līdzekli saistībā ar strīda jautājumu, tiek uzskatīts, ka starp Valsts ieņēmumu dienestu un nodokļu maksātāju ir noslēgts administratīvais līgums strīda jautājuma izšķiršanai.

(5) Galīgo lēmumu izpilda saskaņā ar administratīvo procesu regulējošiem normatīvajiem aktiem, kuri regulē administratīvā līguma izpildi, neatkarīgi no noilguma termiņiem, izņemot gadījumu, kad Administratīvā rajona tiesa nolemj, ka, piemērojot šā likuma 124. pantā minētos kritērijus, procesā nebija nodrošināta neatkarība. Nodokļu maksātājs var prasīt galīgā lēmuma izpildi Administratīvajā rajona tiesā atbilstoši administratīvo procesu regulējošiem normatīvajiem aktiem.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

132. pants. Mijiedarbība ar tiesvedību un atkāpes no vispārējās kārtības

(1) Tas, ka lēmums, kas izraisa strīda jautājumu, ir kļuvis neapstrīdams un nepārsūdzams, neliedz nodokļu maksātājam izmantot šajā nodaļā paredzētās tiesības.

(2) Nodokļu maksātājs ir tiesīgs izmantot normatīvajos aktos noteiktos tiesību aizsardzības līdzekļus. Neierobežojot šā panta ceturtajā daļā noteikto, gadījumā, kad nodokļu maksātājs ir vērsies tiesā, lai pieprasītu piemērot tiesību aizsardzības līdzekli, attiecīgi šā likuma 120. panta piektajā daļā un 121. panta pirmajā un otrajā daļā minētie termiņi sākas ar dienu, kurā spriedums, kas pasludināts minētajā tiesvedībā, ir kļuvis galīgs vai kurā minētā tiesvedība ir izbeigta vai apturēta.

(3) Ar nodokļu maksātāja iesnieguma par strīda jautājumu iesniegšanu atbilstoši šā likuma 120. pantam tiek izbeigta jebkāda cita savstarpējās saskaņošanas procedūra vai strīdu izšķiršanas procedūra, kura notiek saskaņā ar starptautisko līgumu, kas tiek interpretēts vai piemērots saistībā ar attiecīgo strīda jautājumu. Citu notiekošu procesu saistībā ar attiecīgo strīda jautājumu izbeidz ar dienu, kad jebkura no iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir pirmo reizi saņēmusi iesniegumu.

(4) Ja saistībā ar strīda jautājumu ir stājies spēkā tiesas spriedums:

1) pirms Valsts ieņēmumu dienests un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes, izmantojot šā likuma 121. pantā paredzēto savstarpējās saskaņošanas procedūru, ir panākuši vienošanos par strīda jautājuma izšķiršanu, Valsts ieņēmumu dienests paziņo visām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm par attiecīgo tiesas spriedumu un par to, ka attiecīgā savstarpējās saskaņošanas procedūra ir jāizbeidz ar dienu, kad saņemts šis Valsts ieņēmumu dienesta paziņojums;

2) pirms nodokļu maksātājs ir iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam šā likuma 123. panta pirmajā daļā paredzēto lūgumu strīda jautājumu izšķirt padomdevēju komisijā, šā likuma 123. panta pirmā daļa nav piemērojama, ja, izmantojot šā likuma 121. pantā paredzēto savstarpējās saskaņošanas procedūru, nav panākta vienošanās par strīda jautājuma izšķiršanu. Šādā gadījumā Valsts ieņēmumu dienests informē iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes par attiecīgā tiesas sprieduma sekām;

3) uzsāktais šā likuma 123. pantā paredzētais strīda jautājuma izšķiršanas process padomdevēju komisijā ir jāizbeidz, ja attiecīgais tiesas spriedums ir stājies spēkā jebkurā laikā pēc tam, kad nodokļu maksātājs ir iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam šā likuma 123. panta pirmajā daļā paredzēto lūgumu strīda jautājumu izšķirt padomdevēju komisijā, bet pirms padomdevēju komisija vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija ir sniegusi savu atzinumu saskaņā ar šā likuma 130. pantu. Šādā gadījumā Valsts ieņēmumu dienests informē iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes un padomdevēju komisiju vai strīdu alternatīvās izšķiršanas komisiju par attiecīgā tiesas sprieduma sekām.

(5) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības liegt nodokļu maksātājam tiesības izmantot strīdu izšķiršanas procedūru saskaņā ar šā likuma 123. pantu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, tas konstatē, ka strīda jautājums nav par nodokļu dubulto uzlikšanu. Šādā gadījumā Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties informē nodokļu maksātāju un iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

133. pants. Īpaši noteikumi fiziskajām personām un maziem uzņēmumiem

(1) Šā panta noteikumi attiecināmi uz nodokļu maksātāju, ja tas:

1) ir fiziskā persona;

2) neatbilst lielas komercsabiedrības kritērijiem, kas noteikti atbilstoši Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 5. panta piektajai daļai;

3) neatbilst lielas starptautiskas uzņēmumu grupas kritērijiem, kas noteikti atbilstoši Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 6. panta ceturtajai daļai.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētais nodokļu maksātājs iesniegumus, sūdzības, atbildes uz lūgumu pēc papildu informācijas, iesniegumu atsaukšanu un lūgumus, kas precizēti attiecīgi šā likuma 120. panta pirmajā, ceturtajā, sestajā un septītajā daļā, šā likuma 123. panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā, atkāpjoties no vispārīgiem noteikumiem, var iesniegt arī tikai tās Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā nodokļu maksātājs ir rezidents. Ja šādā gadījumā kompetentā iestāde ir Valsts ieņēmumu dienests, tas divu mēnešu laikā pēc minēto dokumentu saņemšanas paziņo par to visām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tiklīdz šāds paziņojums ir sniegts, uzskata, ka nodokļu maksātājs ir iesniedzis iesniegumu visām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm dienā, kad ir iesniegts kāds no šajā daļā minētajiem dokumentiem nodokļu maksātāja rezidences valsts kompetentajai iestādei.

(3) Ja Valsts ieņēmumu dienests saņem papildu ziņas saskaņā ar šā likuma 120. panta ceturto daļu, tas nosūta kopiju visām iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tiklīdz papildu ziņas ir iesniegtas nodokļu maksātāja rezidences valsts kompetentajai iestādei, uzskata, ka tās saņēma arī iesaistīto Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes.

(17.10.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

134. pants. Publicitāte

(1) Padomdevēju komisija un strīdu alternatīvās izšķiršanas komisija atzinumus sagatavo rakstveidā.

(2) Valsts ieņēmumu dienestam kopīgi ar pārējām iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir tiesības vienoties par šā likuma 131. pantā minēto galīgo lēmumu publicēšanu pilnībā, ja tam piekrīt katrs iesaistītais nodokļu maksātājs.

(3) Ja Valsts ieņēmumu dienests vai attiecīgais nodokļu maksātājs nepiekrīt, ka galīgais lēmums tiek publicēts pilnībā, Valsts ieņēmumu dienests publicē galīgā lēmuma kopsavilkumu. Kopsavilkumā iekļauj lietas un priekšmeta aprakstu, datumu, attiecīgos pārskata periodus, juridisko pamatojumu, nozari un īsu aprakstu par galīgo iznākumu, kā arī aprakstu par izmantoto strīda risināšanas metodi.

(4) Pirms publicēšanas Valsts ieņēmumu dienests nosūta nodokļu maksātājam informāciju, kas jāpublicē saskaņā ar šā panta pirmo daļu. Nodokļu maksātājam 60 dienu laikā pēc šādas informācijas saņemšanas ir tiesības pieprasīt, lai Valsts ieņēmumu dienests nepublicē informāciju, kas attiecas uz jebkādu tirdzniecības noslēpumu, komercnoslēpumu, rūpniecisku vai dienesta noslēpumu vai tirdzniecības procesu vai kas ir pretrunā ar sabiedrisko kārtību.

(5) Informācijas publicēšanai Valsts ieņēmumu dienests izmanto ar īstenošanas aktiem apstiprinātās Eiropas Komisijas standarta veidlapas.

(6) Valsts ieņēmumu dienests nekavējoties paziņo Eiropas Komisijai informāciju, kas jāpublicē saskaņā ar šā panta trešo daļu.

(17.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.10.2019.)

XVI nodaļa
Administratīvie pārkāpumi nodokļu jomā un kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

(Nodaļa 19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Nodaļa stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 229. punktu)

135. pants. Izvairīšanās no nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas

Par izvairīšanos no nodokļu vai tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas vai par ienākumu, peļņas vai citu ar nodokli apliekamo objektu slēpšanu vai samazināšanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai vai valdes loceklim, vai juridiskajai personai no divdesmit astoņām līdz četrsimt naudas soda vienībām, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās uz laiku līdz trim gadiem vai bez tā vai fiziskajai vai juridiskajai personai, kas veic pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru vai vieglo automobili, atņemot tiesības izmantot konkrēto transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā vai atņemot tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

136. pants. Nodokļu maksātāju reģistrēšanās kārtības neievērošana

Par nereģistrēšanos nodokļu maksātāju reģistrā normatīvajos aktos noteiktajos termiņos piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no desmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no desmit līdz septiņdesmit naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 229. punktu)

137. pants. Grāmatvedības uzskaitē neuzrādītas darba samaksas izmaksāšana

Par grāmatvedības uzskaitē neuzrādītas darba samaksas izmaksāšanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai vai valdes loceklim no divdesmit astoņām līdz četrsimt naudas soda vienībām, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās uz laiku līdz trim gadiem vai bez tā.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 229. punktu)

138. pants. Neatļautu darījumu veikšana, ja nodokļu maksātājam ir apturēta saimnieciskā darbība

Par neatļautu darījumu veikšanu vai maksājumu saistību pildīšanu, ja nodokļu maksātājam ir apturēta saimnieciskā darbība, piemēro naudas sodu fiziskajai personai vai valdes loceklim, vai juridiskajai personai no divdesmit astoņām līdz četrsimt naudas soda vienībām, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās uz laiku līdz trim gadiem vai bez tā vai fiziskajai vai juridiskajai personai, kas veic pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru vai vieglo automobili, atņemot tiesības izmantot konkrēto transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā vai atņemot tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

139. pants. Skaidras naudas darījumu deklarēšanas nosacījumu un lietošanas ierobežojumu neievērošana

(1) Par tādu skaidras naudas darījumu nedeklarēšanu, kas veikti ar fiziskajām personām, kurām atbilstoši normatīvajiem aktiem nav jāreģistrē saimnieciskā darbība, piemēro naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai triju procentu apmērā no nedeklarētās summas.

(2) Par skaidrā naudā veikto darījumu nedeklarēšanu, izņemot šā panta trešajā daļā minētos gadījumus, piemēro naudas sodu fiziskajai personai triju procentu apmērā no nedeklarētās summas, bet juridiskajai personai — piecu procentu apmērā no nedeklarētās summas.

(3) Par skaidrā naudā veikto kuģu aģentēšanas un gaisakuģu aģentēšanas komercsabiedrību darījumu, kā arī starptautisko autopārvadājumu un kravas ekspedīcijas komercsabiedrību darījumu nedeklarēšanu piemēro naudas sodu juridiskajai personai 10 procentu apmērā no nedeklarētās summas.

(4) Par skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto deklarāciju iesniegšanas termiņu, piemēro naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai no piecām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(5) Par darījuma veikšanu skaidrā naudā, ja darījuma summa pārsniedz šā likuma 30. pantā noteikto skaidras naudas lietošanas ierobežojuma apmēru, piemēro naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai 15 procentu apmērā no darījuma summas.

(6) Par normatīvajos aktos noteiktās norēķinu kārtības neievērošanu piemēro naudas sodu juridiskajai personai no četrpadsmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 229. punktu)

140. pants. Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas prasību neievērošana

(1) Par normatīvajiem aktiem atbilstošu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu neuzstādīšanu un neizmantošanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai no divdesmit astoņām līdz simt septiņdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no divdesmit astoņām līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām, fiziskajai vai juridiskajai personai, kas veic pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru vai vieglo automobili, atņemot tiesības izmantot konkrēto transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā vai atņemot tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā.

(2) Par normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtības un lietotāju pienākumu nepildīšanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai no divdesmit astoņām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām, fiziskajai vai juridiskajai personai, kas veic pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru vai vieglo automobili, atņemot tiesības izmantot konkrēto transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā vai atņemot tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā.

(3) Par normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu apkalpojošo dienestu pienākumu nepildīšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu juridiskajai personai no četrpadsmit līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(4) Par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču vai iekārtu lietošanu, ja ir mainīta to konstrukcija vai programma, ar ko tādējādi radīta iespēja slēpt vai samazināt ar nodokļiem un nodevām apliekamo objektu, piemēro naudas sodu fiziskajai personai no četrdesmit divām līdz četrsimt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no divsimt astoņdesmit līdz četrtūkstoš naudas soda vienībām, fiziskajai vai juridiskajai personai, kas veic pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru vai vieglo automobili, atņemot tiesības izmantot konkrēto transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā vai atņemot tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā.

(5) Par neatļautu darbību veikšanu, lai mainītu normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču vai iekārtu konstrukciju, iejauktos programmā un tādējādi radītu iespēju slēpt vai samazināt ar nodokļiem apliekamo objektu, piemēro naudas sodu fiziskajai personai no astoņdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no divsimt astoņdesmit līdz četrtūkstoš naudas soda vienībām, fiziskajai vai juridiskajai personai, kas veic pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru vai vieglo automobili, atņemot tiesības izmantot konkrēto transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā vai atņemot tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā.

(6) Par normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču vai iekārtu kontrollentes vai ierakstīto datu nesaglabāšanu līdz normatīvajos aktos paredzētajam termiņam piemēro naudas sodu fiziskajai personai no astoņdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no astoņdesmit līdz astoņsimt sešdesmit naudas soda vienībām, fiziskajai vai juridiskajai personai, kas veic pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru vai vieglo automobili, atņemot tiesības izmantot konkrēto transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā vai atņemot tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru un vieglo automobili uz laiku līdz diviem gadiem vai bez tā.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

141. pants. Nodokļu deklarāciju iesniegšanas termiņu neievērošana

(1) Par nodokļu deklarācijas iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu no trim līdz 10 dienām, izņemot gadījumu, ja Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā 12 mēnešu periodā ikmēneša vai ceturkšņa deklarācijas iesniegšana kavēta vienu reizi līdz piecām dienām, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai no piecām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(2) Par nodokļu deklarācijas iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu no 11 līdz 20 dienām, piemēro naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai no piecpadsmit līdz trīsdesmit naudas soda vienībām.

(3) Par nodokļu deklarācijas iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu no 21 dienas līdz 30 dienām, piemēro naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai no trīsdesmit vienas līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(4) Par nodokļu deklarācijas iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu vairāk par 30 dienām, vai deklarācijas neiesniegšanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai no piecdesmit septiņām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 229. un 230. punktu)

142. pants. Informatīvo deklarāciju iesniegšanas termiņu neievērošana

(1) Par informatīvās deklarācijas (izņemot šā panta otrajā daļā minēto informatīvo deklarāciju) iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu vairāk par divām dienām, izņemot gadījumu, ja Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā 12 mēnešu periodā ikmēneša informatīvās deklarācijas iesniegšana kavēta vienu reizi līdz piecām dienām, vai deklarācijas neiesniegšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai no trim līdz trīsdesmit naudas soda vienībām.

(2) Par informatīvās deklarācijas par darba ņēmējiem (iesniedzama par personām, kuras uzsāk darbu)

iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu, vai deklarācijas neiesniegšanu, kā arī par paziņojuma par fiziskajai personai izmaksātajām summām iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu vairāk par divām dienām, vai paziņojuma neiesniegšanu piemēro naudas sodu fiziskajai personai no divdesmit astoņām līdz simt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no septiņdesmit līdz tūkstoš četrsimt divdesmit naudas soda vienībām.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 229. punktu)

143. pants. Neziņošana par aizdomīgu darījumu

Par neziņošanu Valsts ieņēmumu dienestam par šā likuma $22.^2$ pantā noteikto aizdomīgo darījumu piemēro naudas sodu fiziskajai personai un juridiskajai personai līdz 10 procentiem no aizdomīgā darījuma summas.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 229. punktu)

144. pants. Regulējuma neievērošana attiecībā uz elektronisko informācijas uzskaiti būvlaukumā

(1) Par būvlaukumā nodarbinātai personai normatīvajos aktos noteiktā pienākuma veikt darba laika reģistrāciju elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā — ieejot būvlaukumā, reģistrēt darba laika sākumu un, izejot no būvlaukuma, reģistrēt darba laika beigas — nepildīšanu piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no divām līdz četrām naudas soda vienībām.

(2) Par darba devējam normatīvajos aktos noteiktā pienākuma nodrošināt, lai tā būvlaukumā nodarbinātās un piesaistītās personas, kuras būvlaukumā veic darbu būvdarbu līguma izpildei, savu darba laiku reģistrētu elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā, nepildīšanu piemēro naudas sodu juridiskajai personai no četrām līdz tūkstoš naudas soda vienībām.

(3) Par galvenajam būvdarbu veicējam normatīvajos aktos noteiktā pienākuma nodrošināt, lai persona, kas uzturas norobežota būvlaukuma teritorijā, bet nav nodarbināta būvdarbu veikšanā būvlaukumā un nav uzskatāma par būvlaukumā nodarbinātu personu, savu uzturēšanās laiku būvlaukumā reģistrētu elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā, nepildīšanu piemēro naudas sodu juridiskajai personai no četrām līdz tūkstoš naudas soda vienībām.

(4) Par šā panta otrajā un trešajā daļā minēto pārkāpumu, ja pienākumu reģistrēties elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā būvlaukumā nav izpildījuši vismaz 30 procenti no kontroles pasākuma uzsākšanas brīdī elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrēto personu skaita (bet ne mazāk par 20 šādām personām), galvenajam būvdarbu veicējam piemēro naudas sodu juridiskajai personai no 0,1 procenta līdz piecu procentu apmērā no būvdarbu līguma summas, bet ne vairāk par 100 000 *euro*.

(5) Par galvenajam būvdarbu veicējam normatīvajos aktos noteiktā pienākuma iesniegt iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē informāciju (elektronisku datu formā) par būvdarbu uzsākšanu vai par noslēgto būvdarbu līgumu ar būvniecības ierosinātāju nepildīšanu ilgāk par mēnesi piemēro naudas sodu juridiskajai personai no divdesmit līdz tūkstoš naudas soda vienībām.

(6) Par galvenajam būvdarbu veicējam un apakšuzņēmējam normatīvajos aktos noteiktā pienākuma iesniegt iekļaušanai vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē informāciju par visiem ar saviem apakšuzņēmējiem iepriekšējā mēnesī noslēgtajiem būvdarbu līgumiem nepildīšanu ilgāk par mēnesi piemēro naudas sodu juridiskajai personai no četrpadsmit līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(7) Par galvenajam būvdarbu veicējam normatīvajos aktos noteiktā pienākuma glabāt, uzrādīt un izsniegt kontrolējošām institūcijām elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrētos un uzkrātos datus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un apjomā nepildīšanu piemēro naudas sodu juridiskajai personai no divdesmit līdz tūkstoš naudas soda vienībām.

(8) Par galvenajam būvdarbu veicējam normatīvajos aktos noteiktā pienākuma nodot vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrētos un uzkrātos datus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un apjomā nepildīšanu ilgāk par mēnesi piemēro naudas sodu juridiskajai personai no divdesmit līdz tūkstoš naudas soda vienībām.

(9) Par galvenajam būvdarbu veicējam normatīvajos aktos noteiktās elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas (elektroniskā darba laika uzskaite katrā būvlaukumā) neieviešanu piemēro naudas sodu juridiskajai personai no 0,1 procenta līdz piecu procentu apmērā no būvdarbu līguma summas, bet ne vairāk par 100 000 *euro*.

(19.12.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.09.2025. likumu, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

145. pants. Kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

(1) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 135., 136., 137., 138., 139., 140., 141., 142., 143. un 144. pantā minētajiem pārkāpumiem veic Valsts ieņēmumu dienests.

(2) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 142. panta otrajā daļā minētajiem pārkāpumiem (izņemot paziņojuma par fiziskajai personai izmaksātajām summām iesniegšanu, pārkāpjot nodokļu normatīvajos aktos noteikto iesniegšanas termiņu, vai paziņojuma neiesniegšanu) veic arī Valsts darba inspekcija.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 229. punktu)

XVII nodaļa
Vienkāršotais nodokļa samaksas risinājums

(Nodaļa 16.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

146. pants. Vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanas nosacījumi

(1) Vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu piemēro, lai no saimnieciskās darbības ietvaros gūtajiem ieņēmumiem aprēķinātu, ieturētu un uzskaitītu nodokļa maksājumus un pārskaitītu tos vienotajā nodokļu kontā šajā nodaļā noteiktajā kārtībā.

(2) Vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu var izmantot tikai tāda nodokļa aprēķināšanā un iekasēšanā, kuram tā izmantošanu paredz konkrētā nodokļa likums.

(3) Nodokļu maksātājam, kurš izmanto vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu:

1) ir pienākums nodrošināt, ka visi ar saimniecisko darbību saistītie ieņēmumi tiek ieskaitīti vai iemaksāti saimnieciskās darbības ieņēmumu kontā;

2) ja tas ievēro šajā likumā un konkrētā nodokļa likumā noteiktos vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanas nosacījumus:

a) nav jāiesniedz šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās nodokļu un informatīvās deklarācijas,

b) pašam nav jāaprēķina maksājamā nodokļa summa un jāveic nodokļa samaksa;

3) neaprēķina nokavējuma naudu par nodokļa samaksas termiņa kavējumu, ja vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros nodoklis nav aprēķināts, ieturēts un pārskaitīts vienotajā nodokļu kontā no nodokļu maksātāja neatkarīgu iemeslu dēļ.

(4) Nodokļu maksātājs par saimnieciskās darbības ieņēmumu kontu var pieteikt kontu, kas atbilst šādiem kritērijiem:

1) tas Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likuma izpratnē klasificējams kā maksājumu konts, kuru izmanto tikai viens lietotājs un kurš nav patērētāja pamatkonts;

2) tas atvērts kredītiestādē vai dalībvalsts kredītiestādes filiālē Latvijā vai arī Latvijā licencētā maksājumu iestādē, vai Latvijā licencētā elektroniskās naudas iestādē, vai dalībvalstī licencēto šo iestāžu filiālē Latvijā, kura saviem klientiem piedāvā saimnieciskās darbības ieņēmumu konta lietošanas pakalpojumu (turpmāk šajā nodaļā — pakalpojuma sniegšanas iestāde).

(5) Nodokļu maksātājam, izņemot šā likuma 148. panta ceturtajā daļā minēto gadījumu, viena nodokļa režīma piemērošanai vienlaikus ir tikai viens saimnieciskās darbības ieņēmumu konts. Vienu saimnieciskās darbības ieņēmumu kontu vienlaikus var izmantot dažādu nodokļu režīmu (ar vienādu nodokļu likmi) piemērošanai, ja konkrētā nodokļa likums paredz šādu iespēju.

(16.06.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2022. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2022.)

147. pants. Vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma darbības uzsākšanas un izbeigšanas kārtība

(1) Nodokļu maksātājam, ievērojot konkrētā nodokļa likumā noteikto, ir tiesības pieteikties vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanai, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā iesniegumu strukturētu datu formā, tajā norādot saimnieciskās darbības ieņēmumu konta numuru, pakalpojuma sniegšanas iestādi, kura atvērusi šo kontu, un plānoto datumu tā darbības uzsākšanai vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros. Nodokļu maksātājs, atbilstoši situācijai ievērojot vienu no šādiem nosacījumiem, iesniegumu iesniedz:

1) vienlaikus ar iesniegumu par reģistrēšanos kā konkrētā nodokļa maksātājam, ja persona nav reģistrēta Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā vai Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāju reģistrā un nav reģistrēta kā konkrētā nodokļa maksātājs;

2) ne vēlāk kā piecas darbdienas pirms konkrētā nodokļa likumā noteiktā vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma uzsākšanas brīža, ja nodokļu maksātājs ir reģistrēts Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā vai Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāju reģistrā un vēlas uzsākt vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanu tā nodokļa iekasēšanā un aprēķināšanā, kuram vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanu paredz konkrētā nodokļa likums.

(2) Valsts ieņēmumu dienests informē pakalpojuma sniegšanas iestādi, kura atbilstoši iesniegumā norādītajam sniedz nodokļu maksātājam saimnieciskās darbības ieņēmumu konta pakalpojumu, par datumu, ar kuru attiecīgo kontu var sākt izmantot vienkāršotā nodokļa samaksas risinājumam, vienas darbdienas laikā pēc nodokļu maksātāja:

1) kā konkrētā nodokļa maksātāja reģistrācijas — ja persona uz iesnieguma iesniegšanas dienu nav reģistrēta Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā vai Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāju reģistrā un kā konkrētā nodokļa maksātājs;

2) pārreģistrācijas par konkrētā nodokļa maksātāju — ja nodokļu maksātājs uz iesnieguma iesniegšanas dienu ir reģistrēts Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā vai Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāju reģistrā, bet maina piemērojamo nodokļa režīmu;

3) iesnieguma saņemšanas — ja nodokļu maksātājs uz iesnieguma iesniegšanas dienu ir reģistrēts Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā vai Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāju reģistrā, kā arī reģistrēts kā konkrētā nodokļa maksātājs un vēlas uzsākt vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanu.

(3) Pakalpojuma sniegšanas iestāde divu darbdienu laikā pēc šā panta otrajā daļā noteiktās informācijas saņemšanas nosūta Valsts ieņēmumu dienestam paziņojumu, ar kuru apstiprina, ka uzsāk nodokļa ieturēšanu un ieskaitīšanu vienotajā nodokļu kontā, un paziņo par datumu, kad kontu var sākt izmantot vienkāršotā nodokļa samaksas risinājumam, vai informē Valsts ieņēmumu dienestu par atteikumu īstenot minētās darbības, norādot atteikuma iemeslu.

(4) Valsts ieņēmumu dienests vienas darbdienas laikā pēc šā panta trešajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā paziņo nodokļu maksātājam, ka uzsāk vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanu, norādot uzsākšanas datumu. Ja Valsts ieņēmumu dienests atsaka vai aptur saimnieciskās darbības ieņēmumu konta izmantošanu vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros, par to vienas darbdienas laikā attiecīgi pēc nodokļu maksātāja iesnieguma vai pakalpojuma sniegšanas iestādes informācijas saņemšanas paziņo nodokļu maksātājam, norādot atteikuma vai apturēšanas iemeslu.

(5) Vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu var piemērot arī saimnieciskās darbības ieņēmumiem, kas gūti periodā no nodokļu maksātāja reģistrēšanas par saimnieciskās darbības veicēju un konkrētā nodokļa maksātāju līdz brīdim, kad, ievērojot Valsts ieņēmumu dienesta paziņojumu, uzsāk vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

1) nodokļu maksātājs iesniegumu par vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanu Valsts ieņēmumu dienestam iesniedz vienlaikus ar iesniegumu par reģistrēšanos kā saimnieciskās darbības veicējam un konkrētā nodokļa maksātājam;

2) saimnieciskās darbības ieņēmumi 10 dienu laikā no vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma uzsākšanas datuma ieskaitīti vai iemaksāti saimnieciskās darbības ieņēmumu kontā.

(16.06.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2022. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2022.)

147.[1] pants. Izņēmumi vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma darbības uzsākšanas kārtībā

(Pants stājas spēkā 01.04.2027. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.04.2027. Sk. pārejas noteikumu 252. punktu)

148. pants. Vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanas atteikums, risinājuma darbības apturēšanas, izbeigšanas un izmaiņu veikšanas kārtība

(1) Vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanu Valsts ieņēmumu dienests atsaka vai aptur, ja konstatē vismaz vienu no šādiem kritērijiem:

1) atbilstoši konkrētā nodokļa likuma nosacījumiem nodokļu maksātājs nav tiesīgs izmantot vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu;

2) pakalpojuma sniegšanas iestāde neapstiprina attiecīgā konta (nodokļu maksātāja iesniegumā norādītā saimnieciskās darbības ieņēmumu konta) izmantošanu vienkāršotā nodokļa samaksas risinājumam vai paziņo, ka aptur tā izmantošanu, ja ir spēkā vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

a) nodokļu maksātāja norādītais konts ir uzskatāms par pamatkontu Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likuma izpratnē,

b) nodokļu maksātāja norādītais konts ir slēgts vai tiek slēgts,

c) kompetentā iestāde ir noteikusi ierobežojumus maksājumu veikšanai no maksājumu konta.

(2) Ja iestājas kāds no šā panta pirmās daļas 2. punktā minētajiem gadījumiem, pakalpojuma sniegšanas iestāde vienas darbdienas laikā paziņo Valsts ieņēmumu dienestam un nodokļu maksātājam datumu, ar kuru Valsts ieņēmumu dienestam ir pienākums apturēt vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanu nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības ieņēmumu kontam, un ar šo datumu pārtrauc nodokļa ieturēšanu vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros.

(3) Šā panta pirmās daļas 2. punkta "c" apakšpunktā minētais gadījums neattiecas uz ierobežojumiem, kas piedziņas procesā noteikti ar Valsts ieņēmumu dienesta vai zvērinātu tiesu izpildītāju Kredītiestāžu likuma 66.[1] pantā un Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likuma 44.[3] pantā noteiktajiem rīkojumiem. Ja par nodokļu maksātāju ir saņemti minētie rīkojumi, pakalpojuma sniegšanas iestāde attiecīgo rīkojumu izpildi no saimnieciskās darbības ieņēmumu konta īsteno pēc nodokļa ieturēšanas šā likuma 149. pantā noteiktajā kārtībā.

(4) Nodokļu maksātājam ir tiesības mainīt saimnieciskās darbības ieņēmumu kontu uz citu šādu kontu tajā pašā vai citā pakalpojuma sniegšanas iestādē, nodrošinot vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma un nodokļa iekasēšanas nepārtrauktību. Nodokļu maksātājs trīs darbdienas pirms saimnieciskās darbības ieņēmumu konta maiņas iesniedz iesniegumu strukturētu datu formā Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā. Valsts ieņēmumu dienests, ievērojot šā likuma 147. panta otrajā daļā noteikto saskaņošanas kārtību, pēc attiecīgās pakalpojuma sniegšanas iestādes apstiprinājuma saņemšanas maina saimnieciskās darbības ieņēmumu kontu, informējot to pakalpojuma sniegšanas iestādi, kura nodokļu maksātājam sniedza saimnieciskās darbības ieņēmumu konta pakalpojumu, un to pakalpojuma sniegšanas iestādi, kura turpmāk sniegs saimnieciskās darbības ieņēmumu konta pakalpojumu, par izmaiņām nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības ieņēmumu konta izmantošanā, norādot izmaiņu datumu. Nodokļa iekasēšanas nepārtrauktība ir uzskatāma par nodrošinātu arī tad, ja, mainot kontu, īslaicīgi (ne ilgāk par trim darbdienām) viena nodokļa režīma piemērošanai vienlaikus ir divi saimnieciskās darbības konti, kuriem tiek piemērots vienkāršotais nodokļa samaksas risinājums.

(5) Nodokļu maksātājam, ievērojot konkrētā nodokļa likumu, ir tiesības izbeigt vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanu saimnieciskās darbības ieņēmumu kontam, iesniedzot iesniegumu strukturētu datu formā Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā trīs darbdienas pirms tam, kad tiek plānots izbeigt vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanu saimnieciskās darbības ieņēmumu kontam. Valsts ieņēmumu dienests vienas darbdienas laikā pēc nodokļu maksātāja iesnieguma saņemšanas paziņo nodokļu maksātājam par to, ka tiek izbeigta vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošana saimnieciskās darbības ieņēmumu kontam, norādot izbeigšanas datumu, un par to informē arī pakalpojuma sniegšanas iestādi, kura sniedz nodokļu maksātājam saimnieciskās darbības ieņēmumu konta pakalpojumu.

(6) Ja nodokļu maksātājs, kuram piemērots vienkāršotais nodokļa samaksas risinājums, izbeidz saimniecisko darbību, vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanu izbeidz ar datumu, kad Valsts ieņēmumu dienests apstiprina nodokļu maksātāja paziņojumu par saimnieciskās darbības izbeigšanu. Valsts ieņēmumu dienests vienas darbdienas laikā pēc tam, kad apstiprināts nodokļu maksātāja paziņojums par saimnieciskās darbības izbeigšanu,

informē pakalpojuma sniegšanas iestādi, kura sniedza nodokļu maksātājam saimnieciskās darbības ieņēmumu konta pakalpojumu, ka tiek izbeigta vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošana saimnieciskās darbības ieņēmumu kontam, norādot izbeigšanas datumu.

(7) *(Daļa stājas spēkā 01.04.2027. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.04.2027. Sk. pārejas noteikumu 252. punktu) (16.06.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2022. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2022.)*

148.[1] pants. Papildu informācijas aprite vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma darbības laikā
(Pants stājas spēkā 01.04.2027. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.04.2027. Sk. pārejas noteikumu 252. punktu)

149. pants. Nodokļa aprēķināšana un ieturēšana vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros

(1) Sākot ar vienkāršotās nodokļa samaksas risinājuma darbības uzsākšanas datumu, pakalpojuma sniegšanas iestāde no katra saimnieciskās darbības ieņēmumu kontā ienākošā maksājuma, kas veido minētā konta kredīta apgrozījumu, nekavējoties dara nepieejamu nodokļu maksātājam (turpmāk šajā nodaļā — rezervē) summu, kas aprēķināta, ievērojot konkrētā nodokļa likumā šim nodokļu režīmam piemērojamo nodokļa likmi, kuru Valsts ieņēmumu dienests paziņojis pakalpojuma sniegšanas iestādei. Ja konkrētā nodokļa likums attiecīgajam nodokļu režīmam paredz piemērot dažādas nodokļa likmes, Valsts ieņēmumu dienests pakalpojuma sniegšanas iestādei paziņo šim nodokļu režīmam maksimāli piemērojamo nodokļa likmi.

(2) Pakalpojuma sniegšanas iestāde katru dienu līdz pulksten 12.00 informē Valsts ieņēmumu dienestu par nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības ieņēmumu konta iepriekšējās dienas kredīta apgrozījumu.

(3) Valsts ieņēmumu dienests, saņemot šā panta otrajā daļā noteikto informāciju par kredīta apgrozījumu, līdz tās pašas dienas pulksten 24.00 informē attiecīgo pakalpojuma sniegšanas iestādi par nodokļa apmēru, kas ieskaitāms vienotajā nodokļa kontā.

(4) Pakalpojuma sniegšanas iestāde nekavējoties, bet ne vēlāk kā nākamajā darbdienā pēc tam, kad saņemta Valsts ieņēmumu dienesta informācija par nodokļa apmēru, veic šādas darbības:

1) nosūta informāciju Valsts ieņēmumu dienestam par ieturētā nodokļa apmēru, kas konkrētajā dienā tiks pārskaitīts vienotajā nodokļu kontā, sadalījumā pa nodokļu maksātājiem;

2) ieskaita vienotajā nodokļu kontā nodokli atbilstoši informācijai, kuru saskaņā ar šā panta trešo daļu iesniedzis Valsts ieņēmumu dienests. Pakalpojuma sniegšanas iestāde nodokli pārskaita vienā maksājumā kā visu tās klientu, kuri izmanto saimnieciskās darbības ieņēmumu kontu, nodokļu maksājumu kopsummu, ievērojot šādus nosacījumus:

a) visi nodokļu maksājumi ir ieturēti par vienu un to pašu datumu,

b) katra pārskaitāmā nodokļa maksājuma apmērs ir vienāds ar informācijā, kuru saskaņā ar šā panta trešo daļu iesniedzis Valsts ieņēmumu dienests, norādīto nodokļa apmēru,

c) maksājuma uzdevumā ir norādīta informācija, lai identificētu nodokļa maksājumus, kuri pārskaitīti, un nodokļu maksātājus, no kuriem nodoklis ieturēts;

3) atbrīvo saimnieciskās darbības ieņēmumu kontā rezervētos naudas līdzekļus, kuri atbilstoši Valsts ieņēmumu dienesta pakalpojuma sniegšanas iestādei sniegtajai informācijai pārsniedz nodokļa apmēru, kas konkrētajā dienā ieskaitāms vienotajā nodokļu kontā.

(5) Pakalpojuma sniegšanas iestāde šā panta pirmajā daļā minēto summas rezervāciju atceļ, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) 14 dienu laikā no šā panta otrajā daļā noteiktās informācijas nosūtīšanas no Valsts ieņēmumu dienesta nav saņemta šā panta trešajā daļā minētā informācija par nodokļa apmēru;

2) laika posmā no naudas summas rezervēšanas līdz informācijas saņemšanai no Valsts ieņēmumu dienesta attiecīgajam kontam uzlikts šā likuma 148. panta pirmās daļas 2. punkta "c" apakšpunktā minētais ierobežojums maksājumu veikšanai no šā konta. Pakalpojuma sniegšanas iestāde šajā gadījumā atceļ summas rezervāciju, vienlaikus nosūtot informāciju par to Valsts ieņēmumu dienestam.

(6) Ja pakalpojuma sniegšanas iestādei kā maksājumu pakalpojumu sniedzējai uzlikts šā likuma 148. panta pirmās daļas 2. punkta "c" apakšpunktā minētais ierobežojums, kas liedz maksājuma veikšanu, pakalpojuma sniegšanas iestāde nekavējoties (neatkarīgi no tā, vai ir saņemta Valsts ieņēmumu dienesta informācija par nodokļa apmēru) pārskaita rezervēto nodokļa summu vienotajā nodokļu kontā, vienlaikus nosūtot informāciju par to Valsts ieņēmumu dienestam.

(7) Nodokļa apmēru, kas rezervējams un ieskaitāms vienotajā nodokļa kontā, aprēķina, noapaļojot līdz tuvākajam centam un ņemot vērā trešo zīmi aiz komata. Ja trešā zīme aiz komata ir no 0 līdz 4, tad centa vērtība nemainās. Ja trešā zīme aiz komata ir no 5 līdz 9, tad cents tiek noapaļots par vienu centu uz augšu.

(8) Nodokļu maksātājs aprēķina, deklarē un maksā nodokli konkrētā nodokļa likumā noteiktajā vispārējā kārtībā par pārskata periodu (ārpus vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma), ja ir iestājies vismaz viens no šādiem gadījumiem:

1) nodokļu maksātājs zaudē tiesības izmantot vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu — ar datumu, kad nodokļu maksātājs, ievērojot konkrētā nodokļa likuma nosacījumus, zaudē tiesības izmantot vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu;

2) šā likuma 148. panta pirmās daļas 2. punktā minētajos gadījumos aptur saimnieciskās darbības ieņēmumu konta darbību — par visu apturēšanas periodu, sākot ar saimnieciskās darbības ieņēmumu konta darbības apturēšanas datumu;

3) nodokļu maksātājs izbeidz vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanu — atbilstoši šā likuma 148. panta piektajai daļai ar Valsts ieņēmumu dienesta paziņoto datumu, sākot ar kuru tiek izbeigta vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošana.

(8[1]) *(Daļa stājas spēkā 01.04.2027. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.04.2027. Sk. pārejas noteikumu 252. punktu)*

(9) Valsts ieņēmumu dienests sniedz nodokļu maksātājam dienesta rīcībā esošo informāciju par vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros ieturētā un vienotajā nodokļu kontā pārskaitītā nodokļa apmēru, ja nodokļu maksātājam rodas pienākums deklarēt un maksāt nodokli konkrētā nodokļa likumā noteiktajā vispārējā kārtībā par pārskata periodu (ārpus vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma). Valsts ieņēmumu dienests tā rīcībā esošo informāciju iekļauj tās deklarācijas sagatavē, kuru nodokļu maksātājam rodas pienākums iesniegt Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā.

(10) Ja vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma piemērošanu izbeidz atbilstoši šā likuma 148. panta piektajai vai sestajai daļai, kamēr nav iestājies datums, sākot ar kuru tiek izbeigta saimnieciskās darbības ieņēmumu konta izmantošana, nodokļa aprēķināšanu un ieturēšanu veic vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros, ievērojot šajā pantā noteikto kārtību un nosacījumus.

(11) Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz pakalpojuma sniegšanas iestādes sniegto informāciju un vienotā nodokļu konta informāciju par nodokļa apmēru no saimnieciskās darbības ieņēmumu konta, reģistrē un uzskaita nodokļu maksātājam saimnieciskās darbības ieņēmumu konta ieņēmumus, ieturēto un vienotajā nodokļu kontā ieskaitīto nodokli no saimnieciskās darbības ieņēmumu konta ieņēmumiem.

(12) Nodokļu maksātājam triju gadu laikā no vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros ieturētā nodokļa ieskaitīšanas vienotajā nodokļu kontā ir tiesības iesniegt Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā iesniegumu strukturētu datu formā un pieprasīt nepareizi ieturētā nodokļa atmaksu. Valsts ieņēmumu dienests izskata šo iesniegumu un veic nepareizi ieturētā nodokļa atmaksu, ievērojot šā likuma 28. panta otrajā daļā noteikto kārtību. Nodokļa atmaksu veic uz nodokļu maksātāja norādīto maksājumu kontu, kas nav saimnieciskās darbības ieņēmumu konts.

(13) Ja nodokļu maksātājs konstatē, ka no saimnieciskās darbības ieņēmumu kontā ieskaitītajiem vai iemaksātajiem ieņēmumiem nodoklis netiek ieturēts un ieskaitīts vienotajā nodokļu kontā šā likuma 149. pantā noteiktajā kārtībā, tas nekavējoties informē Valsts ieņēmumu dienestu vai pakalpojuma sniegšanas iestādi.

(14) Darbības, kas pakalpojuma sniegšanas iestādei veicamas saskaņā ar šo nodaļu, šā likuma izpratnē nav uzskatāmas par nodokļa administrēšanas darbībām.

(16.06.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2022. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2022. Grozījums devītajā daļā par pirmā teikumu papildināšanu pēc vārdiem "par pārskata periodu" ar vārdiem "vai pārskata perioda daļu" stājas spēkā 01.04.2027. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.04.2027. Sk. pārejas noteikumu 252. punktu)

150. pants. Datu apmaiņa vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros

(1) Vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma ietvaros datu apmaiņa starp Valsts ieņēmumu dienestu un attiecīgo pakalpojuma sniegšanas iestādi notiek elektroniski tiešsaistes režīmā.

(2) Valsts ieņēmumu dienests publicē datu apmaiņas struktūru Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esošajā Valsts informācijas sistēmu savietotāja katalogā.

(16.06.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2022. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2022.)

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē:

1) likums "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991,3./4., 21./22.nr.; 1992, 2./3., 27./28.nr.; 1993, 7., 22./23.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 14.nr.);

2) Latvijas Republikas Augstākās padomes 1990.gada 28.decembra lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā" spēkā stāšanās kārtību" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 3./4.nr.);

3) Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991.gada 23.decembra lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par papildinājumiem Latvijas Republikas 1990.gada 28.decembra likumā "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā"" spēkā stāšanās kārtību" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 2./3.nr.);

4) Latvijas Republikas Augstākās padomes 1992.gada 17.jūnija lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par grozījumiem un papildinājumiem Latvijas Republikas 1990.gada 28.decembra likumā "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā"" spēkā stāšanās kārtību" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 27./28.nr.);

5) Latvijas Republikas Augstākās padomes 1993.gada 9.februāra lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par papildinājumiem Latvijas Republikas 1990.gada 28.decembra likumā "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā"" spēkā stāšanās kārtību" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 7.nr.);

6) Latvijas Republikas Augstākās padomes Prezidija 1993.gada 9.jūnija lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā" 3.panta otrās daļas piemērošanu" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 26.nr.).

2. *(Izslēgts ar 14.12.2000. likumu, kas stājas spēkā 12.01.2001.)*

3. Ar 1998.gada 1.janvāri zaudē spēku likums "Par zemes nodokli" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 11./12., 21./22.nr.; 1992, 13./14.nr.; 1993, 20./21.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 24.nr.; 1997, 3., 14.nr.).

(04.12.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.1998.)

4. Līdz likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" spēkā stāšanās dienai spēkā ir likums "Par peļņas nodokli".

5. Līdz likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" spēkā stāšanās dienai spēkā ir likums "Par apgrozījuma nodokli".

6. *(Izslēgts ar 14.12.2000. likumu, kas stājas spēkā 12.01.2001.)*

7. *(Izslēgts ar 28.02.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)*

8. Ministru kabinetam līdz 1995.gada 1.aprīlim izstrādāt un pieņemt noteikumus par kārtību, kādā pašvaldības var noteikt pašvaldību nodevas.

9. Ministru kabinetam līdz 1995.gada 1.aprīlim pieņemt noteikumus par Darījumu novērtējuma komisijas izveidošanu un darbības kārtību šā likuma 39.panta piemērošanai.

10. Tās šā likuma normas, kuru izpildi reglamentē Ministru kabineta noteikumi, nevar piemērot, iekams nav stājušies spēkā attiecīgie Ministru kabineta noteikumi.

11. Ministru kabinetam iesniegt Saeimai likumprojektu, kas precizē nodokļu administrācijas ierēdņu (darbinieku) administratīvo atbildību un kriminālatbildību par šā likuma 22.panta pirmajā daļā minētās informācijas izpaušanu.

12. Metodiku nodokļu aprēķināšanai un ar to saistīto operāciju atspoguļošanai grāmatvedībā Valsts ieņēmumu dienests izstrādā un publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" līdz šā likuma spēkā stāšanās brīdim.

13. Līdz atbilstošu grozījumu izdarīšanai likumā "Par aviāciju" Ministru kabinetam ir tiesības noteikt lidostu nodevas un to likmes.

(06.06.1996. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.1996.)

14. *(Izslēgts ar 25.11.1999. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2000.)*

15. Nokavētie un nenomaksātie nodokļu maksājumi, kas izveidojušies līdz 1999.gada 1.oktobrim, veicami šādā secībā: vispirms nomaksājams pamatparāds, pēc tam pamatparāda palielinājuma nauda un pēdējā — nokavējuma nauda.

(06.06.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.11.1999. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2000.)

16. *(Izslēgts ar 08.03.2001. likumu, kas stājas spēkā 04.04.2001.)*

17. Valsts ieņēmumu dienests ar 1998.gada 1.janvāri administrē sociālā nodokļa maksājumu parādus. Veicot pārbaudes par laiku, kad bija spēkā likums "Par sociālo nodokli", piemēro likuma "Par sociālo nodokli" normas, izņemot atbildību par nodokļu bāzes samazināšanu, kuru nosaka saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.pantu, ievērojot, ka par sociālā nodokļa maksājumu nokavējumu tiek piedzīta nokavējuma nauda — 0,1 procents no laikā nesamaksātā pamatparāda (arī soda naudas) par katru nokavēto dienu.

(04.12.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.1998.)

18. Ar šo likumu noteiktie grozījumi likuma "Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 1. un 5.punktā, 8.panta 9.punktā, 19.panta pirmajā un otrajā daļā, 20.panta 9.punktā un 25.panta ceturtajā daļā stājas spēkā 1998.gada 1.janvārī.

(04.12.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.1998.)

19. Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 11.panta otrās daļas 20.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par uzņēmējdarbību".

(04.12.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.1998.)

20. Sociālā nodokļa maksātāji (darba devēji), kuriem sociālā nodokļa parāds izveidojies līdz 1998.gada 1.janvārim un kuri šā nodokļa apmērus saskaņojuši ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūru, līdz 1998.gada 1.oktobrim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu par sociālā nodokļa parāda samaksas sadalīšanu termiņos un atlikšanu uz laiku līdz vienam gadam, neaprēķinot nokavējuma naudu.

(18.06.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.07.1998.)

21. *(Izslēgts ar 08.03.2001. likumu, kas stājas spēkā 04.04.2001.)*

22. Uzņēmējsabiedrībām, kuru pamatkapitāls neatbilst likuma "Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" prasībām un pret kurām savus kreditoru prasījumus Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā ir pieteikušas tikai nodokļu administrācijas un šo prasījumu kopsumma nepārsniedz 5000 latus, nodokļu parādi tiek dzēsti, pamatojoties uz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra iesniegumu un tam pievienoto nodokļu administrācijas izziņu par nodokļu parādiem, norādot katra nodokļu veida pamatparādu, pamatparāda palielinājuma naudu, nokavējuma naudu un soda naudu. Valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu parādus dzēš Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs, bet pašvaldību budžetos ieskaitāmo nodokļu parādus — attiecīgās pašvaldības.

(14.10.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.04.2000., 08.03.2001., 31.01.2008. un 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

23. Ar šo likumu izdarītie grozījumi likuma "Par nodokļiem un nodevām" 8.panta 5.punktā attiecībā uz likumu "Par akcīzes nodokli tabakas izstrādājumiem" stājas spēkā vienlaikus ar likumu "Par akcīzes nodokli tabakas izstrādājumiem", bet grozījumi attiecībā uz likumu "Par akcīzes nodokli alkoholiskajiem dzērieniem" — vienlaikus ar likumu "Par akcīzes nodokli alkoholiskajiem dzērieniem".

(14.10.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.11.1998.)

24. Finanšu ministrijas lēmumi par nokavēto valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu samaksas termiņu pagarināšanu līdz vienam gadam un līdz trijiem gadiem un ar šo termiņu pagarināšanu saistītie saistību raksti, kuri pieņemti līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, ir spēkā līdz tajos noteiktajam termiņam. Ministru kabineta noteiktajā kārtībā Finanšu ministrija, pamatojoties uz finanšu ministra izveidotas starpministriju komisijas ieteikumu, ir tiesīga atcelt lēmumu par nokavēto valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu samaksas termiņu pagarināšanu, ja uzņēmumi (uzņēmējsabiedrības) un no budžeta finansējamās iestādes nepilda saistības.

(25.11.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

25. Ministru kabineta noteiktajā kārtībā Finanšu ministrija, pamatojoties uz finanšu ministra izveidotas starpministriju komisijas ieteikumu, ir tiesīga līdz 2001.gada 1.janvārim:

a) samazināt nokavētajam valsts budžetā ieskaitāmajam nodokļa maksājumam, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumam iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu līdz 100 procentiem tiem nodokļu maksātājiem, kuri 90 dienu laikā no Finanšu ministrijas lēmuma pieņemšanas dienas samaksā visu līdz 1999.gada 1.oktobrim nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparādu un ar to saistīto pamatparāda palielinājuma naudu,

b) samazināt nokavētajam valsts budžetā ieskaitāmajam nodokļa maksājumam, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumam iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu atbilstoši saistību izpildes procentam, ja šā punkta "a" apakšpunktā noteiktajā termiņā nodokļu maksātājs samaksā vairāk nekā 50 procentus no nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparāda, kas izveidojies līdz 1999.gada 1.oktobrim, un ar to saistīto pamatparāda palielinājuma naudu,

c) piemērot nodokļu maksātājam šā punkta "a" vai "b" apakšpunkta nosacījumus ne vairāk kā divas reizes,

d) piemērot šā punkta "a" vai "b" apakšpunkta nosacījumus attiecībā uz iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu parādiem ar tās pašvaldības piekrišanu, kuras budžetā ir ieskaitāmi vairāk par 50 procentiem no attiecīgā nodokļa maksājumiem.

(25.11.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.04.2000. un 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

26. Piemērojot pārejas noteikumu 25.punktu, vispirms maksājams valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) pamatparāds un ar to saistītā pamatparāda palielinājuma nauda.

(25.11.1999. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2000.)

27. Finanšu ministrija uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) samazina iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu 100 procentu apmērā, ja pastāv abi šādi nosacījumi:

a) uzņēmums (uzņēmējsabiedrība), pamatojoties uz Ministru kabineta rīkojumu par valsts atbalsta

sniegšanu konkrētajam uzņēmumam (uzņēmējsabiedrībai) saskaņā ar likumu "Par valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas fondiem", ir saņēmis valsts atbalstu uzņēmējdarbībai,

b) uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) ir izmantojis šā valsts atbalsta līdzekļus to nodokļu pamatparādu samaksai, kuri izveidojušies līdz 1999.gada 1.oktobrim, un ar tiem saistītās pamatparāda palielinājuma naudas samaksai.

(25.11.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

28. Ministru kabinets līdz 2000.gada 1.septembrim pieņem noteikumus, kuri reglamentē valsts nodevas apmēru par valsts valodas prasmes atestāciju profesionālo un amata pienākumu veikšanai, tās maksāšanas kārtību un nodevas atlaides mazaizsargātām un maznodrošinātām personām.

(13.04.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2000.)

29. Šā likuma 11.panta otrās daļas 40.punkts stājas spēkā 2001.gada 1.janvārī.

(13.04.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2000.)

30. Līdz 2001.gada 1.janvārim Uzņēmumu reģistrā un Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētie uzņēmumi (uzņēmējsabiedrības), to pārstāvniecības un filiāles, kā arī sabiedriskās organizācijas un to apvienības nav jāpārreģistrē saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.[1] pantu un nodokļu maksātāju identifikācijai ir izmantojami Uzņēmumu reģistra un Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtie reģistrācijas numuri.

(14.12.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2001.)

31. Līdz 2003.gada 1.janvārim Uzņēmumu reģistrs piešķir vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas kodu un Uzņēmumu reģistra deviņzīmju kodu. Izsniegtajās reģistrācijas apliecībās norāda abus kodus. Attiecīgo juridisko personu identifikācijai minētajā laikposmā var izmantot abus piešķirtos kodus.

(14.12.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2001.)

32. Visas valsts institūcijas, kuras juridisko personu identifikācijai lieto deviņzīmju kodu, līdz pārejas noteikumu 31.punktā minētajam termiņam veic nepieciešamos pārkārtojumus, lai no 2003.gada 1.janvāra varētu lietot vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas kodu.

(14.12.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2001.)

33. Ministru kabinets līdz 2001.gada 31.martam izdod likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.[1] panta septītajā daļā paredzētos Ministru kabineta noteikumus par nodokļu maksātāju reģistrāciju Valsts ieņēmumu dienestā.

(14.12.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2001.)

34. *(Izslēgts ar 31.01.2008. likumu, kas stājas spēkā 04.03.2008.)*

35. Privatizētiem uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) finanšu ministrs dzēš ar valsts un pašvaldību budžetos ieskaitāmo nodokļu parādiem, kas izveidojušies līdz 1997.gada 1.janvārim, saistītās soda naudas, pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas, ja:

1) uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) ir veicis visus kārtējos nodokļu maksājumus un tam nav nokavēto nodokļu maksājumu, kas izveidojušies pēc 2000.gada 1.janvāra;

2) ja uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) parādu saistības nepārsniedz tā aktīvus. Nosakot uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) parādu saistības, netiek ņemtas vērā saskaņā ar šo punktu dzēšamās summas;

3) pieņemts Eiropas Komisijas lēmums par šāda atbalsta atbilstību Eiropas Savienības tiesību normām;

4) attiecībā uz pašvaldību budžetos ieskaitāmo soda naudas, pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas summas dzēšanu ir saņemta tās pašvaldības piekrišana, kuras budžetā ir ieskaitāmi vairāk par 50 procentiem no attiecīgā nodokļa un ar to saistītajiem obligātiem maksājumiem.

(14.12.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002., 28.02.2003. un 31.03.2004. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2004.)

36. 11.panta otrās daļas 43.punkts stājas spēkā vienlaikus ar likuma par detektīvdarbību spēkā stāšanos.

(08.03.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.04.2001.)

37. Šā likuma 24.panta desmitajā un divpadsmitajā daļā un pārejas noteikumu 39.punktā paredzētās valsts īpašuma atsavināšanu veicošās institūcijas funkcijas pilda Privatizācijas aģentūra.

(30.03.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

38. *(Izslēgts ar 30.03.2006. likumu, kas stājas spēkā 03.05.2006.)*

39. Gadījumos, kad privatizētiem uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) valsts un pašvaldību budžetā iemaksājamo nodokļu parāds ir izveidojies pēc privatizācijas un nav samaksāts vai izveidojies līdz privatizācijai un nebija kapitalizējams, finanšu ministrs ir tiesīgs pieņemt lēmumu par kapitalizāciju un valsts īpašuma atsavināšanu veicošā institūcija kapitalizē valsts un pašvaldību budžetā ieskaitāmo nodokļu maksājumu pamatparādus, vienlaikus norakstot nokavējuma un soda naudas, ja uzņēmums atbilst šādiem kritērijiem:

a) uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) ražo augstas tehnoloģijas produktus un šā uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) neto apgrozījumā Ministru kabineta noteiktie atbalstāmie produkti pirmstaksācijas periodā ir vairāk nekā 75 procenti,

b) valsts vai pašvaldību daļa uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) pamatkapitālā nepārsniedz 25 procentus.

(10.05.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

40. Pārejas noteikumu 39.punkts ir piemērojams šā likuma 8.pantā minētajiem nodokļiem un tiem nodokļu pamatparādiem, kuri izveidojušies līdz 2000.gada 31.decembrim, un ar tiem saistītām nokavējuma un soda naudām, kuras izveidojušās līdz kapitalizācijas brīdim.

(10.05.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.06.2001.)

41. Kapitalizāciju veicošā institūcija pārejas noteikumu 39.punktā paredzētajos gadījumos kapitalizē valsts un pašvaldību budžetā ieskaitāmo nodokļu pamatparādus, kā arī vienlaikus noraksta nokavējuma un soda naudas, piemērojot šā likuma 24.panta desmitajā un divpadsmitajā daļā minēto Ministru kabineta kārtību.

(10.05.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.06.2001.)

42. Saskaņā ar pārejas noteikumu 39.punktu kapitalizētos nodokļu maksājumu pamatparādus, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma un soda naudas pēc kapitalizāciju veicošās institūcijas paziņojuma dzēš finanšu ministrs.

(10.05.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

43. 11.panta otrās daļas 44.punkts stājas spēkā 2002.gada 1.jūlijā.

(20.12.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2002.)

44. 11.panta otrās daļas 46. un 47.punkts stājas spēkā 2002.gada 1.martā.

(20.12.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2002.)

45. Ministru kabinetam līdz 2003.gada 31.decembrim ir tiesības pagarināt samaksas termiņus līdz septiņiem gadiem tiem valsts budžetā un pašvaldību budžetos ieskaitāmo nokavēto nodokļu maksājumiem, kuri privatizētiem un privatizējamiem uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) izveidojušies līdz 2000.gada 31.decembrim, neaprēķinot šajā likumā un konkrēto nodokļu likumos noteikto nokavējuma naudu, un dzēst šiem nodokļu maksājumiem iepriekš aprēķināto soda naudu un nokavējuma naudu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) no 2002.gada 1.janvāra ir veicis visus kārtējos nodokļu maksājumus pilnā apmērā;

b) uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) parādu saistības nepārsniedz tā aktīvus. Nosakot uzņēmuma

(uzņēmējsabiedrības) parādu saistības, netiek ņemtas vērā saskaņā ar šo punktu dzēšamās summas;

c) attiecībā uz pašvaldību budžetos ieskaitāmo nodokļu maksājumu termiņa pagarinājumu un nokavējuma naudas dzēšanu ir saņemta tās pašvaldības piekrišana, kuras budžetā ieskaitāmi vairāk par 50 procentiem no attiecīgā nodokļa maksājumiem.

(09.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2002.)

46. Pārejas noteikumu 45.punktā paredzēto nokavēto nodokļu maksājumu termiņa pagarinājumu uzņēmumam (uzņēmējsabiedrībai) pēc finanšu ministra ieteikuma ar Ministru kabineta rīkojumu piešķir ne vairāk kā vienu reizi. Ministru kabinets nosaka nokavēto nodokļu maksājumu veikšanas termiņus un apmērus, dzēš šiem nodokļu maksājumiem iepriekš aprēķināto soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī paredz nokavējuma naudas un soda naudas atjaunošanu par nodokļu parāda nesamaksāto daļu rīkojumā noteiktajos termiņos.

(09.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

47. Pārejas noteikumu 46.punktā minēto ieteikumu finanšu ministrs sniedz, pamatojoties uz:

a) uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) iesniegtajiem dokumentiem, kas apliecina uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) atbilstību pārejas noteikumu 45.punktā minētajiem nosacījumiem;

b) uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) iesniegtajiem priekšlikumiem par to nodokļu maksājumu saistību izpildi, kurām varētu piešķirt termiņa pagarinājumu;

c) nodokļu administrācijas izsniegtu izziņu par konkrēto nodokļu pamatparādiem, pamatparāda palielinājuma, nokavējuma naudas un soda naudas summām.

(09.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

48. Uzņēmumam (uzņēmējsabiedrībai), kuram ir izsniegta pārejas noteikumu 47.punkta "c" apakšpunktā minētā nodokļu administrācijas izziņa nokavēto nodokļu maksājumu samaksas termiņa pagarināšanai, nodokļu administrācija pārtrauc aprēķināt ar attiecīgo nodokļu pamatparādu saistīto nokavējuma naudu. Ja nodokļu maksājumu samaksas termiņš netiek pagarināts, nokavējuma naudas aprēķināšana tiek atjaunota vispārējā kārtībā no dienas, kad tika pārtraukta tās aprēķināšana.

(09.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2002.)

49. *(Izslēgts ar 09.10.2003. likumu, kas stājas spēkā 05.11.2003.)*

50. Likuma 11.panta otrās daļas:

a) 48.punkts stājas spēkā vienlaikus ar likumu "Par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā";

b) 52.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Fizisko personu datu aizsardzības likumā;

c) 53.punkts stājas spēkā vienlaikus ar elektronisko dokumentu likuma spēkā stāšanos.

(09.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2002.)

51. Pamatojoties uz finanšu ministra no 2006.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim pieņemto lēmumu, Finanšu ministrija ir tiesīga:

1) dzēst nokavētajam valsts budžetā ieskaitāmajam nodokļa maksājumam, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumam iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu un soda naudu tiem nodokļu maksātājiem, kuri 90 dienu laikā no finanšu ministra lēmuma pieņemšanas dienas samaksā visu nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparādu, kas izveidojies līdz 2004.gada 31.decembrim, un ar to saistīto pamatparāda palielinājuma naudu;

2) dzēst nokavētajam valsts budžetā ieskaitāmajam nodokļa maksājumam, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumam iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu un soda naudu atbilstoši saistību izpildes procentam, ja šā punkta 1.apakšpunktā noteiktajā termiņā nodokļu maksātājs samaksā vairāk par 50

procentiem no nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparāda, kas izveidojies līdz 2004.gada 31.decembrim, un ar to saistīto pamatparāda palielinājuma naudu;

3) dzēst ar pamatparādu saistīto pamatparāda palielinājuma naudu, ja nokavētā valsts budžetā ieskaitāmā nodokļa maksājuma, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājuma pamatparāda samaksa veikta pilnā apmērā 30 dienu laikā no finanšu ministra lēmuma pieņemšanas dienas;

4) piemērot iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu parādam šā punkta 1., 2. un 3.apakšpunktā minētos nosacījumus, ja ir saņemta tās pašvaldības piekrišana, kuras budžetā ieskaitāmi vairāk par 50 procentiem no nodokļa maksājumiem.

(12.12.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2004. un 01.12.2005. likumu, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

52. Nodokļu maksātājam, kuram finanšu ministrs atļāvis kārtot nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparādu atbilstoši pārejas noteikumu 51.punkta nosacījumiem, Valsts ieņēmumu dienests pārtrauc aprēķināt ar attiecīgo nodokļa maksājuma pamatparādu saistīto nokavējuma naudu no tā mēneša pirmās dienas, kad pieņemts finanšu ministra lēmums.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

53. Nokavējuma naudas aprēķināšana tiek atjaunota vispārējā kārtībā no dienas, kad tika pārtraukta tās aprēķināšana attiecībā uz to nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparāda daļu, kura nav samaksāta šo pārejas noteikumu 51.punkta 1.apakšpunktā noteiktajā termiņā.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

54. Nodokļu maksājumi, kas tiek veikti saskaņā ar šo pārejas noteikumu 51.punktā minēto finanšu ministra lēmumu, ieskaitāmi šādā secībā: vispirms pamatparāds, pēc tam pamatparāda palielinājuma nauda.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

55. Finanšu ministrs pārejas noteikumu 51.punktā minēto lēmumu pieņem, ja līdz 2006.gada 15.decembrim Finanšu ministrijai ir iesniegti šādi dokumenti:

1) nodokļu maksātāja iesniegums, kurā dots nodokļu maksātāja raksturojums un norādīti parāda rašanās iemesli un pasākumi, kas veikti nodokļu parāda nomaksai;

2) nodokļu administrācijas izsniegtā izziņa par nokavētajiem nodokļu maksājumiem, kas nodokļu maksātājam izveidojušies līdz 2004.gada 31.decembrim, norādot atsevišķi šo maksājumu pamatparādu, pamatparāda palielinājuma naudu un nokavējuma naudu iesniegšanas mēneša pirmajā datumā;

3) attiecīgās pašvaldības domes (padomes) lēmums, kas apstiprina, ka attiecīgā pašvaldība piekrīt piemērot iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu parādam pārejas noteikumu 51.punkta 1., 2. un 3.apakšpunktā minētos nosacījumus.

(12.12.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2004. un 01.12.2005. likumu, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

56. Desmit dienu laikā pēc finanšu ministra lēmumā noteiktā termiņa beigām Valsts ieņēmumu dienests iesniedz Finanšu ministrijai izziņu, kurā norādīts, kā nodokļu maksātājs ir izpildījis lēmumā noteiktās saistības.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

57. Grozījumi likuma 11.panta otrajā daļā attiecībā uz 22.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2004.gada 1.janvārī.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

58. Piemērojot likuma 15.panta pirmās daļas 10.punktu, līdz dienai, kad stājas spēkā normatīvais akts par elektroniskā paraksta izmantošanas kārtību, nodokļu maksātāji, kuri attaisnojuma dokumentus un grāmatvedības reģistra datus iesniedz elektroniskā veidā, tos iesniedz arī rakstveidā.

(28.02.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

59. Likuma 18.panta 13., 14. un 15.punkts stājas spēkā 2003.gada 1.septembrī.

(28.02.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

60. Grozījumi likuma 28.panta otrajā daļā attiecībā uz nokavējuma naudas piemērošanu noteiktajā termiņā neatmaksātajām nodokļu pārmaksas summām stājas spēkā 2004.gada 1.janvārī.

(28.02.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

61. Pēc nodokļu maksātāja pamatota iesnieguma likuma 25.panta pirmās daļas 4.punkts līdz 2004.gada 1.aprīlim piemērojams arī tiem pēc Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu kontroles (pārbaudes, revīzijas) papildus aprēķinātajiem nodokļu maksājumu parādiem, kā arī ar tiem saistītajām soda naudām, pamatparāda palielinājuma naudām un nokavējuma naudām, kuru iekasēšanas termiņš beidzies saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmās daļas redakciju, kas bija spēkā līdz 2000.gada 1.janvārim.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.10.2003. likumu, kas stājas spēkā 05.11.2003.)

62. Likuma 11.panta pirmās daļas 10.punkts stājas spēkā vienlaikus ar Preču un pakalpojumu loteriju likumu.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.07.2003.)

63. Grozījumi likuma 11.panta otrās daļas 51.punktā stājas spēkā vienlaikus ar Medību likuma jaunās redakcijas spēkā stāšanos.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.07.2003.)

64. Likuma 22.panta otrās daļas 9.punkts stājas spēkā 2004.gada 1.maijā.

(31.03.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2004.)

65. Līdz jaunu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2005.gada 1.jūlijam ir spēkā Ministru kabineta 1995.gada 31.oktobra noteikumi Nr.322 "Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldību nodevas".

(16.12.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2005.)

66. Norvēģijas darba devējam, kas nodarbina Latvijas jūrniekus uz Norvēģijas Starptautiskajā kuģu reģistrā reģistrēta kuģa saskaņā ar Pagaidu līgumu starp Latvijas Republikas Labklājības ministriju un Norvēģijas Karalistes Darba un sociālo lietu ministriju, valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu maksājumam pamatparāda palielinājuma naudu un nokavējuma naudu neaprēķina, ja valsts budžets šo maksājumu saņēmis 183 dienu laikā pēc minētā līguma spēkā stāšanās dienas. Ja minētais nosacījums netiek ievērots, pamatparāda palielinājuma naudu un nokavējuma naudu aprēķina, sākot ar 184.dienu pēc šā līguma spēkā stāšanās dienas.

(16.12.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2005.)

67. Šā likuma 11.panta otrās daļas 56. un 57.punkts stājas spēkā 2006.gada 1.janvārī.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

68. Ministru kabinets līdz 2005.gada 1.jūlijam nosaka:

1) šā likuma 42.panta trešās daļas 2.punktā noteiktās rezidences apliecības nodokļu uzlikšanas vajadzībām formu (veidlapu);

2) šā likuma 42.panta septītajā daļā noteiktās vienota parauga veidlapas — izziņas par uzkrājumu ienākumu — formu (veidlapu);

3) šā likuma 43.panta otrajā daļā noteiktās apliecības nodokļa neieturēšanai formu (veidlapu);

4) šā likuma 45.panta ceturtajā daļā noteiktās kompetentās iestādes izsniedzamās apliecības formu (veidlapu).

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

69. Šā likuma 42.panta pirmajā daļā un 45.panta trešajā daļā minēto informāciju izmaksātāji un 45.panta trešajā daļā minētās saimnieciskās vienības pirmo reizi iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam par laika posmu no 2005.gada 1.jūlija līdz 2005.gada 31.decembrim. Šajā gadījumā minētā informācija iesniedzama ne vēlāk kā 2006.gada 31.martā.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

70. Līdz 2010.gada 31.decembrim šā likuma 46.panta pirmās daļas 4.punktā un trešajā daļā noteiktā procentuālā attiecība ir 40 procenti.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

71. Šā likuma 43.panta pirmajā daļā minēto informāciju Valsts ieņēmumu dienests pirmo reizi nodod par laika posmu no 2005.gada 1.jūlija līdz 2005.gada 31.decembrim. Šajā gadījumā minētā informācija iesniedzama ne vēlāk kā 2006.gada 30.jūnijā.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

72. Piemērojot šā likuma 42.panta pirmo daļu, līdz dienai, kad elektroniskajam dokumentam tiek nodrošināts drošs elektroniskais paraksts, izmaksātāji informē Valsts ieņēmumu dienestu rakstveidā.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

73. Grozījumi šā likuma 15.panta pirmās daļas 8.punktā, 18.panta 13.punktā un 28.[1]pantā stājas spēkā 2006.gada 1.janvārī.

(01.12.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

74. Nodokļu maksātāji, kuri neveic darbības ar akcīzes precēm (alkoholiskajiem dzērieniem, tabakas izstrādājumiem, naftas produktiem), medikamentiem un kokmateriāliem, līdz 2006.gada 31.decembrim var darījumu noformēšanai izmantot stingrās uzskaites pavadzīmes-rēķina veidlapas pēc izvēles. Stingrās uzskaites pavadzīmes-rēķinus noformē un lieto, ievērojot Ministru kabineta 2003.gada 25.jūnija noteikumus Nr.339 "Noteikumi par stingrās uzskaites preču pavadzīmēm-rēķiniem". Darījumos ar kokmateriāliem nodokļu maksātāji izmanto kokmateriālu transporta pavadzīmes-rēķinus līdz 2006.gada 31.decembrim. Kokmateriālu transporta pavadzīmes-rēķinus noformē un lieto, ievērojot Ministru kabineta 2005.gada 15.marta noteikumus Nr.181 "Kokmateriālu transporta pavadzīmes-rēķina lietošanas un noformēšanas kārtība"

(01.12.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

75. Šā likuma 28.[1] panta trešajā daļā paredzētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2005.gada 31.decembrim.

(01.12.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

76. Šā likuma 28.[1] panta ceturtajā daļā paredzētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2007.gada 1.jūlijam, bet 28.[1] panta piektajā daļā paredzētos noteikumus — līdz 2006.gada 31.decembrim.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

77. Ministru kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumi Nr.361 "Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskajām ierīcēm un iekārtām", ciktāl tie nosaka nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskās prasības un ciktāl tie nav pretrunā ar noteikumiem par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtību un lietotāju, tirgotāju, apkalpojošo dienestu un ekspertu pienākumiem, piemērojami līdz dienai, kad stājas spēkā Ministru kabineta noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 1.jūlijam.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

78. Šā likuma 11.panta otrās daļas 36.punkts zaudē spēku 2006.gada 30.jūnijā.

(30.03.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

79. Šā likuma 11.panta otrās daļas 36.[1] punkts stājas spēkā 2006.gada 1.jūlijā.

(30.03.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

80. Šā likuma 11.panta otrās daļas 59.punkts stājas spēkā 2007.gada 1.janvārī.

(30.03.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

81. Grozījumi šā likuma 11.panta otrās daļas 5.punktā, kas paredz valsts nodevu par parakstu apliecināšanu Uzņēmumu reģistrā, stājas spēkā 2006.gada 1.jūlijā.

(25.05.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.06.2006.)

82. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 12.punktā attiecībā uz valsts nodevas noteikšanu par Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusa Latvijas Republikā pieprasīšanai nepieciešamo dokumentu izskatīšanu un grozījums 40.punktā attiecībā uz valsts nodevas noteikšanu par valsts valodas prasmes pārbaudi Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusa Latvijas Republikā pieprasīšanai stājas spēkā vienlaikus ar likumu par Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijas Republikā.

(25.05.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.06.2006.)

83. Šā likuma 11.panta otrās daļas 60., 61., 62., 63. un 64.punkts stājas spēkā 2007.gada 1.janvārī.

(14.09.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.10.2006.)

84. Grozījums likuma 18.panta 13.punktā attiecībā uz vārdu "stingrās uzskaites pavadzīmju-rēķinu un" izslēgšanu stājas spēkā 2009.gada 1.janvārī.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

85. Konkrētajam nodokļa pamatparādam līdz 2006.gada 31.decembrim aprēķinātā pamatparāda palielinājuma nauda tiek summēta ar nokavējuma naudu.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

86. Līdz jaunu šā likuma 30.pantā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 1.jūlijam piemērojami Ministru kabineta 2001.gada 24.jūlija noteikumi Nr.329 "Skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšanas noteikumi", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

87. Nodokļu maksātāji līdz 2006.gada 31.decembrim Valsts ieņēmumu dienestā iegādātās stingrās uzskaites pavadzīmes-rēķinus darījumu noformēšanai pēc izvēles var izmantot līdz 2008.gada 1.janvārim. Stingrās uzskaites pavadzīmes-rēķinus noformē un lieto, ievērojot Ministru kabineta 2003.gada 25.jūnija noteikumus Nr.339 "Noteikumi par stingrās uzskaites preču pavadzīmēm-rēķiniem".

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

88. Ja pret uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību), filiāli, nodaļu vai pārstāvniecību, kura atbilstoši Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma II nodaļas noteikumiem attiecīgajā termiņā nav pieteikta ierakstīšanai komercreģistrā un par kuras likvidāciju nav pieņemts lēmums, savus prasījumus komercreģistra iestādei — Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram — ir pieteikušas tikai nodokļu administrācijas un šo prasījumu kopsumma nepārsniedz 5000 latu, nodokļu parādi tiek dzēsti, pamatojoties uz komercreģistra iestādes — Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra — iesniegumu un tam pievienoto nodokļu administrācijas izziņu par nodokļu parādiem, norādot katra nodokļu veida pamatparādu, pamatparāda palielinājuma naudu, nokavējuma naudu un soda naudu. Valsts budžetā pilnīgi vai daļēji ieskaitāmos nodokļu parādus dzēš Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs, bet pašvaldību budžetos ieskaitāmo nodokļu parādus — attiecīgās pašvaldības.

(19.12.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.01.2008. un 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

89. Šā likuma 23.panta trešajā daļā minētie nodokļu revīzijas (audita) termiņa ierobežojumi neattiecas uz gadījumiem, kad nodokļu revīzija (audits) ir uzsākta pēc kriminālprocesa virzītāja pieprasījuma vai nodokļu administrācija ir saņēmusi kriminālprocesa virzītāja pieprasījumu par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu līdz 2007.gada 1.janvārim.

(19.12.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

90. Grozījums šā likuma 29.panta otrajā daļā neattiecas uz soda naudas summām, kuru maksāšanas termiņš iestājies līdz 2006.gada 31.decembrim.

(19.12.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

91. Ja lēmums par revīzijas (audita) rezultātiem ir pieņemts līdz 2006.gada 31.decembrim, nodokļu administrācijas amatpersonām ir tiesības, izvērtējot nodokļu maksātāja izdarītā pārkāpuma būtību un raksturu, to, kuru reizi pārkāpums izdarīts, radīto kaitējumu, nodokļu maksātāja godprātīgumu, gadījumos, kad nodokļu maksātājs ir apstrīdējis nodokļu administrācijas lēmumu, samazināt kontroles [nodokļu revīzijas (audita) un pārbaudes] rezultātā uzlikto soda naudu līdz 70 procentiem.

(01.03.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.03.2007.)

92. Tiesības samazināt uzlikto soda naudu saskaņā ar 91.punktu ir šādām nodokļu administrācijas amatpersonām:

1) nodokļu administrācijas augstākās institūcijas vadītājam;

2) nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājam, ja soda naudas samazinājuma summa nepārsniedz 1000 latu, informējot par pieņemto lēmumu nodokļu administrācijas augstākās institūcijas vadītāju piecu dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas.

(01.03.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

93. Nodokļu administrācijas augstākās institūcijas vadītājam ir tiesības atcelt nodokļu administrācijas nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītāju saskaņā ar 91.punktu nepamatoti pieņemtos lēmumus par soda naudas samazināšanu 30 dienu laikā no nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītāja paziņojuma vai nodokļu maksātāja sūdzības saņemšanas dienas.

(01.03.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

94. Šā likuma 11.panta otrās daļas 85.punkts stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī.

(17.05.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.06.2007.)

95. Grozījums šā likuma 1.panta 22.punktā neattiecas uz soda naudas summām, kuru maksāšanas termiņš iestājies līdz 2006.gada 31.decembrim.

(08.11.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.12.2007.)

96. Grozījums šā likuma 3.panta otrajā daļā attiecībā uz pašvaldību tiesībām noteikt nekustamā īpašuma nodokļa papildlikmi stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī.

(08.11.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.12.2007.)

97. Piemērojot šā likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktu līdz 2011.gada 1.janvārim, elektroniskā veidā iesniegta nodokļu un informatīvā deklarācija tiek uzskatīta par iesniegtu termiņā, ja Valsts ieņēmumu dienests to saņēmis piecu dienu laikā pēc normatīvajos aktos noteiktā termiņa.

(31.01.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

98. Grozījums šā likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktā par pienākumu iesniegt nodokļu un informatīvās deklarācijas elektroniskā veidā attiecībā uz budžeta iestādēm un kapitālsabiedrībām, kurās kapitāla daļas pieder valstij vai pašvaldībai vai valstij un pašvaldībai, stājas spēkā 2009.gada 1.janvārī, bet attiecībā uz pārējiem nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kas neveic saimniecisko darbību, - 2011.gada 1.janvārī.

(31.01.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

99. Nodokļu maksātājiem, kuru juridiskā adrese vai deklarētā dzīvesvieta atrodas administratīvajā teritorijā, kurā nav interneta pieejas infrastruktūras teritoriālā seguma, ir tiesības iesniegt nodokļu un informatīvās deklarācijas rakstiskā veidā līdz 2012.gada 1.janvārim.

(31.01.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

99.[1] Šā likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktais pienākums iesniegt nodokļu un informatīvās deklarācijas elektroniskā veidā attiecībā uz nodokļu maksātājiem — fiziskajām personām — piemērojams, sākot ar 2014.gada 1.janvāri. Līdz 2013.gada 31.decembrim nodokļu maksātāji — fiziskās personas — ir tiesīgi iesniegt nodokļu un informatīvās deklarācijas pēc savas izvēles elektroniski vai papīra formā.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

100. Šā likuma 22.panta 2.[1] daļa stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Fizisko personu datu aizsardzības likuma 15.pantā, kas paredz informācijas izpaušanas aizlieguma noteikšanu valsts finanšu interešu nodrošināšanai nodokļu jomā.

(31.01.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.03.2008.)

101. Šā likuma 24. un 25.panta normas, kas piemērojamas attiecībā uz nekustamā īpašuma nodokli, attiecināmas arī uz zemes nodokli.

(08.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.06.2008.)

102. *(Izslēgts ar 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)*

103. Grozījumi, kas paredz izslēgt visā likumā vārdus "individuālais uzņēmums (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecība)" (attiecīgā locījumā un skaitlī), "individuālais uzņēmums, zemnieku vai zvejnieku saimniecība" (attiecīgā locījumā un skaitlī) un "individuālie uzņēmumi (arī zemnieku un zvejnieku saimniecības)" (attiecīgā locījumā), kā arī grozījumi likuma 25.panta pirmajā daļā attiecībā uz 2.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2011.gada 1.jūlijā.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

104. Grozījumi 1.panta 3. un 5.punktā, 2.panta trešajā un ceturtajā daļā, 3.panta pirmās daļas 3.punktā, 10.panta pirmajā un trešajā daļā, 12.panta pirmās daļas ievaddaļā un 1.punktā un otrās daļas izslēgums, grozījumi 12.panta trešajā un ceturtajā daļā un piektās daļas izslēgums, grozījumi 23.panta otrajā daļā, 25.panta piektās daļas 2.punktā, 37.[1] panta otrajā daļā stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

105. Pašvaldības domes (padomes) amatpersonu līdz 2009.gada 1.jūlijam pieņemtie lēmumi nodokļu jautājumos, izņemot lēmumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu un lēmumus par to, ka izdevumi par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā sedzami no nodokļu maksātāja līdzekļiem, pēc 2009.gada 1.jūlija 30 dienu laikā no lēmuma saņemšanas apstrīdami pašvaldības domes priekšsēdētājam.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

106. Attiecībā uz nokavētiem nodokļu maksājumiem, kuru maksāšanas termiņš iestājās 2008.gadā, šā likuma 24.panta pirmās daļas 5.punktā paredzētais iesnieguma iesniegšanas termiņš ir nosakāms, skaitot no 2009.gada 1.janvāra.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

107. Grozījums 41.panta pirmajā daļā attiecībā uz šīs daļas papildināšanu ar vārdiem "un puse nokavējuma naudas, kas aprēķināta par nodokļa maksājuma kavējuma periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai" attiecas uz nodokļu maksātājiem, kuri ir iesnieguši iesniegumu par iespējamo vienošanās līguma noslēgšanu pēc 2009.gada 1.janvāra.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

108. Šā likuma 11.panta pirmās daļas 11.punkts stājas spēkā vienlaikus ar Autoceļu lietošanas nodevas likumu.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

109. Šā likuma 11.panta otrās daļas 91.punkts stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

110. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 78.punktā par tā izslēgšanu stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 68.punktā par tā izteikšanu jaunā redakcijā un 11.panta otrās daļas 92. un 93.punkts stājas spēkā 2009.gada 1.decembrī. Šā likuma 11.panta otrās daļas $64.^1$ punkts stājas spēkā 2010.gada 1.aprīlī.

(30.04.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.05.2009.)

111. *(Izslēgts ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)*

112. Šā likuma 30.panta $1.^1$, $1.^2$, $1.^3$ daļa, grozījumi ceturtajā daļā un sestā daļa stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(21.05.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2009.)

113. Grozījumi šā likuma 29.pantā par nokavējuma naudas aprēķināšanas pārtraukšanu un atjaunošanu komercsabiedrībām tiesiskās aizsardzības procesā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgajiem grozījumiem Maksātnespējas likumā.

(11.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 14.07.2009.)

114. Šā likuma 11.panta otrās daļas 94.punkts stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(11.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 14.07.2009.)

115. Grozījums šā likuma 37.pantā, ar kuru nosaka Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu lēmumu vienpakāpes apstrīdēšanas kārtību, piemērojams ar brīdi, kad Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes ir pabeigušas tām noteikto uzdevumu un lietu nodošanu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora noteiktajām struktūrvienībām, bet ne vēlāk kā ar 2009.gada 1.novembri.

(12.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

116. Šā likuma 11.panta otrās daļas 97.punkts stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī.

(20.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

117. Grozījumi šā likuma 18.panta pirmajā daļā attiecībā uz 13.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

118. Nodokļu maksātājiem veic uz 2009.gada 31.decembri atlikumā esošo pavadzīmju numuru inventarizācija un ne vēlāk kā līdz 2010.gada 15.janvārim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam pārskatu par pavadzīmju numuru izlietojumu, ievērojot Ministru kabineta 2005.gada 27.decembra noteikumus Nr.1038 "Noteikumi par pavadzīmēm ar Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtiem numuriem". Neizlietotos pavadzīmju numurus anulē.

(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

119. Šā likuma 18.panta pirmās daļas 19.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Sabiedriskā labuma organizāciju likumā.

(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

120. Šā likuma 11.panta otrās daļas 99., 100., 103., 104. un 105.punkts stājas spēkā vienlaikus ar atbilstošiem grozījumiem Pārtikas aprites uzraudzības likumā.

(17.12.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.05.2010. likumu, kas stājas spēkā 23.06.2010.)

121. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 35.punktā attiecībā uz vārdu "un izplatītāju, filmu izplatīšanas vietu un filmu" izslēgšanu stājas spēkā 2010.gada 1.jūlijā.

(20.05.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2010.)

122. Šā likuma 18.panta pirmās daļas 20.punkts stājas spēkā 2010.gada 1.augustā.

(20.05.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2010.)

123. Šā likuma 11.panta otrās daļas 108.punkts stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī, bet 109.punkts — 2010.gada 1.augustā.

(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2010.)

124. Šā likuma 11.panta otrās daļas 110.punkts stājas spēkā vienlaikus ar pirotehnisko izstrādājumu aprites likumu.

(09.08.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.09.2010.)

125. Šā likuma 8.panta 12.punkts un 20.panta 12.punkts stājas spēkā 2010.gada 1.septembrī.

(09.08.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.09.2010.)

126. Šā likuma 11.panta otrās daļas 111.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Patērētāju tiesību aizsardzības likumā.

(09.09.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.10.2010.)

127. Šā likuma 30.panta $1.^4$ un $1.^5$ daļa stājas spēkā 2011.gada 1.jūlijā.

(21.10.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.11.2010.)

128. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 16.punktā attiecībā uz valsts nodevu par selekcionāra tiesību pagarināšanu stājas spēkā 2011.gada 1.decembrī, grozījums 11.panta otrās daļas 73.punktā attiecībā uz valsts nodevu par atļauju izmantot dzīvniekus izmēģinājumā un grozījums 11.panta otrās daļas 76.punktā attiecībā uz valsts nodevu par savvaļas sugu dzīvnieku turēšanas vietas reģistrāciju stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī.

(28.10.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.12.2010.)

129. Šā likuma 11.panta pirmās daļas 12.punkts stājas spēkā vienlaikus ar Finanšu stabilitātes nodevas likumu.

(20.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

130. Šā likuma 11.panta otrās daļas 117.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Ūdens apsaimniekošanas likumā.

(20.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

131. Šā likuma 11.panta otrās daļas 118.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par piesārņojumu".

(20.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

132. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 70.punktā stājas spēkā 2011.gada 1.jūlijā.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

133. Nodokļu maksātājiem, attiecībā uz kuriem līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā, nodokļu administrācija atbilstoši šā likuma 28.panta trešajai daļai sakarā ar uzsākto kriminālprocesu ir pieņēmusi lēmumu par pārmaksātās nodokļu summas neatmaksāšanu vai nenovirzīšanu nokavēto vai kārtējo nodokļu maksājumu segšanai, ir tiesības triju gadu laikā pēc konkrētajā nodokļa likumā noteiktā nodokļa maksāšanas termiņa (neieskaitot laiku no nodokļu administrācijas atteikuma atmaksāt pārmaksātās nodokļu summas līdz minēto grozījumu spēkā stāšanās dienai) iesniegt nodokļu administrācijai pamatotu iesniegumu par minēto pārmaksāto nodokļu summu atmaksāšanu vai novirzīšanu nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai. Nodokļu administrācija pārmaksāto nodokļu summu pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas atmaksā nodokļu maksātāja norādītajā bankas kontā vai novirza nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai 15 dienu laikā pēc nodokļu administrācijas pārbaudes veikšanas. Nodokļu maksātājam, kuram nodokļu administrācija ir veikusi nodokļu revīziju (auditu) attiecībā uz

pārmaksāto nodokļu summu līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā, nodokļu administrācija pārmaksātās nodokļu summas 15 dienu laikā pēc pamatota iesnieguma iesniegšanas atmaksā vai novirza nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

134. Nodokļu maksātājiem, kuri līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā, nav iesnieguši nodokļu administrācijai iesniegumu par pārmaksātās nodokļu summas atmaksāšanu sakarā ar uzsākto kriminālprocesu, ir tiesības triju gadu laikā pēc konkrētajā nodokļa likumā noteiktā nodokļa maksāšanas termiņa (neieskaitot laiku no kriminālprocesa uzsākšanas līdz minēto grozījumu spēkā stāšanās dienai) iesniegt nodokļu administrācijai pamatotu iesniegumu par minēto pārmaksāto nodokļu summu atmaksāšanu vai novirzīšanu nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai. Nodokļu administrācija pārmaksāto nodokļu summu pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas atmaksā nodokļu maksātāja norādītajā bankas kontā vai novirza nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai 15 dienu laikā pēc nodokļu administrācijas pārbaudes veikšanas. Nodokļu maksātājam, kuram nodokļu administrācija ir veikusi nodokļu revīziju (auditu) attiecībā uz pārmaksāto nodokļu summu līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā, nodokļu administrācija pārmaksātās nodokļu summas 15 dienu laikā pēc pamatota iesnieguma iesniegšanas atmaksā vai novirza nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

135. Uz šo pārejas noteikumu 133. un 134.punktā minētajām nodokļu administrācijas pārbaudēm neattiecas šā likuma 23.panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums termiņam, kurā revīzijas (audita) rezultātā var precizēt nodokļu un informatīvās deklarācijas un piemērot normatīvajos aktos noteikto atbildību, kā arī 23.panta $5.^1$ daļā noteiktais ierobežojums termiņam, kurā veicama datu atbilstības pārbaude.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

136. Ja līdz šo pārejas noteikumu 133. un 134.punktā noteiktajam iesnieguma iesniegšanas termiņam ir atlikušas mazāk nekā 15 kalendārās dienas, nodokļu maksātājs šo iesniegumu var iesniegt mēneša laikā, skaitot no dienas, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

137. Šā likuma 11.panta otrās daļas 120.punkts stājas spēkā vienlaikus ar atbilstošiem grozījumiem Imigrācijas likumā.

(05.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

138. Grozījumi šā likuma 24.pantā attiecībā uz pirmās daļas 1.punkta izteikšanu jaunā redakcijā, 2.punkta izslēgšanu, 3.punkta papildināšanu ar vārdiem "un sešiem mēnešiem", 5.punkta izslēgšanu un pirmās daļas papildināšanu ar 6.punktu, kā arī grozījumi šā panta $1.^1$ daļas ievaddaļā, grozījumi attiecībā uz $1.^1$ daļas 2.punkta izteikšanu jaunā redakcijā, grozījumi attiecībā uz $1.^3$ daļas ievaddaļas izteikšanu jaunā redakcijā, grozījumi $1.^3$ daļas 1.punktā un grozījumi $1.^4$ daļā, septītajā un devītajā daļā, kā arī $9.^1$ daļa stājas spēkā 2012.gada 1.jūlijā.

(13.10.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

139. Grozījumi šā likuma $33.^3$ pantā attiecībā uz panta izslēgšanu un 41.pantā attiecībā uz panta izteikšanu jaunā redakcijā ir piemērojami attiecībā uz lēmumiem par revīzijas (audita) rezultātiem, kas pieņemti pēc šo grozījumu spēkā stāšanās dienas.

(13.10.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

140. Šā likuma $7.^1$ pants stājas spēkā 2012.gada 1.jūlijā.

(22.03.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.04.2012.)

141. Ministru kabinets līdz 2012.gada 30.jūnijam izdod šā likuma $7.^1$ panta ceturtajā, piektajā un sestajā daļā paredzētos normatīvos aktus.

(22.03.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.04.2012.)

142. Šā likuma 1.panta 29.punkts, grozījums 15.panta trešās daļas 5.punktā un 15.panta trešās daļas $5.^1$ punkts,

15.[2], 16.[1] pants, grozījums attiecībā uz šā likuma 18.panta pirmās daļas 10.punkta papildināšanu, 23.panta 1.[1] daļa, grozījums attiecībā uz šā likuma 23.panta 3.[1] daļas ievaddaļas pirmā teikuma papildināšanu, 23.panta 3.[1] daļas 4.punkts, grozījums 30.panta pirmajā, otrajā, ceturtajā daļā un 30.panta septītā daļa stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

(21.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.07.2012.)

143. Ministru kabinets līdz 2012.gada 30.decembrim izdod šā likuma 16.[1] panta trešajā daļā, kā arī 30.panta septītajā daļā paredzētos normatīvos aktus.

(21.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.07.2012.)

144. Šā likuma 15.panta trešās daļas 5.[1] punktā un 30.panta septītajā daļā noteiktais skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšanas pienākums pildāms, sākot ar 2014.gadu un katru gadu deklarējot iepriekšējā gadā skaidrā naudā veiktos darījumus.

(21.06.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.07.2012.)

145. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 73.punktā attiecībā uz valsts nodevu par izmēģinājuma projekta atļaujas izsniegšanu dzīvnieka izmantošanai procedūrās stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.

(27.09.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.10.2012.)

146. Nodokļu maksātājiem, kuriem maksātnespējas process, tiesiskās aizsardzības process vai ārpustiesas tiesiskās aizsardzības process uzsākts līdz 2010.gada 31.oktobrim, nokavēto nodokļu maksājumu dzēšanu vai piedziņu bezstrīda kārtībā veic, piemērojot likuma "Par nodokļiem un nodevām" 25., 25.[2] un 26.pantu redakcijā, kāda bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim.

(13.12.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2013.)

147. Grozījumi šā likuma 15.[1] panta pirmajā daļā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Komerclikumā.

(13.12.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2013.)

148. Grozījumi šā likuma 18.panta pirmās daļas 8.punktā, pirmās daļas 22.punkts un šā panta piektā un sestā daļa stājas spēkā 2013.gada 1.aprīlī.

(13.12.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2013.)

149. Šā likuma 7.[2] pants stājas spēkā 2013.gada 1.maijā.

(13.12.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2013.)

150. Grozījums šā likuma 7.panta ceturtajā daļā par tās izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2013.gada 1.jūlijā.

(14.03.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.04.2013.)

151. Ministru kabinets līdz 2013.gada 30.jūnijam izdod šā likuma 7.panta ceturtajā daļā paredzētos noteikumus.

(14.03.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.04.2013.)

152. Grozījumi šā likuma 11.panta otrās daļas 51.punktā stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī.

(12.09.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.10.2013.)

153. Šā likuma 26.[2] panta pirmajā daļā minētais nodrošinājums nodokļu maksātājiem, kuriem šā panta spēkā stāšanās brīdī jau ir izsniegta speciālā atļauja (licence) apstiprināta noliktavas turētāja darbībai ar naftas produktiem, reģistrēta saņēmēja darbībai ar naftas produktiem vai reģistrēta nosūtītāja darbībai ar naftas produktiem, iesniedzams 90 kalendāro dienu laikā pēc šā panta spēkā stāšanās.

(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

154. Ja šā likuma 26.[2] panta pirmajā daļā minētais nodrošinājums nav iesniegts šā likuma pārejas noteikumu 153.punktā minētajā termiņā, tiek apturēta nodokļu maksātāja saimnieciskā darbība saskaņā ar šā likuma 34.[1] pantu.

(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

155. Ministru kabinets līdz 2013.gada 31.decembrim izdod šā likuma 26.[2] panta ceturtajā daļā paredzētos normatīvos aktus.

(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

156. Šā likuma 1.panta 31.punkta "d" un "e" apakšpunkts stājas spēkā 2014.gada 1.jūlijā.

(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

157. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 56.punktā attiecībā uz tā izslēgšanu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Elektronisko sakaru likumā.

(19.12.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.01.2014.)

158. Ministru kabinets līdz 2014.gada 1.maijam izdod šā likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktā paredzētos noteikumus.

(27.02.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.03.2014.)

159. Grozījumi šā likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktā, kas paredz nodokļu deklarāciju un informatīvo deklarāciju iesniegšanu elektroniska dokumenta veidā, stājas spēkā 2014.gada 1.jūnijā.

(27.02.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.03.2014.)

160. Šā likuma 11.panta otrās daļas 127. un 128.punkts stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(05.06.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.07.2014.)

161. Attiecībā uz nokavētajiem nodokļu maksājumiem, kuru maksāšanas termiņš ir iestājies pēc 2014.gada 8.augusta līdz šā likuma 24.panta pirmās daļas 9.punkta spēkā stāšanās dienai, minētajā tiesību normā paredzētais iesnieguma iesniegšanas termiņš ir nosakāms, skaitot no attiecīgās tiesību normas spēkā stāšanās dienas.

(18.09.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.10.2014.)

162. Šā likuma 24.panta pirmās daļas 9.punkts un 1.[5] daļa zaudē spēku 2016.gada 9.augustā.

(18.09.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 19.06.2015.)

163. Piemērojot šā likuma 24.pantā paredzētos grozījumus attiecībā uz tā pirmās daļas papildināšanu ar 9.punktu un panta papildināšanu ar 1.[5] daļu, nokavējuma nauda netiek aprēķināta arī par periodu pirms šo grozījumu spēkā stāšanās.

(18.09.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.10.2014.)

164. Šā likuma 24.panta 9.[1] daļas piemērošanai laika posmā no 2014.gada 1.oktobra līdz 2015.gada 9.augustam tajā noteiktais termiņa pagarinājumu skaita ierobežojums kalendārā gada laikā ir ne vairāk kā sešas reizes.

(18.09.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.10.2014.)

165. Grozījumi šā likuma 11.panta otrajā daļā attiecībā uz 29.punkta izteikšanu jaunā redakcijā, kā arī 70., 96. un 100.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(25.09.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.10.2014.)

166. Šā likuma 11.panta otrās daļas 129. un 130.punkts stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

(16.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.11.2014.)

167. Šā likuma 15.panta trešās daļas 5.^{2} punktā noteiktais informatīvās deklarācijas iesniegšanas pienākums pildāms no 2016.gada 1.janvāra, katru gadu iesniedzot attiecīgās informatīvās deklarācijas.

(17.12.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2015.)

168. Ministru kabinets līdz 2015.gada 1.jūnijam izdod šā likuma 15.panta trešās daļas 5.^{2} punktā paredzētos noteikumus.

(17.12.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2015.)

169. Grozījumi šā likuma 18.panta pirmajā daļā attiecībā uz publiski pieejamu Valsts ieņēmumu dienestā reģistrēto kvīšu vienoto datubāzi (reģistru) stājas spēkā 2015.gada 1.oktobrī.

(17.12.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2015.)

170. Šā likuma XI nodaļa ir piemērojama juridiskās personas nokavētajiem nodokļu maksājumiem, kas izveidojušies pēc 2015.gada 1.janvāra.

(17.12.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2015.)

171. Ministru kabinets līdz 2015.gada 31.martam izdod šā likuma 15.panta ceturtajā daļā paredzētos noteikumus.

(29.01.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.02.2015.)

172. Grozījumi šā likuma 2.pantā attiecībā uz Valsts ieņēmumu dienesta un kredītinformācijas biroja papildu pienākumiem fizisko personu datu apstrādē, 18.panta pirmās daļas 24.punkts un tā septītā un astotā daļa, 22.panta otrās daļas 7.punkts un 22.^{1} pants stājas spēkā 2016.gada 1.martā.

(17.09.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.10.2015.)

173. Ministru kabinets līdz 2016.gada 1.janvārim izdod šā likuma 18.panta septītajā un astotajā daļā paredzētos noteikumus.

(17.09.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.10.2015.)

174. Grozījumi šā likuma 11.panta otrajā daļā attiecībā uz 39.punkta izteikšanu jaunā redakcijā, kā arī 90.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2016.gada 1.janvārī.

(26.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.12.2015.)

175. Grozījumi šā likuma 11.panta otrajā daļā attiecībā uz šīs daļas papildināšanu ar 133.punktu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par ietekmes uz vidi novērtējumu".

(26.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.12.2015.)

176. Ministru kabinets līdz 2016.gada 30.janvārim izdod šā likuma 22.^{2} panta pirmajā un sestajā daļā paredzētos noteikumus.

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

177. Šā likuma 22.^{2} pants, kas nosaka kredītiestādes un maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumu sniegt informāciju Valsts ieņēmumu dienestam par aizdomīgiem darījumiem, stājas spēkā 2016.gada 1.aprīlī.

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

178. Ministru kabinets līdz 2016.gada 1.septembrim sagatavo un iesniedz Saeimai grozījumus šajā likumā, paredzot attiecināt pienākumu sniegt informāciju par aizdomīgiem darījumiem Valsts ieņēmumu dienestam arī uz pārējiem Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma subjektiem.

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

179. Šā likuma 18.panta pirmās daļas 25.punkts, 26.[1] panta 3.[1] daļa un 28.[1] panta 4.[1] un sestā daļa stājas spēkā 2016.gada 1.jūlijā.

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

180. Šā likuma 11.panta otrās daļas 135.punkts stājas spēkā 2016.gada 1.martā.

(17.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.01.2016.)

181. Šā likuma 30.panta astotajā daļā minētajiem skaidrās naudas darījumiem, kuri noslēgti pirms 2017.gada 1.janvāra un kuru pilnīga vai daļēja izpilde paredzēta pēc 2017.gada 1.janvāra, norēķinu kārtība maināma uz bezskaidras naudas maksājumu līdz 2018.gada 1.janvārim.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

182. Šā likuma 16.panta 13.punkts, 18.[2] pants, 24.panta pirmās daļas 11.punkts, grozījumi 24.panta 1.[1], septītajā un 9.[1] daļā, 26.panta trešajā daļā, 26.panta trešās daļas 1.[1] punkts, grozījumi 26.panta vienpadsmitajā daļā, 26.[1] panta 1.[1] daļā, 29.panta ceturtajā un septītajā daļā, 34.panta piektajā daļā attiecībā uz 2.punkta izslēgšanu, 34.panta sestā daļa, grozījums attiecībā uz 34.[1] panta sestās daļas 5.punkta izteikšanu jaunā redakcijā, grozījums 61.panta trešajā daļā un XIII nodaļa stājas spēkā 2017.gada 1.jūlijā.

(23.11.2016. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 23.06.2017.)

182.[1] Grozījumi šā likuma 18. panta pirmajā daļā attiecībā uz 17. un 18. punkta izslēgšanu stājas spēkā 2017. gada 1. septembrī.

(08.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2017.)

183. Ministru kabinets līdz 2017.gada 1.martam izdod šā likuma 18.[2] panta devītajā daļā paredzētos noteikumus.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

184. Nodokļu administrācija var izdot rīkojumu, ar kuru tiek precizēts inkasācijas uzdevumā vai rīkojumā par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu, kas izdots līdz 2017.gada 30.jūnijam, paziņotais naudas līdzekļu apmērs vai izpildāmās darbības. Šādu rīkojumu sagatavo un paziņo, ievērojot šā likuma 18.[2] pantā noteikto un piedziņas vēršanas ierobežojumus, kādi noteikti tiesību normās, kuras ir spēkā rīkojuma sagatavošanas dienā.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

185. Šā likuma 18.[2] panta sestās daļas 2.punkts un devītās daļas otrais teikums zaudē spēku 2019.gada 1.jūlijā.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

186. Šā likuma 18.[2] panta sestās daļas 1. un 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu Valsts ieņēmumu dienests nodrošina datu apmaiņai ar kredītiestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ar 2017.gada 1.jūliju. Šā likuma 18.[2] panta sestās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu Valsts ieņēmumu dienests izmanto datu apmaiņai ar kredītiestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iepriekš ir informējuši Valsts ieņēmumu dienestu par šā likuma 18.[2] panta sestās daļas 1.punktā noteiktā datu apmaiņas veida izmantošanu. Šā likuma 18.[2] panta sestās daļas 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu līdz 2019.gada 30.jūnijam atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai Valsts ieņēmumu dienests izmanto datu apmaiņai ar tām kredītiestādēm vai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nav informējuši Valsts ieņēmumu dienestu par elektroniskās datu apmaiņas uzsākšanu, izmantojot šā likuma 18.[2] panta sestās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

187. Lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, kas pieņemts līdz 2017.gada 30.jūnijam, ietvertajai pamatparāda summai aprēķina nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā par katru dienu kavējuma periodā līdz 2017.gada 30.jūnijam un pusi no šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktās

nokavējuma naudas par katru dienu kavējuma periodā, kas sācies ar 2017.gada 1.jūliju.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

188. Ja 2017.gada 1.jūlijā nokavējuma naudas apmērs ir sasniedzis vai pārsniedzis divas piektdaļas no nokavētā maksājuma (pamatparāda) apmēra, nokavējuma naudas aprēķināšanu pārtrauc.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

189. Grozījums šā likuma 11.panta otrajā daļā par 80.punkta izslēgšanu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā.

(22.12.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.01.2017.)

190. Šā likuma 11. panta otrās daļas 140. punkts stājas spēkā vienlaikus ar Psihologu likumu.

(30.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.04.2017.)

191. Šā likuma 16. panta pirmās daļas 14. punkts un otrā daļa stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

(08.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2017.)

192. Šā likuma XIV nodaļā noteikto elektronisko darba laika uzskaiti būvlaukumā ievieš ar 2017. gada 1. oktobri.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

193. Šajā likumā noteikto prasību par elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas ieviešanu būvlaukumā un tās ieviešanai noteikto termiņu piemēro attiecībā uz jaunu trešās grupas būvju būvniecību un būvdarbiem, kuru būvdarbu izmaksas ir 1 miljons *euro* vai vairāk, ja būvatļaujā noteiktais būvdarbu izpildes termiņš ir 2018. gada 1. jūnijs vai vēlāk.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

194. *(Izslēgts ar 30.05.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.06.2019.)*

194.[1] Ministru kabinets līdz 2019. gada 1. oktobrim izdod šā likuma 112. panta ceturtajā daļā paredzētos noteikumus.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

195. Ministru kabinets līdz 2017. gada 1. novembrim sagatavo un iesniedz Saeimai grozījumus šajā likumā, kas paredz noteikt vienotās elektroniskās darba laika uzskaites datubāzes turētāju un tā pienākumus.

(22.06.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

196. Šā likuma 114. panta trešo, ceturto un piekto daļu, 116. panta 7., 8. un 9.punktu un 117. panta 4. punktu piemēro ar 2020. gada 1. februāri.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.01.2019. un 30.05.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

197. Šā likuma 115. panta trešo daļu piemēro ar 2019. gada 1. oktobri.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

198. Līdz dienai, kad atbilstoši šo pārejas noteikumu 197. punktam sāk piemērot šā likuma 115. panta otro daļu, elektroniskās darba laika uzskaites sistēmā reģistrētie dati par būvlaukumā nodarbinātas personas darba stundām kalendāra mēneša ietvaros var atšķirties no faktiski uzskaitītajām darba stundām, kas izmantotas darba samaksas aprēķināšanai par darbu būvlaukumā, šādā apmērā:

1) līdz 2018. gada 30. septembrim — par 25 procentiem;

2) no 2018. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 31. decembrim — par 15 procentiem.

(22.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

199. Kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs līdz 2018. gada 1. septembrim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par klientiem — fiziskajām personām, kas ir Latvijas Republikas rezidenti, — kuru pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu kopējā atlikuma summa 2018. gada 1. janvārī dienas sākumā ir 15 000 *euro* vai vairāk, norādot klienta vārdu, uzvārdu, personas kodu un pieprasījuma noguldījuma kontu un maksājumu kontu atlikuma kopsummu.

(08.02.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.03.2018.)

199.[1] Ministru kabinets izvērtē šā likuma 22.[3] panta praktiskās piemērošanas gaitu un rezultātus, it īpaši to, vai, sniedzot Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par fiziskās personas konta apgrozījumu, ir izslēgta jebkāda nesamērīga iejaukšanās datu subjekta tiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību, un katru gadu līdz 31. oktobrim laikposmā no 2020. gada līdz 2022. gadam iesniedz Saeimai ziņojumu par to.

(08.02.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.03.2018.)

200. Ministru kabinets līdz 2018. gada 1. maijam izdod šā likuma 22.[3] panta otrajā daļā paredzētos noteikumus.

(28.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

201. Grozījumi šā likuma 1. panta 3. punktā, 5. punktā attiecībā uz vārda "nodeva" izslēgšanu no panta 5. punkta un panta papildināšanu ar 5.[1] un 5.[2] punktu, grozījumi 2. un 3. pantā, grozījums 10. pantā attiecībā uz pirmās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, grozījums attiecībā uz 11. panta izslēgšanu, grozījums 13. pantā, grozījums 16. panta otrās daļas 3. punktā, grozījums attiecībā uz V nodaļas nosaukuma izteikšanu jaunā redakcijā, grozījumi 18. pantā attiecībā uz panta nosaukuma izteikšanu jaunā redakcijā, vārda "nodeva" izslēgšanu no panta pirmās daļas 5. punkta un panta papildināšana ar 1.[1] daļu un grozījumi 23.[1] pantā, grozījums attiecībā uz 26.[2] panta izslēgšanu un likuma 101.[1] pants stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

(16.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.12.2017.)

202. Šā likuma 18. panta 1.[1] daļā ietverto pienākumu veikt valsts nodevu uzskaiti uzsāk 2018. gada 1. jūlijā. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2018. gada 31. martam izdod šā likuma 18. panta 1.[1] daļā paredzētos noteikumus.

(16.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.12.2017.)

203. Grozījumi šā likuma 7.[2] panta pirmajā daļā, kas paredz nodrošināt piekļuvi Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmai no oficiālās elektroniskās adreses konta, stājas spēkā 2018. gada 1. martā.

(16.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.12.2017.)

204. Šā likuma 15.[1] panta 1.[1] daļa stājas spēkā 2018. gada 1. martā.

(16.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.12.2017.)

205. Grozījumi šā likuma 15.[1] panta astotajā un devītajā daļā attiecībā uz Uzņēmumu reģistra funkciju nodrošināt informācijas pieejamību no publisko personu un iestāžu saraksta stājas spēkā 2018. gada 1. jūnijā.

(16.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.12.2017.)

206. Līdz 2018. gada 1. jūnijam Valsts ieņēmumu dienests publiskās personas un iestādes reģistrē kā nodokļu maksātājus atbilstoši kārtībai, kāda bija noteikta līdz 2018. gada 1. martam.

(16.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.12.2017.)

207. Šā likuma 1. panta 34. punkts, grozījumi 23.[1] panta pirmajā un otrajā daļā, kā arī trešajā daļā attiecībā uz tās izslēgšanu, 23.[1] panta piektā, sestā, septītā, astotā, devītā, desmitā un vienpadsmitā daļa, grozījumi 24. panta sestajā daļā un 28. panta ceturtajā daļā attiecībā uz vienotā nodokļu konta ieviešanu stājas spēkā 2021. gada 1. janvārī.

(23.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

208. Šā likuma 23.[1] panta pirmās daļas 5. punktā minēto maksājumu ieskaitīšanu vienotajā nodokļu kontā uzsāk no 2027. gada 1. janvāra. Laika posmā no 2021. gada 1. janvāra līdz 2026. gada 31. decembrim Muitas likuma 1. panta 4. punktā minētie muitas maksājumi maksājami nodokļu administrācijas norādītajā budžeta kontā, un tie atzīstami par saņemtiem valsts budžetā atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas nosaka kārtību, kādā veicami maksājumi valsts budžetā un tie atzīstami par saņemtiem, un prasībām tiešsaistes maksājumu pakalpojumu izmantošanai norēķinos ar valsts budžetu.

(23.11.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.12.2022. un 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

209. Ministru kabinets līdz 2018. gada 1. maijam izdod šā likuma 23.[1] panta devītajā, desmitajā un vienpadsmitajā daļā paredzētos noteikumus.

(23.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

210. Grozījums šā likuma 7.[1] pantā attiecībā uz tā izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

(27.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.10.2018.)

211. Ministru kabinets šā likuma 7.[1] panta ceturtajā daļā (redakcijā, kas stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī) paredzētos noteikumus izdod līdz 2018. gada 1. novembrim.

(27.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.10.2018.)

212. Lai no 2019. gada 1. janvāra būtu nodrošināta šā likuma 7.[1] pantam (redakcijā, kas stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī) atbilstoša Padziļinātās sadarbības programmas darbība, Valsts ieņēmumu dienests līdz 2018. gada 31. decembrim veic dalībnieku iekļaušanai minētajā programmā nepieciešamos pasākumus.

(27.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.10.2018.)

213. Padziļinātās sadarbības programmas dalībniekam, kas iekļauts Padziļinātās sadarbības programmā atbilstoši Ministru kabineta 2012. gada 26. jūnija noteikumos Nr. 459 "Noteikumi par Padziļinātās sadarbības programmas darbību" noteiktajiem kritērijiem, attiecīgās priekšrocības un atvieglojumi ir piemērojami līdz 2018. gada 31. decembrim.

(27.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.10.2018.)

214. Grozījumi šā likuma 1 . u n 15.[2] pantā, ar kuriem transfertcenu dokumentācijas prasības izsaka jaunā redakcijā, paredzot atbildību par transfertcenu dokumentācijas prasību pārkāpumu, kā arī pielāgo likumā lietotos terminus jaunām transfertcenu dokumentācijas prasībām, piemērojami attiecībā uz darījumiem, kas veikti, sākot ar pārskata periodu, kas sākas 2018. gadā. Nodokļu maksātājs ir tiesīgs minētos grozījumus piemērot arī attiecībā uz darījumiem, kas veikti agrākos pārskata periodos. Ja nodokļu maksātājs neizmanto tiesības minētos grozījumus piemērot arī attiecībā uz darījumiem, kas veikti agrākos pārskata periodos, uz šajos periodos veiktajiem darījumiem attiecas šā likuma 15.[2] panta redakcija, kāda bija spēkā attiecīgo darījumu veikšanas brīdī.

(25.10.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.11.2018.)

215. Šā likuma 16.[1] panta 1.[1] daļa stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

(25.10.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.11.2018.)

216. Ministru kabinets līdz 2018. gada 1. decembrim izdod šā likuma 15.[2] panta desmitajā un divpadsmitajā daļā paredzētos noteikumus.

(25.10.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.11.2018.)

217. Grozījums šā likuma 1. panta 24. punktā, ar kuru tiek paplašināta struktūrvienības definīcija, stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.11.2018.)

218. Grozījumi šā likuma 16. panta pirmās daļas 14. punktā un otrajā daļā stājas spēkā 2019. gada 1. februārī.

(01.11.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.11.2018.)

219. Nekustamo īpašumu atsavināšanas darījumiem, kuri noslēgti pirms 2019. gada 1. maija un kuru darbība turpinās pēc šā datuma, un kuru pilnīga vai daļēja izpilde paredzēta skaidras naudas norēķinu veidā, šā likuma 30. panta $1.^{6}$ daļā minētie nosacījumi piemērojami ar 2020. gada 1. janvāri.

(03.04.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2019.)

220. Kredītiestāde līdz grozījumu šā likuma $18.^{2}$ panta otrās daļas 1. punktā un trešās daļas 1. punktā, 34. panta sestajā daļā un $34.^{1}$ panta sestās daļas 5. punktā attiecībā uz nodokļu administrācijas rīkojuma par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju apturēšanu izslēgšanu spēkā stāšanās dienai nodokļu administrācijas paziņoto rīkojumu par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju apturēšanu turpina izpildīt kā rīkojumu par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju apturēšanu, ievērojot rīkojumā ietverto nosacījumu attiecībā uz fiziskajai personai saglabājamo summu.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

221. Grozījums šā likuma $18.^{2}$ panta desmitajā daļā par otrā teikuma izslēgšanu stājas spēkā 2019. gada 1. jūlijā.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

222. Grozījums šā likuma $22.^{2}$ panta trešās daļas 9. punktā par skaitļa "60 000" aizstāšanu ar skaitli "10 000" stājas spēkā 2019. gada 1. septembrī.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

223. Grozījums šā likuma 107. pantā un 116. panta 7. punktā par skaitļa un vārda "1 miljons" aizstāšanu ar skaitli "350 000" stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

224. Šajā likumā noteiktās prasības par elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas ieviešanu būvlaukumā un tās ieviešanai noteikto termiņu, kas stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī, nepiemēro attiecībā uz jaunu trešās grupas būvju būvniecību un būvdarbiem, kuru izmaksas ir 350 000 *euro* vai vairāk, bet mazāk par 1 miljonu *euro*, ja būvatļaujā noteiktais būvdarbu izpildes termiņš nepārsniedz divus mēnešus no iepriekš minēto prasību spēkā stāšanās dienas.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

225. Šā likuma XIV nodaļā noteikto prasību par elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas ārējās drošības pārbaudes nodrošināšanu piemēro ar 2020. gada 1. jūniju. Galvenajam būvdarbu veicējam, kas līdz 2020. gada 1. jūnijam ir uzsācis elektroniskās darba laika uzskaites sistēmas, kurai nav nodrošināta ārējā drošības pārbaude, izmantošanu, ir tiesības turpināt izmantot šādu sistēmu šajā konkrētajā būvlaukumā līdz būvdarbu pabeigšanai tajā, bet ne ilgāk kā līdz 2021. gada 1. janvārim.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

226. Ministru kabinets līdz 2019. gada 31. decembrim izdod šā likuma 110. panta trešajā daļā un 113. panta otrajā daļā paredzētos noteikumus.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

227. Šā likuma 113. panta piektā daļa un 116. panta otrā daļa stājas spēkā 2019. gada 1. septembrī.

(30.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2019.)

228. Šā likuma 18. panta pirmās daļas 33. punkts stājas spēkā 2022. gada 1. janvārī.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020.)

229. Grozījums šā likuma 2. panta pirmajā daļā par administratīvo pārkāpumu nodokļu jomā, tiem piemērojamo sodu un kompetenci sodu piemērošanā noteikšanu šajā likumā, 2. panta 1.[1] daļa, grozījums 18. panta pirmās daļas 29. punktā par grāmatvedības uzskaitē neuzrādītas darba samaksas izmaksāšanu, grozījums VII nodaļas nosaukumā un XVI nodaļa stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020.)

230. Šā likuma 141. pantā noteiktā administratīvā atbildība par nodokļu deklarāciju iesniegšanas termiņu neievērošanu attiecībā uz iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāju pieļautu gada ienākumu deklarācijas iesniegšanas termiņa kavējumu, ja iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājiem saskaņā ar likumu "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" pienākums iesniegt gada ienākumu deklarāciju saistībā ar pienākumu piemaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli un šāda pienākuma pamatā ir vienīgi gada diferencētā neapliekamā minimuma piemērošana vai progresīvās likmes piemērošana ienākumiem, no kuriem taksācijas gada laikā iedzīvotāju ienākuma nodoklis ieturams ienākuma izmaksas vietā, piemērojama, sākot ar deklarācijām par 2022. taksācijas gadu.

(19.12.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.01.2020.)

231. Šā likuma 15. panta desmitā daļa un 32.[5] panta trešā daļa ir piemērojama ar 2020. gada 1. jūliju.

(20.02.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.03.2020.)

232. Grozījumi šā likuma 22.[2] pantā stājas spēkā vienlaikus ar grozījumiem Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumā attiecībā uz informācijas sniegšanu par aizdomīgiem darījumiem, izmantojot Finanšu izlūkošanas dienesta Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēmu.

(16.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

233. Grozījums šā likuma 7.[2] panta trešajā daļā, 7.[3] pants, grozījumi šā likuma 15. panta pirmās daļas 3. punktā un 16. panta pirmās daļas 15. punkts stājas spēkā 2022. gada 1. janvārī.

(06.07.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.03.2022. likumu, kas stājas spēkā 21.04.2022.)

234. Šā likuma 7.[4] pants stājas spēkā 2023. gada 1. janvārī.

(24.03.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.04.2022.)

235. Nodokļu administrācijas pārbaudes — datu atbilstības pārbaude un nodokļu administrācijas pārbaude, kuras rezultātā tiek pieņemts lēmums par nodokļu apmēra precizēšanu, vai lēmums, ar kuru precizē ar nodokļiem un nodevām apliekamo objektu, — un ar pārbaudēm saistītās darbības, kuras uzsāktas līdz šā likuma 1., 16., 23. un 41. panta grozījumu spēkā stāšanās dienai, tiek pabeigtas saskaņā ar šajā likumā noteikto kārtību, kas bija spēkā līdz minēto grozījumu spēkā stāšanās dienai.

(08.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

236. Grozījumi šā likuma 24. panta pirmās daļas 1. punktā par skaitļa un vārda "15 dienas" aizstāšanu ar vārdiem "piecas darbdienas" stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

(08.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

237. Līdz attiecīgu grozījumu izdarīšanai citos normatīvajos aktos ar terminiem "datu atbilstības pārbaude" un "tematiskā pārbaude" saprot terminu "nodokļu kontrole".

(08.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.06.2023.)

238. Grozījums attiecībā uz 7.[1] panta izslēgšanu stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

(08.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.07.2023.)

239. Šā likuma 16. panta pirmās daļas 17. punkts attiecībā uz nodokļu maksātāju tiesībām saņemt šajā punktā paredzēto informāciju, 18. panta pirmās daļas 36. punkts un desmitā daļa attiecībā uz Valsts ieņēmumu dienesta

noteikto nodokļu maksātāju reitinga kopējā novērtējuma publiskās pieejamības nodrošināšanu, kā arī grozījums šā likuma 22. panta pirmās daļas 3. punktā ir piemērojams ar 2024. gada 1. janvāri.

(08.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.07.2023.)

240. Grozījumi šā likuma 18. panta pirmās daļas 24. punktā un 22.[1] panta nosaukumā un pirmajā daļā attiecībā uz informācijas sniegšanu par apgādībā esošo personu skaitu stājas spēkā 2025. gada 1. janvārī.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2023.)

241. Šā likuma 113. panta pirmās daļas 4. punktā noteikto prasību, 116. panta pirmās daļas 8. punkta "e" apakšpunktā un 9. punktā noteikto prasību par būvniecības ierosinātāja vai galvenā būvdarbu veicēja iepriekšējā mēnesī samaksātās līguma summas vai tās daļas (gan būvniecības ierosinātāja norēķini ar būvdarbu veicējiem, gan galvenā būvdarbu veicēja norēķini ar saviem apakšuzņēmējiem) iekļaušanu vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē un 117. panta 4. punktā noteikto prasību par apakšuzņēmēja iepriekšējā mēnesī līgumu ietvaros veikto norēķinu (par visiem noslēgtajiem būvdarbu līgumiem — gan ar saviem apakšuzņēmējiem, gan ar būvniecības ierosinātāju) iekļaušanu vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē piemēro ar 2024. gada 1. jūliju.

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.07.2023.)

242. Šā likuma 22.[3] pantā minēto informāciju Valsts ieņēmumu dienestam par 2024. taksācijas gadu iesniedz līdz 2025. gada 1. maijam.

(04.12.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

243. Šā likuma 30. panta 1.[7] daļa stājas spēkā 2025. gada 1. aprīlī.

(04.12.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

244. Grozījumus šā likuma 107. panta pirmajā daļā un 116. panta pirmās daļas 7. punktā par skaitļa 350 000 aizstāšanu ar skaitli 170 000 piemēro būvniecības iecerēm, kurām atzīme par būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi ir izdarīta vai paskaidrojuma raksts akceptēts pēc 2025. gada 1. janvāra.

(04.12.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

245. Grozījums šā likuma 115. panta otrajā daļā, kas paredz no 20 procentiem uz 15 procentiem samazināt iespējamo atšķirību starp elektroniskās darba laika uzskaites datiem par būvlaukumā nodarbinātas personas darba laiku kalendāra mēneša ietvaros un faktiski uzskaitītajām darba stundām, kas izmantotas darba samaksas aprēķināšanai par darbu būvlaukumā, stājas spēkā 2026. gada 1. janvārī.

(04.12.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

246. Grozījums par šā likuma 18. panta pirmās daļas 8.[1] punkta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2025. gada 1. jūlijā.

(03.04.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2025.)

247. Grozījumi šā likuma 29. pantā par tā papildināšanu ar 2.[1] un 2.[2] daļu, trešās daļas trešā teikuma izteikšanu jaunā redakcijā un minētā panta papildināšanu ar 3.[1] daļu stājas spēkā 2026. gada 1. janvārī.

(04.09.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

248. Šā likuma 113. panta pirmās daļas 1. punkta "e" apakšpunktā, 3. punkta "b" apakšpunktā un 116. panta pirmās daļas 9. punktā noteikto prasību par Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāja reģistrācijas koda iekļaušanu vienotajā elektroniskās darba laika uzskaites datubāzē piemēro ar 2026. gada 1. februāri.

(04.09.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.10.2025.)

249. Grozījumi šā likuma 15.[2] pantā attiecībā uz transfertcenu dokumentācijas sagatavošanas un iesniegšanas prasībām, kas stājas spēkā 2026. gada 1. janvārī, ir piemērojami kontrolētiem darījumiem, kuri īstenoti, sākot ar pārskata gadu, kurš sākas 2025. kalendāra gada laikā.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

250. Ja saskaņā ar šā likuma grozījumiem, kas ietver izmaiņas finanšu aktīvu un finanšu kontu terminu definējumā, finanšu iestādes uzturēts konts ir finanšu konts 2025. gada 31. decembrī, tad šāds konts ir atzīstams par iepriekšpastāvējušu kontu šā likuma XII nodaļas izpratnē. Ja saskaņā ar šā likuma grozījumiem, kas ietver izmaiņas finanšu aktīvu un finanšu kontu terminu definējumā, finanšu iestādes uzturēts konts ir finanšu konts no 2026. gada 1. janvāra vai vēlāk, tad šāds konts ir atzīstams par jaunu kontu šā likuma XII nodaļas izpratnē.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

251. Informācija par personas statusu, kas sniedzama saskaņā ar šā likuma 100. panta pirmās daļas 3. un 8.[1] punktu, finanšu iestādei, kura sniedz ziņojumu, ir jāsniedz tad, ja šāda informācija ir pieejama tās informācijas sistēmās glabātos elektroniski uzmeklējamos datos. Izņēmums piemērojams par ziņošanai pakļautu kontu, kuru uz 2025. gada 31. decembri uztur finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, un ir attiecināms uz ziņošanas periodu par 2026. un 2027. gadu.

(06.11.2025. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

252. Šā likuma 147.[1] pants, 148. panta septītā daļa, 148.[1] pants, 149. panta 8.[1] daļa un grozījums 149. panta devītajā daļā, kas paredz papildināt pirmo teikumu pēc vārdiem "par pārskata periodu" ar vārdiem "vai pārskata perioda daļu", stājas spēkā 2027. gada 1. aprīlī.

(17.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026. Minētie grozījumie iekļauti likuma redakcijā uz 01.04.2027.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(21.04.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.09.2006., 08.11.2007., 11.12.2008., 15.03.2012., 14.03.2013., 17.12.2015., 23.11.2016., 08.06.2017., 16.11.2017., 17.10.2019., 20.02.2020., 22.12.2022. un 06.11.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) *(izslēgts ar 23.11.2016. likumu)*;

2) Padomes 2004.gada 26.aprīļa direktīvas 2004/66/EK, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 1999/45/EK, 2002/83/EK, 2003/37/EK un 2003/59/EK un Padomes direktīvas 77/388/EEK, 91/414/EEK, 96/26/EK, 2003/48/EK un 2003/49/EK pielāgo preču brīvas aprites, pakalpojumu sniegšanas brīvības, lauksaimniecības, transporta un nodokļu politikas jomā saistībā ar Čehijas Republikas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanos Eiropas Savienībai;

3) Padomes 1976.gada 15.marta direktīvas 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību tādu prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņā;

4) Padomes 2001.gada 15.jūnija direktīvas 2001/44/EK, ar ko groza direktīvu 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kas pieder pie Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības maksājumu un muitas nodokļu piedziņā un attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa un dažu akcīzes nodokļu piedzīšanu;

5) *(izslēgts ar 14.03.2013. likumu)*;

6) *(izslēgts ar 14.03.2013. likumu)*;

7) *(izslēgts ar 14.03.2013. likumu)*;

8) *(izslēgts ar 14.03.2013. likumu)*;

9) *(izslēgts ar 14.03.2013. likumu)*;

10) Padomes 2006.gada 20.novembra direktīvas 2006/98/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas nodokļu jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos;

11) Padomes 2008.gada 12.februāra direktīvas 2008/7/EK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai;

12) *(izslēgts ar 15.03.2012. likumu)*;

13) Padomes 2010.gada 16.marta direktīvas 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem;

14) Padomes 2011.gada 15.februāra direktīvas 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ direktīvu 77/799/EEK;

15) Padomes 2014.gada 9.decembra direktīvas 2014/107/ES, ar ko groza direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automātisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā;

16) Padomes 2016. gada 25. maija direktīvas (ES) 2016/881, ar ko direktīvu 2011/16/ES groza attiecībā uz obligātu automātisku informācijas apmaiņu nodokļu jomā;

17) Padomes 2016. gada 6. decembra direktīvas (ES) 2016/2258, ar ko groza direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz nodokļu iestāžu piekļuvi informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu;

18) Padomes 2017. gada 10. oktobra direktīvas (ES) 2017/1852 par nodokļu strīdu izšķiršanas mehānismiem Eiropas Savienībā;

19) Padomes 2018. gada 25. maija direktīvas (ES) 2018/822, ar ko attiecībā uz obligāto automātisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām groza direktīvu 2011/16/ES;

20) Padomes 2021. gada 22. marta direktīvas (ES) 2021/514, ar ko groza direktīvu 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā;

21) Padomes 2023. gada 17. oktobra direktīvas (ES) 2023/2226, ar ko groza direktīvu 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā.

Likums stājas spēkā ar 1995.gada 1.aprīli.

Likums Saeimā pieņemts 1995.gada 2.februārī.

Valsts prezidents G. Ulmanis

Rīgā 1995.gada 18. februārī

Likuma "Par nodokļiem un nodevām"
pielikums

Saistītās vienības, kuras darbojas kā publiskās institūcijas vai kuru īpašais statuss atzīts ar starptautisku līgumu, un šo saistīto vienību veidam atbilstoša oriģinālforma dalībvalstu tiesību aktos

(Pielikums 21.04.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.11.2007. likumu, kas stājas spēkā 12.12.2007.)

1. Saistītās vienības Eiropas Savienībā:

1.1. Beļģija:

1.1.1. *Vlaams Gewest* (Flandrija),

1.1.2. *Région wallonne* (Valonija),

1.1.3. *Région bruxelloise/Brussels Gewest* (Briseles apgabals),

1.1.4. *Communauté française* (franču kopiena),

1.1.5. *Vlaamse Gemeenschap* (flāmu kopiena),

1.1.6. *Deutschsprachige Gemeinschaft* (vāciski runājošo kopiena);

1.1.[1] Bulgārija:

1.1.[1] 1. *Общините* (pašvaldības),

1.1.[1] 2. *Социалноосигурителни фондове* (sociālās apdrošināšanas fondi);

1.2. Spānija:

1.2.1. *Xunta de Galicia* (Galisijas reģiona izpildu komiteja),

1.2.2. *Junta de Andalucía* (Andalūzijas reģiona izpildu institūcija),

1.2.3. *Junta de Extremadura* (Estremaduras reģiona izpildu institūcija),

1.2.4. *Junta de Castilla-La Mancha* (Kastīlijas-Lamančas reģiona izpildu institūcija),

1.2.5. *Junta de Castilla-León* (Kastīlijas-Leonas reģiona izpildu institūcija),

1.2.6. *Gobierno Foral de Navarra* (Navarras reģiona pašvaldība),

1.2.7. *Govern de les Illes Balears* (Baleāru salu reģiona pašvaldība),

1.2.8. *Generalitat de Catalunya* (Katalonijas autonomā novada pašvaldība),

1.2.9. *Generalitat de Valencia* (Valensijas autonomā reģiona pašvaldība),

1.2.10. *Diputación General de Aragón* (Aragonas reģiona padome),

1.2.11. *Gobierno de las Islas Canarias* (Kanāriju salu pašvaldība),

1.2.12. *Gobierno de Murcia* (Mursijas pašvaldība),

1.2.13. *Gobierno de Madrid* (Madrides pašvaldība),

1.2.14. *Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi* (Basku zemes autonomās kopienas valdība),

1.2.15. *Diputación Foral de Guipúzcoa* (Gipuskojas reģiona padome),

1.2.16. *Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia* (Biskajas reģiona padome),

1.2.17. *Diputación Foral de Alava* (Alavas reģiona padome),

1.2.18. *Ayuntamiento de Madrid* (Madrides pilsētas padome),

1.2.19. *Ayuntamiento de Barcelona* (Barselonas pilsētas padome),

1.2.20. *Cabildo Insular de Gran Canaria* (Grankanārijas salas padome),

1.2.21. *Cabildo Insular de Tenerife* (Tenerifes salas padome),

1.2.22. *Instituto de Crédito Oficial* (valsts kredītiestādes),

1.2.23. *Instituto Catalán de Finanzas* (Katalonijas finanšu institūcija),

1.2.24. *Instituto Valenciano de Finanzas* (Valensijas finanšu institūcija);

1.3. Grieķija:

1.3.1. *Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος* (Nacionālā telekomunikāciju organizācija),

1.3.2. *Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος* (Nacionālā dzelzceļa organizācija),

1.3.3. *Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού* (Valsts elektrības sabiedrība);

1.4. Francija:

1.4.1. *La Caisse d'amortissement de la dette sociale* (CADES) (Sociālo parādu izpirkšanas fonds),

1.4.2. *L'Agence française de développement* (AFD) (Francijas attīstības aģentūra),

1.4.3. *Réseau Ferré de France* (RFF) (Francijas dzelzceļu tīkls),

1.4.4. *Caisse Nationale des Autoroutes* (CNA) (Valsts autoceļu fonds),

1.4.5. *Assistance publique Hôpitaux de Paris* (APHP) (Parīzes Valsts slimnīcu atbalsts),

1.4.6. *Charbonnages de France* (CDF) (Francijas Akmeņogļu valde),

1.4.7. *Entreprise minière et chimique* (EMC) (Kalnrūpniecības un ķīmijas sabiedrība);

1.5. Itālija:

1.5.1. reģioni,

1.5.2. provinces,

1.5.3. municipalitātes,

1.5.4. *Cassa Depositi e Prestiti* (Noguldījumu un aizdevumu fonds);

1.6. Latvija: pašvaldības;

1.7. Polija:

1.7.1. *gminy* (municipalitātes),

1.7.2. *powiaty* (rajoni),

1.7.3. *województwa* (provinces),

1.7.4. *związki gmin* (komūnu asociācijas),

1.7.5. *związki powiatów* (rajonu asociācijas),

1.7.6. *związki województw* (provinču asociācijas),

1.7.7. *miasto stołeczne Warszawa* (galvaspilsēta Varšava),

1.7.8. *Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa* (Lauksaimniecības pārstrukturizācijas un modernizācijas aģentūra),

1.7.9. *Agencja Nieruchomości Rolnych* (Lauksaimniecības īpašumu aģentūra);

1.8. Portugāle:

1.8.1. *Região Autónoma da Madeira* (Madeiras autonomais apgabals),

1.8.2. *Região Autónoma dos Açores* (Azoru salu autonomais apgabals),

1.8.3. municipalitātes;

1.8.[1] Rumānija: *autoritățile administrației publice locale* (vietējās valsts pārvaldes iestādes);

1.9. Slovākija:

1.9.1. *mestá a obce* (municipalitātes),

1.9.2. *Železnice Slovenskej republiky* (Slovākijas dzelzceļa sabiedrība),

1.9.3. *Štátny fond cestného hospodárstva* (Valsts autoceļu fonds),

1.9.4. *Slovenské elektrárne* (Slovākijas elektrostacija),

1.9.5. *Vodohospodárska výstavba* (Racionālas ūdens izmantošanas sabiedrība).

2. Starptautiskās saistītās vienības (noteikumi, kas ietverti šā likuma 46.panta septītajā daļā, neskar starptautiskās saistības, kādas dalībvalstis var būt noslēgušas attiecībā uz minētajām starptautiskajām vienībām):

2.1. Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka;

2.2. Eiropas Investīciju banka;

2.3. Āzijas Attīstības banka;

2.4. Āfrikas Attīstības banka;

2.5. Pasaules Banka/SRAB/SVF;

2.6. Starptautiskā finanšu sabiedrība;

2.7. Amerikas Attīstības banka;

2.8. Eiropas Padomes Sociālās attīstības fonds;

2.9. Eiropas Atomenerģijas kopiena;

2.10. Eiropas Kopiena;

2.11. *Corporación Andina de Fomento* (CAF) (Andu Attīstības sabiedrība);

2.12. *Eurofima*;

2.13. Eiropas Ogļu un tērauda kopiena;

2.14. Ziemeļvalstu Investīciju banka;

2.15. Karību jūras baseina valstu Attīstības banka.

3. Trešajās valstīs (valstis, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, to atkarīgās vai saistītās teritorijas, un valstis, ar kurām nav noslēgti Latvijai saistoši starptautiskie līgumi par uzkrājumu ienākumiem) esošās saistītās vienības atbilst šādiem kritērijiem:

3.1. vienību nepārprotami uzskata par publisku institūciju saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem;

3.2. šāda publiska institūcija nodibināta vai darbojas, lai nodrošinātu sabiedrības vispārīgās vajadzības, kurām nav komerciāla vai rūpnieciska rakstura un kuras efektīvi kontrolē valsts;

3.3. šāda publiska institūcija regulāri un profesionāli emitē parāda instrumentus;

3.4. attiecīgā valsts var garantēt, ka šāda publiska institūcija neizmantos pirmstermiņa izpirkšanas tiesības.

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"